

Đệ ba trăm linh nhất chương ngự đệ ca ca, người con đường tắc

Này gọi là gì sự?

Lục Áp đạo nhân còn chưa cái ảnh, lại bắt ngờ nhảy ra cái Kim Thiên Tử.

Vốn bồi Ngọc Đệ xuất lai áp đường ven biên, đã là Lý Trường Thọ kế hoạch ở ngoài chuyện xấu.

Hắn nghĩ không thể quét Ngọc Đệ hào hứng, mà lại Tam Giới trung cũng không ai dám thật sự hận Ngọc Đệ, liền xuất lai cùng nhau đi dạo.

Nhưng hôm nay sự, phát triển phương hướng như thế nào như thế chẳng ổn?

Long tử tự hội, Tây Phương người tại chỗ đó ả náu...

Phương diện này khẳng định có vấn đề!

Lý Trường Thọ tâm niệm nhanh chóng chuyển động, đã là có quyết đoán, tại khoang thuyền trung đối Ngọc Đệ truyền thanh nói:

"Bệ Hạ, người này là Tây Phương Giáo cao thủ, số hiệu Kim Thiên Tử, gần vài thập niên lai cùng tiểu thần giao thủ vài lần.

Hôm nay này long tử tự hội chắc là hắn tính kế, bị chúng ta bắt ngờ đụng vào .

Tiểu thần lúc này cũng không biết hắn cụ thể tại tính kế gì, nhưng tất nhiên là cùng Long tộc sự có quan hệ."

Ngọc Đệ bình tĩnh địa truyền thanh nói: "Ái khanh, coi như ta bắt tại chỗ đó, người nên như thế nào ứng đối, liền như thế nào ứng đối."

Lý Trường Thọ: ...

Bệ Hạ người bắt tại chỗ đó, người này lai Hải Thần miếu nhảy thoát y cầu nguyện vũ, đều không thấy được tiểu thần.

Bất quá xem Ngọc Đệ đáy mắt có chút nóng lòng muốn thử, Lý Trường Thọ cũng không tốt trực tiếp nói này chút.

'Cẩn thận nghĩ đến, này vị Bệ Hạ kỳ thật cũng chỉ là, nghĩ tại loại này Thiên Đình đại sự trung, có một ít tham dự cảm thôi...'

"Tiểu thần lĩnh mệnh!"

Lý Trường Thọ đáp ứng một tiếng, lại truyền thanh đối Đông Mộc Công dặn dò.

Hơi sau nếu là nổi lên xung đột, phải trước tiên che dấu Ngọc Đế Bệ Hạ.

Mình khối này giấy đạo nhân thực lực hữu hạn, cùng Đông Mộc Công liên thủ sợ cũng không phải là đối thủ của Kim Thiên Tử, mà lại chỗ đó còn có không ít Long tộc binh mã, này chút Long tộc lập trường chưa định...

Hơi sau thật đã khởi lai, tám phần là Ngọc Đế xuất thủ che chở bọn họ hai cái Thiên Đình hạ thần.

Bọn họ thực lực có đủ hay không Ngọc Đế trong lòng có số, nhưng thái độ phải phải có, tư thế phải mãn phân.

Lý Trường Thọ ý bảo kia mấy danh vũ cơ hơi làm nghi tạm, nhượng nhạc sĩ dừng lại tấu nhạc, bung phát trần dẫn đầu xuất khoang thuyền.

Đông Mộc Công thoáng khom người làm cái thỉnh thủ thế, Ngọc Đế âm thầm trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái, Đông Mộc Công vội vàng thẳng thắt lưng can, đối Ngọc Đế lộ ra nhiên tươi cười.

Liên loại này, ba người đứng ở mũi tàu boong tàu, Lý Trường Thọ thân lực lay động, một đường nhanh như điện chớp.

Ngọc Đế Bệ Hạ truyền thanh cười hỏi: "Trường Canh ái khanh, một loại gặp được loại này địch thủ, ngươi là như thế nào ứng đối?"

"Tiểu thần hóa thân thực lực hữu hạn, không tốt đấu pháp, phần lớn đều là xuất chút chủ ý."

Lý Trường Thọ vẫn chưa hồi đầu, âm thầm truyền thanh, "Cái này Kim Thiên Tử tâm ngoan thủ lạt, bản thể chính là Hồng Mông hung thú, đến nay nhưng được Tây Phương Giáo Thánh Nhân thưởng thức, tựa hồ muốn đem hẩn thu làm đệ tử.

Mà gần đây, Tây Phương Giáo tại Long tộc sự thượng nhiều tính kế, đều là xuất từ hẩn tay.

Như hôm nay có thể đem hẩn lưu lại chỗ đó, tất nhiên là không thể tốt hơn."

"Hảo!"

Ngọc Đế Bệ Hạ nhãn trung tỏa ánh sáng, "Hôm nay khiến cho ta kiến thức một phen, ta ái khanh như thế nào trí đấu Tây Phương cường nhân!"

Lý Trường Thọ cái trán treo vài đạo hắc tuyến.

Hẩn nói nhiều như vậy, kỳ thật cũng là muốn nói —— xử lý cái này Kim Thiên Tử, Tây Phương Giáo bên kia chắc chắn cảm giác thịt đau.

Tuy nói, nhất cái Kim Thiên Tử, đồng thời không đáng Ngọc Đế Bệ Hạ tự mình xuất thủ.

Nhưng rõ ràng có trực tiếp chém giết đối thủ thực lực, nhưng muốn núp ở phía sau phương xem diễn kịch, này bao nhiêu có chút...

Bất quá thận trọng.

Thôi, ai nhượng này là Ngọc Đế Bệ Hạ, mình nhất cái tứ giai tiểu thần, sự tình đa, công đức ít, người khác nghĩ ngợi ta tặng ca, xuất binh toàn bộ dựa tung ra đầu tiên.

Như thế nào trí đấu?

Còn có thể như thế nào trí đấu...

Lý Trường Thọ bắt đầu âm thầm hô người.

Đầu tiên là thần niệm buông xuống ở tại Hải Thần miếu trung, cùng cách vách ngọc tượng thông đồng vài cái, rất nhanh liền liền và thông nhau Ngao Ất, nhượng Ngao Ất lập tức mang thượng năng tìm được Long tộc cao thủ, mau chóng tới rồi Tây Hải nơi này.

Ngao Ất đáp ứng một tiếng, Lý Trường Thọ liền chặt đứt thần niệm.

Ngay sau đó, lại phái một khối thiếu nữ bộ dáng giầy đạo nhân, tự An Thủy Thành dưới đất, chạy tới Nam Hải bên cạnh, đối biển rộng thổi lên nhất chi sáo nhỏ.

Bất quá đảo mắt, nhất điều người cá xuất hiện ở tại trong nước biển, Lý Trường Thọ liền đối với người cá truyền thanh.

Này con cá là Văn Tịnh đạo nhân con rồi.

Lý Trường Thọ cũng không đa giải thích, chỉ là nhượng Văn Tịnh đạo nhân nếu có cơ hội, liền lai Tây Hải đi một chuyến, không thể trực tiếp bại lộ thân hình, trước cùng hấn âm thầm tiếp đầu lại nói.

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ liền bắt đầu tự hỏi, hấn nên như thế nào kéo dài thời gian, mới có thể chiếu cố mình da mặt cùng Thiên Đình uy nghi, nhân tiện còn muốn nhượng Ngọc Đế Bệ Hạ cảm thấy...

'Hắc, này đầu còn rất tốt xem.'

Loại sự tình này, chú trọng là một câu 'Tình lý bên trong, ngoài ý liệu'.

Xem ra, phải lợi dụng khởi Kim Thiên Tử bản tính trung kia một tia ngạo mạn cùng trung nhị...

"Hừ!"

Lúc này thượng cách mấy ngàn lý, Lý Trường Thọ hừ lạnh một tiếng, sắc mặt lạnh lùng, khinh quăng hạ phát trần.

Kim Thiên Tử thấy thế nhất thời cười mỉa nhếch, tựa hồ hơi có chút đắc ý.

Giờ phút này, kia hải bối tiên thuyền thượng, vài vị long tử đứng dậy, sắc mặt cũng là khác nhau.

Tây Hải, Nam Hải long cung nhà thái tử lạnh nhạt cười, bất vi sở động;

Bắc Hải long cung đại thái tử có chút buồn bực, nhưng coi như bình thường.

Đông Hải long cung đại thái tử Ngao Giáp, giờ phút này nhưng là có chút không yên, nhíu mày nhìn đột nhiên đứng dậy Kim Thiên Tử, đáy mắt càng là mang theo vài phần nghi hoặc.

Người này hung tính lộ ra ngoài, làm sao thoát ra tới?

Ngao Giáp thân hình thon dài, khuôn mặt anh tuấn, nhưng hàng năm phóng túng, nhượng hấn thoát nhìn thân hình đơn bạc, đứng ở trên thuyền liền như cầm y hoa bảo thành tinh, đỉnh đầu góc cũng không tính là thanh châu.

Lúc này, Ngao Giáp kiến Hải Thần sắc mặt không tốt tự phía đông nam hướng mà đến, lại kiến đột nhiên toát ra cái cao thủ, hô 'Hải Thần có không bàn lại hấn một lần' ...

Cẩn thận tự hỏi, Ngao Giáp đã là hiểu được điểm gì.

Hấn, bị người làm cục!

Ngao Giáp tuy nói ngày thường phóng túng độ nhật, nhưng cũng không phải sự ngu đại người, biết nhà mình phụ vương lựa chọn đâu nào điều con đường, giờ phút này quyết định thật nhanh.

"Hải Thần ca ca!"

Ngao Giáp mở miệng la lên một tiếng, lộ ra vài phần vội vàng ý, càng là trực tiếp lướt qua Kim Thiên Tử, hướng nghìn dặm ngoài Lý Trường Thọ nghênh đi.

Thấy thế, Kim Thiên Tử đầu mi thoáng nhếch lại, hai tay lưng đeo ở phía sau, chỉ giữa nhưng đa nhất chỉ bạc như thiên cánh liễu điệp đoàn đao, nhãn trung toát ra một chút hung ác.

Lý Trường Thọ nhảy cảm địa bắt đến Kim Thiên Tử mờ ám, hai mắt nhíu lại, lạnh nhạt nói:

"Người dám?"

Kim Thiên Tử khước miệng buộc vòng quanh nhất sợi mím cười, sau lưng ngón tay vừa muồn khinh đạm, động tác đột nhiên dừng lại.

Hảo nồng nặc sát ý!

Chợt nghe vài tiếng rỗng ngâm, tam đạo thân ảnh tự nước biển bên trong lòe ra, nhưng không có bị bám nửa điểm bọt nước, trình hình tam giác hình, đem Kim Thiên Tử ẩn ẩn vây quanh.

Này là ba vị long thủ lão giả, khí tức trầm ổn, uy nghiêm bất phạm, trên mặt lân giáp phiếm nhạn nhạt huyết sắc, tự thân càng là bao vây lấy một tầng mắt thường có thể thấy được nghiệp chướng.

Viễn cổ chiến long!

Kim Thiên Tử lúc này, sắc mặt bắt đầu thay đổi.

Hải Thần đột nhiên đến đây...

Long tộc mai phục như thế cao thủ...

Xem ra, hẳn hôm nay kế hoạch, đã là bị Hải Thần cùng Long tộc sớm xuyên qua!

Vì cái gì?

Mình mưu tính hồi lâu, khác ích lợi tất, âm thầm dùng Tây Phương Giáo bí pháp ảnh hưởng Tây Hải long cung đại thái tử tâm thần, chuẩn bị bởi vậy vì đột phá khẩu, tầm ăn lên Long tộc hạ đồng lúa.

Long tộc thập phân coi trọng hậu bối truyền thừa, chỉ cần mình đem Long tộc hạ đồng lúa chương khống đại bán, lại phối hợp cái khác phương diện cấp Long tộc tạo áp lực, gì sâu Long tộc không ngã?

Nhưng mà, này kế hoạch mới vừa vừa mới bắt đầu thực hành, hôm nay thật vất vả đưa tới Nam Hải, Đông Hải, Bắc Hải long cung ba vị Long Vương thái tử, lại thuận thể tìm đến rồi vài vị Long tộc trọng thần con nối dòng.

Hắn âm thầm xuống tay, lúc này mới vừa động hai cái không trọng yếu long thần tử tự, Hải Thần liền đã đến nơi này!

Quả nhiên, không hổ là năng nhượng Văn tộc nữ vương liên tục kinh ngạc tồn tại.

"Ha ha ha!"

Kim Thiên Tử đối mặt Long tộc tam cao thủ vây quanh, chính là hồn nhiên không sợ, vẫn cười to vài tiếng, tán thưởng nói:

"Hải Thần, ngươi thắng !"

Ân?

Lý Trường Thọ đẩy lòng tuy rằng tràn đầy dấu chấm hỏi, nhưng ở mặt ngoài vô cùng bình tĩnh, rất tùy ý cười cười, mắt trung mang theo một chút không cho là đúng.

Hắn phía sau, Ngọc Đế cùng Đông Mộc Công liếc nhau.

Đông Mộc Công đẩy mắt tràn đầy tán thưởng, tuy rằng hoàn toàn không rõ Hải Thần là như thế nào làm được , nhưng lúc này tuyệt đối không thể nhượng Bộ Hạ xem ra bản thân không hiểu.

Ngọc Đế cũng là lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, tựa hồ hết thảy đều ở mình nắm giữ.

Đông Hải long cung đại thái tử đã bay đến Lý Trường Thọ trước mặt, phía sau cũng nhiều nhất danh lão giả đi theo, đối Lý Trường Thọ thật sâu địa làm cái đạo vái chào.

"Hải Thần ca ca! Giáp hôm nay suýt nữa trung người bên ngoài tính kế, may mà Hải Thần ca ca tới rồi đúng lúc!"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, vẫn kia lão giả: "Vài vị vì sao tại chỗ đó?"

Kia Long tộc lão giả vội nói: "Hồi Hải Thần, là Nhị Thái Tử tìm được ta đăng, xin nhờ ta đăng đến đây hộ vệ đại thái tử."

Ngao Giáp cười nói: "Nguyên lai, Hải Thần ca ca sớm đã an bài hảo !"

Lý Trường Thọ: ...

Việc này, quả thật không phải hắn an bài, chắc là Ngao Ất làm ứng đối.

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa đạo câu: "Còn thỉnh các vị động thủ, đem này hung thú cầm hạ!"

"Nhạ!"

Kia long thủ lão giả ôm quyền trả lời, xoay người phát ra một tiếng rung trời rỗng ngậm, vây quanh Kim Thiên Tử ba vị Long tộc cao thủ nhất tề xuất thủ.

Kim Thiên Tử niêm đao cười khế, thân hình tại nguyên địa quý dị địa biến mất không thấy, lại xuất hiện thời, đã là tại có chút mờ mịt Bắc Hải long cung thái tử phía sau.

Nhất bả bạc cánh ngăn nhận, để ở tại này long thái tử cô!

Cùng lúc đó, máy chỉ hơi mỏng lưỡi dao, xuất hiện ở tại Tây Hải, Nam Hải long thái tử sau lưng cô chỗ!

Tam danh long thái tử nháy mắt bị chế, kia tam đầu viễn cổ chiến long chỉ phải dừng lại thân hình.

Thấy vậy trạng, xa tại nghìn dặm ở ngoài Ngao Giáp, lập tức tinh táo địa trốn được vị kia long thủ lão giả phía sau, tại này long thủ lão giả đầu vai xa xa nhìn ra xa.

Kim Thiên Tử ánh mắt đảo qua các nơi, vẫn trấn định tự nhiên, hiển nhiên trước đây liền đã tính kế hảo loại này phương pháp thoát thân.

Hắn cười nói: "Bản đạo thiện chuyển dịch, có cực tốc, các vị nghĩ lưu ta sợ là có chút phiền phức.

Hải Thần, chúng ta không bằng nhân cơ hội này, bàn lại thượng nói chuyện.

Lần trước cùng Hải Thần trò chuyện với nhau qua đi, tổng cảm thấy là bị Hải Thần mang trật lời nói, không thể biểu đạt đầy lòng suy nghĩ."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Ta cùng với ngươi không có gì tốt đàm.

Kim Thiên Tử, ngươi thật dám giết này ba vị điện hạ?

Ngươi Tây Phương là muốn Long tộc nghe lệnh, còn là muốn Long tộc cùng các ngươi không chết không ngừng."

"Hải Thần sợ là hiểu lầm rồi, " Kim Thiên Tử lãnh đạm nói, "Bản đạo bất quá sơn dã nhàn tu khách, cùng Tây Phương Linh Sơn cũng không quan hệ."

"Phải không?"

Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Lần trước đạo hữu kia đại đạo lời thề còn tại ta bên tai, đến nay như thế nào cũng không dám nhận mình sau lưng chỗ dựa vững chắc ?

Chẳng lẽ, là đã bị đuổi ra khỏi cửa?"

"Chê cười!"

Kim Thiên Tử lãnh quát một tiếng, lần này nhưng thật ra cẩn thận rất nhiều, vẫn chưa tiếp tục biện bạch.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ nghe được nhất sợi truyền thanh, kia tiếng nói quyến rũ mềm mại, lại mang theo một chút khiếp nhược, có chừng cố ý xây dựng xuất kiều hoa cảm giác.

"Đại nhân, nô gia đã muốn đến rồi, ngài có đúng không hải trung cái kia lật cái bụng linh cá truyền thanh, nô gia lúc này liền tránh ở nghìn dặm ở ngoài."

Chính là Văn Tịnh đạo nhân đã muốn chạy tới.

Một đoạn thời gian không liên hệ, như thế nào tự xưng đều thay đổi.

Lý Trường Thọ lập tức đối kia linh cá truyền thanh, dặn dò nói:

"Hồi sau như Kim Thiên Tử năng chạy đi, ngươi thì nhân cơ hội cứu hẩn nhất bà, nhớ được bắt muốn triển lộ xuất từ thân thân hình."

Hồi sau như Kim Thiên Tử trốn không thoát đi, ngươi thì không cần hiện thân, cũng coi như mình chưa bao giờ đã tới chỗ đó."

Văn Tịnh đạo nhân nhất thời truyền thanh trả lời:

"Nô gia tuân mệnh, đại nhân, Tây Phương Giáo cũng có cao thủ âm thầm ẩn nấu tại chỗ đó, còn thỉnh đại nhân cẩn thận một chút."

Lý Trường Thọ nghe vậy nhưng thật ra mím cười, điểm này trước đây đã có cân nhắc.

Mới vừa an bài hảo Văn Tịnh đạo nhân, lại nghe Kim Thiên Tử cất cao giọng nói:

"Hải Thần vì sao đứng ở lục trăm dặm ngoài, chẳng lẽ là sợ?"

Như bản đạo sở liệu không sai, Hải Thần lúc này dùng còn là hóa thân, sao được liền cùng bản đạo tọa mà trò chuyện với nhau khí phách đều vô?"

—— phép khích tướng.

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Cùng ta luận đạo đều là anh hào, tọa mà đồng ầm phi bọn đạo chích."

—— phản kích tướng.

"Hảo nhất cái đều là anh hào, " Kim Thiên Tử phản phúng một tiếng, "Như nói bọn đạo chích, ngươi phía sau này hai người lại là người phương nào?"

Xem bọn hẩn khí tức thường thường, mang theo một chút Thiên Đình công đức, cũng bắt quá là Thiên Đình tiểu thần thôi.

Như thế nào, bản đạo chẳng lẽ liền bọn họ đều không bằng?"

Nghe nói lời ấy, Đông Mộc Công hét lớn một tiếng: "Người này!"

"Ai, " Ngọc Đế mỉm cười đem Đông Mộc Công lời nói cắt đứt, cũng vẫn chưa nói thêm cái gì, chỉ là lẳng lặng địa nhìn Kim Thiên Tử.

Lý Trường Thọ trực tiếp mắng:

"Vớ vẩn! Buồn cười!"

Kim Thiên Tử, người dĩ thần thông luận anh hào, lại không biết bản đạo theo như lời là đức hạnh hai chữ, lời nói là tính tình sự!

Nhìn xem người này hành vi, lúc này dĩ ba vị điện hạ tính mệnh áp chế, còn muốn cùng bản đạo ngồi mà nói suông?

Có thể nói không hề liêm sỉ, như thế nào đảm đương không nổi kia bọn đạo chích hai chữ?"

"Hảo người cái Hải Thần! Mỏ nhọn lợi nha, bản đạo nói bất quá người!"

Kim Thiên Tử mắt trung hung quang nở rộ, tiếng nói vừa dứt, kim quang bắt đầu khởi động, thân ảnh trực tiếp biến mất không thấy!

Kia ba vị viễn cô chiến long, cơ hồ đồng thời đối trời cao nơi nào đó huy quyền, Càn Khôn rung chuyển, đám mây băng toái, nhưng không hề thu hoạch!

Nhất chiến long đột nhiên hét lớn: "Hải Thần đề ý!"

Lý Trường Thọ đáy lòng báo động nổi lên, trăm trượng ở ngoài mặt biển thượng, quỷ dị địa xuất hiện nhất khẩu màu đen vòng xoáy, nó nội bắn ra lục đạo mỏng manh kim quang!

Ngay tại này một cái chớp mắt!

Lý Trường Thọ tự tả, Đông Mộc Công tự hữu, nhất tề thấp dục, chắn Ngọc Đế trước người!

Lý Trường Thọ giang hai tay cánh tay, Đông Mộc Công phân đầu quên mình, hai người sắc mặt đều là loại kia thấy chết không sờn, còn kém trực tiếp hô vài tiếng "Hộ giá" "Hộ giá" ...

Ngọc Đế cái trán treo đầy hắc tuyến, thiếu chút nữa trực tiếp chụp bay mình phụ tá đặc lực.

Nương Lý Trường Thọ cùng Đông Mộc Công che lấp, Ngọc Đế ngón tay nhẹ nhàng một chút, nhất chùm bạch quang từ trên xuống dưới, bao lại Lý Trường Thọ giấy đạo nhân.

Chợt nghe leng keng vài tiếng vang nhỏ, lục bả màu vàng bạc nhận bị bạch quang thoải mái chấn phi...

Ngọc Đế mắt trung lại bắn ra hai chùm bạch quang, này bạch quang giao hội, ngưng tụ thành nhất bả cự kiếm, trăm nhập vòng xoáy trung!

Vòng xoáy trung truyền ra một tiếng rên, có đạo mơ hồ thân ảnh nhẹ nhàng chấn động, tùy theo cùng này chỉ lốc xoáy cùng nhau biến mất không thấy, chỉ có nhất bồi máu tươi tự không trung rơi...

Kim Thiên Tử có chút hung lệ lời nói tiếng, từ bốn phương tám hướng truyền đến:

"Chưa từng nghĩ Thiên Đình bên trong cũng là tàng long ngọa hổ, hôm nay bản đạo lĩnh giáo!

Tàng mà bất lộ, đâm sau lưng đã thương người, đạo hữu cũng phi anh hào, thực bọn đạo chích đồ đệ!

Ha ha ha, ha ha ha!"

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát hạ Ngọc Đế Bệ Hạ sắc mặt, đáy lòng thoáng run rẩy.

Này huynh đệ còn cười, cười cái gì cười?

'Ai, nự đệ ca ca, cuối cùng là biết vì cái gì, người chuyển thể đi lấy kinh thời điểm, sẽ bị nào đó không muốn bại lộ họ tên Thiên Đình quyền liêm đại tướng nhân chết chín lần ...!'

Ngọc Đế hai mắt bao phủ bạch quang, nhìn chăm chú vào trời cao nào đó cái phương hướng, đối Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Có người tiếp ứng, nhượng hấn chạy thoát."

"Bệ Hạ, tiếp ứng hấn là ai?"

"Một nữ tử, ứng cũng là hung thú cân cước."

Lý Trường Thọ cười nói: "Bệ Hạ cảm thấy nàng kia như thế nào?"

"Ôi chao, ái khanh bất muốn nghĩ vớ vẩn, " Ngọc Đế nghiêm mặt nói, "Ta cùng ta sư muội là Thiên Địa nhân duyên mẫu mực, không thể hành tùy tiện càn rỡ sự."

Lý Trường Thọ: ...

Bệ Hạ lời này, thật đúng là không thể tể phẩm.

-----oOo-----

Đệ ba trăm linh nhị chương áo trắng Ngọc Đế tỏ đế tâm

Đát ~

Trong suốt linh dịch tự thạch nhũ chảy xuống, rơi vào nho nhỏ thanh đàm trung.

Ngũ bộ châu bên cạnh, đại địa ở chỗ sâu trong, một chỗ tản ra thất thái quang mang hang trung, Kim Thiên Tử ngồi xếp bằng tại linh trì bên cạnh, sắc mặt tái nhợt, trường bào nhiễm huyết, cả người căng thẳng, thường thường run rẩy, bên miệng mỉm cười mang theo một chút miễn cưỡng...

Hắn tại sợ?

Khai gì nói đùa, đường đường Hồng Mông hung thú, bản thể Lục Sí Kim Thiên, thiên phú Càn Khôn thần thông, bị Tây Phương thu phục còn là nguyên nhân Thánh Nhân tự mình xuất thủ cầm nã!

Kia năng kêu sợ ư?

Hắn chỉ là... Tại sợ hãi thôi.

Mà loại này sợ hãi cảm xúc, hoàn toàn đến từ chính bản năng, nơi phát ra ở, Kim Thiên Tử bên cạnh kia đạo mơ hồ không chừng bóng hình xinh đẹp.

Kim Thiên Tử bên cạnh người, kia thân huyết sắc sa y nữ tử nhẹ lay động liên bước, xinh đẹp thân ảnh giống như sương mù ngưng tụ thành, nhất căn tiêm chỉ nhẹ nhàng đụng vào tại Kim Thiên Tử cái trán, chậm rãi xẹt qua.

"Tiền bối, " Kim Thiên Tử lại cười nói, "Đa tạ tiền bối ân cứu mạng."

"Ha ha ha..."

Này tiếng cười, nhẹ nhàng trung mang theo vài phần kiêu lại, rành rành như thể mềm nhẹ uyển chuyển, nhưng rơi vào Kim Thiên Tử trong tai, lại có vẻ dị thường chói tai.

Kim Thiên Tử tự nhận, như mình không có thương thế, đao cũng sẽ không sợ này chỉ hắc sí huyết văn, liền tính động thủ, thắng bại ngũ ngũ khai, mình cũng có thể ỷ vào thần thông thoát thân.

Nhưng lúc này, hắn bị tên kia Thiên Đình tiên thần mắt trung thần kiếm trăm thương tổn, lại bị bên cạnh này nữ tử chiếm trước tiên cơ...

"Ta cứu ngươi?"

"Tự nhiên."

Kim Thiên Tử mỉm cười đáp , nhưng hắn vừa dứt lời, yết hầu liền bắt giác nhẹ nhàng rung động.

Văn Tịnh đạo nhân nhất chỉ chân ngọc dẫm nát hắn bên cạnh người đá phiến thượng, chậm rãi cúi người, kia trương đủ để thất vọng chúng sinh khuôn mặt, mang theo vài phần nghiên ngẫm.

Nàng thoáng tới gần Kim Thiên Tử chéch mặt, nhẹ nhàng ngửi khứu.

"Chậc, máu của ngươi, như thế nào liền loại kia canh tươi, nhưng ta không hề muốn ăn..."

Kim Thiên Tử ngoài cười nhưng trong không cười: "Đa tạ tiên bối chiếu cố, ngươi ta cùng là hai vị lão gia làm việc, tất nhiên là không thể khởi nội chiến."

"Ha."

Văn Tịnh đạo nhân thân ảnh nhẹ nhàng chợt lóe, xuất hiện ở tại thủy đàm một khác chéch, mắt phượng bên trong biểu lộ nhàn nhạt khinh thường.

"Nhưng chớ có tả một câu tiên bối, hữu một câu tiên bối kêu, ta cùng với ngươi cũng không quen biết.

Hôm nay cứu ngươi, bất quá là ngẫu nhiên đi ngang qua, như bất cứ sợ sẽ bị giáo nội trách cứ.

Nhớ kỹ, mọi việc bất phải làm quá tuyệt, có hảo thị liền cấp người bên ngoài lưu nhất khẩu.

Bằng không lần sau lại loại này gặp ngươi, liền không phải... Lấy ngươi nhất sợi nguyên thân loại này đơn giản."

Nói trung, Văn Tịnh đạo nhân chậm rãi nâng lên tay trái, xanh nhạt như ngọc đầu ngón tay quán quanh nhất từng đọt từng đọt huyết khí, ngưng tụ thành nhất chỉ huyết thiên hư ảnh.

Nàng tiêm chỉ nhẹ nhàng niết làm, kia huyết thiên nhất thời tạc toái.

Khi nào thì? !

Kim Thiên Tử sắc mặt nhất thời tái nhợt vài phần, thân hình một trận run rẩy run run, mắt trung hung quang bức người.

Nhưng Văn Tịnh đạo nhân hừ lạnh một tiếng, chính là không lại đa liếc hẩn một cái, mềm mại vòng eo thoáng chớp lên, thân ảnh tùy theo biến mất không thấy, chỉ để lại kia một chút cười khẽ, nhất mạt màu đỏ, cùng với tại Kim Thiên Tử nghe tới có chút chói tai ...

Ông ~~

Kim Thiên Tử kia thanh tú khuôn mặt run nhẹ nhẹ, tay trái toàn quyền, phạm vi nghìn dặm nội đại địa ở chỗ sâu trong không ngừng nổ vang.

...

'Văn Tịnh phải biết đến tiếp sau nên như thế nào làm đi.'

Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc .

Hắn đối Văn Tịnh đạo nhân làm việc năng lực, so đối Triệu đại gia dụng đồ sứ thực lực, còn muốn càng yên tâm một ít.

Hôm nay nhượng Văn Tịnh đạo nhân tới rồi chỗ đó, tự nhiên không phải vì cấp Ngọc Đế Bệ Hạ quá quá nhãn.

Hậu sự ai đều không thể đoán trước, lòng người nhất khó có thể tróc tìm tòi;

Tại cùng Văn Tịnh đạo nhân có quan hệ sự thượng, Lý Trường Thọ phải tại Ngọc Đế trước mặt giấu.

Vô hẩn, Phong Thần đại kiếp nạn cuối cùng người được lợi, là Thiên Đình cùng Tây Phương Giáo, như nói nhị giả tại Phong Thần thời có sở 'Liên động', kia cũng không cần ngạc nhiên.

Nếu trước thời hạn nhượng Ngọc Đế biết được rồi, Văn Tịnh đạo nhân là Nhân Giáo chôn ở Tây Phương ám kỳ, nói không chừng tại sau này sẽ trở thành 'Đàm điều kiện lợi thế' .

Phong Thần đại kiếp nạn thời, Ngọc Đế cũng là nửa chấp kỳ giả, tuyệt không năng riêng đi 'Nhân tính' đi bình phán.

Điêm này, Lý Trường Thọ kia vài năm chế định Long tộc sách lược thời, liền đã vô cùng minh xác.

Hôm nay nhượng Văn Tịnh đạo nhân hành sự tùy theo hoàn cảnh, như Kim Thiên Tử năng đào tẩu, khiến cho Văn Tịnh đạo nhân tiếp ứng Kim Thiên Tử, nhìn như đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, kì thực dệt hoa trên gấm, bởi vậy diễn trò cấp Tây Phương xem.

Đến tiếp sau xử trí thượng, như Văn Tịnh đạo nhân tâm kế bất túc, hội đối Kim Thiên Tử biểu lộ thiện ý;

Nếu là Văn Tịnh cân nhắc toàn diện chút, chắc là nhân cơ hội cấp Kim Thiên Tử hai quyền, cảnh cáo hấn về sau bất muốn độc chiếm công lao, như thế khả cang được Tây Phương Giáo tín nhiệm...

Đa một phần bảo hiểm, đa một phần an ổn.

Giờ phút này, Lý Trường Thọ dĩ thân phận của Hải Thần, mang theo Ngọc Đế cùng Đông Mộc Công hóa thành hai vị phụ thần, đã là đến kia chiến thuyền Long tộc tiên thuyền thượng.

Văn tin tức mà đến Tây Hải long cung đại đội binh mã, dĩ nhiên đem nơi này vài đoàn vây quanh.

Mấy danh long tử hướng trước hành lễ, Tây Hải Long Vương nhà Ngao Sự cang là than thở khóc lóc, nói mình giao hữu vô ý, nhưng lại dẫn sói vào nhà.

"Trường Canh ái khanh, " Ngọc Đế truyền thanh nhắc nhở đạo, "Này mấy danh long tử nguyên thân có chút khác thường."

Lý Trường Thọ truyền thanh trả lời: "Bệ Hạ, này là bên kia thường dùng thủ đoạn.

Long tộc cao thủ đã nhìn ra dị thường, chúng ta nhưng thật ra không tiện hỏi nhiều việc này."

Ngọc Đế cười gật gật đầu, bắt lại nói thêm cái gì.

Rất nhanh, Ngọc Đế liền phát hiện, tình huống so Lý Trường Thọ theo như lời còn muốn phiền toái một ít.

Lúc này, Tây Hải long cung trào ra một số đông người mã trung, tu vi cảnh giới tương đương với Nhân tộc luyện khí sĩ Thiên Tiên cảnh phía trên giả, hai phần ba đều có chút vấn đề.

Hoán mà nói ...

Bọn họ bị rất nhiều Nhị Ngũ Tử vây quanh .

Theo sau, Ngọc Đế liền nhìn Lý Trường Thọ tại kia, cùng này chút Tây Phương Giáo con rồi hàn huyền nói giỡn, tả hữu ứng đối.

Này quả nhiên là...

Gần xem mãi mặt tiếng hoan hô tiểu ngữ, xa xem lộ vẻ sau lưng tàng đao.

Ngọc Đế mắt trung toát ra vài phần suy tư, một chút kiên quyết, nhưng tùy theo, liền khôi phục thành trước đây thanh minh.

Một bên Đông Mộc Công nhảy cảm địa nhận thấy được, giờ khắc này Ngọc Đế Bệ Hạ tựa hồ có một chút bất đồng.

Lý Trường Thọ tại trước hàn huyền một trận, nam, bắc phương hướng bay tới mấy trăm điều thương long, tới gần tiên thuyền thời từng người hóa thành hình người.

"Giáo Chủ ca ca!"

Ngao Át mang theo mấy trăm cao thủ tới rồi, xa xa địa đối Lý Trường Thọ ôm quyền hành lễ.

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa gật gật đầu, vẫn chưa vạch trần Ngọc Đế thân phận của Bệ Hạ.

Lần này, Lý Trường Thọ đối Ngao Át 'Dự kiến trước' vui lòng khen từ, tại Ngọc Đế trước mặt, hung hăng địa... Khen ngợi Ngao Át một trận.

Đội Long tộc cao thủ hướng trước đối Lý Trường Thọ đạo tạ ơn, Ngọc Đế truyền thanh nói:

"Trường Canh, chúng ta hồi đi, chỗ đó cũng không thậm thú sự."

Lý Trường Thọ liền đối với Long tộc cao thủ nói cáo từ, trước khi đi còn đối Ngao Át dặn dò, nhượng hấn bất muốn quên an bài tuần hải tiêu thân tại tứ hải tuần tra.

Sắp chia tay trước, Lý Trường Thọ lại đối Ngao Át nói:

"Xử lý tốt các nơi sự vật sau, Ngao Át người tới An Thủy Thành một chuyến, ta có một vật muốn giao ở người."

"Hảo!"

Ngao Át cúi đầu, ôm quyền, hành lễ đưa Lý Trường Thọ ba người rời đi.

Một lát sau, Lý Trường Thọ lái thuyền gỗ, tại Tây Hải nơi tiếp tục dạo chơi.

Hắn cùng với Đông Mộc Công, đều phát hiện Ngọc Đế vẻ mặt có chút không đúng, cùng trước đây Ngọc Đế mới vừa hạ phàm thời không màng danh lợi an nhàn, hoàn toàn bất đồng.

Tựa hồ có gì tâm sự...

Đông Mộc Công cùng Lý Trường Thọ nhãn thần trao đổi hạ, hai người tất cả đều có chút mê hoặc.

Lại một lát sau, Ngọc Đế xoa tay, ngừng ca múa nhạc khúc, đem chén trung 'Tửu Cửu chuyên cung' thanh nhượng uống một hơi cạn sạch.

"Thôi!"

Lý Trường Thọ cùng Đông Mộc Công đồng thời đứng dậy.

Ngọc Đế nhẹ nhàng thở dài, khởi thân nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, nâng tay vỗ vỗ Lý Trường Thọ đầu vai.

"Đến nay Thiên Đình mới vừa khởi bước, nhượng Trường Canh ái khanh người chịu khổ."

Lý Trường Thọ: Bất khổ, nhiều hơn điểm công đức là được.

Ngọc Đế nói: "Ta hôm nay nhìn thấy ái khanh như thế nào cùng Tây Phương cường nhân chu toàn, cùng kia chút Long tộc tất cả mang ý xấu giả hàn huyền, tâm có hận yên!"

Ta Thiên Đình trọng thần, dùng cái gì đã bị nhất chỉ hung thú như thế khi dễ!

Ta phong hạ tứ hải chính thần, dùng cái gì muốn cùng kia chút bất kham sinh linh mỉm cười lui tới!

Mộc Công ở đâu!"

Đông Mộc Công lập tức khom người lĩnh mệnh: "Lão thần tại!"

Ngọc Đế đứng ở này có chút thấp bé mũi thuyền nội, đi qua đi lại, tinh tế cân nhắc, theo sau liền hoãn tiếng mở miệng.

"Hồi Thiên Đình sau, lập tức nghĩ một phần ý chỉ.

Trường Canh ái khanh tạo phúc tứ hải, vung Thiên Đình uy nghi, thần thăng tam giai, bỗng thêm lục thành.

Thiên Đình cùng ngày khởi, lại lập nhất chi Thiên Đình thủy quân, ở Thiên Hà đóng quân, ngày đêm thao luyện, cung Trường Canh ái khanh ra roi!

Ý chỉ mười hai năm nội nghĩ hảo, Thiên Đình thủy quân cùng ngày phân phối!"

Đông Mộc Công định tiếng trả lời: "Thần, lĩnh mệnh!"

"Trường Canh ở đâu?"

Lý Trường Thọ cúi đầu nói: "Tiểu thần tại."

"Ta trước đây có sở sở hờ, cảm thấy ngươi có Thái Thanh sư huynh bảo hộ, Tây Phương không dám ngạnh lừa dối.

Này là ta sai lầm."

Áo trắng Ngọc Đế nhân trung mang theo vài phần xin lỗi.

Lý Trường Thọ tươi cười chính là có chút âm áp, đáp: "Bệ Hạ, tiểu thần nhưng thật ra cảm thấy, cùng bọn chúng loại này độ sức có chút thú vị."

Ngọc Đế cười khẽ tiếng, lại nghiêm mặt nói: "Nhưng Trường Canh, ngươi cũng có bất túc chỗ, liền là làm sự quá ôn.

Ngươi là Nhân Giáo đệ tử, điểm này cùng Thái Thanh sư huynh có chút giống nhau, bản không gì đáng trách.

Trường Canh ngươi mà lại lai xem."

Nói trung, Ngọc Đế đẩy ra khoang thuyền cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ ngàn dặm yên ba, tiếp tục nói:

"Phong có từ từ, cũng có kinh tặc, vân có tản ra, cũng có đột nhiên cấp.

Thiên Địa vạn vật, đều có cấp hoãn chi lý.

Long tộc sự, cũng ứng như thế."

Lý Trường Thọ nghe vậy, nhất thời làm ra một bức rất có xúc động bộ dáng, chậm rãi gật đầu, lại làm cái đạo vái chào.

"Tiểu thần thụ giáo!"

"Long tộc sự, ta hôm nay liền trực tiếp đối Trường Canh ngươi hạ lệnh, ngươi tạm thời không cần đa quản Long tộc."

Ngọc Đế nói: "Mười hai năm sau, Thiên Đình tổ chức Bàn Đào Yến, ta sẽ mời tứ hải Long Vương nhập Thiên Đình hưởng yến."

Như bọn họ cam tâm tình nguyện quy thuận Thiên Đình, ta liền bắt cử trăm long kiếm.

Như bọn họ còn có dị tâm, bất thức thiên mệnh, ta hội thân đi Tử Tiêu Cung trung, cầu Đạo Tổ đánh xuống Thiên Phật, cầm Long tộc là vấn!"

Lý Trường Thọ cùng Đông Mộc Công liếc nhau, từng người đều có chút chấn động, đồng thời hành lễ xưng là.

Ngọc Đế nhắm mắt chậm rãi thở hắt ra, rồi sau đó lại mở nhãn lai, nhìn chăm chú vào này phiến bích nước trời xanh.

Áo trắng như tuyết, tóc dài khinh vũ.

Lý Trường Thọ lúc này nhìn này vị Tam Giới chúa tể bóng lưng, nhưng lại không hiểu cảm thấy...

Còn có điểm tiểu xuất sắc.

Lý Trường Thọ hô: "Tiểu thần tạ ơn Bệ Hạ lượng thứ!"

Ngọc Đế nở nụ cười tiếng, ngôn nói: "Trường Canh, Mộc Công, các người có lẽ không biết, ta kỳ thật đối Thiên Đế thần quyền đồng thời không có hứng thú.

Năm đó Yêu Đình phá vỡ, Đạo Tổ cùng lục thánh hiện thân, thu thập tam tộc đại chiến sau phá vỡ núi sông, đem thượng cổ Yêu Đình dung rồi, luyện thành đến nay Thiên Đình.

Lúc ấy Tây Phương Giáo Chuẩn Đề sư huynh đối Đạo Tổ khẩn cầu, này Thiên Đình phải do Thánh Nhân chấp chương.

Lão sư như thế nào không biết Chuẩn Đề ý?"

Ngọc Đế ánh mắt vô cùng xa xưa, tựa hồ năng nhìn thấu này hải, này thiên.

Mà hần tiếp tục nói , nhất sợi Thiên Đạo đạo vận sớm đã đem thuyền gỗ bao bọc, không cần lo lắng bị ai nghe qua.

Ngọc Đế nói:

"Tam Thanh sư huynh thanh tịnh đạm bạc, không hỏi thế sự, như lão sư lúc ấy đáp ứng rồi, Thiên Đình tự thành Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai vị sư huynh hoàn lại chí nguyện to lớn nhất kiện pháp bảo, Tam Giới chung khó khăn về tự.

Cho nên, lão sư đem ta cùng sư muội từ Tử Tiêu Cung trung nhiếp xuất lai, cũng không nói cho ta gì, liền lập ta cùng sư muội vi Thiên Đỉnh Đế hậu, ta vi Ngọc Đế, nàng vi Vương Mẫu, tổng lĩnh Tam Giới sự.

Ta sơ vi Ngọc Đế, Thiên Đỉnh không trống rỗng, các nơi chỉ là mây khói, liền cùng sư muội ngồi ở kia Lăng Tiêu bảo điện trước sững sờ, không biết mình nên làm cái gì, cũng không biết này Thiên Đỉnh vị cụ thể tượng trưng vì sao.

Ta cùng sư muội, nguyên bản chỉ là cấp lão sư bung trà đưa nước, truyền tin thông cửa, làm sao đã làm gì Thiên Đỉnh thiên hậu?

Mãi cho đến hôm nay, ta vẫn như cũ không ngừng đang hỏi tự thân:

Lão sư nhượng ta làm này Thiên Đỉnh, đến cùng là nhượng ta làm cái gì?

Hôm nay, đã đại khái sáng tỏ."

Lý Trường Thọ thấp giọng nói: "Tiểu thần cả gan, muốn nghe nhiều Bộ Hạ này một lời."

Một bên Đông Mộc Công bắt giác lâm vào trầm tư, lời này, hẳn như thế nào liền nghĩ không ra ?

Ngọc Đế nói: "Thiên Địa cùng sinh linh.

Tam Giới đa đại năng, Thánh Nhân động một tí trùng luyện phong hỏa thủy thổ, Thánh Nhân chúng đệ tử đều có phúc hải trăm lục khả năng, các tộc cường giả di sơn đảo hải, Càn Khôn đầu chuyển.

Ta, cần đi ước thúc.

Chân linh hoá sinh trước đều là sinh ở hư vô, chân linh hoá sinh sau nhưng phân mạnh yếu, ta Thiên Đỉnh, liền là muốn nhượng cường giả không thể hằng cường, kẻ yếu khả an thiên mệnh.

Ta, cần đi chương không.

Trường Canh, Mộc Công, mà thôi khả nguyện, tùy ta tiến tới?"

Mộc Công định tiếng nói: "Lão thần nguyện máu chảy đầu rơi, vi Bộ Hạ yên ngựa công hiến sức lực, chết bất tức tiếc!"

Lý Trường Thọ nhưng chậm rãi thở dài, cười nói: "Sơ mà vi thần, con đường phía trước chậm chậm, nguyện cùng Bộ Hạ cộng kiến."

Ngọc Đế xoay người lại, đối Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu.

Một bên Mộc Công bắt giặc lại lâm vào trầm tư...

Lời này, hẳn là thật sự không nghĩ ra được.

...

Ngọc Đế, Thiên Đình, mười hai năm sau Long tộc chuyên hưởng Bàn Đào Yên, bắt quy thuận liền hàng Thiên Phật...

Đem Ngọc Đế cùng Đông Mộc Công đưa sau khi đi, Lý Trường Thọ dàn xếp hảo An Thủy Thành chỗ giấy đạo nhân, ngay tại Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung lâm vào trầm tư.

Mười hai năm, thoáng ngắn chút.

Mà Ngọc Đế áp dụng chủ động thủ đoạn thời gian điem, cũng so với hẳn dự liệu hơi chút trước thời hạn chút.

Tự bàn sách mới xuất hiện thân, Lý Trường Thọ đi đến góc giá sách thượng, cầm xuất hai chỉ bảo nang, ở trong đó lấy ra hai loa vải vóc họa trục, chậm rãi mở ra, phủ kín tất cả mật thất.

Này là, hẳn ban sơ tiếp nhận 'Long tộc thượng thiên' nhiệm vụ thời, viết xuống 'Công lược' .

Nó thượng đại bộ phận đều đã bị biến mất.

Mà hôm nay, Lý Trường Thọ cẩn thận cân nhắc sau, đem đại bán vải vóc cuộn cuộn nổi lên, treo ở trước mặt, nhất bả Tam Muội Chân Viêm trực tiếp đốt sạch.

Này chút đều chưa dùng.

Xoay người lại, Lý Trường Thọ nhìn sau lưng còn còn lại tam trương vải vóc, cùng với nó thượng lộn xộn tiêu mũi tên.

"Cuối cùng, năng dùng đến này nhất bộ phận ."

Tùy theo, Lý Trường Thọ cầm một khác chỉ vải vóc, tại nó thượng họa hạ đùi gà, làn trúc, lan hoa thảo, cây cung, chén dạ quang.

Lần này hẳn nghĩ nghĩ, lại bỏ thêm nhất chỉ cái trâm cài đầu đi lên, rồi sau đó nhẹ nhàng ngồi xếp bằng, nhượng một bên vải vóc huyền phù tại thân chu, đề bút tiếp tục viết viết họa họa.

Càng là loại này thời khắc, càng không thể nhất khang nhiệt huyết, gì đều không để ý.

Này mười hai năm, mình có thể làm sự còn có rất nhiều, Ngọc Đế nghĩ dao sắc chặt đay rồi, mà lại không tiếc vận dụng Tử Tiêu Cung tài nguyên.

Mà mình, cần , chính là nhượng này đoàn loạn đay gai nhanh chóng hợp quy tắc, nhượng Ngọc Đế hạ đao thời không có nhiều lắm lực cản, cũng sẽ không lưu lại nhiều lắm đi lưu nan đề.

Mắt nhìn Linh Nga bế quan chỗ, quét mắt phòng cờ bạc trung vui chơi mấy người.

Lý Trường Thọ cười lắc lắc đầu, bắt đầu chuyên tâm tự hỏi.

Ngọc Đế kỳ thật cũng không biết được...

Hắn đạo, phi vô vi cũng, chỉ là có chút thời điểm phải làm ra, phù hợp đùi gà thiên hướng lựa chọn thôi.

-----oOo-----

Đệ ba trăm linh tam chương Huyền Đô du Tiểu Quỳnh, Trường Thọ dục truyền kinh

Hôm nay, Đâu Suất Cung trung phong , lại không hiểu có chút 喧hiêu đấy nhé.

Lão cây hạ, Huyền Đô Đại Pháp Sư duỗi lại thất lưng ngồi dậy lại, mới vừa tính toán cúi đầu suy tính mình bị chuyện gì sảo đến tu hành, đáy lòng trước hết sau hiện ra hai đoạn hình ảnh...

Đoạn thứ nhất hình ảnh, là tại một mảnh đại dương mênh mông biển rộng.

Trường Thọ hóa thân?

Ngọc Đế? Đông Mộc Công?

Huyền Đô Đại Pháp Sư cái trán toát ra mấy cái dấu chấm hỏi, nhìn chăm chăm hình ảnh cần thận tường tận...

Tùy theo, Đại Pháp Sư chỉ thấy đến, Lý Trường Thọ ba người trước người xuất hiện nhất chỉ vòng xoáy, vòng xoáy trung có chỉ Lục Sí Kim Thiên;

Này Kim Thiên huy động bạc cánh, tế khởi lục chùm kim quang chém về phía Lý Trường Thọ hóa thân, lại bị Ngọc Đế xuất thủ chặn phi.

Đoạn thứ nhất hình ảnh dừng ở đây, lại tiếp thượng đệ nhị đoạn...

Tại kia một mảnh hoang dã trung, cưỡi con ngựa trắng, thân phi áo cà sa, đầu đội tăng mũ phàm nhân, chính trèo đèo lội suối, tự đông mà tây đi chậm.

Người này dường như không chịu nổi hè nóng bức, đã xem ngắt xiu đi, nhưng sau lưng bắt đầu khởi động muôn vàn kim quang, đứng mấy tôn đại phật hư ảnh...

Thái Thanh đạo vận khinh chấn, đệ nhị đoạn hình ảnh cũng biến mất không thấy.

Huyền Đô Đại Pháp Sư trầm ngâm vài tiếng, bắt giác lâm vào tự hỏi bên trong.

Lão sư này là... Có ý tứ gì?

Này đoạn thứ nhất hình ảnh thập phần rõ ràng, án Huyền Đô Đại Pháp Sư đối nhà mình lão sư thần thông lý giải, này là đã muốn phát sinh sự.

Mà đệ nhị đoạn hình ảnh, trừ kia thân cưỡi ngựa trắng, cách ăn mặc cổ quái trẻ tuổi phàm nhân, cái khác đều thập phần mơ hồ, này là thiên cơ suy diễn thời nhìn đến tình hình, bị lão sư dùng vô thượng thần thông thác , hiện ra cho mình.

'Lão sư thần thông càng phát ra bí hiểm .

Bất quá, lão sư lần này, là muốn nhượng ta đi làm cái gì?'

Huyền Đô lắng lặng ngồi ở lão cây hạ, bắt đầu nhất điều dài lâu khúc chiết tự hỏi con đường, cuối cùng cho ra mình kết luận.

'Lão sư này là muốn nhượng ta, bả người này nhét vào Nhân Giáo đạo thừa?'

Chợt nghe một tiếng sấm rền vang lên, Huyền Đô Đại Pháp Sư đáy lòng lại xuất hiện kia luồng quen thuộc đạo vận, lần này nhưng ngưng tụ thành hai cái chữ to:

【thí】 【diệt】

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn không được một tay phù ngạch, mình nhưng lại đã đoán sai nhiều như vậy.

Cũng là quả thật khó được, lão sư nhưng lại sẽ làm mình 'Thử xem' có thể hay không giết này linh...

'Chậc, người này thân thượng liên lụy nhân quả, có thể nhượng lão sư đều sẽ động thử niệm, này tuy không phải chưa bao giờ nghe thấy sự, nhưng quả thật có chút không thể tưởng tượng.'

Tất là quan hệ bản giáo mệnh mạch sự.

"Thôi, đi trước tìm Trường Thọ thương nghị một phen."

Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng dậy, cất bước xuất Đâu Suất Cung trung, hướng tới Hải Thần phủ phương hướng mắt nhìn, xoay người đi hướng Đông Thiên Môn.

Bước ra tam ngũ bước, Đại Pháp Sư đã là đứng ở Độ Tiên Môn hộ sơn đại trận chính phía trên.

Lần này, Huyền Đô Đại Pháp Sư vẫn chưa la lên Lý Trường Thọ ra ngoài tương kiến, ngược lại là tâm trung nổi lên 'Nhìn xem thọ chính đang làm cái gì' ý niệm trong đầu, tùy tâm mà động, thân ảnh biến mất vô tung.

Tiểu Quỳnh Phong hôm nay, liền loại này nghênh đón nhất danh khách quý.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thân hình ẩn ở Càn Khôn ở ngoài, khoanh tay tại Tiểu Quỳnh Phong thượng bước chậm mà đi.

Hắn nhãn trung hình ảnh, đều mang theo nhàn nhạt làn sóng, này là Càn Khôn hàng rào, cũng là hư thực giới.

Đầu tiên, Đại Pháp Sư tìm được một chỗ bị đại trận bao phủ đậu điền, phát hiện Lý Trường Thọ nhất chỉ người giấy, này người giấy đang ở kia chăm sóc đậu miêu.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nở nụ cười tiếng, vừa định hiện thân chất vấn Lý Trường Thọ vì sao không tốt hảo tu hành, nhưng phát hiện này chỉ giấy đạo nhân động tác chất phác, nhất cử nhất động đều thập phần 'Tiêu chuẩn', hai mắt cũng không thần quang.

Đại Pháp Sư nhất thời sáng tỏ —— Lý Trường Thọ tâm thần cũng không ở chỗ này.

Tùy theo, Đại Pháp Sư nhìn về phía phụ cận cách đó không xa phòng cờ bạc, nhìn đến tam danh hình thể khác nhau nữ tử, tại bên cạnh bàn từng người cầm nhất bả trang giấy vui chơi.

Đại Pháp Sư bất giác nghĩ tới nhân duyên trong điện, Lý Trường Thọ tượng đất ba sao cùng nguyệt thể...

Này ba người trung, có một đúng là 'Ba sao' chi nhất.

Đại Pháp Sư ngón tay khinh đạn, tam sợi khí tức bay đi phòng cờ bạc.

Đang ở Đẩu Đại Thần Hùng Linh Ly, Giang Lâm Nhi, Tử Cửu, đồng thời 'Thân thể mềm mại' run rẩy, từng người lật xem thường nằm úp sấp ngã xuống trên bàn, bị huyền diệu đạo vận vờn quanh.

Các nàng bị kéo vào từng người cảnh trong mơ trung, bắt đầu lạc đối từng người đạo cảm ngộ.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng không nóng nảy, lại vòng vo cái thân, tùy ý bước chậm.

Lần này theo Lý Trường Thọ khí tức, đến bên hồ nhà cỏ, phát hiện Lý Trường Thọ giấu ở chỗ đó lục cái giấy đạo nhân.

'Trường Thọ nhưng lại loại này để ý sự phụ cùng sự muội an nguy...'

Đại Pháp Sư coi nhân đang ở phi thăng giai đoạn Linh Nga, bắt giác trước mắt sáng ngời.

Lần này, Huyền Đô Đại Pháp Sư tốn nhiều chút tâm tư, dẫn một đạo thuần túy Thái Thanh đạo vận, quần quanh ở tại Linh Nga nguyên thần bên ngoài, đợi Linh Nga phi thăng sau khi kết thúc, năng vi năng lại tục thượng nhất đại sóng cảm ngộ.

Làm xong này chút, Đại Pháp Sư mắt nhìn Trọc Tiên cảnh Tề Nguyên lão đạo, lập tức liền xoay người rời khỏi.

Điềm bất động, kế tiếp.

Đại Pháp Sư nhàn đình bước chậm loại, tại Tiểu Quỳnh Phong thượng đi dạo một vòng, thấy được đã muốn hoang phế hồi lâu 'Tiên miếu bói toán thùng', đi qua bị hoạch vì đốt nướng chuyên thuộc khu bóng rùng bờ suối.

Năng nhìn ra, này phong thượng ngày khoái hoạt tự tại, thập phần thoải mái.

Không sai biệt lắm đi dạo hoàn chỉnh cái Tiểu Quỳnh Phong, Đại Pháp Sư lúc này mới bước chậm đi đến Lý Trường Thọ đan phòng.

Lý Trường Thọ bố trí trùng trùng đại trận, tự nhiên khó có thể bắt Đại Pháp Sư ở vào Càn Khôn ở ngoài thân ảnh.

Nhưng Đại Pháp Sư vào đan phòng, vừa mới chuẩn bị hiện thân, nhưng phát hiện đang ở luyện đan Lý Trường Thọ...

Vẫn như cũ là giấy đạo nhân.

'Người này bả bản thể trốn đâu nào?'

Đại Pháp Sư đến rồi một chút hào hứng, đem tự thân mạnh mẽ tiên thức chậm rãi phô khai; lần này nhưng thật ra không phí gì khí lực, ngay tại Tiểu Quỳnh Phong sơn thể trung, tìm được kia chỗ mật thất.

Liền là nhượng Đại Pháp Sư lai bình phán, này chỗ mật thất thiết kế cũng là thập phần xảo diệu, đúng là tại hơn mười chỗ trận pháp kê hờ trung, đương thật không dễ dàng khiến cho người bên ngoài chú ý...

Bình thường cũng tìm không được nơi này.

Đại Pháp Sư thân hình tự hư không bước chậm, đảo mắt đến dưới đất mặt thát.

Lý Trường Thọ đang ở bàn sách sau viết viết họa họa, vẻ mặt có chút nghiêm túc.

Này là tại viết gì?

Đại Pháp Sư âm thầm phiêu liếc mắt một cái, kiến Lý Trường Thọ viết trang giấy thượng, mỗi một đoạn mở đầu đều là 'Ngao' chữ, dường như Long tộc cao thủ danh sách.

Đại Pháp Sư vừa muốn khẽ cười một tiếng, nhắc nhở Lý Trường Thọ mình đến rồi, khả khí tức đã đến tăng tiêm, lại cứng rắn nghẹn trở về.

Ôi chao?

Vừa rồi chưa cần thận phân biệt, như thế nào người này, ở trong này còn là hóa thân? !

Đại Pháp Sư ách nhiên thát tiếu.

Chợt mở ra tả chường, nó nội ngưng xuất Thái Cực Đồ hư ảnh, nhất từng đọt từng đọt rất nhỏ làn sóng tại Càn Khôn ở ngoài nhện nhạo mở ra, Tiểu Quỳnh Phong các nơi thổi bay gió nhẹ...

Một lát sau, Đại Pháp Sư bằng thân thông hư không hành tẩu, đi vòng vèo đi tầng ngoài đại trận bao phủ đan phòng, tại đan phòng góc tủ sách trước nghỉ chân, nhìn chăm chăm một quyển binh phóng thư từ.

Đại Pháp Sư chấp tay sau lưng, chậm rãi tiếp cận hướng trước, thoải mái nhìn thấu quyển sách ngoài tầng thẻ tre, gặp được cái kia bị cấm chế bao bọc nho nhỏ 'Phòng' .

Này phòng bất quá tam tấc dài, một tấc cao khoan, nó nội chính là 'Ngũ tạng câu toàn', các loại gia cụ cái gì cần có đều có.

Nhất trương nho nhỏ giường thượng, có cái con kiến loại lớn nhỏ đạo giả, chính kiêu chân bắt chéo nằm, uống rượu ngon, nhìn một quyển sách cổ, đọc mùi ngon...

Đại Pháp Sư thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Lại muốn này một đường nhìn thấy giấy đạo nhân cùng giấy đạo nhân cùng giấy đạo nhân, Đại Pháp Sư cuối cùng hiện ra thân hình, đối kia quyển sách phát ra do tâm cảm khái:

"Người người này, trốn loại này nghiêm mật làm chi? Còn sợ có Thánh Nhân lão gia muốn ngươi bắt thành?"

"Ân?"

Quyển sách nội kia 'Người tí hon ' nhất thời ngẩn ra, ngay sau đó liền cương ở tại giường thượng.

Đại Pháp Sư giờ phút này mới dụng thần thông xem xét, phát hiện nơi này vẫn như cũ là...

Chính lúc này, sau lưng Đại Pháp Sư, canh giữ ở đan lô bên cạnh giấy đạo nhân quay đầu mắt nhìn, luống cuống tay chân đứng dậy.

"Đại Pháp Sư, đệ tử tại này! Cái kia là dụ địch dùng !"

Nói xong, khối này giấy đạo nhân đay gai luôn tại trong tay áo cầm xuất nhất chỉ bình sứ, ở trong đó đảo xuất nhất khối xanh ngọc linh đan, này linh đan ba tạc toái, hóa thành Lý Trường Thọ thân hình.

Lý Trường Thọ khẩn trương làm đạo vái chào hành lễ, thật cẩn thận địa ngẩng đầu nhìn nhãn chậm rãi xoay người lại Đại Pháp Sư.

Ách...

Có sát khí!

...

Một lát sau, Lý Trường Thọ cùng Đại Pháp Sư ban sơ tương kiến lòng chảo trung.

Đại Pháp Sư mỉm cười đứng ở dòng suối bên cạnh, tâm tình thập phần khoan khoái;

Lý Trường Thọ đỉnh cái trán thũng bao, nướng mới từ giữa sông vớt lên mấy cái linh cá, không ngừng phát ra sâu kín tiếng thở dài...

Đại Pháp Sư này chỉ dùng để gì thuật pháp, bản mình nhất cái 'Não quả dưa băng', nhưng lại nhượng mình đau đến bây giờ còn không thể tiêu thũng, hết lần này tới lần khác lại không thương tổn mình đạo khu nguyên thần.

Chợt nghe Đại Pháp Sư thần nhiên hỏi:

"Trường Thọ a, ngươi gần đây, khả gặp gì cường địch?"

Giống như vừa rồi sự vẫn chưa phát sinh.

Lý Trường Thọ tâm niệm chuyển động, trước hết nghĩ đáp án, còn muốn Đại Pháp Sư vì sao có này nhất vấn.

Như nói gần đây gặp được cường địch, Lục Áp đạo nhân ứng xem như nhất cái, Nhiên Đăng đạo nhân cũng coi như nhất cái.

Còn có cái Kim Thiên Tử, miễn cưỡng xem như một phần ba cái...

Lập tức, Lý Trường Thọ trầm giọng nói:

"Đệ tử gần đây gặp nhất lão đạo, hắn có nhất kiện hồ lô linh bảo, gọi làm Trảm Tiên Phi Dao.

Này lão đạo tên là Lục Áp, căn cứ đệ tử suy đoán, chắc là thượng cổ Yêu Đình còn sót lại yêu hoàng thái tử.

Hắn kia phi đao có chút lợi hại, nếu là bị hắn luyện chế đại thành, cũng sẽ trở thành thập phần khó giải quyết người vật."

"Lục Áp?"

Đại Pháp Sư bấm ngón tay suy tính, rất nhanh liền thoáng nhíu mày.

Hồng Tú Cầu cảnh cáo.

"Thánh Nhân nương nương vì hắn che lấp thiên cơ, " Đại Pháp Sư trầm ngâm một hai, tay trái mở ra, Thái Cực Đồ tái hiện, tiếp tục suy diễn đi xuống.

Rất nhanh, Đại Pháp Sư liền nói: "Cái này Lục Áp tránh ở thái dương tinh kim ô cung trung.

Dường như Thánh Nhân nương nương xuất thủ, vì hắn ngưng tụ Yêu tộc tàn vận, có Yêu tộc trung hưng thiên mệnh; nhưng này tàn vận không sâu, thiên mệnh không chừng, nó kết cục sợ là khó có thể chết già.

Trường Thọ, hôm nay ta lai, cũng không phải vì cái này Lục Áp đạo nhân.

Ngươi có thể thấy được quá nhất chỉ Lục Sí Kim Thiên?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đó là Tây Phương Giáo dưỡng hung thú, đệ tử cùng hắn giao thủ quá vài lần."

"Ngươi tới xem."

Đại Pháp Sư bấm tay bắn ra, nhất sợi đạo vận chui vào Lý Trường Thọ mi tâm, mà Lý Trường Thọ đáy lòng cũng xuất hiện cùng phúc hình ảnh.

Chỉ là liếc mắt một cái, Lý Trường Thọ liền nhận ra này chỉ là cái gì.

Cưỡi ngựa trắng Đường Tăng, thân áo cà sa bước trên tây đi con đường!

Thậm chí, Lý Trường Thọ theo bản năng liền cấp này đoạn hình ảnh phối một đoạn 【lai lai, lai lai lai lai, lai lai lai lai】 bối cảnh âm nhạc.

Khụ, lại nói chính sự.

Đường Tăng sau lưng kim quang bắt đầu khởi động, đó là Nhân tộc khí vận, cũng là Nhân tộc công đức.

Loại này hình ảnh, nhưng thật ra nghiệm chứng 'Lấy kinh' là Tây Phương Giáo mượn Nhân tộc khí vận công đức đại hưng Tây Phương tính kế.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, hỏi: "Đại Pháp Sư, Thánh Nhân lão gia cấp chi thị là?"

Đại Pháp Sư lạnh nhạt nói: "Nhất cái thí chữ, nhất cái giết chữ."

Ân?

Lý Trường Thọ quả thực có chút kinh ngạc, phản ứng đầu tiên liền là...

Này bắt Nhân Giáo, thập phần bắt Nhân Giáo!

Tùy theo, Lý Trường Thọ liền có chút nghi hoặc.

Nếu nhà mình Thánh Nhân lão gia tại Phong Thần sau đó, 'Hóa hồ vi phật' tính kế thuận lợi hoàn thành, kia sau này phật môn như lai, liền là hôm nay Tiệt Giáo Đa Bảo đạo nhân...

Chẳng lẽ, này tính kế còn tồn tại nào đó chuyện xấu?

Hay là, Đa Bảo đạo nhân không thể mất quyền lực Tây Phương, ngược lại là bị Tây Phương hai vị Thánh Nhân phản chế?

Này trong đó quan hệ rắc rối phức tạp, Lý Trường Thọ nhất thời cũng vượt không rõ.

Thánh Nhân lão gia cấp Đại Pháp Sư hạ mệnh lệnh, là ném thử có thể hay không giết này Kim Thiên, hoại sau này Tây Phương đại vận.

Đáy lòng linh quang chợt lóe, Lý Trường Thọ theo sát mà liền bật cười.

Đại Pháp Sư ngạc nhiên nói: "Trường Thọ vì sao bật cười?"

"Thánh Nhân lão gia cấp cái này 'Thí' chữ quả thật huyền diệu, " Lý Trường Thọ đem cá nướng nhắc tới, cung kính địa dâng, đáy lòng cũng có sáng tỏ thông suốt cảm giác.

Thánh Nhân, cũng sẽ chủ động tìm kiếm phá cục phương pháp!

Thiên cơ sở hiện ra , phải là nào đó cái có khả năng nhất tương lai, Thánh Nhân thấy được loại này khả năng, nếu đối này bất mãn, liền là Thái Thanh vô vi nhà mình Thánh Nhân lão gia, cũng sẽ ra tay can thiệp!

Hoán mà nói ——

Vạn sự cũng không phải đã định, tương lai sự cũng không phải không thể phá!

Lý Trường Thọ đạo tâm chấn động, cảm ngộ mọc thành bụi, trước đây tích tụ một chút khúc mắc, cánh bị cái này 'Thí' chữ nhẹ nhàng trạc phá!

Đem này chút cảm ngộ đều thu thập , Lý Trường Thọ vẫn chưa ngay trước mặt Đại Pháp Sư tiến vào giác ngộ trạng thái.

Thánh Nhân lão gia dĩ nhiên hạ lệnh, hấn cùng Đại Pháp Sư thử xuất thủ nhằm vào hạ Kim Thiên Tử, nếu năng bả Kim Thiên Tử vung rồi, trình độ nhất định thượng thay đổi lấy kinh sự, tất nhiên là đều là đại vui mừng.

Nếu là sở thí không có kết quả, liền đúng lúc lui lại, cũng sẽ không có gì tổn thất.

Đại Pháp Sư cười nói: "Xem người mắt trung thần quang không ngừng, chính là đã có chủ ý?"

"Đệ tử có một chút bất thành thực ý tưởng, thỉnh Đại Pháp Sư chỉ ra chỗ sai."

"Nói là được."

Đại Pháp Sư ngồi trở lại tảng đá thượng, cầm lấy cá nướng bắt đầu chậm rãi nhắm nháp.

"Là, " Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, ở bên chậm rãi bước đi thong thả bước, mấy bộ diệt sát Kim Thiên Tử mưu kế, tự hấn trong miệng êm tai nói tới.

Vừa vặn ngày gần đây, hấn cùng với Kim Thiên Tử chính diện tương đối, nổi lên xung đột.

Kim Thiên Tử đương nhật đối Lý Trường Thọ hóa thân xuất thủ, cũng là hạ ngoan độc tay, phải Lý Trường Thọ hóa thân chém chết.

Lý Trường Thọ vì thế mời đến Đại Pháp Sư 'Chủ trì công đạo', trái lại đuổi giết Kim Thiên Tử, hợp tình hợp lý, hữu lý hữu cứ.

Cái này lời dẫn đã muốn cũng đủ.

Lúc này vấn đề là, Lý Trường Thọ cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư đều không thể xác định, Tây Phương Giáo nhị thánh có hay không biết được Kim Thiên Tử 'Tâm quan trọng'.

"... Cho nên đệ tử cảm thấy, phải tại ngay lập tức giữa, chém này Kim Thiên, bắt cấp đối phương nửa điểm cứu viện thời cơ."

"Cái này có chút phiền phức, " Đại Pháp Sư đạo, "Thánh Nhân khả năng, liền là biến không thể thành có thể, bất luận một vị Thánh Nhân lão gia đều không thể khinh thường.

Hơn nữa, Trường Thọ người đối tượng Kim Thiên Tử, vốn là vô nhiều lắm nắm chắc, như thế nào có thể làm đến một kích phải giết?"

Lý Trường Thọ bất giác nhược nhược hỏi tiếng: "Đại Pháp Sư... Đệ tử không phải phụ trách bày mưu tính kế ư?"

Đại Pháp Sư nhất thời cười mỉa, tay phải lộ ra, lòng bàn tay chậm rãi ngưng xuất nhất chỉ bị huyền hoàng khí tức bao bọc tiểu tháp.

"Lần này, cũng không phải là một đạo uy năng đơn giản như vậy, an tâm chính là."

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng nhẹ nhàng thở ra, bất giác trầm ngâm vài tiếng, bắt đầu một lần nữa suy tư đối sách.

Chính lúc này, thần niệm hơi hơi vừa động, cảm giác đến Ngao Át mang theo rất nhiều Long tộc binh mã đến An Thủy Thành.

Ngao Át là tự Tây Hải long cung mà đến, trước đây chắc là bị lưu lại Tây Hải long cung nhập yển, hôm nay mới được hồi.

Lý Trường Thọ nói: "Đại Pháp Sư, ngài có không mang đệ tử đi An Thủy Thành một chuyến?"

Vừa vặn đệ tử có một quyển kinh thư muốn tặng cho Ngao Át, bản thể đi qua cũng có trang nghiêm cảm giác, chúng ta cũng khả ở đó, cẩn thận cân nhắc việc này."

"Thiện."

-----oOo-----

Đệ ba trăm linh tứ chương đầu tiên, ứng có một nho nhỏ kế hoạch 【cầu phiếu!】

An Thủy Thành Hải Thần đại miếu, Ngao Ất quần áo ngân giáp bước nhanh vào chủ điện.

Coi này Ngao Ất, trên thân ngân sáng lên khóa tử giáp, hạ thân Long tộc truyền thống chiến váy, khuôn mặt thanh tú giống như thiếu niên, nhưng không ít nữ khách hành hương ghé mắt liên tục.

Đương nhiên, đại bộ phận đều là tại tò mò, vì sao này tiểu tướng quân cùng Đại hộ pháp thần tượng loại này tương tự.

Thẳng ở đây thần sứ văn tin tức đến đây chào, chân long hộ pháp tới rồi thẳng hô điện hạ, chúng khách hành hương phương mới hiểu được rồi, này là thật sự Đại hộ pháp hàng phàm!

Thế là nhao nhao hành lễ quỳ lạy, quây đám vòn quanh, cũng tạo thành Hải Thần miếu nội không nhỏ rối loạn.

Lý Trường Thọ: ...

Hắn lão thần tiên giấy dai đạo nhân một mực nơi này sinh động, sau lại cũng công khai biểu thị quá là Hải Thần hóa thân rồi, như thế nào liền!

Đầu năm nay, thần tiên cũng phải nhìn mặt a...

Đang lúc Ngao Ất có chút không biết làm sao, không biết nên như thế nào ứng đối loại này trường hợp, Lý Trường Thọ truyền thanh đúng lúc đến hắn trong tai.

"Lai hậu đường đi, Đại Pháp Sư cũng tại chỗ đó, chớ có mất cấp bậc lễ nghĩa."

Đại Pháp Sư?

Ngao Ất bất giác khẩn trương, nhìn vài lần tự thân cách ăn mặc, lúc này mới tiến đến hậu đường bên trong, gặp được đang ngồi ở kia uống trà thanh niên đạo giả, cùng với ở bên đứng ...

Lý Trường Thọ.

Ngao Ất thậm chí đã quên trước đối Đại Pháp Sư hành lễ, mà là kinh ngạc địa đạo câu:

"Giáo Chủ ca ca, người như thế nào liền... Chạy đến?"

Lý Trường Thọ trừng mắt nhìn Ngao Át liếc mắt một cái, cái sau lập tức phản ứng lại đây, hướng trước đối Đại Pháp Sư làm đạo vái chào hành lễ, miệng nói: "Đạo Môn đệ tử Ngao Át bái kiến Đại Pháp Sư!"

"Thiện, " Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu, vẫn chưa nhiều lời.

Lý Trường Thọ cũng biết Đại Pháp Sư không nghĩ tặng nhân quả, liền chủ động hướng trước, từ trong tay áo lấy ra nhất chỉ quyền trục, lời nói thâm thía địa dặn dò nói:

"Lần này Tây Hải sự, ngươi trước thời hạn làm ứng đối, xem như không sai.

Ngao Át, ngươi hiện tại cũng là cái thành thực long thái tử rồi, tại Thiên Đình có bài vị, cũng rửa sạch tự thân nghiệp chướng, Tiệt Giáo bên trong cũng coi như thăng bằng cân cước.

Hôm nay, ta đem này phần kinh văn truyền cùng ngươi, vọng ngươi tự trong đó hảo sinh linh ngộ, giới kiêu giới táo.

Ngươi tâm có phù long chí, ngày khác chắc chắn phóng lên cao, mặt sau vô luận Long tộc trải qua gì, ngươi đều muốn dĩ này kinh vi giám.

Khả nhớ được?"

Ngao Át đáp ứng một tiếng: "Át hiểu được!"

Theo sau liền hai tay hướng trước, đem kia quyền trục bồng lại đây, kiến nó ngoài cũng không có gì chữ, nhất thời có chút tò mò.

Một bên Đại Pháp Sư cũng hướng tới này kinh văn đánh giá hai mắt, vẫn chưa hỏi nhiều nhiều lời, chỉ là mỉm cười nhìn.

Lý Trường Thọ lại trầm ngâm vài tiếng, sắc mặt có chút nghiêm túc.

Ngao Át thấp giọng nói: "Giáo Chủ ca ca, chính là có gì đại sự phát sinh?"

"Việc này còn chưa định ra, " Lý Trường Thọ đạo, "Ngọc Đế Bệ Hạ có ý tại mười hai năm sau tổ chức Bàn Đào Yên, mời tứ hải Long Vương nhập Thiên Đình dự tiệc.

Nơi này cũng có thâm ý, ngươi mà lại tinh tế cân nhắc, việc này khả bẩm báo Đông Hải Long Vương, nhưng nhớ lấy không thể đối ngoại lộ ra."

"Ca ca yên tâm!" Ngao Át đáp ứng một tiếng, nhìn trong tay kinh văn, đáy lòng đã bắt đầu cân nhắc việc này.

Lý Trường Thọ cố ý tinh lược đi Thiên Đế uy hiếp, cũng đem có quan hệ Bàn Đào Yên sự miêu tả thập phần mơ hồ, như thế giảm bớt đối Long tộc áp lực.

Kế tiếp mười hai năm, thân thiện cùng tạo áp lực muốn đồng thời tiến hành.

Bằng tứ hải Long Vương loại này lão thành tinh, khụ, loại này lão mà di kiên tồn tại, cần phải năng hiểu được Thiên Đình thái độ.

Lý Trường Thọ dặn dò nói: "Mà lại hồi Đông Hải long cung đi, nhớ được tinh tế đọc này cuộn, đối với ngươi chắc chắn ích lợi."

Ngao Ất lại hỏi, khả có chuyện gì là hẳn có thể thay lao , Lý Trường Thọ chỉ là lắc đầu, nói nhượng hẳn không cần lo lắng.

Tùy theo, Lý Trường Thọ liền ám chỉ một câu:

"Trước đây kia Tây Phương Giáo cao thủ đối ta hóa thân xuất thủ, này nhân quả như thế nào cũng muốn đúng lúc rơi."

Ngao Ất nhất thời hiểu được gì, đối Đại Pháp Sư làm cái đạo vái chào, liền không cần phải nhiều lời nữa, mang theo Long tộc binh mã nhanh chóng ly khai An Thủy Thành.

Việc này, phi hẳn nhất cái nho nhỏ Long tộc thái tử năng tham dự.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười thán: "Trường Thọ ngươi mới bắt quá ít ỏi số ngữ, chính là làm thành số việc."

Truyền kia kinh văn, đề điểm Long tộc, còn bả Kim Thiên Tử sự nhân quả, mượn Ngao Ất tan đi ra ngoài.

Quả thật nhượng ta cũng không biết nên như thế nào khen ngươi ."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Đệ tử bắt quá là làm một chút mạt việc nhỏ, như vô Đại Pháp Sư cùng Thánh Nhân lão gia bảo hộ, này chút tiểu thông minh cũng không từ thi triển."

"Ngươi nha!"

Đại Pháp Sư phát một cái ống tay áo, đem nhất chỉ ghế bành bày đặt tại mình bên cạnh, cười nói:

"Lai cân nhắc cân nhắc nên như thế nào hành sự."

Có gì thượng sách có gì cứ nói, chúng ta cần thận nghiên cứu, lão sư tự mình bố trí sự, thành cùng bất thành đều ứng toàn lực ứng phó."

"Đại Pháp Sư lời nói cực kỳ, " Lý Trường Thọ cũng nghiêm túc, nói thẳng, "Đệ tử thiển nghĩ đến, lần này xuất thủ, là tối trọng yếu mắt xích chính là... Triệt thoái phía sau."

Đại Pháp Sư khước miệng nhẹ nhàng run rẩy vài cái, "Này là loại nào đạo lý?"

"Tạ ơn Đại Pháp Sư khảo giáo."

Lý Trường Thọ chậm rãi nói: "Lần này chúng ta ra tay với Kim Thiên Tử, này Kim Thiên Tử lại là Tây Phương đại hung trung máu chó quân cờ, đầu sớ Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân suy tính công lực xa không bằng chúng ta Thánh Nhân lão gia, kia cũng là Thánh Nhân."

Căn cứ đệ tử sở biết, Kim Thiên Tử xem như Tây Phương Giáo hợp nhất Hồng Mông hung thú trung, đến nay độc đắc ân sủng nhất chỉ."

"Ha ha ha!"

Đại Pháp Sư đột nhiên cười to vài tiếng, "Tiếp tục nói, tiếp tục nói, ngươi này độc đắc ân sủng bốn chữ, sao được liền loại này khiến người mơ màng."

"Ách, đệ tử chỉ là vì nói hình tượng điếm, " Lý Trường Thọ xấu hổ cười, tiếp tục giảng thuật mình phân tích.

Hắn từ Thánh Nhân lão gia thần thông uy năng, Kim Thiên Tử bản thân Càn Khôn Động pháp, nói đến Hồng Mông hung thú phổ biến giả dối hung tàn bản tính, đồng thời từ mây cái góc độ phân tích rồi, Kim Thiên Tử khả năng tồn tại bảo mệnh con bài chưa lật.

Thẳng đến sau nửa canh giờ, Lý Trường Thọ nói:

"Chưa động thủ trước hết nghĩ hảo thất thủ sau xử trí, liền khả lớn nhất trình độ thượng ngăn chặn thất thủ."

Đại Pháp Sư chậm rãi gật đầu, nói: "Trường Thọ ngươi nói cũng có đạo lý, việc này đề cập Thánh Nhân tính kế, lại như thế nào cản thận cũng không đủ.

Lui lại sự, cụ thể nên như thế nào bố trí?"

"Đại Pháp Sư, đệ tử có thể hay không vừa viết vừa nói?"

Lý Trường Thọ từ trong tay áo cầm xuất hai chỉ trắng tinh quyền trục, "Đệ tử nghĩ sự tình thời, thói quen như thế."

"Thiện!"

Đại Pháp Sư cũng là hào hứng bùng bùng, vì Lý Trường Thọ trực tiếp ngưng xuất nhất y thư bản, cùng Lý Trường Thọ cùng nhau bắt đầu thương thảo kế tiếp 'Đơn giản' kế hoạch.

Hai cái thời thần sau...

"Hảo!"

Đại Pháp Sư nhìn này hai trương tràn ngập chữ nhỏ, họa mãn mũi tên họa bạch, khen: "Có này pháp, gì sâu việc này bất thành? Gì sợ Tây Phương phản kích!"

Lý Trường Thọ ở bên ngại ngừng cười, nói: "Nhưng Đại Pháp Sư, này chỉ là chúng ta ưu tiên lựa chọn một bộ phương án, hơn nữa là đem mấy cái chuyện xấu cố ý xem nhẹ rồi lý tưởng trạng thái.

Y đệ tử thiên kiến, ứng đa làm mấy tay an bài bố trí, đều xem trọng tâm cân nhắc cơ bản nhất kia mấy điểm chuyện xấu."

Đại Pháp Sư trầm ngâm vài tiếng, vừa định nói loại này kỳ thật không nhiều lắm tất yếu.

Lý Trường Thọ lại làm cái đạo vái chào, ngôn nói: "Đệ tử cảm thấy, trên đời cũng không bất ngờ sự, chỉ có chưa từng suy nghĩ quá tình hình."

"Thiện!"

Đại Pháp Sư cảm thấy lời này cũng là rất có đạo lý, kéo trương ghé dựa, tiếp tục cùng Lý Trường Thọ thương thảo dự bị phương án.

Lại hai cái thời thần sau...

"Trường Thọ a, này chút kế hoạch không sai biệt lắm là có thể rồi, chúng ta phải đi giết nhất chỉ Hồng Mông hung thú, không phải đi tấn công Linh Sơn.

Ngươi xem như vậy có không?

Như có bất ngờ, ta khả trực tiếp thỉnh lão sư xuất thủ."

"Ân, nếu Đại Pháp Sư nói có thể, kia kế hoạch liền làm đến này, đệ tử chỉ là cấp một ít không nên thân đề nghị, cuối cùng kế hoạch còn là muốn Đại Pháp Sư ngài lai đánh nhịp."

Đại Pháp Sư rõ ràng nhẹ nhàng thở ra.

Lý Trường Thọ lại trầm ngâm vài tiếng, nói: "Đại Pháp Sư, đệ tử cả gan, có không dẫn tiền tên kia, chúng ta Nhân Giáo xếp vào tại Tây Phương quân cờ?"

Nàng cùng Lục Sí Kim Thiên phải có chút giao tình, có lẽ có thể bắt trụ Lục Sí Kim Thiên nhược điểm.

Như thế, hơi sau đệ tử xuất thủ, cũng có thể đa vài phần nắm chắc."

Đại Pháp Sư hơi hơi ngửa đầu, ngồi ở ghế bành trung, cười nói: "Ta đến nay là thật sự năng yên tâm, sau này nhượng người tới xử lý chúng ta Nhân Giáo sự vụ .

Đi thôi đi thôi, khả cần ta ra tay giúp nàng che lấp hành tung?"

"Đại Pháp Sư ngài chỉ cần dĩ thân thông bao phủ chỗ đó, nàng cũng coi như tinh táo, phải có tiềm tàng hộ thân phương pháp.

Chỉ là, đệ tử này thân phận cân cước không thể bại lộ, cái này cái trang cách ăn mặc một chút."

"Ân, " Đại Pháp Sư cười nói, "Người này biến hóa thuật giống như cũng có độc đáo chỗ, lai, biến cái nhìn xem."

Lý Trường Thọ lập tức lĩnh mệnh, đáy lòng mặc niệm khẩu quyết, thân hình vòng vo nửa vòng, đã là hóa thành 【Hải Thân】 giấy đạo nhân thường dùng hình tượng.

Đại Pháp Sư nhất thời cười mỉa nhếch, vẫn chưa lời bình, chỉ là nói: "Đi an bài đi."

Lý Trường Thọ đáp ứng một tiếng, lập tức nhắm mắt ngưng thần, nhượng giấy đạo nhân bắt đầu sinh động.

Thừa dịp lần này cơ hội, vừa vặn hoàn thành Văn Tĩnh đạo nhân tâm nguyện, nhượng nàng năng chính thức cùng Đại Pháp Sư tiếp xúc.

Như thế, đối Văn Tĩnh đạo nhân cũng bất tính nói lời.

...

Đại, Đại Pháp Sư? !

An Thủy Thành thành nam, nơi nào đó hoang vu trên bờ cát, một đuôi người cá từ mặt biển nhảy xuất lai, đuôi cá chống đỡ tại mặt biển thượng, đối trước mắt kia cầm lấy sáo nhỏ thiếu nữ một trận tròng mắt.

Thiếu nữ truyền thanh nói: "Không cần sốt ruột, ôn thỏa chút, ngàn vạn bất muốn bại lộ tự thân."

Cái kia hải ngư không ngừng gật đầu, một cơn sóng chụp lai, thuận thế biến mất không thấy.

Linh Sơn dưới chân, kia chỗ động phủ trung.

Nguyên bản chéch nằm ở giường thượng thân ảnh, đã là mạnh ngồi dậy, bàn tay trắng nõn khinh bày, sa y khoan tay áo tùy theo vũ động.

'Hắn, muốn cùng ta tương kiến ?'

Văn Tịnh đạo nhân mắt phượng trung nước gợn khinh trù, nhưng lập tức lại hừ một tiếng, tron bóng cầm thoáng giơ lên.

'Bản nữ vương bắt quá là thường cái mặt, thật nghĩ đến mình là Thánh Nhân đệ tử, liền khả cao cao tại thượng, đối bản nữ vương đến kêu đi hét.

Hừ, ta bắt quá là xem tại Hải Thần đại nhân mặt mũi thượng...

Loạn loạn rồi, Hải Thần còn là muốn nghe lệnh y lý.'

Văn Tịnh đạo nhân ngồi ở kia sững sốt một chút, theo sau lại 'Xuy' cười, mang theo vài phần đắc ý, hướng một bên thanh đàm thối đi.

Sa y phiêu diêu giống như đám sương, tắm rửa trang điểm mang khiếp lai.

Nàng thay hồi lâu trước liền đã chuẩn bị tốt kia bộ quần lụa mỏng, lại cảm thấy có chút quá mức 'Bảo thủ', cùng nàng ngày thường chênh lệch quá lớn, liền lại sốt ruột địa ngưng xuất mấy bộ bất đồng quần áo.

Khiêu lai tuyên đi, cuối cùng vẫn như cũ là một thân hồng y, chẳng qua ẩn khởi vai, làn váy vô xoa, chỉ chừa ngày thường bốn phần xinh đẹp, lại làm đẹp vài phần xuất trần khí tức.

Thói quen xích chân ngọc, bị một đôi giấy thêu bao bọc;

Ngày thường không mừng lý khâm nàng, hôm nay cũng thêm thượng mặt y.

Lại đem trang dung tinh tế cân nhắc, tóc dài sơ khởi tóc mây, đứng ở nước trước nhẹ nhàng vòng vo nửa vòng.

'Hừ, nhất định phải nhượng người xem mắt hồn mắt vía! Quỳ gối tại bản nữ vương quần lưới hạ, ha ha, ha ha ha...'

Chính lúc này!

"Chính là gặp phiền toái? Nếu là không tiện đến đây, không thể miễn cưỡng."

Lời này tự nhiên là Lý Trường Thọ đối huyết văn con rối nói .

"Vô sự, vô sự, nô gia mới vừa ứng phó mấy cái Tây Phương Giáo đệ tử, " Văn Tịnh đạo nhân dưới đáy lòng vội vàng trả lời, theo sau liền bĩu môi khiêu mi lật cái xem thường, vung ống tay áo, thân ảnh hư không tiêu thất không thấy.

Đối với như thế nào tránh né người bên ngoài tra xét, nàng tất nhiên là này đạo hành gia.

Mà lại, Văn Tịnh đạo nhân vẫn chưa bị hoài nghi, cũng không từng bị Tây Phương Thánh Nhân phát hiện khác thường, đảo cũng sẽ không có người cố ý chú ý nàng hành tung như thế nào.

Ồn thỏa khởi kiến, Văn Tịnh đạo nhân còn là đồng thời dùng mấy cái phương pháp che lấp hành tung, lựa chọn một chỗ Tây Phương Giáo dấu điểm cao thủ thường đi tụ tập nơi, lại tại nửa đường thi triển thần thông, dĩ hóa thân trước hướng nơi này, bản thể âm thầm chạy tới An Thủy Thành trung.

Sau nửa canh giờ, Hải Thần miếu hậu đường.

Văn Tịnh đạo nhân tự hậu đường ngoài cửa hiện thân, cảm nhận được chỗ đó Tiên Thiên chí bảo đạo vận, đạo tâm cũng là nhẹ nhàng run lên.

Nàng vốn là ngẩng đầu uốn ngực, đạp bước hướng trước, nhưng đi rồi hai bước, đáy mắt ánh đến kia hậu đường chủ vị thượng ngũ gập dánh người, bất giác theo bản năng liền đổi thành liên bước;

Mà lại đi tới đi tới lộ tuyến liền có chênh chéch, ma xui quý khiến đến nội đường đại môn bên trái, bàn tay mềm giúp đỡ khung cửa, thăm dò nhìn về phía nội đường.

Loại này cường đại hương vị!

Loại này khiến văn lo ngại, giống như đã từng quen biết cảm giác...

Liền như, lúc đầu mình còn là ngây thơ tiểu muội, tại biển máu trung thấy vị kia cường đại thủ lĩnh thời, thiếu nữ loại tim đập thành thịch.

—— nhân tiện nhắc tới, kia thủ lĩnh sau lại bị nàng chụp nát.

Ân...

Ngâm khê ngâm mị nhãn như tợ, ngữ chậm chạp thu ba ám đưa.

Là hấn, là hấn, chính là hấn!

Nàng, nhưng lại thấy ngây người.

"Khụ! Khụ khụ!"

Lý Trường Thọ dùng sức ho khan vài tiếng, ngồi ở kia ngủ say Đại Pháp Sư bình tĩnh địa tọa thẳng thân thể, ngoài cửa Văn Tịnh đạo nhân, nhưng như là bị sợ hãi một loại, vội vàng co rút lại hướng một bên.

Ngoài phòng, Văn Tịnh cái trán để khung cửa, ngón tay giảo góc áo.

Nội đường, Đại Pháp Sư thoáng nghiêng đầu, có chút không rõ cho nên, nhíu mày nhìn về phía Hải Thần bộ dáng Lý Trường Thọ.

'Đây là người nói Hồng Mông hung thú, hắc sí huyết Văn tộc nữ vương, diệt sát vô số sinh linh Hồng Hoang ngoan độc người?'

Lý Trường Thọ bắt đắc dĩ địa gật gật đầu.

Nữ vương quả thật là nữ vương, chính là hôm nay khả năng có điểm hoại rớt...

"Khụ ân!"

Đại Pháp Sư thanh thanh giọng hát, ngôn nói: "Trường Canh a, người nói kia người, khả đến ?"

"Đã là đến rồi, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đệ tử cái này đi gọi nàng lại đây, Đại Pháp Sư ngài chờ chút."

Nói xong, Lý Trường Thọ tay trái bung phát trần, tay phải dẫn theo trường bào vạt áo, vội vàng ra ngoài.

"Văn Tịnh, lại đây !

Đại Pháp Sư liền ở bên trong, người tại này đâm chọc làm chi..."

Đến ngoài cửa, Lý Trường Thọ cũng là lời nói một chút, đã thấy Văn Tịnh đạo nhân chính cầm nhất phương khăn tay che môi đỏ mọng, khóe mắt mang theo một chút nước mắt.

Kia khăn tay, đều ướt đẫm.

Này chấp niệm, đương thật khiến cho người ta tán thưởng!

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Văn Tịnh a..."

"Đại nhân ngài chờ chút, " Văn Tịnh đạo nhân che bên môi, vội vàng truyền thanh, "Nô gia thấy Đại Pháp Sư, có chút dừng không được chảy nước miếng, lập tức liền nhịn xuống ."

Lý Trường Thọ: ...

Nhân Giáo lời thô tục, Hùng trại phương ngôn.

(PS: Cảm tạ minh chủ 'Chu hân' 'Thư hữu' lại phiêu hồng ủng hộ! Cảm tạ tân minh 'Hoa hồng dưới chân bùn đất', 'Than thấp hương tiêu', 'z chín nhật lãng thiên' mạnh mẽ ủng hộ!)

-----oOo-----

Đệ ba trăm linh ngũ chương luận thánh

Đúng lúc Nam Châu thu, hội tụ ở Nam Hải bên bờ.

Nhân Giáo Thánh Nhân duy nhất đệ tử, Nữ Oa Thánh Mẫu tự tay nặn ra tới nhóm đầu tiên Nhân tộc, Hồng Hoang hiện có tư lịch già nhất thuần dương, Đạo Môn tam giáo đại sư huynh —— Huyền Đô Đại Pháp Sư, thân thiết hội kiến Nhân Giáo ám kỳ —— Văn Tịnh đạo nhân.

Lần này không có gì Hồng Hoang lịch sử ý nghĩa gặp trung, Huyền Đô Đại Pháp Sư dĩ hân ôn hòa mỉm cười, cường đại lực tương tác, cấp Văn Tịnh đạo nhân để lại khắc sâu ấn tượng.

Hiện trường một mảnh âm áp, nơi chốn điều ngửi mùi hoa.

Mà là cái này sự chứng kiến giả, tác hợp giả, Nam Hải Hải Thần, Nhân Giáo tiểu pháp sư, Nhân Giáo Độ Tiên Môn tiểu đệ tử, Nhân Giáo Thánh Nhân lão gia tới vừa ý pháp bảo người, lý · Thiên Đình dự khuyết Nguyệt Lão · tiểu Tương Tư Bảo Thụ chấp chuông giả · Trường Thọ...

Quả thực đồ mô hôi hột.

Đối Đại Pháp Sư chảy nước miếng!

Sao địa, còn muốn bả Đại Pháp Sư kho tàu hấp bắt thành?

Hoàn hảo Lý Trường Thọ ở bên cười ha ha địa đánh giảng hòa, đem Văn Tịnh đạo nhân kia mau viết đến trên mặt 'Đại Pháp Sư ta là người phân tử', viên thành 'Đây là Hồng Mông hung văn biểu đạt kính ý đặc thù phương thức' .

Bằng không Đại Pháp Sư xuất thủ vung này chỉ huyết văn, Lý Trường Thọ hoàn toàn có thể lý giải.

Vi phòng ngừa Văn Tịnh đạo nhân tẩu hỏa nhập ma, Lý Trường Thọ trực tiếp cắt nhập chủ đề, ngôn nói:

"Văn Tịnh, lần này hô người lại đây, là nguyên nhân Kim Thiên Tử một chuyện.

Trước này tại Tây Hải phía trên, Kim Thiên Tử thương tôn ta hóa thân, dáng vẻ bề vệ hung hung, kiêu ngạo ương ngạnh.

Hôm nay ta thỉnh Đại Pháp Sư đích thân đến, liền là muốn tìm này Kim Thiên Tử xui!"

Hoàn hảo, nhất nói đến chính sự thượng, Văn Tịnh đạo nhân tựa hồ bình thường chút...

Lại có chút bất quá bình thường.

Nàng nhưng lại triển lộ xuất cả người chính khí, định tiếng nói: "Chính là cần thuộc hạ xuất thủ?"

Lý Trường Thọ: ...

Trước còn là nô gia nhà, hiện tại lại tự xưng thuộc hạ .

Chậc, thiện biến nữ ngoan độc người.

"Không thể, " Lý Trường Thọ đạo, "Người ở bên kia còn có quan trọng hơn sự phải làm, mà lại tàng hảo thân hình, chậm đợi thời cơ.

Người liền đem người đối Kim Thiên hiểu biết đều nói đến, ta cũng tốt đa vài phần nắm chắc."

"Là, " Văn Tịnh đạo nhân đáp ứng một tiếng, bắt đầu tại Đại Pháp Sư trước mặt đi tới đi lui.

Nàng ngẩng đầu ưỡn ngực, hiển lộ dáng người, lại cố ý ngậm khẽ vài tiếng, toát ra mình thành thực biết tính một mặt, mỗi cái động tác, mỗi cái biểu tình, mỗi cái nhãn thần, đều có tinh tế địa suy tính.

Nhưng tổng nhượng Lý Trường Thọ có chừng... 【Lý Mạc Sầu cường đóng vai Tiểu Long Nữ】 đã thị cảm.

Không bao lâu, nàng khẽ mở môi đỏ, ôn nhu nói: "Y thuộc hạ kiến..."

Lý Trường Thọ cùng Đại Pháp Sư bất giác ngưng thần lắng nghe trạng.

"Ân..."

Văn Tịnh đạo nhân đối Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, truyền thanh vấn: "Là muốn đối phó cái kia lục sí Kim Thiên ư, Hải Thần đại nhân?"

Lý Trường Thọ dưới chân vừa trượt, thiếu chút nữa liền nằm địa thượng .

"Là, khẩn trương !" Lý Trường Thọ cắn răng truyền thanh.

Văn Tịnh đạo nhân nháy mắt mấy cái, lại bước đi thông thả bước mà đi, trầm ngâm một chút, cuối cùng bính xuất hai cái sẽ không phạm sai lầm chữ:

"Rất khó."

Hải Thần miếu nội đường im lặng mấy cái ngay lập tức, Đại Pháp Sư cùng Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến.

Văn Tịnh đạo nhân nghiêng đi thân đi, mím môi nhắm mắt, hận không thể đánh chính nàng hai quyền.

Ngày thường trí kế bách xuất, tàn nhẫn giả dối đi đâu !

Phải phát huy thời điểm, hoàn toàn chen bắt xuất nửa điểm!

"Nói khá có đạo lý, " Lý Trường Thọ cười nói, "Kia Văn Tịnh, ngươi cũng biết Kim Thiên Tử động phủ ở nơi nào, có gì nhược điểm?"

Văn Tịnh vội vàng bổ cứu, nói:

"Kim Thiên Tử động phủ chắc là tại Linh Sơn phụ cận, thuộc hạ cùng hần cùng xuất hiện không sâu, vẫn chưa tham quá.

Như nói nhược điểm, cũng là khó tìm.

Giống ta cùng hần loại này Tiên Thiên sinh linh, Hồng Mông hoá sinh, năng tránh thoát loại này đa tai hoạ sống đến hôm nay, đều cũng có vài phần bảo mệnh thủ đoạn, loại này thủ đoạn cũng sẽ không hiển ở người trước.

Bất quá, thuộc hạ vừa mới tính kế hần nhất bả, tại Hải Thần đại nhân nhượng thuộc hạ tiếp ứng hần rời khỏi sau, âm thầm đoạt hần hai sợi nguyên thần.

Vi nhượng hần bất đa khả nghị, ngay trước mặt hần hủy diệt rồi nhất sợi nguyên thần, nhượng hần thương tổn càng thêm thương tổn, ít cấp đại nhân ngài thêm phiền.

Nơi này... Còn có nhất sợi."

Văn Tịnh đạo nhân nhu đề nhẹ lay động, nhất sợi huyết khí tại đầu ngón tay quanh quẩn, ngưng tụ thành nhất chỉ nho nhỏ huyết thiên.

Lý Trường Thọ đối Văn Tịnh đạo nhân gửi lai tán thưởng ánh mắt, cười nói: "Ngươi làm việc, quả thực năng nhượng ta... Cùng Đại Pháp Sư yên tâm."

Bên, Đại Pháp Sư mỉm cười gật đầu.

Tuy rằng luôn luôn chùng 'Các người chơi tâm cơ tay đại thật bản' phi nhỏ xúc động, nhưng lúc này, hẳn chỉ cần bảo trì mỉm cười như vậy đủ rồi.

Lý Trường Thọ lắc lắc phát trần, này huyết thiên bay tới Đại Pháp Sư trước mặt.

"Đại Pháp Sư, vật ấy khả hữu dụng?"

"Vô thậm trọng dụng, " Đại Pháp Sư cười nói, "Muốn biết hẳn ở nơi nào cũng không khó, vật ấy không bằng lưu lại Văn Tịnh kia."

"Là, " Lý Trường Thọ cung kính địa ứng tiếng, đem huyết thiên trả lại cho...

Ách, văn ?

Nhìn lưu lại nguyên địa kia nhất sợi tàn ảnh, Lý Trường Thọ đỉnh đầu toát ra mấy cái dấu chấm hỏi.

Đại Pháp Sư đổi đường ngoài nâng nâng cằm, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, đã thấy Văn Tịnh đạo nhân lại chạy tới ngoài cửa, dò xét cái đầu nhìn về phía bên này, tất cả người đều không hiểu có chút... Nhộn nhạo.

Chẳng lẽ là 【a, Đại Pháp Sư hẳn hô tên của ta 】 loại này?

Lý Trường Thọ truyền thanh thở dài: "Lại đây thương lượng chính sự rồi, người tổng ra bên ngoài chạy làm chi?"

"Ông ~ "

"Nói chuyện."

"Bố lạp bố lạp bố lạp ~ "

Lý Trường Thọ yên lặng địa tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ quyển trục, trực tiếp ném đi ra ngoài, quát lớn nói:

"Hảo hảo bình tĩnh một chút."

Đại Pháp Sư bất giác ngạc nhiên nói: "Đó là vật gì?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Đó là đệ tử một chút họa làm, thử xem có không nhượng nàng khôi phục bình thường."

"A?"

Đại Pháp Sư nhất thời đến rồi...

"Đại Pháp Sư, cái này không nên lai hào hứng, " Lý Trường Thọ vội vàng ngăn chặn Đại Pháp Sư mà nói đầu.

Ngoài cửa truyền đến vài tiếng xuy xuy động tĩnh, chính là kia phúc đồ bị Văn Tịnh đạo nhân tê thành mảnh vụn.

Chốc lát, Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng trở về, tuy rằng còn là có chút ra vẻ kiêu hoa, mà lại không dám nhìn thẳng Đại Pháp Sư, nhưng bình thường trao đổi đã là không ngại.

Như thế như thế, thế này thế này.

Văn Tịnh đạo nhân đem mình sở biết có quan hệ Kim Thiên Tử sự, sự vô toàn diện nhất tinh cho biết, báo cho.

Lý Trường Thọ cũng căn cứ này chút tin tức, đối tác chiến kế hoạch làm ra rất nhỏ điều chỉnh.

Văn Tịnh đạo nhân tại chỗ đó lưu lại nhất cái thời thần, mới lưu luyện không rời địa rời khỏi, lúc gần đi còn đối Lý Trường Thọ đa làm nhất cái đạo vái chào.

Hôm nay tuy có Đại Pháp Sư tại này, hấp dẫn Văn Tịnh đạo nhân toàn bộ lực chú ý, nhưng Văn Tịnh đạo nhân trước khi đi, vẫn như cũ đã nhận ra nhất sợi bất đồng tâm thường chỗ.

Hải Thần đại nhân thân thượng huyết khí, tựa hồ là cực kỳ nồng đậm tinh thuần một lần...

Chân thân?

Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng vừa động, tùy theo lại suy nghĩ cẩn thận điểm gì.

Nếu không Đại Pháp Sư ở bên, Hải Thần chân thân sợ là tuyệt không hội hiện thân...

'Đại khái, đây là Nhân Giáo đi.'

Sâu kín thở dài, Văn Tịnh đạo nhân vô thanh vô tức rời khỏi Nam Thiệm Bộ Châu, quay lại mình kia cái hóa thân sở đi nơi.

Như nàng dự liệu không sai, kế tiếp sẽ có nhất tràng trò hay.

Thậm chí, còn có khả năng hội kinh động Tây Phương Thánh Nhân.

Nàng vừa mới cũng nói, từng ần ần nghe Tây Phương Giáo vài vị Thánh Nhân đệ tử Phó Giáo Chủ đàm luận quá, nói này Kim Thiên cùng Tây Phương đại hung chặt chẽ

trung quan, Thánh Nhân có ý tự mình thu Kim Thiên làm đồ đệ, vì Kim Thiên hóa đi hung thú cân cước.

Như thế nào hóa đi cân cước?

Kỳ thật rất đơn giản.

Tại viễn cổ Hồng Hoang Thiên Địa bị long phượng đánh nát trước, kỳ thật không có gì hung thú biệt xung, mãi cho đến thượng cổ lúc đầu, mới đúng sống sót Tiên Thiên sinh linh cũng có phân chia.

Có thực lực, có bối cảnh, có pháp bảo, nhân mạch quảng , còn là bị gọi Tiên Thiên sinh linh.

Mà có thực lực, không bối cảnh, thiếu pháp bảo, tính cách cô nhi, mà lại lầy dính nghiệp chướng , bị xưng là 'Hồng Mông hung thú', bị Thiên Đạo sở vứt bỏ, gặp thượng cổ bách tộc từng bước quét sạch.

Chỉ cần Kim Thiên thuận lợi bá sứ Thánh Nhân, liền khả biến hóa nhanh chóng, từ Tiên Thiên hung thú, hóa thành Tiên Thiên sinh linh.

Loại sự tình này, Văn Tịnh đạo nhân cũng không như thế nào hâm mộ.

Nhất cái xung hô thôi, nào có nhà nàng Đại Pháp Sư một phần vạn trọng yếu.

"Văn Tịnh... Hừ, lần sau định nhượng người bảo ta nữ Vương đại nhân! Ha ha ha ha!"

Ông ——

...

Văn Tịnh đạo nhân đi rồi, Đại Pháp Sư cùng Lý Trường Thọ nhất tề lâm vào suy tư.

"Tám phần, động Kim Thiên sẽ dẫn Tây Phương hai vị sư thúc rồi, " Huyền Đô Đại Pháp Sư thoáng nhíu mày, "Loại này lai xem, phải muốn Trường Thọ người tới động thủ diệt sát Kim Thiên Tử.

Như Tây Phương Thánh Nhân hiện thân, ta còn có thể bằng Thái Cực Đồ chắn nhất đương.

Bất quá người phải nhớ kỹ, Thánh Nhân lão gia đạo vận chỉ cần vừa xuất hiện, liền lập tức thu tay lại, như thế liền bắt tính lạch Thánh Nhân da mặt."

Lý Trường Thọ sắc mặt ngưng trọng địa gật gật đầu.

Tuy rằng lúc này hẳn rất muốn nói một câu —— muốn không phải quên đi.

Nhưng này là Thánh Nhân lão gia công đạo nhiệm vụ, mình không có khả năng hưởng thụ Thánh Nhân bảo hộ đồng thời, gì đều bất trả giá.

Lần này cần gánh vác phong hiểm, đã là tất yếu điều kiện.

Mình có thể làm , chính là phải kiệt đem hết toàn lực, đem việc này hóa thành tự thân cơ duyên...

"Đại Pháp Sư, " Lý Trường Thọ đạo, "Tây Phương Thánh Nhân lão gia thực lực, đại khái là ở đâu loại tầng cấp?"

"Cái này, " Đại Pháp Sư thoáng cân nhắc, nâng tay đối phòng lương điếm hạ, phòng lương chỗ hiển lộ ra Thái Cực Đồ bóng dáng, đem chỗ đó hoàn toàn bao phủ .

Đại Pháp Sư nghiêm mặt nói: "Thừa dịp loại này cơ hội, ta cùng với người giảng một chút Thánh Nhân lão gia thực lực.

Hồng Hoang Thiên Địa mở thời, trong thiên địa có nhất tôn mạnh nhất Thánh Nhân, liền là Bàn Cổ đại thần, nhưng Bàn Cổ đại thần chịu đựng khai thiên nghiệp lực, hy sinh tự thân mà thành toàn Hỗn Độn Hải trung vô số chân linh, do đó diễn biến xuất đến nay này Hồng Hoang Thiên Địa.

Bàn Cổ đại thần tự hỗn độn trung chứng được Hỗn Nguyên, là đại đạo Hỗn Nguyên vô cực Thánh Nhân vị, cũng là duy nhất nhất tôn, vì Hồng Hoang sở biết đại đạo vô cực Thánh Nhân.

Đến nay, lão sư cùng hai vị sư thúc, cùng với Tây Phương Tiếp Dẫn sư thúc, đều tại hướng tới loại này phương hướng cố gắng..."

Lý Trường Thọ bất giác có chút kỳ quái, Huyền Đô Đại Pháp Sư chỉ nói hôm nay bốn vị Thánh Nhân, liền hỏi:

"Kia, mặt khác hai vị Thánh Nhân lão gia..."

"Đừng vội, người nghe ta tinh tế nói tới, vừa vặn cũng nên nói với người này chút."

Đại Pháp Sư uống ngụm trà nước, chậm rãi nói:

"Bàn Cổ đại thần ngã xuống sau, đại đạo ở ban sơ Thiên Địa trực tiếp hiển hóa, trong thiên địa người mạnh nhất có lực, nghĩ đi truy tầm loại này đại đạo Thánh Nhân vị cường giả.

Này lực cường giả cũng có mạnh yếu phân, Đạo Tổ Hồng Quân, Ma Tổ La Hầu thực lực mạnh nhất, Tổ Long, Thủy Phượng thực lực xếp sau.

Mặt khác hai vị cường giả danh, đã bị người xuất thủ tự đại đạo trung biến mất, theo lão sư phỏng đoán, chắc là Bàn Cổ đại thần khai thiên thời sở chém giết Tiên Thiên thần ma cá lọt lưới.

Khi đó chúng ta Đạo Môn ba vị lão gia tu hành không lâu, tuy có khai thiên công đức bảo hộ, nhưng cảnh giới kém này sáu vị cường giả một tia.

Long phượng sơ kiếp, sau lưng châm ngòi giả liền là Ma Tổ La Hầu, hấn mượn sinh linh oán lực, cường nhiếp vạn linh chân linh tu hành.

Tại long phượng đại chiến kết thúc, Hồng Hoang phá vỡ sau, Ma Tổ La Hầu đột nhiên lộ ra dữ tợn nanh vuốt, dự muốn hủy diệt Hồng Hoang, tố phản đại đạo, truy tìm tự thân thành đạo cơ duyên.

Lúc đó, là một mực âm thầm tu hành, không hỏi thế sự Đạo Môn tổ đứng dậy, cùng La Hầu nhất tràng đại chiến, cuối cùng La Hầu bị trảm ở đền nay Tây Ngưu Hạ Châu.

Mà Tây Châu cũng nguyên nhân trận này đại chiến, linh căn, linh mạch tận bị chấn nát, đến nay Tây Ngưu Hạ Châu, còn là Đạo Tổ dĩ đại pháp lực bình tiếp mà thành."

Lý Trường Thọ nghe vậy thoáng gật đầu, loại này bí văn, nhưng thật ra sách cổ thượng nhìn không tới .

Nghe Đại Pháp Sư tiếp tục nói:

"Đến nay sáu vị lão gia tại thượng cổ thành thánh thời, Tây Phương Giáo hai vị sư thúc, dĩ đại chí nguyện to lớn phương thức, mượn lai Thiên Đạo công đức, do đó lập địa thành thánh.

Này chí nguyện to lớn trung là tối trọng yếu nhất điều, kỳ thật không phải cứu vớt vạn linh các loại nói suông lời nói, mà là chấn hưng Tây Phương.

Tây Phương Giáo hai vị sư thúc đến nay liều mạng, cũng muốn đem Tây Phương kiêu ngạo làm cường, thậm chí vì thế không từ thủ đoạn, liền là nguyên nhân thiếu Thiên Đạo đại nhân quả!

Ngươi cảm thấy, đến nay Tây Phương Giáo lợi dụng hung thú, Yêu tộc làm hại, là có chút quá phận sự?"

Lý Trường Thọ nhất thời trừng mắt nhìn, khó khăn bất thành còn có thể có càng quá phận sự?

Đại Pháp Sư cười nói: "Thượng cổ thời, này hai vị sư thúc, lấy Trung Thần Châu linh căn, rút ra đại thể giới linh khí, thấy cái bảo vật, tìm được một ít Tiên Thiên sinh linh, chính là một câu 'Ta thấy ngươi cùng ta Tây Phương hữu duyên', 'Vật ấy cùng ta Tây Phương hữu duyên', mạnh mẽ cấp ngươi độ qua đi.

Nếu không Tam sư thúc đứng ra quơ quơ Tru Tiên Tứ Kiếm, nói không chừng đến nay Tiệt Giáo tiên một nửa đều là Tây Phương hữu duyên khách!

Ha ha ha ha!"

Lý Trường Thọ: ...

Cái này, nhưng thật ra cùng hẳn sở biết không sai biệt nhiều.

Hắn vẫn: "Đại Pháp Sư, sáu vị Thánh Nhân lão gia giữa thực lực chênh lệch rất lớn ư?"

"Cái này không tốt nhiều lời, cùng sáu vị Thánh Nhân lão gia thành thánh trước thực lực có quan hệ, cũng cùng từng người chấp chương Tiên Thiên chí bảo có quan hệ."

Đại Pháp Sư thanh thanh giọng hát, mắt trung mỉm cười, tiếp tục nói:

"Viễn cổ tới mặt kia tràng đại chiến sau, chúng ta Đạo Môn tổ được thành thánh cơ.

Ta nghe lão sư nói khởi quá, Đạo Tổ lão gia bản khả tại Thiên Đạo hoàn toàn hiển hóa trước, mạnh mẽ phá tan Thiên Đạo, bước vào Hỗn Nguyên đại đạo Thánh Nhân cảnh, nhưng Đạo Tổ loại kia làm, Hồng Hoang liền hội nhanh chóng băng toái...

Là Đạo Tổ lão gia bỏ qua Hỗn Nguyên đại đạo Thánh Nhân vị, dĩ tạo hóa ngọc đĩa hoàn thiện Thiên Đạo, đem tự thân từng bước dung nhập Thiên Đạo, bổ toàn bộ Thiên Đạo sở thiếu, bảo vệ Hồng Hoang Thiên Địa, tam nghìn thế giới.

Cho nên, Đạo Tổ lão gia đã là Thánh Nhân, cũng phi Thánh Nhân, khả xưng là Thiên Đạo Thánh Nhân, cực kỳ đặc thù.

Mà sáu vị Thánh Nhân lão gia, đều là Đạo Tổ đệ tử, bất quá Tây Phương Giáo hai vị sư thúc là ký danh đệ tử thôi.

Thượng cổ thời, Đạo Tổ ở Tử Tiêu Cung phân hạ Hồng Mông khí tím, này liền là thành thánh cơ, lúc ấy khoảng cách đại đạo Thánh Nhân cảnh gần nhất, liền là chúng ta... Khụ, sư phụ của ta.

Lão sư bản không muốn dung kia nhất sợi Hồng Mông khí tím, nhưng muốn thành đại đạo Thánh Nhân vị, liền muốn phá tan Thiên Đạo cách trở, chính là cùng Đạo Tổ chính diện đối kháng.

Lão sư rơi vào đường cùng, chỉ phải tại kém chi nhất tuyến thời cơ, dung Hồng Mông khí tím, lập giáo thành thánh.

Cũng bởi vậy, lão sư cơ hồ bất chịu Thiên Đạo kiểm chế, khả tùy tâm sở dục, lập hạ Nhân Giáo tượng trưng tính địa thu ta cái này đồ đệ sau liền buông tay mặc kệ.

Cùng lão sư so sánh với, Nhị sư thúc cùng Tam sư thúc cảnh giới không sai biệt nhiều, so lão sư hơi chút yếu đi một ít, cố chịu Thiên Đạo kiểm chế cũng bất tính thâm hậu.

Dù sao đều có khai thiên công đức.

Tây Phương Giáo Tiếp Dẫn sư thúc, tự thân cảnh giới cùng hai vị sư thúc chắc là tương đương .

Nhưng Tiếp Dẫn sư thúc hoàn toàn không có Tru Tiên Tứ Kiếm, Bàn Cổ Phiên loại này sát phạt trọng bảo, cũng không Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Tháp loại này hộ thân trọng bảo, cố thực lực yếu đi một tia.

Thánh Mẫu có nhất khối Hồng Tú Cầu, Thánh Nhân đụng tới liền thương tổn, Đại La sát đến sẽ chết, mặc dù Thánh Mẫu là đa dựa công đức thành thánh, nhưng tổng thể thực lực so Tiếp Dẫn sư thúc cũng chỉ kém bán trù.

Còn có một vị Chuẩn Đề sư thúc..."

Lý Trường Thọ vội nói: "Chúng ta lần này nếu là hội gặp được Thánh Nhân lão gia, sợ sẽ là này vị ."

Đại Pháp Sư trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói: "Ân, Chuẩn Đề sư thúc Thất Diệu Bảo Thủ coi như là có độc đáo chỗ.

Bất quá... Người không cần sợ hãi, buông tay đi làm là được."

Lý Trường Thọ đáy lòng, nhất thời có điểm bài bản.

Lần này, xem ra lại đến, khảo nghiệm mình độn pháp thời khắc ...

...

Cùng lúc đó, Đông Hải long cung.

Mới vừa trở về chỗ đó Ngao Ất một khắc cũng không chậm trễ, trả lại binh mã, vội vàng trở về mình tẩm cung.

Cởi ra giáp trụ, vẫy lui thị nữ, đi đến góc kia chính thể ngọc thạch tạo hình mà thành bàn sách trước, cầm trong tay quyển trục chậm rãi mở ra.

Này...

Này là!

"Ách, 《Ồn Tự Kinh》? Dật danh?"

Ngao Át nháy mắt mấy cái, ôm thử một lần tâm tính, bắt đầu chuyên tâm phẩm đọc

(tấu chương hết)

《Ồn Tụ Kinh 》 (tinh tu đệ nhị bản)

(Hồng Hoang · dật danh)

Tới vội vàng, mặc quần nhàn, đạo đã cố, tranh trước khó khăn.

Ngộ bất bình, tư cố gắng, gặp sự, mặc tự bé.

Bằng như đa, sự vô trốn, hữu như quả, ít tai họa bất ngờ.

Địch mặc lập, lập tất nguy, xuống tay trước, cần vung bụi.

Tim chỗ dựa vững chắc, bàng bắp đùi, mặc tự kiềm chế, chớ tự ti.

Tư dục, họa căn, mà lại an mệnh, sau tu thân.

Đạo tại trước, vững bước hành, đa nhìn xung quanh, họa không ngừng.

Bảo mặc dù hảo, không mạnh đoạt, đạo thật, tu chính quả.

Nhập lối rẽ, lui thì tiến, ngộ cơ duyên, mưu sau được.

Tích hồng nào đó, người hiền lành, chung gặp tính, làm sao tham.

Có yêu sư, mưu tính đa, bị đập hôn, trang thiết oa.

Nước lửa thân, ngộ châm ngòi, trụ trời đảo, mệnh không có kết quả.

Lão huyền quy, tính yên vui, bất thức trốn, gặp tai họa bất ngờ.

Khoa phụ vong, nghệ nhật bản, đều thành tro, kiếp sau lạc.

Cựu vu tổ, lực nghịch thiên, thận tư quả, đồ bi lạc.

Tích yêu hoàng, mắt không người, sự tàn nhẫn, chung vô trốn.

Cổ mà nay, cường giả đa, đến nay nhật, lưu bao nhiêu?

Long phượng tộc, ý bất bình, cường tranh vận, về cô đơn.

Sau Vu Yêu, phân Thiên Địa, chịu châm ngòi, đều là suy tàn.

Chí người khởi, tụng lễ nhạc, thánh hiền trợ, tiên sĩ đa.
Đề ta bối, môi vận trốn, tiên lộ toàn bộ, phú đạo quả.
Cư yên vui, tư ưu phiền họa, sự thận trọng, cự nhân quả.
Khoe khoang giả, tất bị nhân, bất luận công, duy bốn phận.
Tị thiên tai, có biến hóa, trốn nhân họa, bất lưu nôi.
Lễ tiên bối, tôn hương giả, kính thánh cường, tụ công đức.
Cần mẫn cháy hương, phần tu ta, được trường sinh, không thể nọ.
Đạo vô tận, tâm có ngân, kiên định con đường, mặc không lạc.
Tư dữ loạn, khó khăn viên mãn, vương bận giả, không thể đa.
Nay vẫn đạo, gian nan đa, Ôn Tụ Kinh, bạn tay chéch.

-----oOo-----

Đệ ba trăm lẻ sáu chương tảo bạo tháp gia, tại tuyền. . .

Dục tính Kim Thiên, đương dùng gì kế?

Tất nhiên là trước điều thiên rời sơn, dụ thiên vào trận, hạn thiên thần thông, lại kỳ thiên dĩ nhược, công thiên chưa chuẩn bị, bạo khởi làm khó dễ, vung thiên tro cốt.

Lý Trường Thọ hiểu được, này là mình hướng tới Đâu Suất Cung tiến quân máu chót nhất chiến!

Nhưng có nhất nói nhất, như nhượng Lý Trường Thọ lúc này cùng Kim Thiên Tử 'Ngẫu ngộ', chính diện quyết đấu, Lý Trường Thọ tự không phải là đối thủ của Kim Thiên Tử.

Vô hấn, tu hành các phương diện tích lũy chênh lệch nhiều lắm.

Đấu pháp thần thông, ứng biến tốc độ, hôm nay Lý Trường Thọ cùng Kim Thiên Tử so sánh với, tồn tại tương đối lớn chênh lệch.

Nhưng Lý Trường Thọ khắc sâu hiểu được 'Biến báo' tầm quan trọng, tuyệt không hội ngạnh chống đỡ da mặt, thật sự đi tìm chết đập Lục Sí Kim Thiên.

Chiến lược như không đủ, tính kế tới rồi tiếp cận.

Làm một chút trận pháp, thêm ức điểm mưu kế.

Đạo Môn đại sư huynh hộ giá hộ tống, Tiên Thiên chí bảo đích thân đến hộ thân, Lý Trường Thọ kỳ thật đã đứng ở thế bất bại.

Mà hắn cần tự hỏi , chính là như thế nào 'Khốn thiên', 'Phá phòng' .

Đại Pháp Sư cũng lo lắng Lý Trường Thọ không nghĩ qua là bị Kim Thiên phản giết, lần này cũng là không chút nào keo kiệt.

Tại bọn họ đi Tây Hải bố trí mai phục vòng thời, Đại Pháp Sư nhắm vào Kim Thiên Tử thân thông, cho Lý Trường Thọ khắc địch chế thắng tam dạng trợ lực:

【Thủy Hỏa Quy Nguyên Trận】—— để mà phong tỏa Càn Khôn;

【Cửu Linh Huyền Khí Trận】—— để mà vây khốn Kim Thiên Tử, phá nó cực tốc;

Cùng với hai khối cửu chuyển kim đan.

Đại Pháp Sư tự thân cũng không có gì linh bảo, dù sao năng tùy thời mượn Thái Cực Đồ, Huyền Hoàng Tháp, Phong Hỏa Bồ Đoàn, Ly Địa Điểm Hỏa Kỳ đẳng nhiều Nhân Giáo trọng bảo...

Không có biện pháp, Lý Trường Thọ tạm thời còn không phải chính thức hội viên, chỉ có thể cợ nhất cợ chính thức hội viên cấp thẻ thể nghiệm ...

Đội Đại Pháp Sư trống rỗng huy tay áo, tự tay bố trí hảo hai tòa đại trận, đồng thời án Lý Trường Thọ yêu cầu loại kia, đem này hai tòa đại trận che dấu ở Tây Hải cùng Tây Ngưu Hạ Châu giao hội chỗ một mảnh hoang vu núi rừng...

"Trường Thọ, tiếp tháp!"

Huyền Đô Đại Pháp Sư khẽ quát một tiếng, chương thác kia tôn Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp, nhẹ nhàng đẩy, đem bảo tháp đưa đến Lý Trường Thọ đỉnh đầu.

Này tam tác cao tiêu tháp quanh mình huyền hoàng khí tức tung ra lạc, lại chiếu xạ xuất thất thải hà quang, đem Lý Trường Thọ toàn thân bao bọc.

Cực phẩm phòng ngự linh bảo, trong thiên địa mạnh nhất kia tốp bảo vật chi nhất, Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp!

Liên loại này, rơi vào mình đỉnh đầu !

Này một cái chớp mắt!

Lý Trường Thọ cảm giác được một loại ấm áp, một loại an tâm, một loại khó có thể ngôn dụ ... Cảm động!

Đệ tử Trường Thọ, nguyện vi Nhân Giáo bốn ba làm lụng vất vả, hữu hạn độ sai nhiệt huyết!

Bảo tháp nhẹ nhàng chân minh, Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên một chút cảm ngộ.

Giống như này tháp tại cùng hần đối thoại, tại cổ vũ hần, an ủi hần, nhượng hần uõn ngực, đừng cảm đối mặt chưa...

'Nghĩ gì ? Khẩn trương ! Buông ra tâm thần, nhượng bản tháp đem người nguyên thần cũng hộ thượng.'

Ách? Ai đang nói chuyện?

Lý Trường Thọ trừng mắt, ngửa đầu nhìn đỉnh đầu này tôn nho nhỏ bảo tháp.

Bảo tháp quanh mình ánh sáng tựa hồ tại có tiết tấu lóe ra, nhất từng đợt từng đợt ấm áp khí tức tại Lý Trường Thọ trong cơ thể chạy, nhượng hần tiên lực đều trở nên trong suốt một chút.

Một bên Huyền Đô Đại Pháp Sư khoanh tay mà đứng, cười mà không nói.

Chợt nghe, kia bắt phân biệt nam nữ, nhưng lại có vẻ có chút thô kệch tiếng nói, tại Lý Trường Thọ đáy lòng tiếp tục vang lên, đồng thời lái nhai...

Này tiếng nói dùng , lại vẫn là Lý Trường Thọ đời trước tương đối quen thuộc địa phương khẩu âm.

'Này sao còn tâm tình rung chuyển thượng ?

Ta là lão gia thường cho người lâm thời dùng dùng, đừng tưởng rằng liền điểm ấy đạo hạnh có thể khống chế ta .

Người thân là Nhân Giáo đệ tử nên có điểm Nhân Giáo đệ tử á tử, tâm tình dao động thành như vậy tử tượng nói cái gì? Đâu nào xó xinh đập hỗn xuất tới?

Hôm nay bản tháp che chở người, còn có thể xuất gì sự bất thành a?

Tru Tiên kiếm trận bắt lai, Bàn Cổ Phiên bắt khai, nếu ai năng bị thương người, bản tháp bả danh tự đảo lại viết tin hay không?

Người nói người, đều hỗn đến bị lão gia loại này chiếu cố, mau thành lão gia đệ tử rồi, sao còn chưa điếm Nhân Giáo cao thủ phong phạm, Nhân Giáo điếm ấy da mặt a, đều bị người mất hết !

Người nói một chút người, thất lưng can thẳng thần điếm được chưa.

...'

Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến, quay đầu mắt nhìn Đại Pháp Sư.

Đại Pháp Sư xoay người sang chỗ khác một trận nhún vai, nhưng chưa thật sự cười ra tiếng lai.

Đại Pháp Sư nói: "Trường Thọ, đối tiền bối muốn tôn kính."

"Là, " Lý Trường Thọ cung kính địa đáp ứng tiếng, đối đỉnh đầu Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp thật sâu cúi đầu, theo sau liền thả lỏng tâm thần.

Này tiểu tháp chậm rãi trầm xuống, tự Lý Trường Thọ đỉnh đầu, chìm vào hắc đạo khu bên trong.

Lúc này, Huyền Hoàng Tháp vẫn như cũ tại điên cuồng phát ra:

'Này là được rồi thôi, bản tháp là linh bảo, biết cái gì là linh bảo ư? Biết cái gì là huyền hoàng khí tức ư?

Không hiểu đi, lai, bản tháp với người chậm rãi giảng.

Cái này muốn từ khai thiên tích địa trước nói lên...'

Lý Trường Thọ: ...

Đại Pháp Sư cười nói: "Linh bảo nếu là linh tính sung túc, tất nhiên là năng cùng chấp chương giả trao đổi.

Lão sư này chút bảo vật, ngày thường đều tại lão sư bên người buồn lâu, cùng lão sư trao đổi cũng đều bị lão sư cự tuyệt, cho nên có vẻ nói nhiều chút."

"Đại Pháp Sư, " Lý Trường Thọ có điếm tiểu hoàng, "Vì sao đệ tử nghe được một ít... Kỳ quái khẩu âm?"

Vấn đề này, Lý Trường Thọ đáy lòng cho ra đáp án.

'Còn kỳ quái khẩu âm, người thật nghĩ đến bản tháp có thể nói thoại a? Bản tháp dài miệng còn là như thế nào ?

Này là bản tháp bả linh niệm trao đổi chính đến người nguyên thần, người nguyên thần mình lý giải, tự hành ngưng xuất tới tiếng nói .

Cái này cũng đều không hiểu, người là như thế nào tu thành Kim Tiên ?

Đa đại niên kỷ rồi, còn như vậy khờ dại hồn nhiên... Ách, như thế nào còn không đến ba trăm tuổi, kia không có việc gì rồi, người thì là cái con nít thôi.

Người yên tâm, tháp đại gia che phủ người, muốn làm gì liền làm gì!

Này tiếng nói nhất thời đa vài phần từ ái quan tâm, so vừa rồi ôn hòa rất nhiều.

Lý Trường Thọ hé miệng nhíu mày, hôm nay, hẳn coi như là dài kiến thức .

"Đại Pháp Sư, " Lý Trường Thọ đạo, "Chúng ta không bằng diễn thử vài lần rút đi sự."

Đại Pháp Sư cười nói: "Người kia kẻ sách không phải đều đã hoàn bị?"

"Giấy thượng viết lại đa, không bằng đa động thủ ném thử vài lần, " Lý Trường Thọ làm đạo vài chào, "Còn thỉnh Đại Pháp Sư thành toàn."

"Thiện, " Đại Pháp Sư chân chân ông tay áo, "Nói đi, như thế nào diễn thử?"

Lý Trường Thọ từ trong tay áo cầm xuất mấy chi người giấy...

Thế là, hai ngày sau.

...

Chính ngọ thời gian, âm dương chiếu biển xanh.

Tới gần Tây Ngưu Hạ Châu Tây Hải trên không, mấy đạo thân ảnh cười mây tự trời cao mà đến.

Trước hết nhất người, tóc trắng áo trắng, mặt mày mỉm cười, trong tay bưng một cây phát trần, thân thể thần tiên tản ra nhàn nhạt Kim Tiên cảnh uy áp, tất nhiên là Lý Trường Thọ 【Hải Thần】 giấy đạo nhân.

Sau lưng hẳn là tam danh ngân giáp thiên tướng, ba người từng người khí tức gần mà lại ẩn ẩn cấu kết, giống như cũng là Kim Tiên cảnh.

Này tứ đạo thân ảnh cười mây bay đến Tây Hải long cung phía trên, lập tức nhập hải, hướng long cung mà đi.

Bên này mới vừa vào trong nước biển, chợt nghe rỗng ngậm tiếng không dứt bên tai.

Nhất điều điều thương long, giao long tự kia tọa to lớn Thủy Tinh Cung trung trào ra, tại Lý Trường Thọ bốn người con đường phía trước ngưng tụ thành hình người, đối Lý Trường Thọ xa xa hành lễ.

Nhất danh long thủ lão giả đem người mà ra, hô: "Kiến quá Hải Thần, Hải Thần mau mau mời vào!"

Lý Trường Thọ tự biết, này long thủ lão giả là Tây Hải Long Vương bào đệ, tại Tây Hải long cung trung cũng có khá lớn thực quyền.

Lập tức hàn huyền vài câu, Lý Trường Thọ cùng ba vị 'Thiên tướng' bị dẫn vào Tây Hải long cung bên trong.

"Nhà của ta Long Vương đã tại trong điện đợi chờ, lao thỉnh Hải Thần dời bước."

"Thiện."

Lý Trường Thọ hai tay cuộn tại trong tay áo, phát trần nằm ở trong lòng, mỉm cười đi theo long thủ lão giả phía sau, đi Tây Hải Long Vương sở tại chủ điện.

Ba vị thiên tướng vẫn chưa tiến vào long cung.

Gặp được Tây Hải Long Vương, Lý Trường Thọ trực tiếp thuyết minh ý đồ đến:

"Long vương gia, lần này tiểu thần đến đây, là vì hỏi han một chuyện.

Ngày ấy dục hại các vị long tử, còn đối bản đạo hóa thân xuất thủ Hồng Mông hung thú, Tây Hải long cung khả tra được tung tích?"

Đây là diệt thiên kế hoạch bước đầu tiên —— long cung câu thiên.

Tây Hải Long Vương nghe được này vấn, thờ dài: "Không đối gạt Hải Thần, không thu hoạch được gì."

"A?"

Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, "Ít nhất cũng ứng tra ra, hấn ra sao thời lẫn vào long cung, lại là như thế nào cùng vài vị điện hạ quen biết đi."

"Cái này..."

Tây Hải Long Vương phủ phủ chòm râu, nói:

"Việc này ta quả thật phái người tra quá, cũng tự mình hỏi han quá tiểu nhi Ngao Sự, quả thật không thu hoạch được gì.

Chỉ biết này hung thú là nhất chỉ Lục Sí Kim Thiên, này chỉ hung thú Ngũ Hành thuộc kim, nước, thiên Càn Khôn thần thông, từng tại viễn cổ thời làm hại nhất phương, sau bị đuổi ra Hỗn Động Hải trung.

Mà lại, này chỉ Lục Sí Kim Thiên sau lưng cũng có người vì hấn che lấp thiên cơ..."

Ngụ ý, đã là chỉ ra Kim Thiên Tây Phương bối cảnh.

Lý Trường Thọ lại hỏi: "Này Kim Thiên tầm tích, quả thật không có nửa điểm manh mối?"

Tây Hải Long Vương chậm rãi lắc đầu, đồng thời nói: "Ta cái này sai người toàn lực điều tra."

"Thôi, không cần làm phiền."

Lý Trường Thọ đứng dậy, đối Tây Hải Long Vương cùng chấp tay, mặt lộ vẻ không hờn giận, xoay người hướng ngoài điện mà đi.

Tây Hải Long Vương khởi thân muốn giữ lại, thoại đến bên miệng cũng là nói không nên lời...

Tây Hải này trạng huống, hấn Long Vương như thế nào không biết? Bất quá là hữu tâm vô lực thôi.

Lúc này bất động còn khả duy trì nguyên trạng, âm thầm phân cao thấp, nếu là vừa động, Tây Hải long cung từ đó chưa gượng dậy nổi...

Lý Trường Thọ hành đến ngoài điện, tựa hồ là khí tiêu chút, xoay người đối Tây Hải Long Vương làm cái đạo vái chào, lạnh nhạt nói:

"Long vương gia, Kim Thiên thương tổn ta hóa thân này bút sổ sách, ta thì sẽ tìm hấn thanh toán.

Hôm nay đa có quấy rầy, còn thỉnh Long Vương chớ trách.

Tiểu thần cáo từ."

Nói xong xoay người mà đi, đem bất mãn hai chữ trực tiếp viết ở tại trên mặt.

"Này..."

Tây Hải Long Vương chỉ phải ngồi ở ngai vàng thượng một trận than nhẹ, nhưng cũng đa làm không được gì.

Cùng lúc đó, Tây Hải long cung một chỗ góc trung, nhất danh tiên giao binh nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ rời khỏi bóng lưng, mắt trung hung quang chợt lóe mà qua...

Xuất Thủy Tinh Cung, Lý Trường Thọ cùng kia ba vị thiên tướng hội hợp, có thiên tướng hướng trước hỏi han:

"Hải Thần, khả tìm được kia hung thú tung tích?"

"Tây Hải long cung không thể tra được gì, " Lý Trường Thọ thở dài, "Làm phiền ba vị đi theo đi một chuyến rồi, vốn tưởng rằng long cung hội đối việc này có chút coi trọng, không nghĩ tới chỉ là như thế kết quả."

Lại có một ngày đem nói: "Hải Thần, ngày ấy Nguyên soái bị thương này hung thú, lúc này đúng là đi tìm hấn xui hảo thời cơ!"

"Bất nạt chúng ta Hải Thần hóa thân tính gì bản lĩnh? Đương nhật Nguyên soái một ánh mắt liền bả hấn đánh thành trọng thương, hôm nay chúng ta tam huynh đệ đến rồi, nhất định phải nhượng này hung thú đền tội!"

"Không sai, này hung ** trá giả hoạt, bất nạt kẻ yếu, quả thật đáng chết!"

"Thiện, " Lý Trường Thọ đạo, "Bất giống như là này, ba vị theo ta đi trước đây cùng kia hung thú đối mặt nơi xem xét một phen, xem có không tìm được gì manh mối."

Tam thiên tướng tất cả đều xung thiện, bốn người rời khỏi Tây Hải long cung, cười mây hướng ngàn dặm bước ra ngoài.

Mắc câu ư?

Nào đó cái âm u góc trung, Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tiên thức quan sát các nơi.

Đáy lòng đột nhiên vang lên tháp đại gia tiếng nói:

'Tiểu tử kia, ngươi bị theo dõi, đó là ngươi muốn tìm hung thú bắt?'

Dài tam đôi cánh vai, bả mình nhiễm kim lóng lánh, chính ở phía sau đi theo, biến hóa sau bộ dạng còn rất tuấn.'

Lý Trường Thọ tinh thần chấn động.

Hắn mặc dù phát hiện không đến Kim Thiên Tử tung tích, nhưng Thánh Nhân lão gia linh bảo theo như lời nói, tất nhiên là làm bất được giả dối.

Này Kim Thiên thật đúng là không có sợ hãi, hơn nữa đối 'Kích tướng phương pháp' miễn dịch lực cơ hồ bằng không...

Lý Trường Thọ bất cấp không vội, theo kế hoạch hành sự.

Hắn cùng ba vị thiên tướng, rất nhanh liền đến trước đây cùng Kim Thiên Tử gặp được hải vực, tại chỗ đó tinh tế tìm tòi...

Này phiên điều tra, tự cũng là không có kết quả.

Chính như Lý Trường Thọ sở liệu loại kia, Kim Thiên Tử vẫn chưa trực tiếp hiện thân, mà là đang âm thầm liên tục tiềm tàng, tựa hồ cũng tại do dự.

Vậy, nhiều hơn hai thanh hỏa.

Lý Trường Thọ nói: "Ba vị, loại này tìm kiếm đi xuống, quả thật như biển rộng tìm kim.

Hắn trước đây ở trong này phun không ít huyết, nhưng lúc này, đã là khó có thể sưu tầm nó khí tức."

Có thiên tướng vẫn: "Hải Thần, kia nên như thế nào?"

"Bản đạo tính toán đi Tây Ngưu Hạ Châu Linh Sơn, trực tiếp tìm Tây Phương Giáo chất vấn việc này, " Lý Trường Thọ đạo, "Tây Phương cùng chúng ta Thiên Đình tranh Long tộc vận, này Kim Thiên nhưng lại trực tiếp đối bản đạo xuất thủ, quá mức người gây sự.

Bản đạo tốt xấu còn có một tầng Nhân Giáo đệ tử thân phận, quả nhiên là muốn hỏi vấn Tây Phương người, nhà bọn họ dưỡng này hung thú, còn có hay không quy củ!"

Nuôi trong nhà hung thú?

Đáy biển, nơi nào đó Càn Khôn khe hở trung, kia khuôn mặt thanh tú thanh niên đạo giả mu bàn tay gân xanh bạo khởi, khoe miệng không ngừng run rẩy, mắt trung hung quang càng phát ra sắc bén!

Mặt biển thượng, Lý Trường Thọ cùng kia tam danh thiên tướng cười mây, lập tức chạy tới Tây Ngưu Hạ Châu.

Càn Khôn khe hở trung, Kim Thiên Tử sắc mặt liên tục vài lần biến hóa, tuy rằng tức giận, nhưng vẫn như cũ tại cân nhắc.

— nếu nhượng Hải Thần bọn họ đi đến Linh Sơn làm âm ỉ một phen, hội đối mình có loại nào ảnh hưởng.

Nhưng Kim Thiên Tử suy tư rất nhiều, theo bản năng liền âm thầm theo đi lên, chút nào bất lo lắng hẳn hội bại lộ.

Kim Thiên Tử tự nhiên năng nhìn ra, này Hải Thần y nguyên còn là hóa thân, cũng không phải Hải Thần bản thể, bằng không hẳn cũng không cần như thế do dự, sớm đã xuất thủ đem đối phương chém giết...

Kia tam danh thiên tướng, Kim Thiên Tử chút nào không coi tại trong mắt.

Không bao lâu, Kim Thiên Tử có quyết đoán.

'Không thể nhượng bọn họ đi Linh Sơn, đâu sợ đối bản đạo cũng không ảnh hưởng, sợ cũng sẽ làm vài vị Phó Giáo Chủ trách tội bản đạo làm việc bất lực, ảnh hưởng đến bản đạo bá sự sự.'

Kim Thiên Tử mắt trung hung quang đại thịnh.

Cùng lúc đó, Lý Trường Thọ nhưng là có chút đau đầu...

Giờ phút này giấu ở mình đạo khu trung tháp đại gia, đang ở phát huy Nhân Giáo linh bảo truyền thống kỹ năng...

【lải nhải】.

'Ngươi trốn tránh làm chi? Xoay người đánh a, có bản tháp tại ngươi sợ cái gì?

Đây là một đầu Đại La cảnh hung thú, chuẩn Thánh Nhân đều không tính là, hẳn năng thương tổn đến ngươi nhất chân lông?

Ngươi ngẫm lại, trước kia yêu hoàng cũng coi như số 1 nhân vật, ta che phủ Đại Pháp Sư, chẳng phải cũng còn là vài lần hận được yêu hoàng không gì phát cẩu?

Ngươi là Nhân Giáo, Nhân Giáo hiểu hay không?

Kia...'

Âm u trung, Lý Trường Thọ cố gắng bảo trì mỉm cười, tận lực không bị Huyền Hoàng Tháp ảnh hưởng đến tự thân.

Dù sao, có thể bị Huyền Hoàng Tháp loại này quả trách, kia chính là người bên ngoài hâm mộ đều hâm mộ bất tới...

Mà Lý Trường Thọ cũng bất giác nào bỏ loại này hình ảnh:

【 thương cổ đại chiến thời, Huyền Đô Đại Pháp Sư đỉnh đầu Huyền Hoàng Tháp, lưng dựa Thái Cực Đồ, chấp chưởng Càn Khôn Xích, chân đạp Phong Hỏa Bồ Đoàn, cùng Yêu tộc hoàng giả đại chiến ở trong thiên địa, đánh phong sinh nước khởi, Thiên Địa chấn động.

Mà thực tế tình huống, Đại Pháp Sư đáy lòng...

Huyền Hoàng Tháp: 'Giết chết hắn! Hưởng chết lý làm! Âm Dương luân chuyển! Mau khai đại! Khai đại! Đại đồ đệ ngươi được chưa a!'

Thái Cực Đồ: 'Đừng cho bản đồ mặt mũi! Xô hắn Đông Hoàng Chung! Đây tiêu phá chung, bắt cùng hắn đại ca Nhị ca hôn, trợ cái yêu hoàng có thể có tiền đồ a?'

Càn Khôn Xích: 'Y quán gì đầu sóng rồi, a kéo không phải chí bảo, cũng là năng đã động hắn cấp.'

Phong Hỏa Bồ Đoàn: 'Đi theo mấy cái đại ca hôn, ba thích, ba thích trích rất.' 】【

Lý Trường Thọ yết hầu run rẩy, nhất thời giữa có chút không đành lòng nhìn thẳng, khăn trương đem đáy lòng này chút hình ảnh biến mất, miễn cho khởi gì ma chướng.

Thình linh nghe tháp gia lại một tiếng la lên:

'Đến rồi, hắn muốn động thủ rồi, xoay người a, làm hắn nha !'

-----oOo-----

**Đệ ba trăm linh bảy chương chung cực con bài chưa lật... Chi nhất 【phiếu...
Phiếu 】【**

Nghe nói Huyền Hoàng Tháp cảnh báo, Lý Trường Thọ tâm thần căng thẳng, tiên thức bắt đến Càn Khôn xuất hiện nhất sợi nhiễu loạn...

—— Càn Khôn, chỉ Thiên Địa hoặc là Âm Dương hai cái mặt đối lập, Hồng Hoàng đa nghĩa rộng vì 'Không gian' ý.

Mặt biên phía trên, vô hình giữa!

Giống như có một cây đao nhận, tại cực nhanh địa tới gần bọn họ 'Bốn người' !

"Đề ý!"

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng, vận thượng tứ đạo thân ảnh hướng tới phía trước cấp chạy toán loạn, tam thiên tướng đồng thời thi triển ra phong độn phương pháp, thân ảnh hóa thành tam sợi khói nhẹ biến mất không thấy.

Lý Trường Thọ nhưng xoay người, chủ động nghênh hướng Kim Thiên Tử khởi xướng đánh bắt ngờ phương vị.

Hắn khó khăn lắm thu hồi phát trần, nhất bả độ mẫn kim quang bạc nhận, quý dị xuất hiện tại Lý Trường Thọ trước mắt, lòi ra nhất điều tinh tế kim tuyến, chém về phía Lý Trường Thọ cổ!

Lưỡi dao trước, Càn Khôn xuất hiện tầng tầng gợn sóng, giống như nước gợn nhộn nhạo, lại vẫn có vài phân duy mỹ cảm giác.

Giết chóc liên.

Nay thời bất đồng ngày xưa, Lý Trường Thọ sao lại ngồi chờ chết?

Hắn tay trái không biết khi nào đa nhất khối màu thủy lam bảo châu, này bảo châu hơi hơi lóe ra, Lý Trường Thọ thân hình nhưng lại hóa thành nhất đoàn nước biển!

Màu vàng bạc nhận không hề trở ngại địa từ trong nước xuyên qua, không chút nào gắng sức...

Đội bạc nhận xẹt qua sau đó, này hai cổ dòng nước lại dung hợp, một lần nữa hóa thành kia áo trắng áo bào trắng lão thần tiên, toàn thân lông tóc vô thương tổn.

Lý Trường Thọ ngẩng đầu nhìn hướng về phía phương xa, mắt trung mang theo rất nhỏ ý cười.

Trong tay hắn kia khối bảo châu, đúng là Đa Bảo đạo nhân tặng cho Ngũ Hành linh châu chi nhất.

Giờ phút này, kia tam danh thiên tướng đã là không còn rồi bóng dáng.

Trăm dặm ở ngoài mặt biển thượng, Kim Thiên Tử khoanh tay mà đứng, khoe miệng nhất phiết, tiếng nói hơi châm chọc:

"Muốn tìm bản đạo, làm gì đi Linh Sơn?"

Như thế nào, Hải Thần lần này, nguyện ý cùng bản đạo nói chuyện?"

Lý Trường Thọ tay phải đa nhất bả linh bảo trường kiếm, tay trái thủ sẵn nước linh bảo châu, lạnh nhạt nói:

"Kim Thiên, hôm nay bản đạo tới tìm ngươi, tất nhiên là muốn tìm hồi trước đây bị ngươi hạ xuống da mặt.

Lần trước ngươi đã đã ra tay với ta, cũng chớ trách hôm nay lòng ta ngoan độc!"

Kim Thiên Tử cặp kia hẹp dài đôi mắt tràn đầy ý cười, thản nhiên nói:

"Hải Thần, ngươi cùng kia tam danh thiên tướng đến đây, chớ không phải là cảm thấy bản đạo sự ngu dại, đoán không được kia tam danh thiên tướng cũng là ngươi hóa thân, giờ phút này chính tiến đến con đường phía trước bố trí mai phục?"

Chắc, nguyên bản bản đạo nghĩ đến, Hải Thần ngươi túc trí đa mưu, tâm cơ thâm trầm, cùng bản đạo cũng coi như đồng đạo người trong.

Chưa từng nghĩ, hôm nay nhưng thật ra bại lộ xuất ngươi tu vi yếu ớt, bất thức diệu pháp, ngươi cũng bất quá chỉ là có vài phần tính kế mà thôi."

Lý Trường Thọ: "Ngươi thoại thật nhiều."

Kim Thiên Tử lời nói một chút, mắt trung ánh lửa càng tăng, sát ý cuộn cuộn.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng hít vào một hơi, thân chu tiên lực bắt đầu nhanh chóng cuộn cuộn, dưới chân biển rộng trào ra nòng đậm nước linh khí, quán nhập Lý Trường Thọ tay trái bảo châu bên trong.

Tựa hồ đã là muốn chính diện nhất chiến!

Lúc này, hướng đông tam ngàn dặm ở ngoài bờ biển thượng, kia tam danh thiên tướng vừa mới đến chỗ đó, này mới bắt đầu nhanh chóng bố trí nhất phương đại trận.

Nhưng thật ra cùng Kim Thiên Tử theo như lời giống nhau như đúc.

Kim Thiên Tử mắt trung châm chọc dữ nòng, sau lưng chậm rãi hiện ra lục chỉ màu vàng bạc cánh, thân hình bị hơi hột kim quang bao phủ, nhưng lại có vài phần nói không nên lời thần thánh cảm giác.

Lý Trường Thọ đáy lòng không hề dao động, thậm chí còn có chút muốn cười.

Kim Thiên Tử tay phải chậm rãi giơ lên, sau lưng bạc cánh mở ra, nó thượng xuất hiện mấy trăm chỉ vết lốm đốm, mà vết lốm đốm bên trong, một thanh bính bạc nhận chậm rãi ngưng tụ thành...

"Hải Thần, ngươi này tứ cái hóa thân, bản đạo hôm nay liền nhận!"

" chữ chưa lạc, Kim Thiên Tử tay phải có chút vô lực dựa trước huy, quang cánh nở rộ, mấy trăm chỉ bạc nhận phá vỡ Càn Khôn, mang theo một trận chói tai kêu to, chém về phía Lý Trường Thọ thân hình!

Lý Trường Thọ giờ phút này đem tiên lực tăng lên tới nào đó cái điểm tới hạn, đôi mắt đầy trời kim quang, nhìn kia quỷ dị xuất hiện tại mình trước người một thanh bích bạc nhận, khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy.

Ngũ Hành luân chuyển, hợp mà về nhất!

Nước tự dài lưu, miễn cưỡng bắt giác!

Nước...

Ngay tại này trong nháy mắt giữa, Huyền Hoàng Tháp linh niệm rơi vào tay Lý Trường Thọ nguyên thần, phóng xuất một câu bình tĩnh lời nói:

"Tiểu tử kia yên tâm, chính là một khối hóa thân, ta cũng cấp ngươi đầu..."

Huyền Hoàng Tháp linh niệm còn chưa truyền lại hoàn toàn, 'Lý Trường Thọ' cổ tay áo nhất cái tiểu bố bao trung vừa muốn lóe ra xuất hơi hơi ánh sáng!

Nhưng 'Lý Trường Thọ' thân hình kinh hoảng, nhưng lại ba một tiếng, hóa thành nhất đoàn nước sạch trực tiếp nổ tan!

Phía sau, đương nhiên là muốn thi triển chạy trốn bằng đường thủy!

Mấy trăm chỉ bạc nhận loạn trảm, chỗ đó mặt biển xuất hiện đạo đạo lần lượt thay đổi tung hoành khe rãnh, Càn Khôn rung chuyển, linh khí cuộn cuộn, đảo mắt phong vân biến sắc.

Mà Lý Trường Thọ thân ảnh, làm mất đi nghìn dặm ở ngoài xông ra, lưu lại một trận tiếng cười to, xoay người chạy tới tam danh thiên tướng đang ở bố trí đại trận!

Tuy rằng là đang lẫn trốn độn, nhưng không hiểu có chừng 【 ta tự ngang đao hướng thiên cười 】 hào khí.

"Kim Thiên, ngươi khá dám đuổi theo!"

"Hải, thần!"

Kim Thiên Tử cắn răng giận xích, sau lưng lục chỉ màu vàng thiên cánh nhẹ nhàng rung động, thân ảnh tại mặt biển thượng biến mất không thấy, chỉ để lại vài tiếng chói tai phong khiêu.

Chợt nghe phạm vi ngàn dặm vang lên Kim Thiên Tử tiếng rống giận dữ:

"Người quả thật nghĩ đến mình năng trốn!"

Lý Trường Thọ đầu mi nhất khiêu, khôi này giấy đạo nhân tiên lực bùng nổ, đem trong tay áo dao động hoàn mỹ che dấu trụ, dung ở trong nước biển thân hình đột nhiên gia tốc!

Kim Thiên Tử tiếng gọi âm ỉ, nhưng lại càng lúc càng xa!

Nhanh như vậy?

Tại sau tạt trụ Kim Thiên Tử cũng là ngẩn ra, lập tức sắc mặt giận dữ càng hơn, sau lưng lực chỉ thiên cánh bắt đầu có nhịp địa huy động, mỗi lần thiên cánh huy động, hấn thân ảnh liền hướng tới phía trước lóe ra một lần, lại tại nguyên địa lưu lại một vòng như đại số hiệu yên vòng loại dựng thẳng thẳng đẩy ra làn sóng.

Nhưng Kim Thiên Tử ngạc nhiên phát hiện, mình lúc này mặc dù năng đuổi theo này Hải Thần, nhưng muốn tại mấy vạn lý sau đó!

Này Hải Thần độn pháp...

Chẳng lẽ là bởi vì tại biển rộng trung, có Thiên Đạo lực gia trì bất thành?

Kim Thiên Tử lần này thật đúng là đoán đúng rồi...

Nửa thành.

Lý Trường Thọ giấy đạo nhân tiên lực dao động, lúc này chỉ là đánh cái che dấu, chân chính thi triển chạy trốn bằng đường thủy, kỳ thật là ẩn nấu tại giấy đạo nhân trong tay áo bản thể.

Này còn là lần đầu tiên, Lý Trường Thọ toàn lực rơi tiên lực, thi triển ra mình tối đặc ý thần thông thuật pháp ——

Chạy trốn bằng đường thủy phương pháp!

Ngàn dặm bất quá giây lát, bình thường cảnh sắc cơ hồ bị vụn vụn.

Được Thủy Nguyên Linh Châu gia trì;

Có Hải Thần thần lực bao bọc;

Bị hấn độ qua Kim Tiên kiếp sau liền không ngừng nghiên cứu, cải thiện chạy trốn bằng đường thủy đại thuật...

Giờ khắc này, Lý Trường Thọ đáy lòng tựa hồ có cái người tí hon tại lớn tiếng kêu gọi.

【chi cần độn rất nhanh, lại không thể có thể có thần thông năng đập trung ta!】

Mà lúc này phát sinh tình hình, tại Lý Trường Thọ ban đầu chế định này bộ kế hoạch thời, liền đã có sở dự liệu.

Mại phục địa điểm là hấn tĩnh tâm tính toán sau cho ra phương vị, đồng thời đầy đủ cân nhắc đến Kim Thiên Tử tàng bộ phận tu vi khả năng tính...

Hết thầy, đều tại hướng Lý Trường Thọ suy diễn phương hướng phát triển, chính là đáy lòng...

Chính chịu đựng nào đó vị tháp gia tinh thần thể công.

"Chạy gì đồ chơi a chạy, đánh hấn, đánh không phải xong rồi!"

"Người này tiêu oa nhi sao chạy như vậy thuận thực? Người có này thực lực, hồi đầu cùng hấn đánh không được sao!"

"Ta là Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp, vạn pháp bất xâm, phi sát phạt chí bảo không thể phá, người như vậy chạy, thật sự nhượng ta... Rất xấu hổ a..."

Lý Trường Thọ đối này chỉ có thể mỉm cười mà chống đỡ, không ngừng bồi lễ.

Hấn lại nhiều lần thỉnh cầu, như vô thể công rơi vào mình bản thể thượng, còn thỉnh Huyền Hoàng Tháp bất muốn lộ diện.

Hoàn hảo giờ phút này độn lực toàn bộ khai hỏa, mấy vạn lý đảo mắt liền quá.

Lý Trường Thọ một đầu chui vào kia tam danh **【thiên tướng】** giáy đạo nhân bố trí đại trận trung, xoay người mặt hướng phía sau.

Không trung, kia một đạo cấp xạ mà đến kim tuyến, tại mấy trăm ngoài trượng trực tiếp dừng lại, Kim Thiên Tử mở ra màu vàng bạc cánh, mỉm cười nhìn về phía Lý Trường Thọ, vừa muốn nói trào phúng.

Lý Trường Thọ mỉm cười, giành trước nửa nhịp, cất cao giọng nói:

"Bản đạo thiện chuyển dịch, có cực tốc, các vị nghĩ lưu ta sợ là có chút phiền phức."

Kim Thiên Tử sắc mặt nháy mắt xanh mét.

Này là hấn trước đây tại Long tộc tiên thuyền thượng, từng đối Lý Trường Thọ theo như lời nguyên thoại.

Lúc này nghe tới, chính là nhượng hấn dị thường khó chịu.

"Chưa từng nghĩ Hải Thần nhưng lại cũng có như thế bản lĩnh, " Kim Thiên Tử lạnh nhạt đạo, "Ngươi đương thật không hổ là hải công chính thần, nhưng lại đem chạy trốn bằng đường thủy phương pháp suy diễn đến loại này nông nổi."

Lý Trường Thọ lắc lắc bảo kiếm, nói: "Kim Thiên Tử, ngươi có dám vào trận?"

"Ha ha ha! Bản đạo có gì không dám?"

Kim Thiên Tử cười to hai tiếng, nhưng dưới chân chính là không chút sứt mẻ; tay trái đưa tay về phía trước, nhất căn màu tím tên xuất hiện tại hãn trước người.

Kim Thiên Tử đối tử mũi tên bấm tay bắn ra, này căn tên phá không mà đi, trực tiếp vọt tới Lý Trường Thọ sở bố trí trận pháp trước, lập tức tạc toái!

Nhất từng đợt từng đợt tử, hồng lần lượt thay đổi khí tức chui vào đại trận bên trong, đại trận nội linh lực vận chuyển nhất thời thất hành, bố trí đại trận sở dụng non nửa trận cơ liên tiếp tạc toái!

Đại trận tiêu tán, lộ ra kia tam danh tiếm tàng 【thiên tướng】 giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ biến sắc, nhưng nhanh chóng khôi phục trấn định, kia tam danh thiên tướng giấy đạo nhân sắc mặt đã có chút chất phác.

Kim Thiên Tử đem này chút chi tiết thu hết đáy mắt, cười nói:

"Nhãn nhìn ra, Hải Thần ngươi bố trí trận pháp coi như xảo diệu, chỉ tiếc, thủy chung cảnh giới kém một ít, không rõ chân chính trận pháp ý nghĩa thâm sâu."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Nếu như thế, bản đạo hôm nay liền cáo lui ."

"Hải Thần sao không nhìn xem bốn phía."

Kim Thiên Tử bình tĩnh địa đạo câu, Lý Trường Thọ ánh mắt quét tới, đã thấy đông, nam, bắc phương hướng, nhưng lại xuất hiện lục chỉ màu vàng thiên cánh!

Thiên Địa đột nhiên âm trầm , lục chỉ thiên cánh cực nhanh rung động, nhất từng đợt từng đợt sóng gợn nhọn nhọn mở ra, đảo mắt bao phủ phạm vi trăm dặm!

Sóng biển động lại, phong thu vân dừng, hết thảy giống như bị nhấn hạ tạm dừng kiện.

Đây là Càn Khôn đại thuật, Kim Thiên Tử đắc ý thần thông, tên không rõ.

—— Văn Tịnh đạo nhân kể lại giới thiệu quá.

Xa xa mặt biển thượng, Kim Thiên Tử thân nhiên tự đắc, lại vẫn đối Lý Trường Thọ triển lãm một phen nơi này huyền bí.

Kim Thiên Tử lộ ra lúc này bản thể, đúng là nhất chỉ vô cánh Kim Thiên, mà lại đưa lưng về phía Lý Trường Thọ;

Này Kim Thiên cũng không xấu xí, thậm chí còn không bàn mà hợp ý nhau nào đó đại đạo vẫn điệu, cấp người vài phần mỹ cảm; mà người khác hình thời triển lộ tại 'Sau lưng' lục chỉ bạc cánh, đúng là lục chỉ thiên túc!

Kim Thiên Tử bản thể chỉ là nhoáng lên một cái liền khôi phục hình người, mắt trung đắc ý sắc thái càng phát ra nồng đậm.

Trong nháy mắt tình thế nghịch chuyển, hắn đã muốn hoàn toàn nắm giữ chỗ đó quyền chủ động.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, mắt trung toát ra một chút không cam lòng.

Kim Thiên Tử bắt lại nói thêm cái gì, hai tay nhất chiêu, nhất chính nhất phản cảm hai thanh ngắn nhận.

Mà Lý Trường Thọ phía sau, tam chỉ thiên tướng giấy đạo nhân nhanh chóng gom lại Lý Trường Thọ thân chu, từng người khí tức cầu kết.

Kim Thiên Tử thân ảnh chợt lóe, lập tức lao xuống mà đến!

Lý Trường Thọ khoe miệng nhẹ nhàng run rẩy, dường như nhận mệnh một loại, tứ chỉ giấy đạo nhân trong cơ thể tiên lục bắt đầu điên cuồng bắt đầu khởi động...

Muốn hóa thân tự bạo?

Kim Thiên Tử hừ nhẹ một tiếng, thân ảnh liên tục chớp động, kia lục chỉ tại cái khác ba phương hướng thượng bạc cánh đồng thời biến mất không thấy.

Chỉ một thoáng, chỉ thấy kim quang lóe ra, tam khối đầu lâu quầng mà khởi, tam danh thiên tướng thân hình nháy mắt bay hơi, hóa thành người giấy ngã xuống đất.

"Ha ha ha ha!"

Kim Thiên Tử thân hình xuất hiện ở tại Lý Trường Thọ trước mặt, nhất bả ngắn nhận để tại Lý Trường Thọ cái trán.

"Lần sau, " Kim Thiên Tử lạnh nhạt đạo, "Chân thân lại đây kiến ta, ta thì sẽ cùng người tương..."

Kim Thiên Tử lời nói đột nhiên dừng lại.

Này cũng không phải là hấn phát hiện gì dị thường bị cắt đứt, thuần túy là nguyên nhân môi không thể hoạt động, thân hình đột nhiên bị dừng hình ảnh!

Như thế nào...

Càn Khôn vì sao đột nhiên mất đi cảm ứng!

Thiên Địa lại trở tối, nhưng lần này, là phạm vi nghìn dặm nội bị nhấn hạ tạm dừng kiện.

Kim Thiên Tử sở không thể kiến ——

Nhất trương nước lửa Thái Cực Đồ quỷ dị xuất hiện tại không trung, trong thiên địa nước lửa lực bị cuộn cuộn không ngừng hóa thành âm dương nhị khí, câu động đại đạo, đem Thiên Địa thập phương tất cả đều phong tỏa!

【Thủy Hỏa Quy Nguyên Trận】!

Lại có chín mặt tám bia đá hư ảnh xuất hiện tại Thiên Địa giữa, tụng kinh tiếng khởi, nhất điều điều lần lượt thay đổi tối đen xiềng xích trống rỗng xuất hiện.

Này chút xiềng xích phía trên bám vào Âm Dương lực, một mặt lan tràn nhập hư không, một mặt quấn quanh ở tại Kim Thiên Tử cả người các nơi, đưa hấn hoàn toàn buộc chặt sau, tùy theo ẩn nhi bất hiện!

【Cửu Linh Huyền Khí Trận】!

Này là Huyền Đô Đại Pháp Sư sở bố đại trận, hơn xa Kim Thiên Tử năng thức, năng phá.

Mà Lý Trường Thọ tại này một cái chớp mắt, cũng không nói gì nửa chữ, không có chậm trễ nửa điểm thời cơ, nhếch môi, trong tay vãi ra nhất chỉ chỉ người giấy!

Này chút người giấy nhưng lại không đi hóa thành hình người, ngược lại là trực tiếp bỏ nhào vào Kim Thiên Tử thân thượng!

Bảy mươi hai chỉ người giấy tay cầm tay, kiên sòng vai, giống như cấp Kim Thiên Tử mặc vào một tầng y bào.

Mỗi chỉ người giấy, đều có Thiên Tiên cảnh đỉnh cao, nửa bước Kim Tiên thực lực, cực kỳ giống Lý Trường Thọ lúc đầu không có lĩnh ngộ xuất 'Kim đan cân bằng tiên lực phương pháp' thời, không ngừng ném thử, không ngừng thất bại linh bạo người giấy.

Mà này bảy mươi hai chỉ người giấy, Lý Trường Thọ quả thật hạ vốn gốc, cơ hồ cầm xuất Tiểu Quỳnh Phong linh thụ nhóm non nửa tích tụ!

Chung cục con bài chưa lật ——

【địa sát linh bạo trận】!

Đây là Lý Trường Thọ lúc này có thể làm đến ngay lập tức mạnh nhất thể công!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, này một màn bắt quá phát sinh tại điện quang hỏa thạch giữa, Lý Trường Thọ khối này 'Giấy đạo nhân' mũi chân điểm nhẹ về phía sau vội vàng thối lui thời, hai tay điểm xuất bảy mươi hai đạo lưu quang, rót vào này một khối cái giấy đạo nhân trong cơ thể!

Theo sau tâm thần mạnh mẽ dựa vào nó thượng, cân bằng bảy mươi hai cái giấy đạo nhân trong cơ thể tiên lực bắt đầu khởi động tiết tấu, đem chúng nó nhất tề đẩy ra linh bạo điểm tới hạn!

Kim Thiên Tử trơ mắt địa nhìn này một màn, lúc này nhưng vừa mới phản ứng, nghĩ tránh khai đại trận công xiềng.

Nhưng, gắn liền với thời gian đã tới muộn.

Nhất hơi thở, nhị hơi thở...

Thiên Địa một mảnh tĩnh mịch, lại tại này tĩnh mịch trung xuất hiện bảy mươi hai đạo nhẹ nhàng lóe ra ánh sáng.

Này một cái chớp mắt, Kim Thiên Tử đột nhiên hiểu được.

Tính kế, đều là tính kế!

Hải Thần đi long cung là vi dẫn mình hiện thân!

Trước hết đối hấn yếu thế, rồi sau đó đột nhiên hiển bộc lộ tài năng độn thuật, nhượng hấn có tí đầu chi tâm!

Thậm chí cái này Hải Thần đoán chắc, mình hội nhằm phía đến đây, tự tay kết thúc hấn khối này hóa thân...

Đúng rồi, Hải Thần trước tại chỗ đó bố trí hạ cường đại khôn trận, rồi lại ngay trước mặt hấn, cố ý bố trí một tầng trận pháp, lại nhượng hấn xuất thủ đem ngoài tầng trận pháp phá rơi, nghĩ đến mình chừng không toàn cục.

Trên thực tế, chân chính cạm bẫy, giấu ở cạm bẫy hạ!

Hư hư thực thực, hư thực lần lượt thay đổi!

Kim Thiên Tử nhìn chăm chú vào Hải Thần rút lui bóng lưng, đáy lòng đột nhiên một trận sợ hãi.

Bất, này chút còn không phải đáng sợ nhất .

Cái này Nhân tộc, cùng mình chỉ là vài lần tiếp xúc, cũng đã bắt được nhược điểm của hắn!

'Hải Thần!'

Kim Thiên Tử đáy lòng tại la lên, hắn ánh mắt tại cầu xin tha thứ!

Nhưng mà, tại Kim Thiên Tử đáy lòng cực nhanh suy nghĩ cẩn thận này chút thời, hắn thân thượng quần quanh bảy mươi hai chỉ giấy đạo nhân, đã muốn hoàn thành khởi động!

Chúng nó nguyên bản bình thân, tràn đầy tiên lực, đột nhiên đi lên bạo động cực đoan, này bảy mươi hai chỉ người giấy thân trên có khắc họa tầng tầng phù lục, cũng tại thúc giục hóa, gia tốc tiên lực rung chuyển!

Thiên Đạo không đồng ý, cố không thể tồn!

Này bảy mươi hai chỉ người giấy!

Này bảy mươi hai chỉ chịu tải Lý Trường Thọ tiên lực giấy đạo nhân!

Bảy mươi hai chỉ, từng người tiên lực tổng lượng có thể so với Kim Tiên cảnh sơ giai, giờ phút này như bảy mươi hai danh mới vừa tu thành Kim Tiên, nhưng đoàn tụ bạo giấy đạo nhân!

Đồng thời bị điếm cháy!

Lý Trường Thọ nháy mắt thu hồi tràn đi tâm thần, bản thể giống như tụt huyết áp một loại, không chế được lão thần tiên da khối này giấy đạo nhân xoay người độn địa!

Sau lưng, giống như có bảy mươi hai khối thái dương tinh bị điếm cháy!

Cuồng bạo linh lực vừa mới bắt đầu bắt đầu khởi động, đã đem Càn Khôn xé rách xuất một tầng tầng nếp uốn.

Thiên Địa tại run rẩy, đại trận tại chấn minh!

Lý Trường Thọ độn xuất bất quá trăm trượng, Kim Thiên Tử thân hình đã bị hào quang nuốt hết.

Kim Thiên tại không tiếng động tê rùng, lại bị này luồng mạnh mẽ linh lực, đảo mắt tê thành phần toái!

Tây Hải đường ven biển thượng, một đạo thật lớn chùm tia sáng phóng lên cao!

Này chùm tia sáng tùy theo phân liệt số tròn thập chùm, thượng bách chùm, nhanh chóng hóa thành nhất khối thật lớn vô cùng quang cầu, đem ban ngày Thiên Địa chiếu thành một mảnh sáng...

Đại linh bạo!

Địa sát đại linh bạo!

Một mạch ẩn náu tại trời cao trung Đại Pháp Sư, nhú mào nhìn phía dưới này một màn, nhưng lại cũng là nhìn không được khoe miệng run rẩy, một trận không nói gì.

Trận này linh bạo giăng co mấy cái hô hấp, sở hữu linh lực tại ngắn nhất thời gian trào ra.

Phạm vi mây vạn lý nội linh khí bạo loạn, nhất cỗ cuồng phong đem nghìn dặm trong phạm vi nước biển thổi bay, bạo lộ ra thiên hải đáy biển, vô số hải sản chịu khổ bột phấn hóa.

Hoang đảo trực tiếp biến mất không thấy, hóa thành một tòa trăm dặm đường kính hố sâu, dĩ chỗ đó vi viên điểm, nhất điều điều nứt ra cốc tại đại địa thượng lan tràn nghìn dặm, mấy ngàn lý.

Đại địa chấn động, hướng tới phương xa không ngừng truyền lại.

Tây Hải vừa muốn nhấc lên ngược thật lớn 'Sóng thần', một cỗ thần lực buông xuống, nước biển nhanh chóng chảy trở về, đem hải trung sinh linh tử thương giảm đến thấp nhất.

Này mấy cái hô hấp thời gian, chỉ có Huyền Hoàng Tháp, cũng chỉ có tại Lý Trường Thọ trong cơ thể Huyền Hoàng Tháp, thấy được Lý Trường Thọ bản thể tránh ở âm u trung, cúi đầu tại thẻ tre trên có khắc họa gì...

【... Tiên lực chuyển hóa dẫn còn có khả năng lên không gian;

Bảy mươi hai giấy đạo nhân cũng không phải chân chính cực hạn, theo nguyên thần lực biến cường, có khả năng tăng lên tới một trăm lẻ tám số lượng cấp;

Trực tiếp phát động điều kiện quá mức hà khắc, phải có cường lực trận pháp phụ tá, hoặc là xuất kỳ bất ý.

Khả tuyền dụng đệ nhị bộ phương án, đã tại giáp giấy đạo nhân thân thượng treo địa sát linh bạo trận, tới gần cường địch thời đi thêm dẫn phát... ❶

Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp: ...

Dưới ngòi bút không ngừng, Lý Trường Thọ phân tâm lái giấy đạo nhân tự nghìn dặm ở ngoài trở về, nhanh chóng đổi hướng về phía Kim Thiên Tử sở tại nơi.

Nơi đó, có nhất đoàn kim quang...

Lý Trường Thọ đầu mi nhất khiêu, đáy lòng cũng là một trận tán thưởng.

Không hổ là Hồng Mông hung thú, này đều làm bất rơi!

Mà đến vậy thời, Lý Trường Thọ đã là hiểu được, lần này tám phần là giết bất được cái này Kim Thiên Tử .

Rất xa nhìn lại, kia kim quang là Kim Thiên ấu trùng, tức thượng chưa dài xuất phi sí trạng thái, Lý Trường Thọ tinh tế thể hội này kim quang thượng ẩn chứa huyền diệu đạo vận.

Kim Thiên quy xác?

Này chắc là Kim Thiên Tử bản mạng thần thông chi nhất, khả đem sắp chết tự thân nắp trong cụ xác bên trong, buông tha đại bán tu vi, trí nhớ, trở về biến thái trước trạng thái.

Mà loại này thần thông, Lục Sí Kim Thiên bình sinh chỉ có thể dùng một lần, nguyên nhân này cụ xác cũng chỉ có một bộ, tác dụng chính là bảo hấn duy nhất mệnh.

Cái này không có thất tính bất thất tính , này chỉ Hồng Mông hung thú áp đáy hòm thần thông, tự nhiên là không muốn người biết .

Trước đây Lý Trường Thọ tính kế rất nhiều kim thiên thoát xác khả năng tính, lại không nghĩ rằng đối phương dĩ nhiên là quy xác bảo mệnh.

Đây là tri thức nông cạn nội .

Lý Trường Thọ vẫn như cũ ôm thủ một lần tâm tính, tay áo hé miệng, nhất chỉ chỉ giấy đạo nhân...

"Dừng tay đi, này linh ở ta Tây Phương hữu duyên."

Một tiếng mang theo thờ dài tiếng nói tự vân đoạn mà đến, tới nghĩa không hiểu đạo vận tự trong thiên địa chậm rãi trải ra, đem Kim Thiên xác ve tầng tầng bao bọc.

Lý Trường Thọ đột nhiên đánh cái giạt mình, tung ra đi ra ngoài giấy đạo nhân đều bỏ qua, khối này lão thần tiên giấy đạo nhân nháy mắt bị ánh lửa cắn nuốt, hóa thành tro tàn!

Chính lúc này, Huyền Đô Đại Pháp Sư thân ảnh xuất hiện tại Lý Trường Thọ nguyên bản đứng thẳng vị trí, tay áo bào phiêu động, nhất mạt tro tàn chui vào Đại Pháp Sư trong tay áo.

Quả nhiên đến rồi!

Trời cao trung, nhất vài đóa mây trắng tản ra, đây trời sáng mờ chớp lên, nhất danh thân rách nát đạo bào lão đạo ngồi xếp bằng tại vân thượng, hình dáng ẩn ở hỗn độn, có chút lợi hại ánh mắt quét về phía dưới.

Đại Pháp Sư bình tĩnh cười, đối vân thượng làm cái đạo vái chào, miệng nói:

"Kiến quá Thánh Nhân lão gia."

Chợt nghe Lý Trường Thọ truyền thanh nói thầm: "Đại Pháp Sư, ngài hiện tại xuất thủ bỏ một đạo, này Kim Thiên hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Đại Pháp Sư khòe miệng run rẩy vài cái, nhưng không đáp thoại.

Ngược lại là kia Huyền Hoàng Tháp, tại Lý Trường Thọ đáy lòng sâu kín cảm khái:

"Đến bây giờ ta mới làm hiểu được, người nha mới là chúng ta Nhân Giáo xuống tay tối hắc cái kia..."

Người thật mới ba trăm tuổi?"

(PS: Cảm tạ minh chủ 'Than thấp hương tiêu' lại phiêu hồng đánh thưởng!

Mỗi ngày hai đại chương viết tác giả khuôn dục tiên dục tử, lại là từ giữa ngo đến rạng sáng chiến đấu hăng hái.)

-----oO-----

Đệ ba trăm linh bát chương gặp mặt lần đầu Thánh Nhân, thọ tính Kim Thiên

An Thủy Thành, hậu đường.

Nhất trương nước lửa Thái Cực trông rỗng xuất hiện, chịu tải nước lửa lực chậm rãi xoay tròn.

Đại Pháp Sư từ giữa nhảy ra, sắc mặt có chút lạnh lùng.

Đội nước lửa Thái Cực tiêu tán, Đại Pháp Sư cổ tay áo nhẹ nhàng phát phối, nhất dùm tro tàn nhẹ nhàng xuất lai, bạn điểm điểm ánh huỳnh quang, hóa thành Lý Trường Thọ thân hình.

Hắn vẫn như cũ là loại kia lão thần tiên bộ dáng, ngực còn có một tòa bảo tháp hư ảnh.

Đại Pháp Sư thở hắt ra, lập tức ngồi trở lại ghé bành thượng, đầu tiên là trầm mặc một trận, rồi sau đó liền thở dài:

"Này vị sư thúc, có chút quá..."

Lý Trường Thọ ở bên bụng phát trần, thấp giọng nói: "Đại Pháp Sư, dù sao này là Thánh Nhân lão gia..."

"Ân, ta tự biết hiểu, " Đại Pháp Sư chậm rãi gật đầu, ngôn đạo, "Lúc ấy nên nghe lời người, đương này vị sư thúc mặt, đem kia Kim Thiên xác ve chém.

Vốn là cảm thấy, việc này không tốt liên lụy khởi Tây Phương cùng Đạo Môn xung đột.

Nhưng lúc này xem ra, đối Tây Phương cũng không cần nói cái gì da mặt.

Bọn họ vốn là không thềm để ý da mặt hai chữ."

Có nhất nói nhất, Đại Pháp Sư nổi giận lên, đều là như thế nho nhã hiền hoà.

Lý Trường Thọ ở bên cũng không biết nên như thế nào khuyên.

Vị kia Thánh Nhân lão gia, thật sự là...

Một lời khó nói hết.

Chốc lát trước, đại linh bạo di tích chỗ.

Vị kia khuôn mặt mơ hồ, thân hình bị sáng mờ che lấp Tây Phương Giáo Nhị Giáo Chủ Chuẩn Đề đạo nhân đăng tràng, nói này Kim Thiên cùng Tây Phương hữu duyên, nhượng hai người thu tay lại.

Lúc ấy, Lý Trường Thọ âm thầm cấp Đại Pháp Sư bỏ đao đề nghị, Đại Pháp Sư nhưng rõ ràng do dự một chút, thế cho nên sai mất cơ hội.

Này cũng không phải là Đại Pháp Sư không dám ngạnh hận Thánh Nhân, như có tất yếu, phỏng chừng Đại Pháp Sư phải hận còn là hội hận.

Nhưng hôm nay sự, đã là Lý Trường Thọ đối Kim Thiên Tử phản kích, loại này có nguyên nhân có quả, hữu lý hữu cứ.

Như Đại Pháp Sư mạnh mẽ ra tay giết Kim Thiên Tử, sẽ trực tiếp bại lộ, Nhân Giáo muốn hủy bọ họ Tây Phương đại hưng khí vận, do đó cấp Nhân Giáo gia tăng không cần thiết nhân quả...

Điềm ấy kỳ thật cũng không có gì.

Nhân Giáo tổng cộng hai người rưỡi, cùng lắm thì chính là Thái Thanh lão tử xuất thủ, cùng Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân đã làm nhất tràng.

Sợ là không có khả năng sợ , phỏng chừng còn có thể bả Tây Phương đánh sợ...

Khả kể từ đó, sự tình sẽ càng mà không thể vấn hồi, Hồng Hoang Thiên Địa không thể thiếu nhất tràng rung chuyển, Đạo Môn khí vận chịu ảnh hưởng, Đại Pháp Sư tất nhiên sẽ bị Thái Thanh Thánh Nhân kéo hồi Thái Thanh Quan, cấm đủ mấy cái nguyên hội...

Vậy vận phần không đẹp .

Là trọng yếu hơn còn là, Đại Pháp Sư thấy được Lý Trường Thọ hôm nay biểu hiện, phát hiện cái này Kim Thiên Tử...

Sau này đối Nhân Giáo rất khó cấu thành gì uy hiếp.

Đặng Kim Thiên Tử lại trưởng thành , Lý Trường Thọ cũng sẽ không nguyên địa đạp bước, đến lúc đó lại đối phó người này, phải cũng chỉ là hơi chút động động não, hoạt động hạ chi lễ sự.

Có, Đại Pháp Sư lúc ấy quyết định, không đi cường giết Kim Thiên Tử, chỉ là nếm thử kết thúc này đoạn nhân quả.

Đại Pháp Sư nói là:

"Chuẩn Đề sư thúc, này Hồng Mông hung thú dục hại ta Nhân Giáo đệ tử, nên bị ta Nhân Giáo đệ tử chém chết."

Vân thượng lão đạo lạnh nhạt nói: "Như thế nào, bản đạo mặt mũi, thượng bất túc ư?"

Đại Pháp Sư tươi cười dần dần thu liễm, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào vân đoạn sáng mờ chỗ, thân hình vẫn như cũ cao ngất.

Không trung vân như núi cao, phía dưới người như đại trạch!

Đại Pháp Sư nói: "Sư thúc như nói như thế, đệ tử không dám nhiều lời, chỉ là sư thúc, hôm nay nhân quả đương như thế nào chấm dứt?"

Kia lão đạo ngôn nói: "Đã ta người tới, nhân quả khả diệt."

"Nếu Kim Thiên lại đối ta Nhân Giáo người trong xuất thủ, lại đương như thế nào?"

"Nguyên nhân duyên lạc, đều có duyên pháp, " lão đạo thân nhiên đạo, "Đã có tiền căn, tự sinh hậu quả."

Huyền Đô Đại Pháp Sư hai mắt thoáng mị .

Mà tránh ở Đại Pháp Sư tay áo trung Lý Trường Thọ, lúc này chính là cảm khái không thôi.

Đây là Thánh Nhân ư?

Loạn thoại thuận miệng liền lai, hoàn toàn không thềm đề ý có gì thực tế ý nghĩa, thuần túy chính là bỏ qua nói cho người ——

【hôm nay này Kim Thiên ta Chuẩn Đề hộ định rồi, ngươi yêu sao sao địa! 】

Này còn là Đại Pháp Sư ra mặt, nếu là đối thành hấn Lý Trường Thọ, phỏng chừng đều chưa mở miệng cơ hội, Chuẩn Đề đạo nhân sẽ đưa hấn một cái Thất Bảo Diệu Thụ.

Đến tận đây thời, Đại Pháp Sư cũng chỉ có thể lui bước, tiếp tục nói tiếp, Chuẩn Đề đạo nhân phỏng chừng còn có thể dùng một ít 'Lời nói rỗng tuếch' lời nói tùy ý tiêu hao.

Lý Trường Thọ lúc này cợ Đại Pháp Sư cánh tay, truyền thanh đạo câu:

"Đại Pháp Sư, đệ tử cả gan.

Ngài có thể điểm một câu, không biết Tây Phương muốn dùng Kim Thiên làm gì? Loại này Hồng Mông hung thú, liền là rửa sạch nghiệp chương, cũng không nên nhập Thánh Nhân pháp nhãn mới là."

—— đã không thể chém giết Kim Thiên Tử, vậy hoại Kim Thiên Tử trở thành Thánh Nhân đệ tử cơ duyên, đem sau này phiền toái trình độ hàng đến thấp nhất.

Đại Pháp Sư trước mắt sáng ngời, theo lời mà đi.

Quả nhiên, Chuẩn Đề Thánh Nhân cải biến ứng đối sách lược...

Chợt nghe này lão đạo ngôn nói: "Này Kim Thiên sớm trước từng tập ta sư huynh kim thân, cố thiếu hạ ta Tây Phương nhân quả, sau này đương có nhất tràng duyên pháp ở hấn, nhượng hấn cho ta Tây Phương đại hưng dâng ra pháp thân."

Hôm nay bản đạo đã đích thân đến chỗ đó, chẳng lẽ sư diệt cảm thấy, bản đạo đức da mặt còn chưa đủ?"

Đại Pháp Sư cười nói: "Sư thúc ngài nói quá lời, ngài nếu mở kim khẩu, đệ tử hôm nay, tự sẽ không khó xử này chỉ Kim Thiên."

Chẳng qua, này Kim Thiên là Hồng Mông hung thú, ác quả chồng chất, sư thúc quý vi Thánh Nhân, nhưng lại tự mình hiện thân đưa hấn mang đi, sợ sẽ có tổn hại Tây Phương thanh danh."

Chuẩn Đề hồi lâu chưa ngôn, rồi sau đó nhân tiện nói: "Này Kim Thiên hung tính khó tìm, bản đạo đưa hấn mang về Linh Sơn, tất nhiên là muốn nhập công đức bảo trì trung trấn áp, lại độ nó thần hồn."

Sư diệt đa lự, rời khỏi đi."

Được lời ấy, Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng chấp tay, cũng vẫn chưa lại đa gì, xoay người cất bước, thân hình biến mất ở trong thiên địa, trở về Hải Thần miếu hậu đường.

Này, chính là Thánh Nhân.

Có thể không cần nói cái gì đạo lý, kim khẩu nhất khai, liền là Đại Pháp Sư cũng chỉ có thể tạm thời tránh lui, về nhà ám trạc trạc tức giận.

Hải Thần miếu trung, Lý Trường Thọ ngực, kia Thiên Địa huyền hoàng Linh Lung Tháp chậm rãi trôi lên, đối Đại Pháp Sư cùng Lý Trường Thọ truyền lại linh niệm.

Loại này linh niệm tại Đại Pháp Sư đáy lòng hóa thành loại nào tiếng nói, mồm miệng, Lý Trường Thọ tất nhiên là không biết.

Nhưng tại Lý Trường Thọ đáy lòng, vang lên là:

"Làm hấn a! Đại đồ đệ ngươi sợ gì? Chuẩn Đề chính là nhất nước hóa, thật động thủ hấn không nhất định là đối thủ của ngươi!"

Hấn kia Thất Bảo Diệu Thụ còn có thể xoát được động ta bắt thành? Thượng cổ thời liền thử qua rồi, kia rễ cây bản không được, chính là bắt nạt bắt nạt một ít không có trọng bảo chuẩn Thánh Nhân cùng tiểu Tiên Thiên linh bảo.

Ngươi bả đồ lão đại bọn họ hô qua lai, chính diện mới vừa hấn, không thành vấn đề, tuyệt đối thua không được!"

Đại Pháp Sư trầm ngâm một chút, ngôn nói:

"Ta đạo khả tùy tâm sở dục, cũng không khả quá củ.

Như ta đối Chuẩn Đề Thánh Nhân xuất thủ, kỳ thật cũng là quét lão sư da mặt, mà lại Thánh Nhân thần thông khó lường, cùng Thiên Đạo giao hòa, cùng Thiên Địa liên thông, cũng không trọng bảo đa liên khả chiến mà thắng."

Tiểu tháp run rẩy, nhất thời thu liễm sáng mờ, dường như tại sinh hồn đổi.

Lý Trường Thọ ở bên vội nói:

"Đại Pháp Sư, là đệ tử suy nghĩ không chu toàn, chỉ cân nhắc hấn như thế nào kim thiên thoát xác, vẫn chưa cân nhắc đến hấn bảo mệnh thần thông chính là loại này.

Như lúc ấy có thể đem bộ phận giấy đạo nhân giấu ở bên, tại linh bạo phía cuối lại tục thượng một lần liền vô hậu sự."

"Việc này phi người quá, " Đại Pháp Sư ôn tiếng đạo, "Người đã làm thập phần xuất sắc, nếu là nhượng ta có người loại này tu vi đi hành như thế sự, tất nhiên làm không được như thế sạch sẽ lưu loát.

Bất quá, kinh việc này, Trường Thọ người cũng khả an tâm, Tây Phương người tất không dám lại đối với người trực tiếp xuất thủ."

Nói trung, Đại Pháp Sư tại trong tay áo lấy ra nhất trương ngọc phù, đem ngọc phù nhẹ nhàng đẩy, đưa cho Lý Trường Thọ.

"Hôm nay gặp người dĩ chạy trốn bằng đường thủy phương pháp, nhưng lại cơ hồ năng bỏ qua kia chỉ Kim Thiên, mới biết Trường Thọ người thiên phú cao nhất địa phương, ngay tại này độn chi nhất đạo thượng.

Vật ấy cầm đi thôi, vốn định nhượng người an tâm tu hành, không được đa phân tâm tại này chút thuật pháp thần thông thượng."

Lý Trường Thọ hai tay đem ngọc phù bỗng quá, thật cẩn thận hướng trong đó vừa thấy...

Kích động tâm, run rẩy tay!

Từ nay về sau, đâu nào môn độn thuật ta không có!

Càn Khôn Độn thuật!

Này độn thuật danh tự rất đơn giản, chính là 《Càn Khôn Độn》;

Nhưng căn cứ 'Chữ càng ít sự càng lớn' định lý, này phổ phổ thông thông ba chữ nhân, tuyệt đối khó lường!

"Tạ ơn Đại Pháp Sư ban thưởng pháp."

Lý Trường Thọ đem ngọc phù thu hồi, tự nhiên không thể lập tức tìm hiểu.

Đại Pháp Sư cười nói: "Hôm nay ngươi cũng coi như gặp được Thánh Nhân, khả có gì cảm ngộ?"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Đệ tử kỳ thật không có gì ý tưởng, cũng không năng nhìn đến Thánh Nhân bộ dáng, lược có chút tiếc nuối..."

Đại Pháp Sư, việc này đệ tử cảm thấy, còn khả tiếp tục thao tác, không nên như vậy quên đi."

"Ngươi nghĩ như thế nào làm? Có gì cứ nói."

"Đệ tử muốn mượn Long tộc lực, tán một ít tin tức đi ra ngoài."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cẩn thận suy nghĩ, chậm rãi nói:

"Tỷ như..."

Viễn cổ có hung thú danh Lục Sí Kim Thiên, trời sanh tính hung tàn, tàn sát vô tính, nó thần thông quảng đại, có cực tốc, thiện Can Khôn thuật pháp.

Nếu có thể bắt đến vậy hung thú, không thể trực tiếp đánh giết, nó xác ve khả để mà luyện chế linh đan, phục này linh đan giả, chưa trường sinh giả khả trường sinh, Kim Tiên khả viên mãn tự thân đạo cảnh.

Mượn này cấp kia Tây Phương tạo áp lực, nhượng Kim Thiên vô xoay người ngày."

Huyền Đô Đại Pháp Sư trước mắt sáng ngời, theo sau liền tràn đầy tán thưởng địa nhìn Lý Trường Thọ.

Kia đang ở sinh hờn đối Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp cũng nhẹ nhàng chấn động, sáng mờ tái hiện, huyền hoàng khí tức không ngừng hạ xuống, hai sợi linh niệm truyền vào Lý Trường Thọ cùng Đại Pháp Sư đáy lòng...

"Đây là từ kia xó xinh đập nhặt được bảo?"

Này tâm hắc , đều nhanh vượt qua ta lão gia !"

Lý Trường Thọ cùng Đại Pháp Sư bất giác hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không dám nói tiếp.

Quả thật, có bị dọa đến.

...

Huyền Hoàng Tháp rời khỏi thời, có chút lưu luyến, trong miệng hùng hùng hổ hổ.

Nó quả thật đã nghĩ lại tại Lý Trường Thọ này, che chở Lý Trường Thọ nơi nơi lang bạt, tứ hải hạt lã.

Lý Trường Thọ tuy rằng rất muốn gặt đầu đáp ứng, nhưng xung xung mình đảm, chỉ có thể nhiều lần cảm kích, tạ ơn Huyền Hoàng Tháp tiên bối hộ mệnh ân...

Tuy rằng trước đây đầu pháp trung, Huyền Hoàng Tháp vẫn chưa phát huy nửa phần uy năng, nhưng này là một phần bảo đảm, một phần an tâm, là Lý Trường Thọ tha thiết ước mơ cảm giác an toàn!

Hơn nữa, Đại Pháp Sư bất tại bên cạnh, Lý Trường Thọ bản thể cũng sẽ chỉ ở son trung tu hành, bản thân cũng không có gì việc vui, Huyền Hoàng Tháp phỏng chừng rất nhanh sẽ ngáy .

Đại Pháp Sư đem Lý Trường Thọ đưa hồi Độ Tiên Môn, Lý Trường Thọ còn lại là nhìn theo Đại Pháp Sư trở về Thiên Đình Đâu Suất Cung.

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ đem mình sở làm kế hoạch đẩy ra, bắt đầu một lần nữa cân nhắc.

'Cây cung' da mặt dầy, phong cách hành sự, cùng Lý Trường Thọ trước đây sở liệu nghĩ loại kia, có một chút bất đồng.

Này da mặt là thật sự dày...

Không hổ là có thể nói xuất 'Hồng Hoang cùng ta Tây Phương hữu duyên' tồn tại.

Loại này Thánh Nhân, như trực tiếp xuất thủ, bóp chết mình nhất cái Nhân Giáo tiêu đệ tử, Lý Trường Thọ không có nửa điểm bất ngờ.

Nhất là, hôm nay mình tại Chuẩn Đề Thánh Nhân trước mặt đánh quá đối mặt, sau này sợ là muốn càng cẩn thận một ít.

Ân, kiên trì ổn ở trong núi mười vạn niên không lay được!

Lý Trường Thọ kiểm tra rồi hạ thân thượng phòng suy diễn tiêu đồ chơi, cẩn thận cảm thụ được Huyền Hoàng Tháp sở lưu đạo vận, rồi sau đó tinh tế thể hội, lại đã nhận ra nhất sợi mật mờ, cùng Huyền Hoàng Tháp có chút gắn đạo vận.

Kia, chính là vì mình che lấp cân cước, cắt đứt suy tính Nhân Giáo giáo vận trọng bảo, Thái Cực Đồ một chút uy năng!

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng.

Huyền Hoàng Tháp loại này linh bảo, nhưng lại chính là như thế tính tình, đương thật không hiểu Thái Cực Đồ, Phong Hỏa Bồ Đoàn vân vân trọng bảo, lại là loại nào tính nét.

Như đều là chút táo bạo lão ca, kia quả nhiên là não nhiệt phi phạm.

"Thánh..."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng hô khẩu khí, từ trong tay áo cầm xuất hai quả đồng tiền, đặt ở mình trước mặt.

Trước đây tại Hải Thần miếu trung, thừa dịp Đại Pháp Sư tại, Lý Trường Thọ đã là âm thầm ném thử dụng công đức uẩn dưỡng này hai quả đồng tiền, đồng thời không có gì dị tượng xuất hiện.

Lúc này, này hai quả đồng tiền thượng kia tầng 'Bao tương' đã rút đi đại bán, chính thể bày biện ra một loại sáng lên màu vàng.

Lý Trường Thọ hai tay để tại này hai quả đồng tiền thượng, lại tại mình trong cơ thể điều xuất một chút Thiên Đạo công đức, rót vào đồng tiền bên trong.

Đinh ~

Hai quả đồng tiền nhẹ nhàng chấn động, phát ra thanh thúy run mình tiếng, nhất sợi mỏng manh linh niệm truyền lại đến Lý Trường Thọ đáy lòng...

Nhưng mà, bảo vật cùng bảo vật giữa chênh lệch, như vậy chiếm được trực quan thể hiện.

Tượng Thiên Địa lung linh Huyền Hoàng Tháp, không chỉ có năng cùng chấp chương giả chủ động trao đổi, còn có thể nói học khiến, khụ, còn cùng sinh linh thập phần tiếp cận, biết Thánh Nhân lão gia mệnh, sinh động như là cái trăm vạn niên đều nói không nên lời thoại mà nói lao.

Này hai quả Lý Trường Thọ nguyên bản mong đợi hồi lâu đồng tiền, chỉ có thể đối Lý Trường Thọ biểu đạt thân cận, vui sướng ý, chúng nó hợp lại đem hết toàn lực, cũng ngay tại Lý Trường Thọ đáy lòng buông xuống một phần cảm ngộ.

Còn là đơn giản nhất sử dụng bản thuyết minh.

Lý Trường Thọ cẩn thận thể ngộ một phen, khẽ cau mày.

Này bảo vật, cũng phi mình suy nghĩ loại kia thần kỳ...

Chúng nó ẩn chứa đại đạo, vì người đạo trung 'Mua bán dễ vật' .

Tức 【 gì bảo vật đều năng treo giá, dùng này đồng tiền khả đem nó mua hồi 】.

Nguyên nhân 'Bình sự khả hoại dịch thị', cố Lạc Bảo Đồng Tiền không thể đổi 'Bình nhận' loại pháp bảo phát huy tác dụng.

Đã là mua bán, kiểm giữ Lạc Bảo Đồng Tiền nhất phương, tự nhiên là muốn trả giá giá phải trả.

Đồng tiền chỉ là một loại tiền, là bị giao cho giá trị, mà giao cho nó giá trị , liền là công đức lực.

Đơn giản mà nói, như dùng Lạc Bảo Đồng Tiền đi lạc linh bảo, liền cần hao phí tự thân công đức.

Sở lạc bảo vật phẩm giai càng cao, tự thân công đức liền tiêu hao càng nhiều, thậm chí, Thiên Đạo còn cho phép công đức vi phụ.

—— này cũng nghiệm chứng Lý Trường Thọ trước đây phỏng đoán, công đức cùng nghiệp chướng khả cho nhau triệt tiêu, nhưng hai giả cũng không phải đơn giản tiêu trừ đơn giản như vậy.

Lý Trường Thọ bất giác lâm vào trầm tư...

Mình công đức còn muốn dùng để ngưng tụ công đức kim thân, cũng không thể như thế lãng phí.

Lúc này lai xem, mình cầm Lạc Bảo Đồng Tiền chủ yếu tác dụng, chính là giúp Triệu đại gia cản nhất tai, roi chậm lại Vân Tiêu tiên tử nhập kiếp nhân quả...

"Quên đi, " Lý Trường Thọ lắc đầu, đôi hai quả đồng tiền ôn tiếng cổ vũ vài câu, liền đem chúng nó thu vào nhất phương hộp gấm, nhét vào con bài chưa lật khổ trung.

Tùy theo, Lý Trường Thọ cầm xuất nhất trương vải vóc, bắt đầu tinh tế mưu tính Kim Thiên Tử đến tiếp sau sự.

Hắn muốn đánh nhất tràng dư luận chiến, nhượng Tây Phương Thánh Nhân sẽ không thu Kim Thiên Tử làm đồ đệ.

Nếu Kim Thiên Tử chỉ là nhất cái lấy kinh pháp bảo người, kia mình đến tiếp sau thao tác không gian cũng liền lớn hơn nữa chút.

Hôm nay, kỳ thật là Tây Phương Giáo thua một trận, Chuẩn Đề Thánh Nhân tự mình hiện thân bảo hộ Kim Thiên, đây là tự lực da mặt.

Chỉ là không nghĩ tới này vị Thánh Nhân lão gia da mặt quá dày, đối này hồn nhiên bất giác, cũng khiến cho Đại Pháp Sư cùng Lý Trường Thọ cảm giác mình không kiểm được gì...

Dùng bảy mươi hai chỉ linh bạo giấy đạo nhân a...

Tồn kho lại khẩn trương chút.

Lý Trường Thọ tiên thức đảo qua Tiểu Quỳnh Phong phía sau núi, xem chừng, muốn đi làm một ít ngàn năm linh thụ di tài đã trở lại.

"Ân?"

Lý Trường Thọ nháy mắt mấy cái, cũng là có chút hậu tri hậu giác.

Ăn Đường Tăng thịt có thể trường sinh bất lão loại này lời lẽ sai trái, chẳng lẽ chính là... Từ hấn nơi này truyền ra đi ?

Loại này vi diệu thần thoại lịch sử tham dự cảm...

Thế là, Lý Trường Thọ cũng có đề khí .

-----oO-----

Đệ ba trăm lẻ chín chương thu lưới Long tộc sự, sơn môn tìm tâm ma

Lý Trường Thọ cũng khó được sấm rên gió cuốn nhất bả, định ra đối Kim Thiên tính kế sau, liền lập tức bắt đầu chấp hành.

Thần niệm cảnh trong mơ trung, Lý Trường Thọ đối Ngao Át cẩn thận dặn dò nửa canh giờ, tiểu Long Nhất biên suy tư một bên gạt đầu.

Cũng không biết có hay không nguyên nhân đọc kia bản kinh văn nguyên nhân, Ngao Át lúc này đáp ứng thoải thời, đều sẽ cẩn thận suy tư một trận, lại mở miệng nói.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ càng an tâm vài phần.

"Giáo Chủ ca ca, việc này nhưng còn có muốn dặn dò ?"

"Này Kim Thiên sự không cần nóng vội, " Lý Trường Thọ đạo, "Chỉ cần từ từ đồ ,
nhượng việc này tận lực bị càng nhiều sinh linh sở biết được liền là.

Này Kim Thiên trước đây bị Đại Pháp Sư gây thương tích, khôi phục nguyên khí sợ
cũng phải kể tới nghìn thương vạn năm."

"Ân, " Ngao Át nặng nề mà gật đầu, đã có chút muốn nói lại thôi, ánh mắt cũng có
chút chớp động.

"Có chuyện nói là được."

"Giáo Chủ ca ca, " Ngao Át tâm sự nặng nề mà thở dài, đối Lý Trường Thọ làm cái
đạo vái chào, theo sau liền hỏi:

"Kia Bàn Đào Yến... Khả có gì huyền cơ? Ngọc Đế Bệ Hạ, có hay không cũng sẽ
đối Long tộc trực tiếp xuất thủ..."

Lý Trường Thọ lưng đeo khởi hai tay, khẽ thở dài:

"Ta đối với người thâu cái đày đi, chớ có đối nhượng nhân ngôn nói.

Mấy ngày trước đây tại Tây Hải thời, xuất thủ thương tổn Kim Thiên tên kia thiên
tướng, chính là Ngọc Đế, chẳng qua che dấu hành tích."

"Gì?"

Ngao Át bất giác ngẩn ra.

Lý Trường Thọ lại nói: "Người cũng biết Ngọc Đế Bệ Hạ tu vi cao bao nhiêu?

Ngọc Đế Bệ Hạ thần thông pháp lực, sợ là không kém gì tam giáo nội các vị thanh
danh vang dội cao thủ, cũng có Thiên Đạo lực gia trì, thực lực sâu không lường được.

Chớ có đã quên, Ngọc Đế Bệ Hạ là Tử Tiêu Cung xuất thân, tại Đạo Tổ trước
người tu hành dài lâu tuế nguyệt."

Nghe Giáo Chủ ca ca lời này, Ngao Át liên tục gật đầu.

Lý Trường Thọ lại nói: "Đương nhật Bệ Hạ phát hiện, xuất hiện tại mặt biển
thượng Tây Hải long cung cao thủ, nguyên thần có khác thường giả, mười phần được ngũ
lực."

"Gì! ?"

Ngao Át bất giác quá sợ hãi, "N hư thế nào có loại này sự? Ta cái này đi tìm phụ
thân!"

"Vài vị Long Vương chắc là ngầm đồng ý việc này, " Lý Trường Thọ đạo, "Người sao được vừa vội ? Cấp người kia kinh văn, sau khi trở về sao chép ba trăm lần.

Nhớ được sao chép xong rồi, đem viết trang giấy vải vóc đốt ."

Ngao Át nhất thời có chút bất giải, nhưng còn là gạt đầu đáp ứng.

"Giáo Chủ ca ca, việc này như thế nào năng là cha ta cùng vài vị thúc phụ ngầm đồng ý?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Nhất là vài vị Long Vương đều không tầm thường, năng tại viễn cổ sống đến hôm nay, như thế nào năng là loại này đơn giản bị tính kế?"

Nhị là, Long tộc chân chính nội tình, tại hải nhãn chỗ mà không phải tại long cung nội, đâu sợ Tây Hải long cung từ trên xuống dưới đều bị người đã khống chế tâm thần, cũng khả tùy thời đẩy ngã trùng kiến.

Tam, long đàn không thể đặt ở nhất cái hang ổ lý, ta nhớ được, Long tộc chắc là có loại này thành ngữ.

Cho nên, vài vị Long Vương làm ra loại này lựa chọn, đối Tây Hải long cung phát sinh sự mở một con mắt nhắm một con mắt, cũng coi như hợp tình lý."

"Này..."

Ngao Át mân môi, thoáng có chút hoài nghi long sinh.

Lý Trường Thọ cười nói: "Người còn trẻ, non thật sự.

Lại khảo khảo người, người cảm thấy, Ngọc Đế Bệ Hạ thấy loại này tình hình, đáy lòng hội như thế nào nghĩ?"

Ngao Át vội nói: "Bệ Hạ chớ không phải là lo lắng, một lúc sau, tứ hải long cung đều sẽ bị người thao tác?"

—— nào đó vị không muốn lộ ra họ tên Thiên Đế cảm thấy rất tán.

"Sao có thể như thế đơn giản?"

Lý Trường Thọ thở dài: "Ngọc Đế là đối Long tộc loại này mọi việc đều thuận lợi ý tưởng có chút bất mãn!

Long tộc tự giác, dĩ bị bắt hại giả thân phận, liền khả che lấp bọn họ ngầm đồng ý Tây Hải long cung bị Tây Phương thẩm thấu sự, dù sao Long tộc là bị tính kế nhất phương.

Nhưng loại sự tình này như thế nào năng man được quá Ngọc Đế Bệ Hạ?

Ngọc Đế thông duệ, nhân giới, xa tại ta phía trên rồi."

—— nào đó vị không muốn lộ ra họ tên Thiên Đế mạnh mẽ điểm tán.

Ngao Át nhất thời hiểu được tiền căn hậu quả, mặt lộ vẻ ưu sầu, tại Lý Trường Thọ trước mặt sột ruột qua lại đảo quanh.

"Giáo Chủ ca ca, này, này nên làm thế nào cho phải? Phụ thân bọn họ nhưng lại..."

"Thường tình thôi, " Lý Trường Thọ đạo, "Người đã có loại này lo lắng, kia hôm nay ta đem sở hữu sự, cùng người thẳng thắn.

Ngao Át, lúc này Long tộc cần người đứng ra ."

Ngao Át nghe vậy nín thở ngưng thần, thân thể thoáng trước khuynh, cẩn thận nghe.

Lý Trường Thọ đáy lòng tinh tế cân nhắc;

Này mặc dù cũng là hấn trước đây nghĩ tốt bước đi, này một bước muốn cùng Ngao Át thành thật với nhau, đem trước đây chôn dấu một ít gian nan khổ cực quét rơi.

Nếu hấn cùng Ngao Át đều không thể đồng lòng, Bàn Đào Yến trước này mười hai năm khẳng định khó có thể được việc.

"Ngao Át, người cũng biết, Hải Thần giáo sáng lập sơ kỳ, ta chỉ là Thiên Tiên cảnh luyện khí sĩ, Hải Thần giáo cũng không phải ta có ý lập hạ."

Ngao Át có chút không rõ cho nên, không biết Giáo Chủ vì sao nói lên cái này.

Nhưng tùy theo, Ngao Át liền bắt đến mấu chốt tin tức ——

Thiên Tiên cảnh!

Minh lúc đầu cùng Giáo Chủ ca ca tại Độ Tiên Môn luận bàn thời, Giáo Chủ ca ca chỉ là khiến hấn bất thành?

Lý Trường Thọ tiếng nói thường thường nhàn nhạt, đem năm đó sự êm tai nói tới:

"Lúc ấy, ta chỉ có một thân phận, chính là Nhân Giáo đệ tử, Độ Tiên Môn Lý Trường Thọ.

Là âm kém dương sai hạ, Hùng trại Vu Nhân gặp được cảm ngộ đại đạo thời ta, tôn sùng là Hải Thần, lập miếu tế tự, rồi sau đó càng mà không thể vấn hồi.

Nói đến sợ người không tin, đương nhật người ta tại Nam Hải bên bờ gập, ta là vì phá đồ Hải Thần giáo mà đi, khi đó chủ yếu là lo lắng Hải Thần giáo hội cho ta rước lấy tai họa, va chạm Tây Phương Giáo.

Nhưng nguyên nhân Long tộc hiện thân, người xuyên qua thân phận của Hải Thần, ta chỉ được chuyển hoá ý nghĩ, ném thử đem Hải Thần giáo nhét vào ta chương không.

Chưa từng nghĩ, Hải Thần giáo trở thành ta cơ duyên."

Ngao Ất nghe nhập thần, bất giác vấn: "Như thế nào là cơ duyên?"

"Nguyên nhân Hải Thần giáo được Long tộc trợ lực, ảnh hưởng tiêm thâm, bởi vậy đưa tới Tây Phương tính kế, đưa tới Ngọc Đế quan sát, nhưng ta cùng với Ngọc Đế Bộ Hạ có lần đầu tiên tiếp xúc.

Nguyên nhân chính là Ngọc Đế, Thiên Đình, Long tộc vận thế ảnh hưởng, ta bị Thánh Nhân lão gia tuyển vì pháp bảo người, khụ, tuyển vì việc này người đại lý.

Mà ta có thể được Đại Pháp Sư thưởng thức, kỳ thật là tại Hải Thần giáo khởi thế sau đó...

Như thế đi bước một đi tới, mới có hôm nay Hải Thần."

Lý Trường Thọ lại cười nói: "Hải Thần giáo ban sơ thời, ta mỗi ngày lo lắng đề phòng, sợ bị Tây Phương nhắm vào, bị Long tộc xé nát.

Quả nhiên là một bước thập lực, như lý miếng băng mỏng."

Ngao Ất nghe vậy, sắc mặt trước là có chút xấu hổ, rồi sau đó hé miệng nhíu mày, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào.

"Ất cấp ca ca thêm phiên toái !"

"Đại khái, đây là người ta duyên pháp đi, không cần hành lễ."

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng nâng Ngao Ất một chút, rồi sau đó xoay người nhìn một mạch sừng sững tại này thần niệm cảnh trong mơ trung, đứng ở hấn sau lưng thân ảnh, ôn tiếng nói:

"Ngao Ất, người tới xem."

Ngao Ất ngẩng đầu nhìn đi, Lý Trường Thọ huy phát ống tay áo, quanh mình sương mù tán đi, chỗ ngồi này thật lớn thần tượng chậm rãi hiện ra Đại Pháp Sư dung mạo.

Rồi sau đó, này dung mạo lại biến hóa, khôi phục thành Lý Trường Thọ bộ dáng.

Lý Trường Thọ cười nói: "Kia đoạn thời gian ta nãng dựa vào , chỉ là mình, chỉ có thể tại Tây Phương, Long tộc, Thiên Đình tam cổ thể lực trung, không ngừng tìm kiếm cân bằng điểm.

Ngươi trước đây hỏi ta rất nhiều lần, Nhân tộc vì sao nãng tự mình cố gắng.

Đại khái chính là... Lá gan khá lớn đi."

"Ca ca!"

Ngao Ất tràn đầy áy náy, buồn bã thở dài: "Ta cũng không biết này chút, đem sở hữu sự đều đặt ở ca ca thân thượng, còn luôn..."

"Ngao Ất, hôm nay ta nói với ngươi này chút, kỳ thật không vì cái gì khác , chỉ là muốn cho ngươi biết được, Long tộc thượng thiên sự, cũng không phải là ta dốc hết sức tính kế, cũng cũng không phải là Ngọc Đế Bệ Hạ mưu tính.

Thế như thế, vận như thế, mệnh như thế."

"Thế... Vận..."

Ngao Ất cúi đầu suy tư, kia thiếu niên khuôn mặt, so ngày xưa đã đa nhiều phiền não.

Lý Trường Thọ vừa muốn tiếp tục nói, Ngao Ất lại đột nhiên lui về phía sau hai bước, liêu khời y bào vật áo, trực tiếp quỳ xuống.

"Ngươi làm cái gì vậy?"

Lý Trường Thọ hướng trước nâng, Ngao Ất đã là đối Lý Trường Thọ thật sâu cúi đầu.

"Ngao Ất trước đây không biết mà lại không sợ, không biết Giáo Chủ ca ca tình cảnh gian khổ, thỉnh Giáo Chủ thứ tội!

Mà nay Long tộc đã là tại vách núi đen phía trên, một bước đi nhảm sợ sẽ là hội tan xương nát thịt.

Còn thỉnh Giáo Chủ xuất thủ, cứu ta Long tộc, dẫn ta Long tộc vi Thiên Đình công hiến!

Ất hôm nay lập thế, cuộc đời này tính mệnh giao thác ở Giáo Chủ!"

Lý Trường Thọ cũng không dự đoán được Ngao Ất nãng nhanh như vậy hiểu rõ sở trong đó mâu chốt, càng không nghĩ tới Ngao Ất sẽ có lớn như vậy phản ứng.

Nhưng đã đến loại này nông nổi, Lý Trường Thọ thuận thế hướng trước, hỏi:

"Đâu sợ người hội bởi vậy, bị người tộc nhân hiểu lầm, thậm chí vì người tộc nhân thóa mạ?"

"Át lại có gì sợ?"

"Đứng lên đi, " Lý Trường Thọ đạo, "Ta đem Bàn Đào Yến trước kế hoạch kể lại nói ở người nghe.

Ngao Át người phải nhớ kỹ.

Chúng ta làm này chút mục đích, chính là Bàn Đào Yến thượng, Ngọc Đế hàng chỉ trước, tứ hải Long Vương năng chủ động chờ lệnh, nguyện trung thành Thiên Đình, như thế khả nhượng Long tộc được càng nhiều vận thế!"

Ngao Át nhảy dựng lên, mắt trung tràn đầy kiên định.

Lý Trường Thọ đã là bắt đầu nói kế tiếp hành động bước đi...

"Chỉ có mười hai năm, chúng ta có thể làm sự kỳ thật cũng không tính nhiều lắm, cho nên mỗi một nhật đều không thể lãng phí."

...

Lần này thần niệm trao đổi, giằng co ước chừng ba mươi nhiều thời thần, nhượng Lý Trường Thọ cũng thoáng có chút đau đầu.

Nên làm cố gắng, hấn đã muốn đi làm, cũng coi như xứng đáng Long tộc kia nhất rương rương bảo tài .

Hiệu quả, khẳng định là có;

Nhưng cuối cùng có thể làm đến loại nào nông nổi, cũng phi hấn năng khống chế, chủ yếu là vài vị Long Vương tự thân lựa chọn.

Ngọc Đế Bộ Hạ nói điều cấp mình Thiên Đình thủy quân, phải đã mau tuyển hảo;

Hiện tại sẽ chờ này tốp thủy quân đến vị, chính thức bắt đầu Long tộc thu lưới đại kế.

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ đem mới vừa được hai khối cửu chuyển kim đan bên người thu hảo;

Linh Nga kia khối, ngay tại nàng kia bày đặt đi.

Tiên thức quét mắt bên hồ Linh Nga nhà cỏ, Lý Trường Thọ nhận thấy được Đại Pháp Sư lưu lại đạo vận, biết này là Đại Pháp Sư cho Linh Nga chỗ tốt...

Lần này phi thăng, nha đầu kia còn có thể 'Thật · một bước lên trời' bất thành?

Ân, hơi sau khen thưởng nàng đa sao chép điếm kinh thư, miễn cho thực lực đột nhiên bành trướng, đạo tâm sẽ có sở bất ôn.

Nếu dĩ 《Ổn Tự Kinh》 nhập đạo, kia đa viết viết tóm lại là đúng vậy ...

"Đi tìm chút linh thụ đến đi."

Lý Trường Thọ thì thào một tiếng, nhắm mắt ngưng thân, mở ra sơn môn ngoài đời mệnh giấy đạo nhân, bắt đầu 'Tiểu Quỳnh Phong phục lục' cử.

Hồng Hoang linh khí sung mãn, đông châu cũng coi như hoang vắng, tìm chút niên hạn dài, thượng chưa thành tinh linh thụ cũng không khó.

Khó khăn liền khó khăn tại, cắt giấy thành người thân thông cần thiết linh thụ nhựa cây, phải tràn ngập 'Sinh linh khí tức', mà lại còn có cái khác mấy loại yêu cầu...

Lý Trường Thọ tinh tế tìm tòi nửa ngày, cũng chỉ là tìm được thập đa khóa lão cây, đem nó thật cẩn thận địa na xuất nguyên bản cuộc sống nơi, âm thầm vận trở về Tiểu Quỳnh Phong.

Vi nhượng chúng nó ngụ lại càng thư thái, Lý Trường Thọ bản thể tự mình hiện thân, vi lão cây nhóm tiến hành rồi cắt băng nghi thức.

Chính là thiếu điếm người xem, bao nhiêu có chút quạnh quẽ.

Mới vừa thu phục này tốp lão linh thụ, Lý Trường Thọ tiên thức, liền bắt đến phòng cờ bạc khác thường.

Hùng Linh Ly, Giang Lâm Nhi, Tửu Cửu cùng nhau tỉnh lại, ba người liếc nhau, từng người đều có chút mờ mịt.

Sửng sốt ngay lập tức, Giang Lâm Nhi cùng Tửu Cửu đồng thời đứng lên, Lý Trường Thọ lực chú ý nhất thời bị cửu sư thúc hấp dẫn...

Ân, này là lực vạn vật hấp dẫn, phi mong muốn rồi.

Giang Lâm Nhi vội nói: "Chiếu cố hảo Vũ Thi, ta đi về trước bề quan!"

"Này sao hồi sự? Như thế nào đánh bài còn có thể đột nhiên ngộ đạo!"

Tửu Cửu sốt ruột địa hô câu, vội vã địa chạy tới lầu hai trong tiềm thức đều chưa động hồi Phá Thiên Phong tu hành ý niệm trong đầu.

"Linh Ly người nói cho Vũ Thi một tiếng, ta muốn bế quan đại khái tam ngũ cái nguyệt!"

Nhượng nàng an tâm tu hành, bắt mạnh hơn hành đột phá, chờ ta xuất quan kiểm tra nàng tu hành kết quả!"

"A a!"

Hùng Linh Ly liên tục gật đầu, các loại tinh tinh nhiên.

Thấy vậy trạng, Lý Trường Thọ bất giác ách nhiên thất tiếu, an bài một khối giấy đạo nhân đi qua.

Hắn cố ý nhượng giấy đạo hóa thành nhất danh lão ẩu bộ dáng, lại đối Hùng Linh Ly truyền thanh, nhượng nàng cũng đi hảo hảo bế quan một đoạn thời gian, này lão ẩu phụ trách chăm sóc Tửu Vũ Thi...

Đại Pháp Sư này là tại hấn nhà hậu viện, phát một vòng phúc lợi?

Kia vì sao nhà mình sư phụ còn là lão bộ dáng, ngồi ở nhà cỏ trung ngồi xuống tu hành, cũng không có gì đột phá dấu hiệu?

Phải sẽ không Đại Pháp Sư hiểu lầm rồi, bả trên núi nữ tử đều trở thành hấn...

Thôi, Lý Trường Thọ vừa muốn thu hồi tra xét Tề Nguyên lão đạo tiên thức, lại đã nhận ra một chút khác thường.

Sư phụ trạng thái có chút không thích hợp.

Lý Trường Thọ bất giác đã khởi tinh thần, tiên thức bao phủ nhà mình lão sư phụ, tinh tế hàng tra, lập tức liền mặt lộ vẻ chính sắc, vội vàng chạy tới bên hồ nhà cỏ.

Sư phụ, sợ là gặp tâm ma .

Rất khả năng là nguyên nhân Tửu Vũ Thi sự, sư phụ đáy lòng nổi lên ma chương, do đó dụ phát tâm ma!

Trọc Tiên vốn là dễ dàng gặp này chút, Lý Trường Thọ trước đây cũng có sở chuẩn bị, vì thế xem không ít sách cổ, tìm được giúp người thanh trừ tâm ma không ít phương pháp.

Đến nhà cỏ trước, Lý Trường Thọ không có quấy nhiễu nhà mình sư phụ, liền dung nhập chỗ đó trận pháp kết giới, lặng yên xuất hiện tại nhà mình sư phụ phía sau, nâng tay một ngón tay điểm tại Tề Nguyên lão đạo cổ.

"Sư phụ, đệ tử trợ ngươi."

Lý Trường Thọ hai tay đồng thời khởi kiếm chỉ, dưới chân đạp khởi tiên bước, ngón tay cực nhanh địa điểm tại Tề Nguyên lão đạo thân chu các nơi, vì Tề Nguyên lão đạo rớt vào nhất từng đợt từng đợt tiên quang.

Chốc lát, Tề Nguyên lão đạo ho khan hai tiếng, há mồm phun ra nhất khẩu hắc khí.

Lý Trường Thọ tay áo bào múa may, đem này hắc khí dùng tiên lực bao phủ, kết thành nhất đoàn, vừa muốn đem tùy tay tinh lọc, rồi lại khinh di tiếng.

Sư phụ này... Không phải tâm ma?

Hắc khí ngưng tụ thành nhất đoàn bóng đen, phát ra từng trận không tiếng động tê rỗng, tựa hồ là đối Lý Trường Thọ không ngừng khiêu khích.

Đạo chướng thiên ma?

Cái gọi là đạo chướng thiên ma, cũng không phải là cái gì sinh linh, mà là phụ thuộc vào đại đạo phía trên, cùng loại ở oán khí, chấp niệm, nghiệp chướng các loại tồn tại.

Thứ này đến tốt cùng như thế nào khởi nguyên, nhưng thật ra ai đều giải thích không rõ, nhưng có thể minh xác là, này cùng luyện khí sĩ tâm ma có quan hệ.

Như có luyện khí sĩ đạo tâm xuất hiện ma chướng, này ma chướng không thể đứng lúc gạt bỏ, liền dễ dàng trưởng thành vì tâm ma, mà tâm ma cực dễ đưa tới loại này đạo chướng thiên ma, nhượng luyện khí sĩ trong ngoài đều khôn đốn.

Có chút tiên nhân, bé bé quan sẽ không có, non nửa chính là nguyên ở này khó khăn.

Tu đạo vốn là có loại này hung hiểm.

Sư phụ sở dĩ trúng chiêu, đại khái là nguyên nhân Trục Tiên đạo cơ bất túc, đạo tâm càng dễ dàng bị đột phá, cho nên mới hấp dẫn đến rồi này đoàn... Nhà người khác đạo chướng thiên ma...

Đem việc này bẩm báo cấp chưởng môn?

Tra rõ là ai đưa tới đạo chướng thiên ma?

Lý Trường Thọ thoáng cân nhắc, cảm thấy việc này nếu là bại lộ đi ra ngoài, đối mình sư phụ da mặt, lại sẽ là một lần bị thương nặng.

Sư phụ lại sĩ diện lắm...

"Thôi, hao chút tâm liền hao chút tâm."

Lý Trường Thọ trước hướng trước, đối còn tại nhập định trạng thái sư phụ thấp giọng nói: "Sư phụ còn thỉnh an tâm tu hành, đã vô sự."

Ngay sau đó, Lý Trường Thọ liền mang theo này đoàn hắc khí ly khai nhà cỏ, bấm ngón tay suy tính.

Loại này việc nhỏ, Lý Trường Thọ suy diễn cũng không có gì khó khăn.

Rất nhanh, hần tìm được này đạo chương thiên ma đến đây Tiểu Quỳnh Phong quỹ tích, tiên thức nghịch này quỹ tích truy tìm mà đi, cuối cùng tập trung ở tại Phá Thiên Phong sườn núi chỗ.

"Nơi đó không phải..."

Lý Trường Thọ vẫn chưa có nhiều lắm chần chờ, thân hình nhanh chóng biến mất ở tại Tiểu Quỳnh Phong thượng.

Đến nay, hần bản thể thi triển thổ động, đã khả vô thanh vô tức phá vỡ Thiên Tiên cảnh luyện khí sĩ sở bố trí kết giới, cũng khả không nhìn đại bộ phận trung hình, tiểu hình trận pháp.

Hành tẩu tại đại địa sơn thể trung, một đường thông suốt, Lý Trường Thọ tìm được này đạo chương thiên ma ngọn nguồn.

Này là một chỗ Lý Trường Thọ trước đây không có tới quá động phủ, nhất trương giường, mấy chỉ tú quần áo, san bằng trên thạch bích giắt, mấy phúc xuất từ Lý Trường Thọ tay họa làm...

Động phủ ở giữa bờ đoàn thượng, thân luyện công phục nữ tiên gắt gao nhắm mắt, tiêm mỹ yếu diệu thân mình thường thường nhẹ nhàng run rẩy;

Nàng tóc dài rối tung mà hạ, kia trương tuyệt mỹ khuôn mặt thượng tế hãn dầy đặc, khinh khinh cắn môi, tựa hồ tại chịu đựng nào đó thống khổ.

Hữu Cẩm Huyền Nhã.

Lý Trường Thọ thoáng lắc đầu, tay áo bào bay ra tam chỉ người giấy, từng người cầm... Cá gỗ, cái mõ, trán hồn linh...

-----oOo-----

Đệ ba trăm nhất thập chương chỉ có... Mới có thể chiến thắng tâm ma!

Cá gỗ tiếng vang, cái mõ tiếng khởi, chuông lắc lư.

Ba đạo người giầy hóa thành thiếu nữ, lão ầu, trung niên phụ nhân bộ dáng, tại Hữu Cầm Huyền Nhã thân chu bàn ngồi xuống, từng người giờ lên pháp khí, trong miệng nhất tề đọc Nhân Giáo 《Thái Thanh tinh tâm chú》.

Kim Tiên cảnh tiên lực thôi phát hạ, này chú ngữ ngưng tụ thành nhất chỉ chỉ màu xanh chữ nhỏ, quay chung quanh Hữu Cầm Huyền Nhã không ngừng xoay tròn.

Bất quá đảo mắt, Hữu Cầm Huyền Nhã mặt cười thượng thống khổ sắc thái rút đi đại bán, cả người cũng không lại run rẩy.

Này chỉ là trị phần ngọn, thượng chưa trị tận gốc.

Lý Trường Thọ đối nàng động phủ trước cửa một chút, dùng kết giới âm thầm che chỗ đó, lại cất bước hướng trước.

Hắn tại trong tay áo lấy ra nhất chỉ bồ đoàn, tọa sau lưng Hữu Cầm Huyền Nhã ngũ bước ở ngoài, vận khởi đơn giản chú pháp, cẩn thận tra xét Hữu Cầm Huyền Nhã nguyên thân.

Này tìm tòi bất cần gấp, Lý Trường Thọ rõ ràng phát hiện...

Hữu Độc tâm thần thức hải loạn thành hỗn loạn, tâm ma đã muốn trưởng thành đến thập phần nghiêm trọng nông nổi.

Lý Trường Thọ bất giác có chút buồn bực... .

Năm đó hắn đối Hữu Cầm Huyền Nhã đánh giá, chính là 【đạo tâm vô chướng, đời này đều không có khả năng có gì tâm ma】, hiện tại lại bị Hữu Cầm Huyền Nhã ba ba làm mất mặt.

Quả nhiên...

Mọi việc không thể nói chết, cớ gì không thể loạn lập.

Này điều về sau cũng viết nhập Ôn Tự Kinh sau bản cũ đi, cũng có khắc sâu cảnh ý bảo nghĩa.

Nên như thế nào thu phục người khác tâm ma?

Lý Trường Thọ liên tiếp định ra bảy bát bộ phương án, này chút vốn là sự phụ cùng sư muội chuẩn bị, chưa từng nghĩ đến, nhưng cấp Hữu Độc sư muội dùng tới ...

Mà lại, hẳn đến nay tu vi cảnh giới cao hơn Hữu Cầm Huyền Nhã nhiều lắm, làm việc này hoàn toàn chính là nhấc tay lao, không có nửa điểm phong hiểm.

Bất quá...

'Trước ỏn một tay đi, dù sao cũng là tâm ma, còn là cấp cho dư cũng đủ tôn trọng.'

Hồng Hoang có thuyết pháp:

Đạo Tổ La Hầu ngã xuống sau, ma niệm chưa tuyệt, cố ngưng tụ thành đại đạo ma chương, trở ngại luyện khí sĩ tu hành.

Vì vậy, Lý Trường Thọ đối mặt Hữu Cầm Huyền Nhã tâm ma, cũng là chút nào không dám đại ý.

Lý Trường Thọ nâng tay đối mình ngực liền điểm bảy hạ, dĩ 'Thất tinh trừ ma hộ nguyên trận', đem mình nguyên thần bảo vệ.

Theo sau, lại dẫn tự thân công đức, vì mình nguyên thần bộ thượng nội y nội khổ, áo choàng ủng cao, lại thêm thánh dẫn mũ, phòng hộ kính, khẩu trang tam kiện bộ, cả bộ võ trang.

Này chút còn cảm thấy có chút không đủ, Lý Trường Thọ nguyên thần cầm Hải Thần thần quyền bảo khí, nhất sợi Thiên Đạo lực gia trì tự thân, nguyên thần tại trong cơ thể lóng lánh xuất vạn trọng kim quang!

Xuất chinh!

Thế là, nguyên thần tràn nhất sợi, đại khái chiếm hẳn tổng lượng thập một phần vạn nguyên thần lực, thật cẩn thận tiến nhập Hữu Cầm Huyền Nhã giờ phút này vẫn chưa bố trí phòng vệ thức hải, hướng tới nàng tâm ma mà đi.

Hốt hoảng, vân sương mù bay sinh;

Lý Trường Thọ thấy được một mảnh hôn ám Thiên Địa.

Này là Hữu Cầm Huyền Nhã tâm thần sở hiển, cùng loại ở cảnh trong mơ; Hữu Cầm Huyền Nhã đạo tâm, đã bị tâm ma vây ở chỗ đó.

Giét tiếng la, hô quát tiếng theo gió lọt vào tai, trong thiên địa tràn đầy cuộn cuộn khói đen, một đám tốp binh mã tại các nơi loạn chiến.

Trên bầu trời có tiên nhân đầu pháp, địa thượng còn lại là phạm nhân binh tướng chém giết;

Thì cốt như núi, máu chảy thành sông, song phương tựa hồ đều lâm vào điên cuồng, vẫn chưa nguyên nhân tử thương phần đông mà triệt binh...

Đây là nàng tâm ma? Tựa hồ bất quá đúng.

Lý Trường Thọ nhíu mày nhìn nơi này, sở kiến các nơi tình hình đều là trông rất sống động, nhưng không có ma chướng khí tức.

Thoảng suy tính liền đã biết được, này chút hình ảnh, là Hữu Cầm Huyền Nhã trong trí nhớ nhất cái cảnh tượng thôi.

Hữu Cầm Huyền Nhã đạo tâm liền hãm ở tại chỗ đó.

Là nguyên nhân này đoạn có quan hệ thế tục chiến tranh trí nhớ, do đó dự phát tâm ma?

Lý Trường Thọ cũng không nóng nảy, hẳn chính là cái đơn thuần những người đứng xem, tại này chiến trường các nơi chạy, tìm kiếm Hữu Cầm Huyền Nhã bóng dáng.

Không bao lâu, tại chiến trường một góc, Lý Trường Thọ phát hiện Hữu Cầm Huyền Nhã tâm thần.

Nàng đứng ở một chỗ vách núi đen bên cạnh, một thân băng màu lam váy dài bị máu tươi nhiễm hồng, sau lưng là lưỡng đạo rúc vào cùng nhau thân ảnh, phía trước là từng đạo mơ hồ bóng đen.

Nơi này tự nhiên là Hữu Cầm Huyền Nhã tưởng tượng xuất tới hình ảnh, hơn nữa hình ảnh... Thập phần thâm.

Hữu Cầm Huyền Nhã sau lưng hai người, bất chính là hẳn Lý Trường Thọ cùng Linh Nga ư?

Tự nhiên, cũng là Hữu Cầm Huyền Nhã tưởng tượng xuất 'Trường Thọ sư huynh' cùng 'Linh Nga sư muội'.

'Linh Nga sư muội' nhưng thật ra hoàn hảo, toàn thân quần áo sạch sẽ, chỉ là khoe miệng có nhàn nhạt vết máu;

Cái kia 'Trường Thọ sư huynh' thân thượng... Lại có thật to nhỏ mấy ngàn cái miệng vết thương!

Bất, nói đúng ra, tất cả 'Trường Thọ sư huynh' là do miệng vết thương hợp lại tiếp mà thành, miễn cưỡng còn có thể có người hình, không sai biệt lắm đã là chết chắc rồi...

Cái quỷ gì?

Liền không thể trông mong hấn điếm khỏe?

Lý Trường Thọ cái trán treo vài đạo hắc tuyến, thiếu chút nữa liền quay đầu nhất đi rồi .

Vách núi đen bên cạnh, kia chút bóng đen không ngừng công tới.

Vết thương đầy người Hữu Cầm Huyền Nhã hai tay đồng thời khởi kiếm chỉ, không ngừng thúc động hơn mười bả phi kiếm, đem bóng đen khởi xướng thế công miển cường đánh lui.

Giờ phút này 'Hữu Cầm Huyền Nhã' đã là tiên lực vô đa, tại tùy thời bản thân hồng mắt bên cạnh.

Tâm ma hung hiểm chỗ ngay tại ở, Hữu Cầm Huyền Nhã cũng không biết này hết thầy là giả .

Nếu là nàng tại chỗ đó tâm thần hình chiếu hồng mắt, hoặc là bị tâm ma giết chết, tâm thần thì sẽ bị vĩnh viễn giam cầm tại chỗ đó;

Khinh giả tẩu hỏa nhập ma, nặng thì hồn phi phách tán!

Tại này chút bóng đen trung, Lý Trường Thọ thấy được năm đó chết ở Hữu Cầm Huyền Nhã trong tay 'Đại âm nam' Nguyên Thanh, thấy được hung ba ba Vạn Lâm Quân trưởng lão, còn có thủ sơn môn cụ ông... Vân vân.

Cái gọi là tâm ma, đơn giản đáy lòng chấp niệm;

Muốn cứu Hữu Cầm Huyền Nhã, Lý Trường Thọ chỉ cần đem này chút ma chương trừ không, sau đó kéo nàng nhất bả, liền khả đem nàng mang xuất chỗ đó.

Nhưng loại này làm, lại nhượng nàng lãng phí trận này cơ duyên.

—— tâm ma mặc dù hung hiểm, nhưng nếu là chiến thắng tâm ma, tự thân đạo tâm hội càng phát ra chắc chắn, đạo cảnh cũng sẽ có sở tăng lên.

Lại coi nhãn nằm ở 'Linh Nga sư muội' trong lòng 'Trường Thọ sư huynh', Lý Trường Thọ khóe miệng nhẹ nhàng run rẩy vài cái.

'Chậc, Hữu Độc này tràn đầy ý muốn bảo hộ.'

Như thế nào mới có thể trợ nàng được này cơ duyên?

Chính lúc này, Lý Trường Thọ đấm lòng linh quang chợt lóe, nhất thời hiểu được nên như thế nào dẫn đường .

Này nhất sợi tâm thần, lén lút chui vào 'Trường Thọ sư huynh' chấp niệm thượng.

Kia người tàn tật hình 'Trường Thọ sư huynh' môi hơi hơi rung động, vô cùng suy yếu, thời đoạn thời tục truyền thanh, tiến nhập Hữu Cầm Huyền Nhã trong tai.

"Khôn vị hướng tứ... Khụ khụ, rời, rời vị lui lục..."

Hữu Cầm sư muội... Vách núi đen hạ có nhất chỉ hung thú bị kinh động rồi, hơi sau ta nhượng người nhảy... Người thì mang ta cùng Linh Nga sau, sau nhảy..."

Thực có thể nói ngay lập tức nhập diễn kịch, lời kịch bản lĩnh tẫn hiển!

Hữu Cầm Huyền Nhã mân môi, âm thầm gật đầu, cùng tâm ma kịch chiến trung, đột nhiên bộc phát ra nhất sóng sắc bén thể công, đem phía trước tâm ma đều đánh lui.

Đột nhiên giữa, vách núi bắt đầu không ngừng rung động, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn về phía vách núi đen phía dưới, cũng là bất giác hai mắt biến thành màu đen.

Chỉ thấy nhất khối mây trăm trượng khoan kỳ lân đầu, chính từ đuôi đến đầu nhanh chóng vọt tới, vách núi đen hạ, là một mảnh tối đen như mực hắc nước độc trì!

Lúc này loại này tình hình, hoàn toàn là Hữu Cầm Huyền Nhã tiềm thức trung tư tưởng mà ra, này đầu kỳ lân cũng là như thế!

Hữu Độc ư?

Làm gì như vậy khó xử mình?

Lý Trường Thọ cảm giác mình nếu hôm nay bất lai, Hữu Cầm Huyền Nhã thật có thể dùng chính nàng sức tưởng tượng, khôn giết chính nàng!

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ nhanh chóng tìm ra nhất điều đường lui, truyền đưa cho Hữu Cầm Huyền Nhã;

Hữu Cầm Huyền Nhã xoay người ôm lấy 'Trường Thọ sư huynh' cùng 'Linh Nga sư muội', chỉ mảnh treo chuông hết sức, hướng tới không trung bay đi...

Phía dưới, kia đầu thật lớn mực kỳ lân đem vách núi trực tiếp nuốt hết, vô số bóng đen cùng này đầu kỳ lân đồng thời tiêu tán.

Cái này đã xong?

Lý Trường Thọ cũng muốn như thế đơn giản, nhưng rất rõ ràng, mặt sau còn có một đoạn thật dài cổ sự.

Hắn nài tính tình một đường nhìn, phát hiện Hữu Cầm Huyền Nhã chủ đạo trận này tâm ma tuồng, càng phát ra tia sáng kỳ dị lộ ra.

Tự vách núi thoát khốn sau đó, Hữu Cầm Huyền Nhã mang theo 'Trường Thọ sư huynh' cùng 'Linh Nga sư muội' đi một chỗ thế tục Đại Thành, nơi đó đúng là Hữu Cầm quốc thủ đô.

Hoan nghênh lễ mừng, vừa múa vừa hát dân chúng, kia chút lực đực với nhau, nhưng khuôn mặt mơ hồ vương công đại thần; cùng với, tại trên đài cao ngời, thân chủ bạn mấy danh xinh đẹp mỹ cơ quốc chủ...

Này chắc là Hữu Cầm Huyền Nhã thơ áu trí nhớ.

Không bao lâu, hình ảnh bắt đầu biến hóa, 'Trường Thọ sư huynh' cùng 'Linh Nga sư muội' tại trong thành kết làm vợ chồng, tổ chức náo nhiệt tiệc cưới.

Tiệc cưới trước sau, Hữu Cầm Huyền Nhã một mực bên cạnh mỉm cười chúc phúc, lại nhìn theo 'Trường Thọ sư huynh' cùng 'Linh Nga sư muội' tiến nhập dần hỉ chữ phòng ảm...

Có nhất nói nhất, Lý Trường Thọ thấy như vậy một màn, cũng kém điểm bị Hữu Cầm Huyền Nhã cảm động đến.

'Hữu Độc trong tiềm thức, đối ta đồng thời không có chiếm đoạt chi tâm, điểm ấy nhưng thật ra...'

Lý Trường Thọ đáy lòng nói thầm tiếng còn chưa kết thúc, nội dung vỡ kịch đột nhiên xuất hiện biến hóa, thực có thể nói quanh co!

'Trường Thọ sư huynh' đột nhiên đẩy ra phòng ảm môn, trực tiếp chạy vội tới Hữu Cầm Huyền Nhã trước mặt, cố định địa lập hạ một đoạn đạo lữ lời thề;

'Linh Nga sư muội' xuất hiện tại bên cửa sổ, mang theo thoải mái mỉm cười, đối Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng vuốt cằm, mắt trung tràn đầy chúc phúc.

Thế là, tại chung quanh vỗ tay tiếng trung, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng 'Trường Thọ sư huynh' kết thành đạo lữ, bọn họ rời khỏi quốc gia, vui sướng sinh hoạt tại cùng nhau, mỗi ngày đánh ngư, cá nướng, chèo thuyền du ngoạn tại giang hà hồ hải, cưới mây tại không trung các nơi.

Lý Trường Thọ: ...

Đến vậy thời, Lý Trường Thọ cũng cuối cùng hiểu được rồi, Hữu Cầm Huyền Nhã lớn nhất tâm ma, chính là hấn Lý Trường Thọ.

Nên như thế nào cứu nàng?

Giả như hoán làm là cái khác tiên nhân tới đây địa, sợ là chỉ có thể mạnh mẽ kéo nàng rời khỏi loại này tâm ma huyền cảnh.

Nhưng, tới là Lý Trường Thọ...

Trước nhìn xem, Hữu Cầm Huyền Nhã cấu nghĩ ra được, cùng 'Trường Thọ sư huynh' vui sướng cuộc sống đi.

Mỗi ngày đều là lặp lại đơn điệu nội dung, du sơn ngoạn thủy, cùng nhau tu hành, hai người cơ hồ không có nửa điểm tứ chi tiếp xúc, cách xa nhau phần lớn đều là tại một thước đã ngoài.

Thuần, mà lại nhã.

Lý Trường Thọ không đa chậm trễ, dù sao bên ngoài còn có các loại đại sự đẳng mình xử lý, toàn diện quan sát một lần, liền lập tức bắt đầu phá cục.

Phương pháp cũng rất đơn giản.

Hấn lại dụng tâm thần tiến vào chiếm giữ 'Trường Thọ sư huynh', cùng Hữu Cầm Huyền Nhã du sơn ngoạn thủy thời, đột nhiên xuất thủ đem Hữu Cầm Huyền Nhã ôm, động tác thập phần thuần thực địa, đối Hữu Cầm Huyền Nhã vờn 'An Lộc Sơn thảo' ...

"Sư muội, chỗ đó không người, người ta lại cho nhau hi hoan, không bằng là được đại lễ?"

Hữu Cầm Huyền Nhã sững sốt, theo sau nháy mắt thoát khỏi mở ra, trực tiếp nhảy đi mấy trượng ở ngoài, nhíu mày nhìn chăm chú vào 'Trường Thọ sư huynh'.

"Sư huynh... Gì đại lễ?"

Lý Trường Thọ 'Tà mị' cười, nâng tay kéo khai trường bào áo, tất cả người tản ra một cỗ tử hoại vị.

"Sư muội, ghen nói chuyện, để cho ta tới là được."

Hữu Cầm Huyền Nhã tiếu mặt đỏ lên, trong ánh mắt lại xuất hiện một chút sương mù.

Lý Trường Thọ nhân cơ hội nhượng tam người giấy nhanh hơn đọc thanh tâm chú, mà mình trong lòng ma huyền cảnh trung, cực lực phụng hiến béo ngậy diễn xuất!

"Bất, ngươi không phải Trường Thọ sư huynh!"

Hữu Cầm Huyền Nhã đột nhiên khôi phục thanh minh, lại tránh khai Lý Trường Thọ hai tay, nhảy tới không trung, tất cả người bị tiên quang bao bọc, tản mát ra đạo đạo kim quang!

Nàng định tiếng hô:

"Trường Thọ sư huynh bên kia ôn nhã có lẽ, tuyệt không hội đồng ta làm loại này vô lễ sự! Ngươi đến cùng là ai?"

"Ha ha ha ha!"

'Trường Thọ sư huynh' cười to vài tiếng, thân hình nhất thời bắt đầu bành trướng, hóa thành nhất đoàn dữ tợn hắc khí, hiển lộ ra tâm ma bản thể.

Làm ở đây, Lý Trường Thọ đúng lúc từ 'Trường Thọ sư huynh' thân thượng thoát ly khai, lại lo lắng địa ở bên tiếp tục quan sát.

Hữu Cầm Huyền Nhã mặt lộ vẻ quyết tuyệt, quyết đoán đối tâm ma xuất thủ, song phương nhất tràng đại chiến, cuối cùng tự nhiên còn là tà bất thắng chính...

Đương Hữu Cầm Huyền Nhã chặt bỏ tâm ma đầu lâu, tất cả huyền cảnh nháy mắt băng tán.

Một lát sau, động phủ trung.

Hữu Cầm Huyền Nhã chậm rãi mở đôi mắt, tuyệt mỹ khuôn mặt thượng tràn đầy đỏ ửng, mà này động phủ, đã lại chỉ có nàng nhất người.

Liên như độ qua một giấc mộng cảnh, nàng lúc này còn tại vi trong mộng nội dung sắc mặt phiếm hồng, nai con loạn xô, nâng tay nhân trụ mình áo.

"Trường Thọ sư huynh mới sẽ không..."

Ba!

Nàng đột nhiên hung hăng địa đánh mình một cái bạt tai, thấp giọng trách cứ:

"Hữu Cầm Huyền Nhã, ngươi nhưng lại không chịu được như thế, đáy lòng lại vẫn tồn loại này nhượng Linh Nga sư muội chấp tay tương nhượng niệm tưởng!"

Vách núi trung ẩn náu Lý Trường Thọ, nghe nói lời ấy cũng là nhất lạc.

Lắc đầu, Lý Trường Thọ thi triển thổ động, lặng yên ly khai Phá Thiên Phong, toàn bộ đương mình hôm nay chưa từng đã tới chỗ đó.

Này sư muội...

Thật đúng là không phụ Hữu Độc danh.

Lúc này tổng kết một chút, đã bại nang tâm ma , bất là cái gì cứng cỏi ý chí, cũng không phải gì bất khuất ý niệm, mà là...

Thiếu nữ kia phần ngậy thơ ngượng ngùng.

Bất quá...

"Liên này?"

Lý Trường Thọ đáy lòng phi nhỏ vài câu, lặng lẽ trở về đan phòng trung, đem bản thẻ án 'Thứ sáu số hiệu lão quy củ' dấu đi, bắt đầu lẳng lặng đợi chờ.

Lý Trường Thọ đang đợi Đông Mộc Công đi Thiên Đình Hải Thần phủ, đằng kia tốp thiên binh lạc vị.

Hắn tại Hữu Cầm Huyền Nhã nơi đó, kỳ thật chỉ là tiêu phí hai cái thời thân; tâm ma huyền cảnh trung, thời gian tốc độ chảy liền như cảnh trong mơ một loại.

Tiên thức năng bắt đến, Hữu Cầm Huyền Nhã ngồi ở nang động phủ trung làm bầm lâu bầu một trận, liền lại bắt đầu bế quan tu hành.

'Lần này phải không có việc gì đi?'

Nghĩ nghĩ, Lý Trường Thọ còn là bất quá phóng tâm mà, đem mình nhất sợi tiên thức quán quanh ở tại nang trên cổ tay.

Hắn cũng chỉ có thể giúp đến này .

Tiên thức đảo qua môn nội, Độ Tiên Môn các nơi có chút náo nhiệt, độ kiếp sự thời có phát sinh.

Này nhất kỳ đệ tử, phải chạy phải lưu, môn nội đã có quyết định.

Tiếp qua mấy tháng, Độ Tiên Môn sẽ đổi tam nghìn thế giới, Hồng Hoang ngũ bộ châu các nơi, chuyển vận một đám 'Tinh anh nhân tài' .

Mà này chút học pháp thành công, ra ngoài tiếp tục tu hành Độ Tiên Môn các đệ tử, hội đem Độ Tiên Môn khai sơn đại diện sự, truyền khắp bọn họ sở năng đi địa giới, bởi vậy hấp dẫn càng nhiều mầm tiên đến đây Độ Tiên Môn bá sư.

Này kỳ thật là đại bộ phận tiên môn thu đồ đệ hình thức.

Không có biện pháp, tiên môn nội tài nguyên hữu hạn, không có khả năng vô hạn thu đồ đệ.

Đồng kỳ đệ tử giả thiết có một ngàn người, chỉ có tối xuất chúng một nhóm nhỏ đệ tử, khả căn cứ tự thân ý nguyện, lựa chọn lưu lại trên núi hoặc là ra ngoài lịch lãm, cái khác đệ tử tất cả đều chỉ có thể rời khỏi sơn trung, đem này phần đạo thừa truyền bá mở ra...

Lý Trường Thọ lại đợi tứ nhật, Đông Mộc Công mới cười mây phiêu hướng Hải Thần phủ, chính là đã điếm hảo mười vạn Thiên Hà thủy quân, đẳng Lý Trường Thọ đi qua tiếp quản.

Mười vạn mặc dù bất tính nhiều lắm, nhưng này chút là Lý Trường Thọ trực tiếp chương quân binh quyền, ý nghĩa không giống tầm thường.

Mà đương Lý Trường Thọ đi theo Đông Mộc Công đến Thiên Hà, thấy được đứng ở Thiên Hà bên cạnh, kia chống Cửu Xi Đỉnh Ba anh tuấn thanh niên, bất giác cũng là cười.

Đông Mộc Công cười nói: "Hải Thần xem, đó chính là Bộ Hạ khâm điếm Thiên Hà thủy quân Phó thống lĩnh, Biện Trang.

Ta nghe Thiên Đỉnh đồn đại, này Biện Trang cũng có Nhân Giáo bối cảnh, do người sai phái tối thích hợp bất quá."

Lý Trường Thọ: ...

Xem, đây là lời đồn.

Rạng sáng thêm càng

(tấu chương hết)

-----oO-----

Đệ ba trăm nhất mười một chương Thiên Đế Trảm Ma Kiếm, giang hà hồ khai thần!

Đương Biện Trang thay này thân mới tinh ngân sáng lên chiến giáp, đứng ở bình tĩnh nhưng cuộn cuộn Thiên Hà biên, đợi Hải Thần cùng Đông Mộc Công đến đây kiểm duyệt thời, hần...

Tâm tình vô cùng phức tạp.

Nghĩ lúc đầu, hấn Biện Trang lai Thiên Đình, thật sự chỉ là vì vị kia tiên tử tử tỷ.

— tuy rằng lúc này thượng không biết giai nhân phương danh, mà lại đã là đã chết này phần tâm, nhưng sơ tâm là không thể bị che đậy .

Nhưng chỉ có loại này hoàn cảnh trung, Thiên Đình, dám dụng công đức cùng quan chức, nhượng hấn Biện Trang...

Có hướng về phía trước hăm hờ tiến lên sự nghiệp tâm!

Lúc này mới bao lâu, hấn Biện Trang từ nói đùa loại thiên đậu Nguyên soái, trở thành Thiên Hà thủy quân Phó thống lĩnh!

Lúc này mới bao lâu, hấn tích lũy công đức lực, đã muốn so nhà mình kinh doanh nhiều như vậy niên 【 Thiên Nhai Các 】, sở tích lũy công đức còn muốn nhiều ra mấy lần!

Đương nhiên, kinh doanh loại này 'Lâm thời tình kiếp' nơi, tích lũy công đức cơ hội vốn là bất đa.

Hiện đến nay, Biện Trang đi ở Thiên Đình trung — mình có thể sống động trong phạm vi, cùng các thiên tướng xung huynh gọi đệ, gặp được thiên binh đều sẽ bị hô một câu 'Tướng quân' hoặc là 'Nguyên soái' .

Này một tiếng 【 Nguyên soái 】, quả nhiên là so một trăm tiếng 【 Thiếu chủ 】, nhượng hấn thoải mái trăm ngàn bội!

Là trọng yếu hơn là, ngẫu nhiên đi ngang qua thành quần kết đội tiên tử nhóm, các nàng cũng phân lớn hội đối mình gửi lai tò mò, thương thức ánh mắt, mà phi chán ghét ghét cùng ghê tởm tâm.

Này chút, còn chỉ là xem tới được chỗ tốt, cái khác chỗ tốt số đều bất đếm không hết!

Tôi hiển ví dụ — tu vi tăng lên trở nên dễ dàng , nguyên bản bình cảnh tựa hồ đều đã biến mất không thấy...

Hấn Biện Trang, hiện tại thiết tình thực lòng, lập chí muốn thành vi Thiên Đình bên trong một vị ưu tú tướng lĩnh!

Cho nên, đương Biện Trang được đến Thông Minh Điện điều lệnh thời, hưng phấn đến cơ hồ đạo tâm tắc nghẽn!

Mà khi hấn thấy rõ ràng điều lệnh mặt sau câu kia, 【 dẫn thiên binh cung huyền thượng không sút mẻ tứ Hải Thần tiết chế 】, Biện Trang trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa suốt đêm chạy ra Thiên Đình!

Vì sao?

Hắn hiện tại sợ nhất nhìn thấy , chính là này vị Hải Thần a!

Biện Trang tại nam nữ về điểm này sự ở ngoài, cũng không phải vụng về người.

Hắn như thế nào không rõ, mình sợ dĩ có thể được đến Thiên Đình nhiều như vậy ban cho, bất quá là nguyên nhân hắn ngẫu nhiên một lần rượu sau nói lỡ, xuy nguu thổi lớn, nói mình được Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng Hải Thần thưởng thức.

Hoàn hảo, Đại Pháp Sư loại này siêu nhiên tồn tại, đồng thời không để ý cái này việc nhỏ;

Mà Hải Thần đại nhân có chút bận rộn, một mạch cũng không quản điểm ấy việc nhỏ.

Nhưng hôm nay...

Biện Trang sớm phi lúc đầu hoàn toàn không biết gì cả chủng đậu người, hắn hoàn toàn hiểu được rồi, Hải Thần tại Thiên Đình là như thế nào quyền thế ngập trời.

Nghe nói là Đông Mộc Công chính mồm lời nói, đến nay Hải Thần gánh vác Thiên Đình tám phần phía trên yếu vụ, là Ngọc Đế Bệ Hạ cực kỳ tín nhiệm thần tử, càng là Đông Mộc Công ở ngoài, duy nhất có được trực tiếp điều binh đại quyền Thiên Đình trọng thần!

Đương nhiên, Hải Thần mạnh nhất bối cảnh, tự nhiên còn là Nhân Giáo số 3 đại lão.

Hắn Biện Trang ?

Bất quá là trong nhà có điểm sản nghiệp, tại Thiên Đình căn bản không tính là gì.

Nương mình thổi qua ngu, ý vào mình trong tay xuất từ ở Đâu Suất Cung cái cào, hắn trở thành Thiên Đình đến nay chạm tay có thể bồng thiên tướng 'Tiểu sinh' .

Nhưng này chút đều là không trung lâu các, hoa trong gương, trăng trong nước, chỉ cần Hải Thần một câu, hắn bật người sẽ hiện ra nguyên hình...

Thậm chí, lúc này bị bồng đến rất cao, ngay sau đó sẽ bị suất đa thảm!

"Này không phải muốn ta thân mệnh này!"

Làm sao bây giờ?

Biện Trang không ngừng do dự, hần nghĩ nhất đi rồi , lại tiếc rẻ đến nay 'Vinh hoa Phú Quý' .

Cuối cùng, Biện Trang quyết định đi trước thời hạn bá kiến Hải Thần, vô luận trả giá loại nào giá phải trả, đều muốn thỉnh cầu Hải Thần, đừng đi trạc phá hần thối ra đi da trâu.

Khả Biện Trang vừa muốn xuất môn, liền có một đội thiên binh đến đây thúc giục, nhượng hần lập tức lai Thiên Hà biên ước thúc binh mã.

Này, lúc này mới bao lâu?

Hần hôm qua mới được Thông Minh Điện khiến, hôm nay cũng đã muốn đi nhậm chức!

Lúc ấy, Biện Trang hai chân mềm nhũn, thiếu chút nữa liền ngồi phịch ở mình phủ đệ tiểu viện trung.

Vài vị thiên binh thấy thế lập tức hướng trước nâng, không nói hai lời, bả hần nâng đến chỗ đó, đặt ở Phó thống lĩnh vị trí thượng.

Nhìn kia mấy danh thiên binh đối mình lộ ra , tràn đầy lấy lòng loại mỉm cười, Biện Trang quả thật nghĩ bả bọn họ đi đây đi 'Thiên Nhai Các · nữ thực viện', chờ chịu kia chút hi hoan tra tấn người nữ tiên nhân!

Này sao làm?

Còn có thể sao làm?

Biện Trang tâm tình chính lo lắng, tiên thức bắt đến Đông Mộc Công cùng Hải Thần cười mây mà đến thân ảnh.

Này một cái chớp mắt, Biện Trang tả nhãn bên trong, phóng chiếu mình cùng phần đông thiên tướng uống rượu mua vui, bị phần đông tiên tử hô 'Nguyên soái ca ca' hình ảnh.

Hữu nhãn bên trong, phóng chiếu hần bị mấy danh thiên binh nhân ngã xuống đất, ném nhập Thiên Phạt trì trung, bị cuồng sét đánh khảm, hôi phi yên diệt, kia chút tiên tử ánh mắt tràn đầy hèn mọn...

Hần thậm chí đều năng nghĩ đến, này chút tiên tử đang nói cái gì!

'Di, giả mạo Nhân Giáo mệnh hết ăn lại uống, còn được Thiên Đình nhiều như vậy thương thể, đương thật không biết xấu hổ đến cực điểm.'

'Bại hoại! Vô si!'

'Thiệt thòi ta còn tưởng rằng, hấn chính là sau này đại nguyên soái .' .

Bất ——

Này hết thầy không thể như vậy cách hấn mà đi, hấn Biện Trang, phải nắm chắc trụ mình mệnh đồ!

"Hải Thần!"

Biện Trang cổ gân xanh bạo khởi, thanh âm khàn khàn , tê gào thét, phát ra đến từ nguyên thần hò hét:

"Hải Thần đến rồi! Là Hải Thần! Hải Thần đại nhân a!"

Biện Trang phía sau...

Mười vạn thiên binh xếp thành thượng trung hạ ba tầng, trước trung sau chín quân, giờ phút này nhất tề nhìn về phía Biện Trang, toát ra mười vạn cái dấu chấm hỏi.

Nhưng Biện Trang đã là không quan tâm, giờ phút này mang theo nhiệt lệ, lái mây trắng, hướng Đông Mộc Công cùng Lý Trường Thọ đánh tới.

Cách còn có mấy trăm dặm xa, Biện Trang lớn tiếng la lên:

"Hải Thần! Mặt tướng Biện Trang, là ngài Phó thống lĩnh!"

Đông Mộc Công cái trán treo vài đạo hắc tuyến, mang theo vài phần nghi vấn địa nhìn về phía Lý Trường Thọ, thấp giọng nói:

"Muốn không lại tìm cái Phó thống lĩnh? Cái này thoát nhìn... Không phải rất bình thường."

"Không sao, " Lý Trường Thọ hí mắt cười, tiên thức bắt đến Biện Trang biểu tình, nghe được Biện Trang mẫn hàm tiên lực tiếng gọi âm ỉ, đã là hiểu được Biện Trang vì sao như thế.

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng có chút bất giải...

Người này năm đó tại long cung trước, kia vì Kha Nhạc Nhi không nhìn hết thầy 'Ngông nghênh' ?

Bất quá, Lý Trường Thọ cũng không muốn vì khó khăn sau này 'Nhị sư huynh' .

Nhất là, xem cho tới bây giờ Biện Trang hạng anh tuấn, còn muốn nghĩ sau này nhị sư huynh hình tượng...

Ân, Lý Trường Thọ đáy lòng toát ra các loại cảm khái.

Biện Trang vội vã bay đến Lý Trường Thọ trước mặt, cũng không biết là quá mức kích động, hai chân nhất loạn, lập tức tại vân thượng ngũ thể đầu địa, ghé vào vân thượng bay ra mấy trăm trượng xa.

Ba!

Biện Trang vùi đầu tại đám mây trung, hai tay lên đỉnh đầu tạo thành chữ thập, trong miệng hô to:

"Mặt tướng Biện Trang, nguyện vi Hải Thần hiệu truy tiên tử, không phải, nguyện vi Hải Thần khuyển mã lao!"

Máu chảy đầu rơi, sẽ không tiếc!"

Đông Mộc Công nhíu mày nhìn Lý Trường Thọ, rất nghiêm túc hỏi: "Quả thật vô sự ư?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Hắn lúc này còn trẻ, hơi chút ma luyện một phen, sau này mà khi trọng dụng."

Ghé vào vân trung Biện Trang bắt giác sừng sốt, thoáng ngẩng đầu, trộm nhìn về phía trước mặt này hai vị Thiên Đình thực quyền đại lão, đáy lòng điên cuồng tế phẩm vừa rồi Hải Thần lời nói...

Lời này là mấy cái ý tứ?

Hải Thần thật sự, còn rất xem trọng hắn?

Là hắn thân thượng có gì độc đáo mà lại mình đều chưa phát hiện tính chất đặc biệt, hấp dẫn Hải Thần chú ý?

Biện Trang còn có chút phát mộng, Lý Trường Thọ đã là thúc giục nói:

"Vân thượng lạnh, biện thông lĩnh mau đứng lên đi.

Còn thỉnh biện thông lĩnh trước chạy trở về, nhượng có phẩm giai tướng lãnh bước ra khỏi hàng, ta hơi sau có an bài cần bổ trí."

Biện Trang cả người run run hạ, lập tức nhảy dựng lên, mắt trung tinh tinh nhiên, đáy lòng trống rỗng.

Này là, sao lại thế này?

Mà Lý Trường Thọ giờ phút này vừa cười nói: "Biện thống lĩnh, Đại Pháp Sư tặng người đình ba khả muốn thu hảo, chớ có tổn hại ."

"Ai, ai!"

Biện Trang môi run run , ngay sau đó liền phục hồi tinh thần lại, hô to vài tiếng "Mạt tướng lĩnh mệnh" "Đa tạ Hải Thần", đã đem Cửu Xi Đình Ba ôm vào trong ngực, xoay người liền hướng tới Thiên Hà biên phóng đi, trong miệng vội vàng hô quát...

"Mộc Công, chúng ta đi qua đi."

Lý Trường Thọ mỉm cười làm thinh, cùng Đông Mộc Công thương thức rộng lớn mạnh mẽ Thiên Hà phong cảnh, nói giỡn giữa, hướng thiên binh hội tụ nơi mà đi.

Lý Trường Thọ đột nhiên nghĩ đến, nhị sư huynh trong nhà tựa hồ còn có cái tên là 'Thiên Nhai Các' xích tiên nhân hội sở.

Cái này, thật cũng có vài phần giới trị lợi dụng.

...

Đội Đông Mộc Công giao thác hồ phù, mười vạn Thiên Hà thủy binh đối Lý Trường Thọ được rồi lễ, Lý Trường Thọ xin ý kiến phê bình thức tiếp quản này mười vạn thiên binh.

Vẫn chưa đa chậm trễ, Lý Trường Thọ lập tức triệu tập thật to nhỏ ba trăm vị thiên tướng.

Lý Trường Thọ trước hết làm , chính là đề bạt mặt khác hai gã Phó thống lĩnh, nhượng bọn họ cùng Biện Trang cùng nhau quản lý Thiên Hà thủy quân.

Biện Trang đối này không hề câu oán hận, thậm chí còn cảm thấy này là Hải Thần biết được hẳn năng lực hữu hạn, sở làm 'Sấn sóc an bài' .

Từ đại bi, đến lớn hi;

Biện Trang tại ngăn ngủi trong vòng một ngày, xem như cảm nhận được như thế nào nhân sinh triều khởi triều lạc.

Đội Lý Trường Thọ vậy lui chúng thiên tướng, chỉ chừa ba vị Phó thống lĩnh nghị sự thời, Biện Trang người thứ nhất tiếp cận đi lên, hai tay đang cảm mình tích góp từng tí một đa niên tiên tiêu vật —— hai chỉ nhẫn trạng trừ vật pháp bảo.

"Hải Thần, này là mạt tướng hiểu kính ngài !"

Kia hai gã thiên tướng liếc nhau, khẩn trương bắt đầu tự tìm tòi hầu bao.

"Vô liêm sỉ!"

Lý Trường Thọ đột nhiên một tiếng quát lớn, cả người lộ ra một cỗ kinh người uy nghiêm.

Biện Trang hai chân run lên, khăn trương quỳ một gối xuống địa.

Lý Trường Thọ phát trần vừa mới, quát:

"Tả hữu! Đem Phó thống lĩnh Biện Trang kéo xuống, dĩ thiên lôi tiên quật sao Bắc Đẩu số!

Dám trắng trợn hối lộ bản thân, loại này không khí như thịnh hành, còn rất cao!"

Biện Trang trương há mồm, còn chưa kịp nói chuyện, đã là có mấy danh thiên binh vọt tới, cái khởi Biện Trang hướng bên mà đi.

Không bao lâu, Thiên Hà biên lôi quang lóng lánh, Biện Trang tiếng kêu thảm thiết qua lại quanh quần.

Mặt khác hai gã Phó thống lĩnh cũng có chút lo lắng đề phòng, hoàn hảo Lý Trường Thọ vẫn chưa lại tức giận, khôi phục vẻ mặt ôn hoà.

Đội Biện Trang bị phạt mà về, Lý Trường Thọ lại ban thưởng hạ chữa thương đan dược, nhượng Biện Trang dùng sau, cùng bọn chúng ba người bắt đầu thương nghị đại sự.

Này mười vạn thiên binh, Lý Trường Thọ tự nhiên sẽ không cầm đi tấn công tứ hải phản quân.

Hắn bố trí đi xuống tam việc vụ.

Thứ nhất, đem này mười vạn thiên binh luyện binh địa điểm, tuyền tại Nam Hải, Đông Hải, liền ngay trước mặt Long tộc, mỗi tháng thao luyện ít nhất hai mươi lần, việc này do hai vị Phó thống lĩnh phụ trách.

Thứ hai, tuyền một đám thông minh điểm thiên tướng xuất lai, do Biện Trang mang theo bọn họ đi Nam Hải, Bắc Hải, Đông Hải long cung lần lượt cái tống tiền, đồng thời do Biện Trang hiện thân thuyết pháp, nói Thiên Đình như thế nào như thế nào hảo.

Phương diện này công tác, Lý Trường Thọ Hội An hàng mấy danh Hải Thần giáo thần sứ, toàn bộ hành trình phụ trách chỉ đạo Biện Trang.

Nhưng đồng dạng, Lý Trường Thọ với Biện Trang hạ chết mệnh lệnh, tại Long tộc vui chơi giải trí có thể, nhưng không thể nhúng chàm hải nữ, long nữ, bại hoại Thiên Đình uy nghiêm.

"Bằng không, hừ!"

"Mặt tướng tuyệt đối không dám, bằng không nhiệm đại nhân ngài xử trí!"

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Ta nói ở phía trước, ngươi như thật sự phạm vào việc này, liền bác ngươi bài vị thiên chức, khiến ngươi gửi Thiên Phật giếng đi phạm trần, hóa thành một bức nữ tử thấy liền sợ bộ dáng!"

Biện Trang bắt giác hai chân run lên, liền nói không dám.

Hắn tại Thiên Đình hỗn mấy ngày này, kỳ thật cũng làm hiểu được ...

Hắn hi hoan cũng không phải là vị ấy nữ tử, chỉ là đơn thuần sắc đẹp thôi.

Làm tốt này chút an bài, Lý Trường Thọ cảm xuất một quyển 《luyện binh tiêu sách》, nhượng tam danh Phó thống lĩnh cẩn thận cân nhắc, nửa tháng nội bắt đầu trận đầu tứ hải diễn binh.

Này ba vị Phó thống lĩnh ôm quyền đáp ứng, cung kính địa đưa Lý Trường Thọ rời Thiên Hà biên.

Lý Trường Thọ mới vừa đi, mặt khác hai vị Phó thống lĩnh sẽ cùng thời chấp tay, nhất người cười nói:

"Biện đại ca, ta tính tình cấp, sau này như có va chạm chỗ, còn thỉnh nhiều hơn tha thứ."

Biện Trang đầu tiên là ngẩn ra, theo sau liền chịu đựng lưng đau, thẳng thấn thất lưng can, mỉm cười trả lời: "Đâu có, đâu có."

Nguy cơ, tạm thời độ qua.

Mà Biện Trang giờ phút này đã là hiểu được, hắn hiện tại...

Đã muốn thành Hải Thần người!

Dễ nghe một chút kêu dòng chính, khó nghe một chút chính là thân tín!

Này, hạnh phúc tới quả thực quá nhanh, nhượng hắn cũng có chút trở tay không kịp, đồng thời bức thiết cấp Hải Thần đại nhân, đưa một chút gia hương thổ đặc sản lại đây.

...

Rời khỏi Thiên Hà biên sau, Lý Trường Thọ cười mây chạy tới Lăng Tiêu bảo điện.

Nhượng Thiên Hà thủy binh hạ phàm đi hải trung luyện binh, bắt quá là hấn đến tiếp sau trong kế hoạch nhất hoàn thôi.

Hơi sau sự, còn muốn cùng Ngọc Đế Bệ Hạ trước thời hạn bẩm báo một tiếng, mượn Thiên Đình lực.

Hành chí Lăng Tiêu điện, thủ vệ thiên binh bất dám ngăn trở, điện hôm trước đem vôi vàng hành lễ.

Lý Trường Thọ cười mây trực tiếp rơi vào cửa điện trước, bung phát trần, quần áo áo trắng, vào Lăng Tiêu bảo điện.

Trên đài cao áo trắng Ngọc Đế buông trong tay quyển sách, cười nói:

"Trường Canh, chính là lại có gì diệu kế?"

Lý Trường Thọ đầu tiên là hành lễ, theo sau liền đem mình bộ phận kế hoạch kể lại nói một lần.

Đương Ngọc Đế nghe được...

"Bệ Hạ, ngài ý chỉ đã hạ, Bàn Đào Yên liền là quyết định Long tộc tồn vong thời, tiểu thần liền coi đây là chuẩn, hành thu long sự.

Tiểu thần cảm thấy, lúc này vẫn như cũ có hoàn thành thượng sách khả năng, nhượng Long tộc chủ động báo ân quy phục, Thiên Đình oai khả tấn vung rồi."

Ngọc Đế cười nói: "Như Trường Canh cảm thấy thời gian dồn dập, Bàn Đào Yên cũng khả đẩy sau."

"Bệ Hạ đoạn không thể như thế!"

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Bệ Hạ, sáng ban hành lệnh, tối lại thay đổi là tối kỵ, Bệ Hạ ngài một đạo ý chỉ, liền là Thiên Đạo vận chuyển cũng sẽ chịu ảnh hưởng, lan đến trong thiên địa sinh linh vô số, như đơn giản sửa đổi, chẳng lẽ không phải Thiên Địa đại loạn?"

Bệ Hạ xin yên tâm, tiểu thần chỉ là kiệt lực đi thử một lần, như khả thành tất nhiên là không thể tốt hơn, như bất thành, cũng khả vì Thiên Đình thu Long tộc sau, giảm bộ phận nhỏ lực cản."

"Thiện!"

Áo trắng Ngọc Đế cảm khái không thôi, thở dài: "Được Trường Canh, ta gì sầu lo? Khả có gì, là Thiên Đình năng xuất lực?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, nói: "Tiểu thần cả gan, cần tam dạng sự vật."

Ngọc Đế nhất thời tinh thần tỉnh táo, "Nói đi!"

Lý Trường Thọ nói: "Tiểu thần cần Bệ Hạ trắng tinh thu tay một phong, không cần cái Thiên Đế ấn tỳ, Bệ Hạ lưu nhất sợi đạo vận tại nó [mỗi ngày zww. xyz] thượng liền khả."

"Thiện."

"Tiểu thần cần bàn đào một chút, hơi sau sẽ đi Thánh Nhân môn hạ Ngọc Hư Cung, Kim Ngao Đào to như vậy, tiếp Xiển Giáo, Tiệt Giáo chấp chương giáo vụ người."

Dĩ Thiên Đình dục thu Long tộc nhập thiên sự, thỉnh hai giáo cao thủ phát ra tiếng gáp rút tiếp viện, đối Long tộc tạo áp lực."

"Thiện!"

"Tiểu thần còn cần một ít công đức, một phần Bệ Hạ mệnh lệnh."

Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra nhất trương quyển trục, đúng là kia Đại Vũ Trị Thủy Đồ, không nhanh không chậm địa nói:

"Tiểu thần đi Hỏa Vân Động thời, từng được Đại Vũ đế quân ban thưởng hạ vật ấy, nó thượng đánh dấu Nam Thiệm Bộ Châu giang, hà, hồ, trạch."

Kế tiếp này mười hai năm, tiểu thần tự thỉnh, mang theo này đồ du Nam Thiệm Bộ Châu.

Bệ Hạ, tứ hải tuy lớn, bài vị hữu hạn.

Nam Thiệm Bộ Châu bên trong giang hà hồ, tẫn khả phong cấp thấp thủy thần;

Mà phân phong các nơi thủy thần, khả mệnh nhiệm kỳ, ngàn năm, trăm năm đều có thể.

Như thế, này tốp bài vị khả khiến Long tộc nhanh chóng rửa sạch tự thân nghiệp chướng, Long tộc như thế nào có thể không tâm động?

Cưỡng chế, thi ân, lại cấp Long tộc hy vọng, tiểu thần không sợ Long tộc bất chủ động chờ lệnh.

Mà lại, đem Nam Thiệm Bộ Châu thủy sự nhét vào Thiên Đình trực quản nhóm, cũng khả bỏ Thiên Đình bài vị ghé trống bất túc."

"Diệu, diệu a!"

Ngọc Đế vỗ tay cười to, tại ngọc án sau đó đứng dậy, ánh mắt sáng quắc địa nhìn Lý Trường Thọ.

"Trường Canh, ngươi đến cùng còn có thể cấp ta bao nhiêu kinh hi! ?

Dĩ Đại Vũ Trụ Thủy Đồ, khai thác Nam Thiệm Bộ Châu giang hà hồ trạch chi thần vị, ủy loại này bài vị dĩ nhiệm kỳ, gì sâu không thể dẫn kia Long tộc chủ động nguyện trung thành?

Này đẳng diệu kế, phi Trường Canh không thể xuất!

Trường Canh mau mau nghe lệnh!"

Lý Trường Thọ làm đạo vái chào, miệng nói: "Tiểu thần tại."

Ngọc Đế tại ngọc án sau đi qua đi lại, tinh thần toả sáng, hai mắt uẩn quang!

Chợt dẫn Thiên Đạo lực, khai Thiên Đế khẩu:

"Nay, ta mệnh Hải Thần Trường Canh, Trì Đại Vũ Trụ Thủy Đồ, chương Trảm Ma Kiếm, tuần tra Nam Thiệm Bộ Châu các nơi thủy lợi, định giang, hà, hồ, trạch chi thần vị!"

"Tiểu thần lĩnh mệnh!"

Lý Trường Thọ lời nói hạ xuống, Lăng Tiêu bảo điện các nơi kim quang lóe ra, một cỗ luồng công đức lực hướng Lý Trường Thọ trong tay sở cử bảo đồ mà đi, cơ hồ đảo mắt, đã đem này bảo đồ nhuộm đậm thành màu vàng.

Tùy theo, lại có nhất bả liên vô bảo kiếm, tự Lý Trường Thọ trước mặt chậm rãi ngưng tụ thành, nó thượng bao vây lấy nồng đậm Thiên Đạo lực, cũng có có thể so với Hậu Thiên cực phẩm công đức linh bảo phong duệ

Thiên Đế Trảm Ma Kiếm!

(PS: Cảm tạ minh chủ 'Than thấp hương tiêu' lại phiêu hồng! ; cảm tạ tân minh chủ 'Ba mươi mà đứng 1984', 'Toan sửa toan bộ uống trống tron', 'Thư hữu 150601164220147', 'Không muốn lộ ra họ tên tiểu manh tân' mạnh mẽ ủng hộ!

Cảm tạ các vị độc giả lão gia đối chính bản ủng hộ, tác giả khuôn thận trọng thêm càng đất!)

-----oOo-----

Đệ ba trăm nhất mười hai chương Hải Thần, người thiếu nữ đồ đệ không thiếu?

Rời Lăng Tiêu bảo điện, trở về Hải Thần phủ trên đường, Lý Trường Thọ hí mắt cười.

Lấy việc công làm việc tư một lần, cảm giác còn rất không sai...

Bất, không đúng, công cùng tư đều lợi hảo sự, như thế nào năng kêu lấy việc công làm việc tư?

Mắt nhìn trong tay áo lóng lánh kim quang Đại Vũ Trụ Thủy Đồ, Lý Trường Thọ nhất thời các loại thoải mái.

Trực tiếp tinh lược mình lượng lớn công đức lực a!

Này bảo vật hơi sau chỉ cần hơi thêm tế luyện, liền khả trở thành nhất kiện công phòng gồm nhiều mặt Hậu Thiên cực phẩm công đức linh bảo!

Mà lại căn cứ Lý Trường Thọ suy tính, hẳn chỉ cần hoàn thành thăm dò giang hà hồ hải, Thiên Đạo còn có thể đánh xuống công đức, cái này bảo vật có lẽ còn có thể lại tăng lên!

Cho nên vừa rồi xuất Lăng Tiêu điện thời, xem Ngọc Đế Bệ Hạ cái loại này cảm động, cảm khái nhân thần, Lý Trường Thọ bao nhiêu đều có chút...

Không tốt lắm ý tứ.

Mười hai năm thu long quy hoạch đã muốn toàn diện khởi động, Lý Trường Thọ đã muốn bả phải an bài sự an bài đi xuống .

Kế tiếp hẳn cũng sẽ không sự sự tự mình làm, đi Xiển Giáo, Tiệt Giáo bái phỏng qua đi, lại đi long cung tìm Đông Hải Long Vương đánh cái kêu, theo sau liền lái thuyền công khoản du Nam Châu, chờ đợi Bàn Đào Yến bắt đầu.

Này bộ phương án, có phải hay không tuyệt đối có hiệu , kỳ thật có đợi thương thảo.

Nhưng đối Lý Trường Thọ mà nói, này là tối ổn, cũng là hẳn năng hai bên bắt đắc tội phương án...

Trở về Hải Thần phủ, Lý Trường Thọ đem Thiên Đế Trảm Ma Kiếm bày đặt tại chính đường để thấy nhất vị trí, lại làm cái đạo vái chào đã bái bái.

Theo sau, hấn dọn trưng ghế xích đu, phơi nắng Thiên Đình thái dương, đợi Đông Mộc Công đưa tới bàn đào.

Có thiên tướng bung tới nước trà, có Dao Trì tiên tử đưa tới Vương Mẫu nương nương ban cho mâm đựng trái cây, Lý Trường Thọ liền loại này thản nhiên hưởng thụ ...

Tuy rằng giấy đạo nhân nhảm nháp này chút, vị thoáng có chút bất túc, nhưng tóm lại cũng là phải làm làm bộ dáng.

Nếu mình không có nhiều như vậy giấy đạo nhân, chân thân ở vào vị trí này, nói vậy Thiên Đình cuộc sống chính là vô cùng nhàn nhã, thoải mái, mà lại buồn tẻ.

Nói lên Vương Mẫu nương nương, Lý Trường Thọ thượng thiên tới nay, một mạch chưa từng thấy này vị thiên hậu hình dáng.

— kỳ thật là Lý Trường Thọ cố ý tránh đi, chưa đi bái kiến quá Vương Mẫu nương nương.

Tị hiềm?

Cái này nhưng thật ra không cần.

Lý Trường Thọ còn chưa tự tin đến, bằng mình khối này tuổi già sức yếu giấy đạo nhân, có thể bị người hiểu làm gì, hấn ngày thường liền nữ tiên đều không đi tiếp xúc, nhiều nhất chính là cùng thiên tướng nhóm nói giỡn trêu ghẹo vài câu.

Không đi bái kiến Vương Mẫu, là Lý Trường Thọ lo lắng Ngọc Đế cùng Vương Mẫu tại 'Thiên Đình đại quyền' thượng có mâu thuẫn.

Vương Mẫu nương nương cùng Ngọc Đế không sai biệt lắm cân cước, Đạo Tổ năm đó là nhượng bọn họ hai vị chương quản Thiên Đình;

Trên danh nghĩa, Vương Mẫu quyền bính, đồng thời không kém Ngọc Đế.

Đến nay, Lý Trường Thọ cũng bắt làm không hiểu, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu đến cùng là cái gì quan hệ, nhưng Thiên Đình đại quyền tụ tập tại Ngọc Đế tay, Vương Mẫu chỉ tại Dao Trì trung tu hành.

Cố, chủ động đi bái kiến Vương Mẫu, liền có bị Ngọc Đế hiểu làm phong hiềm, ; không đi bái kiến Vương Mẫu, mình nhưng không có bất luận tổn thất.

Hai giả tương so với, tự rước nó khinh, hạt nhân xông ra nhất cái Ôn tự.

Đáy lòng xẹt qua này chút ý niệm trong đầu, Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, khối này lão thân tiên giấy đạo nhân tại kia nhắm mắt dưỡng thần.

Nghe trong gió, có ngoài tường khe khẽ nói nhỏ tiếng, cũng có thiên binh tuần tra thời chinh tề tiếng bước chân, còn có xa xa không biết đâu nào tọa tiên trên núi, tiên tử cười khẽ tiếng.

Tiếng tiếng lọt vào tai, cũng không quá tâm.

Đi Xiển Tiệt hai giáo bá kiến chấp chương giáo vụ người, kỳ thật chính là đi cầu kiến Quảng Thành Tử cùng Đa Bảo đạo nhân.

Tiệt Giáo bên này nhưng thật ra hảo kiến, Xiển Giáo bên này còn có cái Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, mình nhưng thật ra muốn trước thời hạn chuẩn bị sẵn sàng, miễn cho gặp đối phương làm khó dễ.

Lý Trường Thọ trước đây nghe Đông Mộc Công nói lên quá, nguyên nhân Thiên Đình trước đây Bàn Đào Yến cũng không có gì tân khách, Dao Trì bảo khổ trung bàn đào còn thừa thập phần nghiêm trọng, không ít bàn đào quá ngàn năm sẽ hóa thành linh khí tiêu tán, tạo thành nghiêm trọng lãng phí.

Cho nên, lần này đi cấp Xiển Tiệt hai giáo tặng lễ, Thiên Đình phải sẽ không keo kiệt.

'Lại phải như thế nào ám chỉ Bệ Hạ, ta cũng muốn làm điểm quả đào ăn?'

Tuy nói bàn đào mình vô thậm trọng dụng, nhưng sư phụ, sư muội, sư thúc, sư tổ, chuẩn sư nương các nàng, dùng bàn đào khẳng định rất có ích lợi.

Sư muội phi thăng xuất quan sau, làm điểm bàn đào trở về ăn mừng hạ, cũng là có chút hợp với tình hình.

Chính như này nghĩ, Lý Trường Thọ nhất tâm nhị dụng, non nửa tâm thần lưu lại Thiên Đình Hải Thần phủ, đại bán tâm thần trở về bản thể.

Tiên thức lại tại sơn môn các nơi tinh tế xem xét một lần, xác định các nơi như thường, không có gì tâm ma quỷ phá, lúc này mới an tâm thu hồi ánh mắt.

Chính lúc này, nhất mặt bóng hình xinh đẹp bay ra Phá Thiên Phong, hướng Tiểu Quỳnh Phong mà đến.

Nàng giẫm lên áng mây, quần áo băng màu lam thanh nhã váy dài, tóc dài bắt sơ tóc mây, chỉ là trát khởi đơn giản đuôi ngựa, ngọc diện lạnh như băng thời đẹp tuyệt nhân gian, lại nhượng người không khỏi theo bản năng suy nghĩ, nàng mỉm cười thời lại chính là loại nào bộ dáng.

"Hữu Độc không phải muốn bé quan ư?"

Lý Trường Thọ cũng là có chút buồn bực.

Vừa mới giúp nàng xử lý tâm ma, lúc này chính phải là cảm ngộ mọc thành bụi thời, vì sao hội ra ngoài đi lại?

Chẳng lẽ, đáy lòng còn có tích tụ?

"Thôi, giúp người giúp đến cùng, hãm hại phật hãm hại đến tây."

Lý Trường Thọ khẽ thở dài nửa tiếng, chủ động ra ngoài, đứng ở đan phòng ngoài, đóng cửa các nơi đại trận, lẳng lẳng đặng Hữu Cầm Huyền Nhã bay tới.

Vốn là muốn trực tiếp đi phòng cờ bạc Hữu Cầm Huyền Nhã, phát hiện Lý Trường Thọ thân hình, dưới chân mây trắng liền lập tức quẹo cái loan, lập tức hướng đan phòng hạ xuống...

Nàng tự vân thượng nhẹ nhàng nhảy xuống thời, làn váy hơi hơi bay lên, chân ngọc bạch ngọc không tỳ vết, cũng là có chút đẹp mắt.

"Trường Thọ sư huynh."

Huyền Nhã hai tay ôm quyền hành lễ, bạc môi hơi hơi mân khởi, khóe miệng lộ ra nhàn nhạt ý cười, cặp kia so đêm sao bầu trời đêm còn muốn trong suốt con ngươi, kể ra đáy lòng bình yên cùng vui mừng.

"Hữu Cầm sư muội, " Lý Trường Thọ chấp tay hoàn lễ, cười nói, "Gần đây tu hành khả có nghi nan?"

Hữu Cầm Huyền Nhã ngậm khẽ một hai, rất nghiêm túc địa gật gật đầu, khuôn mặt hơi chút có chút hổ thẹn...

Thẹn... Ngượng?

"Nhượng sư huynh thất vọng rồi, " Hữu Cầm Huyền Nhã mặt cười tràn đầy âm đạm, "Ta tự tu hành thời, kém chút bị tâm ma sở thừa dịp, đạo tâm lúc này mặc dù đã vững chắc, nhưng loại này quả thực..."

Lý Trường Thọ cười nói: "Tâm ma thôi, ta bồi luyện khí sĩ phần lớn đều phải được lịch, không cần bởi vậy mà chú ý."

Ngược lại là, sư muội ngươi phải nghĩ lại, vì sao đạo tâm có khe hở, bởi vậy tránh cho vi tâm ma sở thừa dịp."

"Trường Thọ sư huynh theo như lời, Huyền Nhã đều nhớ kỹ."

Hữu Cầm Huyền Nhã ngẩng đầu nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, thấp giọng nói: "Có thể cùng ta tại trên núi đi một chút ư? Ta có mấy người nghi hoặc, cũng là cùng đạo tâm khe hở có quan hệ, nghĩ thỉnh giáo sư huynh."

Lý Trường Thọ: ...

Nàng phải sẽ không, muốn cùng mình chia xẻ tâm ma trải qua đi?

Thật đúng là như thế.

Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã tại đan phòng bên ngoài núi rừng trung tùy ý bước chậm, nghe Hữu Cầm Huyền Nhã nói ra tâm ma bên trong đại khái tình hình.

Thậm chí, nàng không muốn nói dối, chịu đựng ngượng ngùng, nói cùng tâm ma hóa thành 'Trường Thọ sư huynh', như thế nào vui sướng tu hành.

Rất thuận cái loại này.

"Trường Thọ sư huynh, " Hữu Cầm Huyền Nhã quay đầu nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ chéch mặt, nhẹ giọng vấn, "Huyền Nhã có một chuyện không rõ.

Kia tâm ma từng đối Huyền Nhã có chút vô lễ cử động, cụ thể liền là, kia tâm ma hướng trước..."

"Cái này không cần phải nói cụ thể!"

Lý Trường Thọ cắt đứt Hữu Cầm Huyền Nhã giảng thuật, cười nói: "Đại khái vấn đề ta đã hiểu được .

Sư muội hướng tới song tu cuộc sống, là cùng nhau tu hành, cùng nhau đàm luận, nhàn vân dã hạc, đánh đàn tấu tiêu, tề chạy trường sinh con đường.

Này kỳ thật là không ít luyện khí sĩ đáy lòng suy nghĩ đạo lữ sự, thanh tĩnh thanh nhã, thập phần không sai."

Hữu Cầm Huyền Nhã nháy mắt mấy cái, thấp giọng nói: "Sư huynh, Huyền Nhã không phải muốn hỏi cái này..."

Lý Trường Thọ cười nói: "Kia là cái gì?"

"Ân..."

Hữu Cầm Huyền Nhã thoáng suy tư, hạo xỉ khinh khẩu bạc môi, mi hạ sóng mắt khinh dạng, bạn trong rừng thổi tới từ từ gió mát, nhẹ giọng nói:

"Mới vừa hỏi qua sư phụ, sư phụ nói, tâm ma sở hiển, kỳ thật đều là Huyền Nhã chấp niệm.

Huyền Nhã cũng hỏi qua bản tâm, vẫn có chút mê mang, cố tới tìm sư huynh tìm một đáp án."

"Ân, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Su muội người nói chính là, như ta có thể cho người cái này đáp án, ta tự sẽ cho người."

"Kia... Ân..."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ nhàng than nhẹ, hai tay thùy tại trước người, mười ngón lần lượt thay đổi.

Tâm có lộc nhẹ nhàng được, ngôn quá chốc lát chỉ số từ.

Lý Trường Thọ kiên nhẫn đợi, cuối cùng nghe được Hữu Cầm Huyền Nhã nói ra câu kia:

"Trường Thọ sư huynh... Huyền Nhã khả năng... Đối với người có một ít bất đồng ở tu đạo bầu bạn ... Niệm tưởng..."

Lý Trường Thọ nhin không được một tay phù ngách.

Chẳng lẽ, nàng bả tâm ma vượn 'An Lộc Sơn trảo' hành vi, cho rằng nàng nội tâm chấp niệm?

Cái này thật cũng nói được đi qua, nhưng này chỉ là, khụ, chẳng qua là Lý Trường Thọ vi dọa đến nàng, mà áp dụng kịch liệt thủ đoạn.

Hơn nữa trong lòng ma huyễn cảnh trung, hẳn thật sự chi là làm làm bộ dáng, không có bất luận vượt qua điểm máu chốt hành vi!

Này sao làm...

Hồng tiểu hài tử một loại, nói cho nàng nghĩ như vậy là không đúng, là bất thuần khiết, nhưng nàng tự trách áy náy?

Này cũng quá bất địa đạo điểm.

Lý Trường Thọ cân nhắc hạ ngôn ngữ, khoanh tay ngẩng đầu, thông qua trong rừng khe hở nhìn không trung vài đóa mây trắng.

Hắn ôn tiếng nói:

"Su muội, người ta tu hành trước, đều là phạm nhân.

Phạm nhân nhỏ yếu, cần dĩ sinh sản hậu đại, lai bảo trì tộc quần vững chắc, nhượng tự thân huyết mạch có thể kéo dài tới.

Cho nên, có một việc là viết nhập huyết mạch bên trong, này trong đó liền bao gồm Nhân tộc sinh sản sự.

Người đầy lòng xuất hiện kia phần niệm tưởng, kỳ thật rất bình thường, Kim Tiên nếu không tuyệt tình tuyệt tính, làm sao có thể không muốn? Cho nên, người không cần vì thế cảm giác xấu hổ, cảm thấy mình không đủ thuần túy.

Dục, tình, tâm đẳng, đều là mình nhất bộ phận, học đi không chế, đi đối mặt, đi khắc phục, cũng là tu hành một loại phương thức."

Hữu Cầm Huyền Nhã nghe được nhập thần, tinh tế cân nhắc, bất giác kinh thờ nhẹ ra khẩu khí.

Khúc mắc quả thật giải khai.

Lý Trường Thọ cười nói: "Hơn nữa, sự muội tâm tư của người, quả thật là thập phần đơn thuần .

Cử cái ví dụ, người cũng biết phạm nhân vợ chồng như thế nào cụ thể hành sự, mới có thể được con nối dòng?"

Hữu Cầm Huyền Nhã lập tức đáp:

"Huyền Nhã tự thu thượng xem qua, nghe nói chắc là âm dương nhị khí giao hội, phương khả thai nghén sinh linh.

Đại để, hai người đối mặt mà ngồi, song chương cộng để, từng người vận chuyển pháp lực tiên lực, dĩ căn nguyên âm dương nhị khí vi dẫn, ngưng sinh linh khí, quy về nữ tử trong bụng."

Lý Trường Thọ cái trán bất giác toát ra mấy cái dấu chấm hỏi, "Ai dạy người cái này? Đây là sai giải."

Hữu Cầm Huyền Nhã có chút bất giải địa nháy mắt mấy cái, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, nghiêm mặt nói:

"Còn thỉnh Trường Thọ sư huynh dạy ta!"

"Ta giáo!"

Lý Trường Thọ đều nhin không được lão mặt đỏ lên, khẩn trương nói: "Việc này người đương đến hỏi sư phụ người, hoặc là đến hỏi Linh Nga, Tử sư thúc các nàng.

Người ta nam nữ hữu biệt, này là đơn giản giáo bất được ."

Hữu Cầm Huyền Nhã bất giác càng nghi hoặc chút, mà Lý Trường Thọ chủ động chuyển quá đề tài, bắt đầu tán gẫu đồng kỳ đệ tử 'Tốt nghiệp hướng đi' .

Hữu Cầm Huyền Nhã là Độ Tiên Môn đương đại thủ tịch đại đệ tử, việc này tự nhiên cũng có chú ý, thực nhẹ nhàng đã bị Lý Trường Thọ mang trật lực chú ý.

Sau nửa canh giờ, nàng mang theo đống lòng kia phân nghi hoặc, quay lại Phá Thiên Phong.

Lý Trường Thọ xoa xoa cái trán mồ hôi nóng, đống lòng yên lặng thờ dài, cảm thấy mình có phải hay không phải cấp Ngọc Đế Bệ Hạ thượng một phong tấu chương, chuyên môn làm nhất làm Hồng Hoang vỡ lòng giáo dục?

Phải có không ít công đức đi... Đại khái.

"Song chương tương đề, ngôi xếp bằng, chắc, cũng thiết thòi người năng nghĩ ra được."

Lý Trường Thọ lắc đầu, thân hình phiêu nhiên trở về đan phòng.

Thoại lại nói đã trở lại, năm đó Đạo Tổ lập Thiên Đình, chư thánh định Thiên Địa đại sự thời, Nữ Oa Thánh Nhân bằng vào Tiên Thiên linh bảo Hồng Tú Cầu, định nhân duyên đại sự, lập Thiên Địa Nhân tam hôn.

Thiên hôn liền là chỉ Ngọc Đế cùng Vương Mẫu, này đối sư huynh muội làm gương tốt, thành Tam Giới hôn phối sự mẫu mực, chẳng qua nguyên nhân Thiên Đình yếu nhược tiêu, không có gì quá lớn ảnh hưởng, đem hôn nhân khuôn bản viết vào Thiên Đạo.

Tự kia sau đó, các tộc mới định ra hôn nhân giá thú cấp bậc lễ nghĩa.

Không giống vu, người nhị tộc thượng cổ thời, chủ yếu dựa bộ tộc tụ hội làm đối tượng, ngay lúc đó phong tục là —— do nữ tử phát động tập kích bất ngờ, coi trọng cái nào nam tử liền đi lên, đập hôn mê khiêng hồi mình lều trại.

Lý Trường Thọ tại sách cổ thượng nhìn đến loại này phong tục thời, cũng bất giác sinh ra một chút liên tưởng.

Này nếu cái nào bộ tộc có cái đại soái ca khiến cho nữ tử tranh đoạt, chẳng phải là sẽ bị nhất gậy gộc nhất gậy gộc đập nát sọ não?

Ai, Hồng Hoang a...

Không chỉ là nữ tử, nam tử cũng phải bảo vệ hảo mình a.

...

Tiến đi Hữu Cầm Huyền Nhã, Lý Trường Thọ lại đợi nửa ngày.

Đội mặt trời ngả về tây, thái âm tinh sắp tại biển mây phía trên thò đầu ra thời, Đông Mộc Công mang theo một đội thiên binh cuời mây mà đến.

Nhìn thấy Lý Trường Thọ sau đó, Đông Mộc Công hàn huyền hai câu, mượn xuất hai chỉ bảo nang.

"Tổng cộng ba trăm khối phẩm tương tốt nhất bàn đào, " Đông Mộc Công cười nói, "Xiển, Tiệt nhị giáo tất cả một trăm khối, Nhân Giáo cũng có một trăm khối.

Việc này là Vương Mẫu nương nương định ra ."

Nói xong nhẹ nhàng nháy mắt, Lý Trường Thọ nhất thời hiểu được trong đó ý.

Nhân Giáo có ai?

Trừ bỏ Thánh Nhân lão gia, không phải hẳn cùng Đại Pháp Sư?

Này một trăm khối bàn đào minh xác chính là đưa cho Lý Trường Thọ !

Lý Trường Thọ đáy lòng một trận cảm khái, nhưng mặt ngoài thập phần trấn định, đem bàn đào thu hồi, ngôn nói: "Mộc Công nhưng còn có cái khác dặn dò? Ta ngày mai sáng sớm phải đi Kim Ngao Đảo thượng."

"Cái này, " Đông Mộc Công quay đầu mắt nhìn Hải Thần phủ đại môn, thấp giọng nói, "Có cái vấn đề nhỏ, cũng coi như Vương Mẫu nương nương phó thác .

Hải Thần, ngươi thiếu đồ đệ không thiếu?

Không phải tu hành truyền đạo đồ đệ, là mưu lược trí kế đồ đệ, cùng Nhân Giáo đạo thừa không quan hệ.

Ngươi nếu thiếu đồ đệ, chỉ cần khai cái kim khẩu, ta lập tức cấp ngươi đưa lại đây."

Lý Trường Thọ bất giác thoáng nhú mày, thấp giọng nói: "Người nào năng nhượng Vương Mẫu nương nương phó thác?"

Đông Mộc Công truyền thanh nói: "Là một vị điện hạ, Bệ Hạ rất mực thương yêu cốt nhục, nương nương chường trung châu, bất quá một mạch không đối ngoại tuyên dương..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, "Bệ Hạ đối việc này là có ý tứ gì?"

"Việc này chính là Bệ Hạ nói ra ."

"Kia không có việc gì rồi, " Lý Trường Thọ cười nói, "Bệ Hạ có lệnh, ta như thế nào có thể không tôn?"

Này vị điện hạ ở đâu, ta cái này đi bái kiến một phen."

"Liên ở bên ngoài, " Đông Mộc Công chuyển quá thân, đối đại môn khẩu kêu một tiếng, "Long Cát điện hạ, mà lại vào đi, Hải Thần đáp ứng !"

-----oOo-----

Đệ ba trăm nhất mười ba chương Đại Pháp Sư quy quan, Tam Tiên Đảo đưa đảo

Đông Mộc Công vừa dứt lời, Hải Thần phủ ngoài liền có nhất danh thiên binh thoát ly đội ngũ, hai bước nhảy tới môn nội.

Này thiên binh cúi đầu bước nhanh tiến tới, đầu đội ngân khôi, thân khóa giáp chiến váy, xa xem cùng nam tử vô dị, chỉ là hơi thấp chút.

Đẳng nàng đến phụ cận, đối Lý Trường Thọ cùng Đông Mộc Công ôm quyền hành lễ, thấp đầu mới chậm rãi nâng lên, lộ ra nhất trương đoan chính thanh tú, bặt một chút ngây ngô khuôn mặt nhỏ nhắn.

Liên như tuổi dậy thì thiếu nữ, như đặt ở phạm nhân trung, cũng liền mười ba tứ tuổi bộ dáng.

Nàng nhất mở miệng, tiếng nói có chút thanh thúy:

"Long Cát bái kiến Mộc Công, bái kiến Hải Thần!"

"Điện hạ đa lễ rồi, " Lý Trường Thọ cười trở về cái đạo vái chào.

Long Cát tuy là Ngọc Đế Vương Mẫu nữ, mà lại là Thiên Đình công chúa, nhưng tại Thiên Đình bên trong vẫn chưa có đối ứng bài vị, xem như Ngọc Đế Bệ Hạ 'Gia quyến', loại này chấp lễ cũng coi như hợp tình lý.

Lý Trường Thọ đáy lòng nhưng rất nhiều cảm khái.

Long Cát, Phong Thần đại kiếp nạn sau Hồng Loan tinh quân, lại là một vị cùng Phong Thần đại kiếp nạn có quan hệ người đầy nhé.

Minh cùng Phong Thần đại kiếp nạn, quả nhiên là cắt không đứt, lý còn loạn ...

Lý Trường Thọ ý niệm trong đầu chuyển động, một chút cùng Long Cát có quan hệ trí nhớ phân đáp mà đến, hơi chút suy tính, đã đem mình sở biết tin tức đều sửa sang lại xuất lai.

【 Phong Thần kiếp nạn trung Long Cát, nhưng thật ra cái pháp lực không thấp tiêu cao thủ, đứng Xiển Giáo trận doanh, chủ động tiến đến tương trợ Chu Vũ Vương;

Long Cát bản vi Thiên Đế nữ, tục truyền là bởi vì phạm vào sai bị biếm hạ phạm giữa tu hành, tương quan chiến tích Lý Trường Thọ nhớ bắt Thái Thanh, liền nhớ được nàng bị nào đó cái tiên ông cùng Nguyệt Lão sở khuyên, gả cho nàng nhất cái dưới tay bại tướng.

Nàng bại tướng dưới tay đó, còn là cái bất như thế nào hành tiêu bạch kiểm, kêu Hồng Cẩm còn là cái gì . 】

Căn cứ Lý Trường Thọ đối Nguyệt Lão lão thiết hiểu biết, Nguyệt Lão có thể làm xuất loại này không lương tâm sự, tất nhiên là có người nào hoặc là thế lực ở sau lưng tính kế.

Có quan hệ Long Cát đại khái tình huống, Lý Trường Thọ sở biết cũng chính là này chút .

Đông Mộc Công ở bên nói: "Long Cát điện hạ, sao không hiện ra hình dáng, bái Hải Thần vi lão sư?"

"Là, " Long Cát công chúa nhẹ giọng đáp ứng , thân chu nổi lên nhàn nhạt tiên vụ.

Đội tiên vụ tiêu tán, trên người nàng giáp trụ biến mất, hóa thành một thân đạm bạch sắc tiên váy, như bộc tóc đen cũng thùy mới hạ xuống.

Lúc này, Long Cát cái đầu so vừa rồi thấp vài phần, thân mình cũng nhỏ bé và yếu ớt rất nhiều, đã hoàn toàn có thể dùng 'Đáng yêu' lai hình dung.

Lý Trường Thọ cẩn thận nhìn lên, này còn quả nhiên là cái thiếu nữ, vừa mới bắt đầu tiến vào thời kỳ trưởng thành cái loại này.

Bất quá nói trở về, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu đều xem như Tiên Thiên sinh linh, bọn họ nữ nhi sinh trưởng chu kỳ, là án niên tính, còn là án nguyên hội tính?

Này Long Cát công chúa ít nhất cũng mấy ngàn tuổi đi?

Này nếu tại Phong Thần đại kiếp nạn còn là như thế thiếu nữ tướng mạo, kia Nguyệt Lão lão thiết cùng gì tiên ông, cùng với cái kia Hồng Cẩm... Không phải là tại phạm tội ư?

Ân, mình thân là Ngọc Đế Bộ Hạ tín nhiệm phổ thông quyền thần, được mau chóng đưa ra một bộ hoàn chỉnh thiên quy thiên luật mới được.

Thiếu nữ Long Cát hướng trước, đối Lý Trường Thọ uyển chuyển cúi đầu, cung kính địa hô tiếng: "Long Cát bái kiến lão sư."

"Ai, chớ có hô ta lão sư, này nhân quả khả đơn giản chịu không nổi."

Lý Trường Thọ cười nói: "Công chúa điện hạ đã muốn cùng tiểu thần học mưu lược đạo, kia tiểu thần liền dày da mặt, tiếp nhận này phần công vụ."

Nhưng công chúa điện hạ hô tiểu thần làm Hải Thần là được, chớ có lão sư lão sư hô."

Long Cát bất giác coi hướng Đông Mộc Công, cái sau mím cười gật đầu, cảm thấy Lý Trường Thọ bất quá là khiêm tốn.

Kỳ thật, là thật sợ.

Mộc Công cười nói: "Hải Thần nói như thế nào, điện hạ như thế nào làm là được."

Long Cát công chúa lập tức giòn tan địa hô tiếng: "Hải Thần!"

Lý Trường Thọ lúc này mới vừa ý cười, từ trong tay áo cầm mấy bình đan dược làm lễ gặp mặt.

Hắn vốn tưởng rằng, Long Cát công chúa hôm nay đến đây, chỉ là cùng mình đánh cái kê, chạy cái đi ngang qua sân khấu, cũng không từng nghĩ, Đông Mộc Công dẫn người rời khỏi sau...

Này vị công chúa điện hạ liền đứng ở Hải Thần phủ góc trung, có chút tò mò địa đánh giá các nơi, cả người lộ ra một cỗ tinh nghịch.

"Điện hạ, ngài?" Lý Trường Thọ mắt trung lộ ra vài phần bất giải.

"Mẫu thân nhượng ta đi theo Hải Thần ngài bên người đa học đa xem, " này thiếu nữ cười nháy mắt mấy cái, mang theo một chút giáo hoạt, "Hải Thần, ta năng tại ngài này trụ hạ ư?"

"Điện hạ, thực bất giấu diếm."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Tiểu thần tại chỗ đó bất quá là hóa thân, ngày thường này hóa thân phần lớn là tại tu hành, không thú vị lắm."

"Hải Thần yên tâm, ta cũng là muốn tu hành !"

Long Cát cười nói: "Nếu mẫu thân nói nhượng ta đi theo Hải Thần bên người, ta tất nhiên là muốn vâng theo mẫu thân mệnh lệnh."

Hải Thần nếu là muốn xuất môn, hoặc là phải làm chuyện gì thời, như thuận tiện liền mang thượng Long Cát, như không tiện, coi như Long Cát bất tại chỗ đó.

Long Cát chính là lai làm Hải Thần ngồi bên cạnh đồng tử đồng nữ, chạy chân đánh tạp đều là không ngại, cũng đoạn sẽ không cấp Hải Thần gây ra nhân quả, gia tăng phiền toái, bỏ chúng ta Thiên Đình da mặt."

Lý Trường Thọ bất giác thầm khen.

Này vị công chúa điện hạ mỗi tiếng nói cử động đều là có chút biết lễ, lời nói cử chỉ lại có một loại tự thành khí độ, tự nhiên đại phương, bất kiêu bất táo, quả thật là cái không sai hạt giống.

Không hổ là Ngọc Đế cùng Vương Mẫu cốt nhục.

Lý Trường Thọ cười nói: "Nếu như thế, điện hạ không bằng đi Dao Trì chuẩn bị một phen, sáng mai lại đến kiến ta.

Ta ngày mai liền hội khởi hành, đi về phía trước bái phỏng tam giáo cao nhân, Long tộc Long Vương, điện hạ cùng ta cùng nhau đi dạo này một vòng, cũng coi như kết chút thiện duyên."

"Đa tạ Hải Thần!"

Long Cát nghe vậy vui vẻ không thôi, thật cũng vẫn chưa cưỡng cầu tại Hải Thần phủ trung trụ hạ.

Tiến đi Long Cát, Lý Trường Thọ bất giác bắt đầu trầm tư.

'Bệ Hạ này là... Mấy cái ý tứ?'

Nếu là dùng bài trừ pháp, kia đầu tiên bài trừ nhất cái tội vớ vẩn tuyên hạng —— 【
mỹ nhân kế】.

Đường đường Ngọc Đế, Tam Giới chúa tể, lại có Tử Tiêu Cung chỗ dựa, như thế nào hội đem coi như trân bảo nữ nhi, an bài đi mỹ nhân kế hấn nhất cái nho nhỏ Hải Thần?

Tiếp theo còn ứng bài trừ 【độc quân】 cái này tuyên hạng, Ngọc Đế cùng Vương Mẫu ứng làm bất xuất loại này cử động.

Ngược lại là Đông Mộc Công theo như lời lý do cực kỳ có thể tin, này vị điện hạ, chính là lai học mưu lược, học tính kế .

Nhưng này chút mưu lược, tính kế lại phải như thế nào giáo?

Hấn Lý Trường Thọ bất quá là làm sự ổn một chút, cân nhắc đa một chút, chuẩn bị càng đầy đủ một chút, cũng đồng thời không có gì đủ để dạy người sở trường thôi.

Tổng không thể truyền thụ Long Cát công chúa tư duy đạo đồ thị hình chiếu đại pháp, bồi dưỡng Long Cát công chúa phát tán tính tư duy...

Lý Trường Thọ ngồi ở ghế xích đu thượng, cũng là có chút khó khăn, cuối cùng chỉ có thể chuyển hoá ý nghĩ.

'Còn là bà này vị diện hạ cho rằng độc quân đi.'

Như thế, Lý Trường Thọ nhưng thật ra càng dễ dàng tiếp nhận rồi chút, mà lại hẳn ngày thường là Hải Thần, cũng không có gì cần úp mở .

Thế là, sáng sớm ngày thứ hai...

Lý Trường Thọ tâm thần vừa tại Hải Thần phủ giấy đạo nhân thân thượng, liền phát hiện Hải Thần phủ ngoài cửa, đứng một đạo đơn bạc thân ảnh, tự nhiên chính là Long Cát.

Nàng ở trên đầu đằm cái bố bao, tàng khởi mái tóc, lại thay một thân đạm bạch sắc đạo bào, bố giày, đảo cũng có chút 'Đạo đồng' bộ dáng.

Lý Trường Thọ khởi thân hướng phủ ngoài mà đi, ngoài cửa thiếu nữ cũng vội vàng xoay người.

"Điện hạ khả đợi lâu?"

"Long Cát kiến quá Hải Thần!"

Long Cát hạ thấp người hành lễ, lại nói: "Còn thỉnh Hải Thần hô ta Long Cát, hôm qua Hải Thần ngài chính là nói qua , hôm nay khởi, ta liền là Hải Thần ngài người hầu đạo đồng ."

"Kia, tiểu thần phải tội ."

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, cầm trong tay phát trần đưa đi qua.

Long Cát lập tức hướng trước, hai tay đem phát trần bồng quá, tượng khuông tượng dạng địa đoan tại trong lòng, đi theo Lý Trường Thọ phía sau.

Lý Trường Thọ tay áo bào vung lên, nổi lên nhất đóa mây trắng, lập tức mang theo Long Cát hướng Đâu Suất Cung mà đi.

Ngày hôm qua Lý Trường Thọ suy nghĩ hồi lâu, còn là quyết định đem Nhân Giáo này phần bàn đào đưa cho Đại Pháp Sư, nhượng Đại Pháp Sư 'Phân phối' .

Sự tuy nhỏ, cũng không năng tùy ý đợi .

Nhưng mà, nhượng Lý Trường Thọ không ngờ tới là...

Đại Pháp Sư nhưng lại bắt tại Đâu Suất Cung trung ngũ, khụ, tu hành!

Đâu Suất Cung trước viện, Tiểu Kim cười hi hi nói : "Đại Pháp Sư hỏi Thái Thanh Quan rồi, nói là có việc muốn bẩm báo Thánh Nhân lão gia."

Tiểu Ngân cũng ở bên nói: "Lão Quân mấy ngày trước đây ký ngưu đi ra ngoài, cũng bắt ở trong cung."

Trường Canh sư huynh, người có cái gì khó sự ư? Chúng ta hai cái cũng là có thể giúp người !"

Lý Trường Thọ: ...

Giúp gì?

Cầm mấy kiện Lão Quân bảo vật, đi xuống đôi hầu tử hô 'Tôn hành giả', 'Giả hành tôn' ?

"Bất là cái gì việc khó, " Lý Trường Thọ cười nói, tự trong lòng cảm xuất nhất chỉ hộp gấm, cười nói: "Vương Mẫu nương nương cầm chút bàn đào tặng cùng Đạo Môn tam giáo, ta riêng đưa lại đây."

Phương diện này có bàn đào ba mươi sáu khối, các người hai cái cũng không nên ăn vụng, đợi Đại Pháp Sư trở về thì sẽ thưởng ban cho người nhóm."

"A!"

Tiểu Kim Tiểu Ngân gật đầu đáp ứng, đảo cũng hiểu được không có gì.

Bàn đào thôi, Thiên Đình sơ lập, Đâu Suất Cung mới vừa kiến kia mấy ngàn năm, luôn luôn liền có tiên tử các tỷ tỷ đưa lại đây.

Sau lại bởi vì ăn quả đào ăn ngấy rồi, cầm đi cho ăn thanh ngưu không ít .

Theo sau, Lý Trường Thọ mang theo Long Cát bái biệt chỗ đó, cười mây hương Đông Thiên Môn phương hướng mà đi.

Long Cát công chúa lược làm suy tư, cầm chỉ ngọc phù xuất lai, tại nó nội viết xuống một đoạn lời nói.

Lý Trường Thọ cười nói: "Viết cái gì?"

"Hải Thần thỉnh xem."

Long Cát công chúa đem ngọc phù đưa tới, Lý Trường Thọ đảo qua liếc mắt một cái, bất giác cười khẽ vài tiếng.

Này vị Long Cát công chúa, nhưng lại đưa hấn vừa rồi đổi Tiểu Kim Tiểu Ngân theo như lời nói, đều ghi chép, mà lại tại sau đó viết nhất đoạn ngắn lời bình.

Lời bình viết là:

【 hôm nay Hải Thần nhập Đâu Suất Cung tìm Đại Pháp Sư, vốn muốn đem mẫu thân tặng cho bàn đào giao ở Đại Pháp Sư xử trí, việc này tuy nhỏ, đã thấy Hải Thần hành sự cẩn thận có độ.

Bất quá củ ba chữ, thuyết giả dễ, hành giả khó khăn rồi. 】

Lý Trường Thọ đem ngọc phù đưa trở về, tán thưởng nói: "Đa xem đa học dễ, đa nghĩ đa tư khó khăn, loại này thói quen vọng người bảo trì đi xuống, sau này tự khả vi Thiên Đình độc chống đỡ một mặt đại kỳ."

Long Cát có chút ngại ngùng địa phun phun đầu lưỡi, khuôn mặt ửng đỏ, nhỏ giọng đáp ứng một câu.

Lý Trường Thọ lại nói: "Đi thôi, chúng ta lại đi Kim Ngao Đảo.

Xuất Thiên môn sau, Hồng Hoang còn là có rất nhiều hung hiểm, như ngộ nguy hiểm, lúc này lấy tự bảo vệ mình vi thượng, tiểu thần cũng sẽ che chở điện hạ thoát thân."

"Hải Thần yên tâm, Long Cát định sẽ không tăng bất luận sự tình."

"Thiện."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, mang theo Long Cát xuất Kim Ngao Đảo, hướng Đông Hải mà đi.

Hấn tuy rằng cũng rất muốn, cấp Long Cát khai cái học bỏ tức ban, bù lại một chút 《 Ôn Tự Kinh 》 cùng 《 chiêu thức luận 》, nhưng này chút đều là hấn Tiểu Quỳnh Phong bắt truyền bí mật, còn là không nên lộ ra ngoài.

Mà lại, Long Cát công chúa thân phận cũng tương đối miễn cảm, cùng Ngao Át có nhiều bất đồng, không thể quơ đũa cả nắm.

Đại Pháp Sư đi gặp mặt Thánh Nhân lão gia ?

Lý Trường Thọ trầm tư một hồi, như thế, còn lại sáu mươi tứ khối bàn đào hấn liền loại này buồn hạ, tìm cái cơ hội mang hơn mười khối hồi Độ Tiên Môn, nhượng sự phụ bọn họ nhăm nháp nhăm nháp .

...

Nửa ngày sau, Kim Ngao Đảo trước, Lý Trường Thọ cười mây đi chậm, mấy danh Kim Ngao Đảo tiên nhân chủ động ra ngoài đón chào.

Long Cát cùng sau lưng Lý Trường Thọ đóng vai đạo đồng, cũng không có người đối nàng đa chú ý.

Mà Long Cát từ ban sơ bình tĩnh, đến dần dần có chút khiếp sợ, lại đến không hiểu rung động, xem này vị Hải Thần ánh mắt, cũng không ngừng biến hóa.

'Này đến cùng là loại nào nhân vật, báo ân Thiên Đình, phụ tá phụ thân?'

Long Cát mặc dù nhìn tuổi nhỏ, nhưng đã tu hành quá không ngắn tuổi tác, càng là từ nhỏ ở Dao Trì trung đạo đã mắt kinh thư, biết được các loại bí văn, truyền thuyết.

Kim Ngao Đảo là Tiệt Giáo nổi danh đạo tràng, chỗ đó có đi Bích Du Cung đường đi, đa Thánh Nhân đệ tử, ngày thường đối Thiên Đình lý đều phớt lờ.

Nhưng hôm nay, Hải Thần đến rồi Kim Ngao Đảo, đầu tiên là Kim Tiên đón chào, rồi sau đó Thập Thiên Quân thỉnh yến.

Nếu không phải này mới từ Đâu Suất Cung trung mà đến, còn tưởng rằng Hải Thần là Tiệt Giáo người.

Mà đương Lý Trường Thọ đưa ra, hẳn muốn gặp Tiệt Giáo đại sư huynh, thông thiên Giáo Chủ Thánh Nhân lão gia đại đệ tử, bên này Thập Thiên Quân còn chưa mở miệng đáp ứng, vị kia Đa Bảo đạo nhân tiên bối, liền trực tiếp xuất hiện ở tại Kim Ngao Đảo thượng, hô 'Hải Thần lão đệ' liền hướng trước cùng Lý Trường Thọ nhiệt thiết trò chuyện với nhau.

Lý Trường Thọ hàn huyền một trận, thuyết minh ý đồ đến, đồng thời cảm xuất Thiên Đình lễ vật.

Đa Bảo đạo nhân nháy mắt mấy cái, cảm xuất nhất chỉ bàn đào, đẩy ra cần nhất khẩu trong suốt trong sáng đào thịt, nhất thời miệng đầy nhẹ nhàng khoan khoái, thoải mái hừ nhẹ hai tiếng.

"Này bàn đào nhưng thật ra không sai, ta lưu chút hiến cho lão sư nhấm nháp.

Còn lại này chút, đang ngồi các vị đồng môn phân mà thực, chớ có cô phụ Hải Thần cùng Thiên Đình tâm ý cấp."

Chúng Tiệt Giáo tiên nhân tất cả đều xưng là.

Nhưng Đa Bảo đạo nhân vừa dứt lời, đột nhiên nghĩ tới gì;

Tại Kim Quang Thánh Mẫu bị kích động địa nhảy lại đây, chuẩn bị phân quả đào thời, Đa Bảo đạo nhân lại nói:

"Đa lưu chín khối xuất lai, cấp Hải Thần lão đệ mang thượng."

"Là, đại sư huynh, " Kim Quang Thánh Mẫu nháy mắt mấy cái, nhin không được che miệng cười khẽ, "Đại sư huynh, này còn muốn bồi thường lễ bất thành?"

Lý Trường Thọ cũng vội nói: "Tiền bồi, này không thích hợp."

"Gì thích hợp không thích hợp !"

Đa Bảo tự mình xuất thủ, tại trong tay áo cầm xuất nhất chỉ linh bảo cấp hộp ngọc, ở trong đó chọn lựa chín chỉ phẩm tương tốt nhất, niên hạn cao nhất bàn đào, trang nhập trong hộp ngọc.

Theo sau Đa Bảo đạo nhân vung tay lên, "Tốt như vậy ăn quả đào, như thế nào có thể không đưa đi Tam Tiên Đảo?"

Tam Tiêu sư muội chính là chúng ta Tiệt Giáo trụ cột a!

Hải Thần, đi thôi, làm phiền người lại cùng bản đạo đi một chuyến."

Lý Trường Thọ 'Này' nửa ngày, cuối cùng chỉ là cười đáp ứng , mang thượng hộp ngọc, cùng có chút mơ hồ Long Cát, đi theo Đa Bảo đạo nhân cùng nhau hướng Tam Tiên Đảo mà đi.

Trên đường, Long Cát chỉ thấy...

Nào đó vị đồn đại trung Tiệt Giáo đại sư huynh, cùng Hải Thần tiếp cận cùng một chỗ, không ngừng nhỏ giọng nói thầm gì, còn thường thường phát ra một trận 'Hắc hắc' kỳ quái tiếng cười.

Đến vậy thời, Long Cát cũng chỉ là khiếp sợ, chủ yếu là khiếp sợ ở Hải Thần nhân mạch rộng.

Lại sau nửa canh giờ, chờ bọn hắn đến Tam Tiên Đảo, gặp được lâu phụ nổi danh Tiệt Giáo Tam Tiêu tiên tử, Long Cát đấy mắt chỉ còn lại có rung động.

Này vị Vân Tiêu tiên tử, quả nhiên là trên đời này ứng có người ư?

Này còn không phải trọng điểm.

Hải Thần cùng này vị Vân Tiêu tiên tử một mình tại trong rừng tản bộ, chuyện phiếm nói giỡn, này lại là loại nào tình hình?

Vân Tiêu tiên tử còn tự tay lột khối bàn đào đưa cho nhà mình Hải Thần...

Hải Thần ngoài miệng nói đến đây chỉ là hóa thân, ăn cũng không nhiều lắm vị, nhưng thân thể cũng rất thành thực nhận lấy.

Hải Thần cùng Đa Bảo đạo nhân...

Hải Thần cùng Vân Tiêu tiên tử...

Long Cát mân cái miệng nhỏ nhắn, đứng ở góc trung, nghe bên cạnh mặt khác hai vị tiên tử nói giỡn chơi nháo, yên lặng cảm xuất ngọc phù, ghi chép hạ lúc này tâm tình.

Cùng lúc đó, Cửu Trùng Thiên Khuyết, Đại Xích Thiên.

Vân vụ sương mù mờ mịt, tiên quang các nơi vờn quanh, không có gì, vô thần, vô tiên, vô linh, sở dư chỉ có huyền diệu.

Mà ở này vân vụ ở chỗ sâu trong, nhất phương nhỏ nhỏ đạo quan trung, Đại Pháp Sư tại đạo quan tiểu cửa đại điện chính khâm ngồi ngay ngắn, mặt mang mỉm cười, luôn luôn một loại... Bất trang non nhu thuận cảm.

Không bao lâu, Đại Pháp Sư đổi điện nội nhỏ giọng đạo câu:

"Lão sư, người xem đệ tử vừa rồi đề nghị như thế nào?"

-----oO-----

Đệ ba trăm nhất mười bốn chương tam giáo thông cật duy Hải Thần!

"Thời cơ? Lão sư tại chờ cái gì thời cơ?"

Đâu Suất Cung cửa cung trước, Đại Pháp Sư đứng ở bậc thang thượng lẳng lẳng mà đứng, nghĩ trước đây tại Thái Thanh Quan trung cùng lão sư ngắn gọn trao đổi.

Hắn phải đi tìm lão sư chờ lệnh, chính thức thu Lý Trường Thọ làm đồ đệ .

Nhưng lão sư mở miệng chỉ là nói câu...

Thời cơ chưa tới.

Hoán mà nói , lão sư đã quyết nhất định phải thu Trường Thọ làm đồ đệ, nhưng đang chờ đợi một thời cơ?

Này còn có thể có loại nào thời cơ?

Không phải là trực tiếp một đạo Thánh Nhân pháp chỉ sự ư?

Vì cái gì cảm giác sau lưng còn có chút phức tạp tính kế?

Đại Pháp Sư thoáng nhú mày, đẩy ra Đâu Suất Cung đại môn, trở về mình cố định ngôi vị ——

Kia khóa lão cây hạ, râm mát mặt cỏ giữa.

Hắn thân là Nhân Giáo đại đệ tử, Đạo Môn đại sư huynh, như thế nào sẽ không trù tính tính kế? Chỉ là một mạch ít động tâm niệm, lười đi tính kế thôi.

Đại Pháp Sư đề đề ống tay áo, mắt trung đến rồi vài phần hào hứng.

Hôm nay, khiến cho hắn hảo hảo mà suy diễn suy tính một phen, lão sư đến cùng đang đợi loại nào thời cơ, Trường Thọ khi nào mới có thể thuận lợi bước vào Đâu Suất Cung trung!

Thế là, Đại Pháp Sư tọa dưới tàng cây, bắt đầu không ngừng bấm ngón tay, không ngừng suy tư, thường thường gật đầu, lắc đầu, vẻ mặt có chút nghiêm túc.

Mãi cho đến đầu mi nhắm thành 'Xuyên' chữ, Đại Pháp Sư mới chậm rãi nhẹ nhàng thở ra...

Buông tha .

Quả thật tróc đoán không ra nhà mình lão sư tại tính kế gì.

"Ai, tùy bọn họ đi thôi, biết lão sư đã muốn có ý thu đồ đệ thì tốt rồi.

Việc này không nên cho biết, báo cho Trường Thọ, miễn cho Trường Thọ bởi vậy tâm tình bất ổn, mà lại đả kích lão sư hạ pháp chỉ, lại cấp Trường Thọ chúc mừng liền là."

Đại Pháp Sư ngáp một cái, vừa muốn 【 đem thân hình thả về ở tự nhiên, nhượng tâm thần giao hòa ở Thiên Địa 】, Tiểu Kim Tiểu Ngân liền từ xa xa 'Đát đát đát' chạy tới.

"Đại Pháp Sư! Trước Trường Thọ sư huynh lại đây, đưa tới một ít bàn đào ."

"Bàn đào?"

Đại Pháp Sư mi giác nhất khiêu, nhìn Tiểu Kim Tiểu Ngân mở ra trong hộp ngọc, kia chính tề bày đặt lục khối bàn đào, lộ ra một chút ý cười.

"Trường Thọ cũng là có tâm rồi, được chỗ tốt còn không quên đưa lại đây."

Đại Pháp Sư nhẹ nhàng thở dài, "Các người hai cái cầm đi phân ăn đi, chớ có cô phụ Trường Thọ loại này tâm ý."

Tiểu Kim Tiểu Ngân khẩn trương gạt đầu, đem hộp ngọc ôm trở về điện nội, một đường còn đánh mấy cái cách.

"Này hai cái tiểu tử kia, ăn vụng đều không đi sát miệng."

Bàn đảo... Hải Thần...

Đại Pháp Sư lẩm bẩm nói: "Chớ không phải là, lão sư phải đợi Trường Thọ lập hạ chút đại công?"

Nếu là loại này, đảo cũng không có thể sốt ruột, bất quá tổng cảm thấy lão sư vẫn chưa để ý Long tộc sự, còn chắc là có cái khác suy tính.

Thời cơ hai chữ, quả thật quá mức mơ hồ không rõ."

Thôi.

Nghĩ loại này đa tóm lại vô dụng.

Đại Pháp Sư duỗi cái lại thất lưng, thân hình chậm rãi ngửa ra sau, địa thượng kia hời hợt cỏ xanh tại bay nhanh sinh trưởng, lần lượt thay đổi, ngưng tụ thành nhất trương thoải mái cây cỏ giương.

Đúng rồi, Trường Thọ hiện tại đang ở làm chi?

Đại Pháp Sư tay trái gối lên sau đầu, tay phải tại trước mặt nhẹ nhàng một chút, Thái Cực Đồ chậm rãi hiện ảnh, Âm Dương song ngư chuyển động giữa, ngưng xuất một bức họa quyền.

O, thế nhưng đi Tam Tiên Đảo!

Nhất thấy vậy chỗ, Đại Pháp Sư nhất thời tinh thần tỉnh táo, hình ảnh chậm rãi thúc đẩy, rất nhanh liền thấy được kia lưỡng đạo, đang ở trong rừng bước chậm nói chuyện phiếm thân ảnh.

Đại Pháp Sư đáy lòng tán thưởng vài tiếng, vội vàng phát tay tán đi Thái Cực Đồ hư ảnh.

Nhưng liền tính Đại Pháp Sư động tác cũng đủ nhanh chóng, Vân Tiêu tiên tử vẫn như cũ có sở cảm ứng, hướng không trung mất nhìn...

Đại Pháp Sư cẩn thận suy tính, phát hiện mình đạo vận vẫn chưa bị Vân Tiêu bắt đến, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

'Nhưng thật ra thật có người , tiểu Trường Thọ.

Loại này cơ hội đều không buông tha, cầm bàn đào liền dám ngạnh đi Tam Tiên Đảo, cũng không phải gì bàn đào linh căn, cũng không sợ người Vân Tiêu sư muội chướng mắt nhãn.'

Thế là, nghiêng người lật nằm, đại mộng nhập miên.

...

Tam Tiên Đảo thượng.

Vân Tiêu thoáng nhú mày, chậm rãi thu hồi gửi hướng tà phía trên ánh mắt.

Lý Trường Thọ cười nói: "Làm sao vậy? Khả là có người tại nhìn trộm nơi này?"

Vân Tiêu bắt giác ngạc nhiên nói: "Đạo hữu cũng đã nhận ra vừa rồi kia đạo khí tức?"

"Ta tu vi nông cạn, tất nhiên là phát hiện không đến , " Lý Trường Thọ đạo, "Chỉ là tại tiên tử biểu tình thượng độc xuất loại này."

"Cần phải là đại sư huynh đang nhìn, " Vân Tiêu than khẽ, cũng lược có chút bất đắc dĩ, "Nhượng đạo hữu chê cười."

—— đưa Lý Trường Thọ đến Tam Tiên Đảo sau đó, Đa Bảo đạo nhân liền lấy có trở về vi lão sư hiển đạo, trở về mờ mịt ở ngoài Bích Du Cung.

Lý Trường Thọ cười nói: "Đa Bảo tiên bối tiêu sái không kèm chế được, tính thích chơi nháo, quả thật cũng là trong thiên địa ít có người vật.

Tiết Giáo nội đa tính tình hạng người, so này Hồng Hoang địa phương khác, đa rất nhiều nhân tình vị.

Tu đạo con đường chậm chậm, có hữu làm bạn mới là may mắn nhất sự."

Vân Tiêu bắt giác dừng lại bước chân, thoáng chuyển quá thân hình, ôn nhu cười nói: "Sao được mọi việc đến người trong miệng đều năng tìm được ích thiện, lại hết lần này tới lần khác nghe được, đều loại này có đạo lý."

Trong rừng quang ảnh che phủ, một chút vết lốm đốm rơi vào nàng váy dài thượng, đa vài phần hoạt bát khinh lạc.

"Tiên tử chớ có chiết sát ta, " Lý Trường Thọ không dám đa xem, chỉ là cười nói, "Bất quá là, đối đãi đồng một việc thời, có thể không có cùng góc độ thôi.

Lại nói Tiết Giáo này nhân tình vị, này là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu."

Vân Tiêu vẫn: "Chính là hoại ở tại nhân quả hai chữ."

"Ân, liền là nhân quả hai chữ, " Lý Trường Thọ mắt trung mang theo vài phần thâm ý, chậm rãi nói, "Giao tình thâm hậu giả càng nhiều, lại càng bày bất khai loại này nhân quả."

Nhân quả như mạng, đã là đem Tiết Giáo tất cả bao bọc."

Vân Tiêu như có chút suy nghĩ.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ vẫn chưa nói thêm, điếm đến tức dừng, cùng Vân Tiêu tiếp tục tại nơi này bước chậm.

Vân thăng vẫn khởi vẫn tự không, triều sinh triều thủy triều hạ xuống.

Tam Tiên Đảo thượng phong cảnh nhưng thật ra không sai, chẳng qua Lý Trường Thọ vẫn chưa năng nhớ được nhiều lắm.

Vân Tiêu cũng hỏi hẩn lần này vì sao lai Kim Ngao Đảo, Lý Trường Thọ nói lên Long tộc sự, cùng với mình tại trên đường đã giành được , Đa Bảo đạo nhân một phong thư tay.

Kia thư tay thượng viết hai cái cổ chữ, là 'Long' cùng 'Thiên' .

Kế tiếp, Lý Trường Thọ rời khỏi Tam Tiên Đảo sau, còn có thể đi Ngọc Hư Cung trung bái phỏng, hy vọng năng tìm kiếm đến Quảng Thành Tử, lại cầu 'Khôn' cùng 'Thăng' hai chữ.

"Khôn long thăng thiên?"

Vân Tiêu nhẹ giọng nhớ kỹ, "Loại này bút tích, đối Long tộc khả có gì hiệu quả?"

"Như riêng là hai vị tiên bối thư tay, có lẽ còn có thể khởi đến một ít phản tác dụng, cảm thấy Đạo Môn nhúng tay bọn họ Long tộc sự."

Lý Trường Thọ cười nói:

"Nhưng việc này như cẩn thận vận tác, lại phối hợp Ngọc Đế Bệ Hạ cấp đồng ý, có thể hình thành một cỗ cường chế."

Hồng Hoang tuy lớn, tam nghìn thế giới mặc dù rộng lớn, nhưng có Đạo Môn tam giáo tỏ thái độ, Long tộc muốn tránh cũng không được.

Hiện đến nay, Ngọc Đế Bệ Hạ đối Long tộc sự đã mất kiên nhẫn, phải nhanh một chút cho ra kết quả, lúc này liền không thể tùy ý Long tộc trước giải quyết hết nội bộ phiến toái, chỉ có thể trước nhượng Long tộc lập hạ danh nghĩa, lại trong ngoài phối hợp, từng bước chinh đồn..."

Trong rừng, Lý Trường Thọ chậm rãi mà nói.

Vân Tiêu tiên tử phần lớn đều tại lắng lắng nghe, thường thường cũng sẽ nhẹ nhàng vuốt cằm, hoặc là chủ động hỏi han.

Trò chuyện với nhau thật vui, tả hữu đều là nhân.

Giống như chi là nhất cái lặc lư thân, đã lai trên đảo một hai thời thần.

Lý Trường Thọ biểu đạt rời ý, Vân Tiêu tự đưa hấn xuất Tam Tiên Đảo, mà Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu cũng chạy đến tiếp cận náo nhiệt, mắt trung hơi bốn cột, nhưng cũng vẫn chưa nói trên chọc.

Quỳ xuống cảnh cáo.

"Chúng ta đi thôi, " Lý Trường Thọ đối bên không hiểu có chút câu nệ Long Cát công chúa kêu một tiếng.

Long Cát hướng trước bay tới, cùng sau lưng Lý Trường Thọ, ôm phát trần, thoáng có chút xuất thần.

Lấy con đường Nam Thiệm Bộ Châu, tiến đến Côn Lôn tiên sơn.

Này một đường hành đến nửa đường, Long Cát cuối cùng nhỏ giọng hỏi câu: "Hải Thần..."

"Ân?"

"Đào, ăn ngon ư?"

"Còn có thể, như thế nào đột nhiên hỏi cái này?"

"Hi hi, " Long Cát học đầu lưỡi cười cười, theo sau liền có chút khiếp nhược địa nói: "Hải Thần, Long Cát có không vấn ngài một câu, chỉ bằng ngài... Ân, vì sao phải lai Thiên Đình tương trợ cha ta ?"

Lý Trường Thọ hỏi ngược lại: "Vậy ngươi nói, vì sao Lão Quân muốn tại Thiên Đình tương trợ Bệ Hạ?"

Long Cát bất giác ngẩn ra, ần ần cảm thấy mình đã muốn chiếm được đáp án, rồi lại như trụ vân vụ, không biết mình đến tốt cùng hiểu được gì.

Lý Trường Thọ cười khẽ tiếng, tiếp tục cười mây tiên tới, vẫn chưa lại đa giải thích.

Ngược lại là Long Cát suy tư một trận, cầm ra bản thân kia miếng ngọc phù, cúi đầu viết xuống:

【Hải Thần bái phỏng Tiệt Giáo, nhân mạch rộng, giao hữu đa, khiến người ghen hợng nhìn trần trời, nhất là Đa Bảo đạo nhân tiên bồi chủ động tới tìm, xung huynh gọi đệ bất túc quý...】

Hải Thần nhưng lại cùng Vân Tiêu tiên tử tương giao tâm đầu ý hợp, giống như tri âm tri kỷ, bước chậm núi rừng, tiểu đàm hoan độ...

Khó lường nha, khó lường. 】【

"Long Cát?"

"Tại!" Long Cát vội vàng đáp ứng một tiếng, đem ngọc phù thu hồi đạo bào tay áo trung, "Hải Thần ngài phân phó!"

Lý Trường Thọ cười nói: "Chớ có nhượng hôm nay sở kiến này chút tại Thiên Đình trung truyền lưu."

"Như phụ thân cùng mẫu thân hỏi..."

"Kia tất nhiên là có thể nói ."

Lý Trường Thọ nói: "Kế tiếp đi trước bái phỏng nhất vị tiên bồi, liền muốn đi Ngọc Hư Cung, người nhớ lấy, vô luận tại Ngọc Hư Cung gặp được đến loại nào tình hình, đều bất muốn lên tiếng, liền sau lưng ta đi theo."

"Là, " Long Cát sắc mặt ngưng trọng địa đáp ứng một tiếng.

Nàng tất nhiên là biết, Xiển Tiệt hai giáo bởi vì giáo lí bất đồng, lý niệm bất đồng, hai giáo tiên tông thường xuyên hội bùng nổ xung đột.

Long Cát kiến Lý Trường Thọ tại Tiệt Giáo bên trong như thế được hoan nghênh, thậm chí còn là kia đại danh鼎鼎 Vân Tiêu tiên tử 'Khuê trung mật hữu', nói vậy tại Xiển Giáo bên kia...

Cần phải, sẽ không bị đánh xuất hiện đi?

Long Cát dù sao còn là thiếu nữ tâm tính, lúc này đã bắt đầu lo sợ bất an .

Nhưng mà, kế tiếp phát sinh sự, nhượng Long Cát có chút đáp ứng không xuê.

Bọn họ đầu tiên là đi Trung Thần Châu nhị tiên sơn, tìm được Ma Cô Động, nhìn thấy một vị tịnh mặt vô râu, thập phần ôn hoà hiền hậu trường giả ——

Hoàng Long chân nhân.

Lý Trường Thọ cũng không úp mở, trực tiếp nói là vì Long tộc sự mà đến, thỉnh Hoàng Long chân nhân ra mặt, thảo Quảng Thành Tử tiên bối một phong thư tay, đồng thời đem Đa Bảo đạo nhân thư tay đem ra.

Hoàng Long chân nhân vẫn: "Chỉ cần Quảng Thành Tử sư huynh viết hai chữ?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Không sai, tốt nhất là lưu lại Quảng Thành Tử tiên bối nhất sợi khí tức, như thế khả đại biểu Xiển Giáo thái độ."

"Kia dễ làm!"

Hoàng Long chân nhân miệng đầy đáp ứng, lập tức liền mang Lý Trường Thọ cùng Long Cát đi Côn Lôn sơn.

Tìm được Ngọc Hư Cung, bái kiệt Quảng Thành Tử, Hoàng Long chân nhân không đề cập tới Lý Trường Thọ ý đồ đến, trực tiếp đem cái này sự lăm ở tại hấn thân thượng, đem Đa Bảo đạo nhân viết kia hai chữ hiển cho Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử mỉm cười đề bút, viết xuống 'Khôn' cùng 'Thăng' chữ.

"Như thế là có thể?"

"Đa tạ sư huynh!"

"Đa tạ tiên bối."

"Việc nhỏ rồi, " Quảng Thành Tử đem thư tay xếp hảo, dùng tiên lực đưa còn đến Lý Trường Thọ trong tay, cười nói, "Thiên Đình vốn là là Đạo Tổ sở lập, xuất chút lực tất nhiên là phải."

Lý Trường Thọ nhiều lần nói cảm ơn, một bên Long Cát đã là bất phải nói cái gì.

Xiển Tiệt hai giáo, đôi Thiên Đình quả thật có lớn như vậy thiện ý ư?

Long Cát tự nhiên là biết được —— này chút, bất quá là hướng về phía Hải Thần da mặt thôi.

Đợi bọn hấn vô kinh vô hiểm rời Ngọc Hư Cung, chọn tuyến đường đi trở về Đông Hải, Long Cát cầm ra bản thân ngọc phù, yên lặng địa viết xuống một câu.

【Hải Thần, tam giáo thông cật, thậm kinh cát. 】【

...

Lý Trường Thọ mang theo Long Cát đến Đông Hải thời;

Tây Ngưu Hạ Châu, Linh Sơn dưới chân, một chỗ thâm cốc nội đại trận trung.

Mấy đạo thân ảnh đứng ở nhất khẩu bảo trì bên cạnh, đồng thời xuất thủ, đem nhất chỉ thương chưa xác ve Kim Thiên, chậm rãi chìm vào bảo trì cái đáy.

Này mấy người đều là lão đạo bộ dáng, từng người mặc có chút rách nát trường bào;

Án Linh Sơn quy củ, áo choàng càng phá, theo đạo nội địa vị cũng lại càng cao, này là cảnh giác tự thân, không quên 'Tây Phương cần cỗi' loại này đại sự.

Tại này vài vị lão đạo phía sau cách đó không xa, mấy cái góc tất cả đứng nhất hai đạo thân ảnh.

Văn Tịnh đạo nhân cũng ở chỗ này, chính nhìn chăm chú vào bảo trì trung Kim Thiên;

Nguyên nhân cảm động lây mà có chút bi thống nằng, chỉ thiếu chút nữa, ngay tại chỗ đó cười ra tiếng lai...

Chợt nghe kia mấy danh lão đạo nói:

"Kim Thiên Tử phé rồi."

"Kia Hải Thần lại có diệt sát Kim Thiên thực lực, nhượng Văn Tịnh bọn họ đều cần thận chút, bất muốn trực tiếp ra tay với Hải Thần, người này thâm tàng bất lậu."

"Nhân Giáo đệ tử, tàng mà bất lộ, sở đồ không biết vì sao."

Mấy người từng người ra tiếng, vài câu ngôn ngữ sau đó, liền lâm vào trầm mặc.

Văn Tịnh đạo nhân quả thật có chút kinh ngạc .

Hải Thần?

Tự tay bị thương nặng Kim Thiên Tử, đánh Kim Thiên Tử tương đương với luân hồi chuyển thế?

Điều này sao có thể, Hải Thần tu vi phải chưa tới Đại La cảnh, mà Kim Thiên Tử là từ viễn cổ chém giết hung thú, đồng cảnh giới đấu pháp có thể nói không cách nào phá giải...

Kim Thiên Tử như thế nào xem chút không còn rồi? Văn Tịnh đạo nhân nghĩ mãi không ra.

Hơn nữa nói trở về, Hải Thần đại nhân...

Hắn bắt là quan văn ư?

Văn Tịnh đạo nhân nhất thời một trận nháy mắt.

Chợt nghe, nhất lão đạo cắn răng mắng: "Chúng ta chẳng lẽ liền nuốt xuống này khẩu khí?"

Lão sư có ngôn, Kim Thiên Tử cùng chúng ta Tây Phương đại hưng có quan hệ, Hải Thần này là cắt đứt chúng ta Tây Phương đại vận!"

"Liên tính nghĩ ra tay với Hải Thần, nhưng căn bản tìm không được hắn bản thể, giết hắn kia người giết làm thành hóa thân lại có gì dùng?"

Lại có lão đạo mở miệng: "Động không được Hải Thần, chẳng lẽ còn động không được Hải Thần bên cạnh người?"

"Động ai?"

"Kết bạn với Hải Thần tâm đầu ý hợp, mà lại cùng chúng ta Tây Phương có so với đa nhân quả, liền là kia..."

"Tiệt Giáo, Triệu Công Minh."

Nghe được cái này danh hào, bảo trì bên cạnh này mấy cái lão đạo, lại lâm vào trầm mặc.

Lần này trầm mặc giảng co ước chừng chốc lát, thẳng đến nhất danh lão đạo ngửa đầu than nhẹ:

"Đánh không lại, hoán nhất cái."

Văn Tịnh đạo nhân nhìn không được lật khởi xem thường, tà tựa vào trên thạch bích, đằng này vài vị Thánh Nhân đệ tử thương nghị xuất kết quả.

Lại nghe bọn hắn tại kia nói thầm nửa ngày, nhưng không cách nào tìm ra nhất cái thích hợp trả thù mục tiêu, Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng bắt giác hừ lạnh một tiếng...

'Mạc nói các ngươi rồi, bản nữ vương thân là Hải Thần đại nhân phụ tá đắc lực, lúc này đều không biết nửa Hải Thần đại nhân thân hữu.

Cùng nó ở trong này thì thì ào ào, như thế nào không dám giết thương Đâu Suất Cung, tìm bản nữ vương đại nhân ái phi bất thống khoái?'

Tưởng tượng đến 'Ái phi' hai chữ, Văn Tịnh đạo nhân cặp kia phương nhân nhẹ nhàng mỉm cười, khoe miệng tạo nên một chút ý cười...

Này vài vị Tây Phương Giáo Thánh Nhân đệ tử thương nghị nửa ngày, mới định ra trả thù Hải Thần kế hoạch.

Mà này phần kế hoạch, bị Văn Tịnh đạo nhân chỉ dùng chốc lát, liền toàn bộ giảng thuật cho Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, một chữ đều không kém...

-----oOo-----

**Đệ ba trăm nhất mười lăm chương Thủy Tinh Cung trung định long tâm! 【
đại chương cầu phiếu】**

'Tốt xấu độc kế sách.'

Lý Trường Thọ nhất tâm nhị dụng, một khối giấy đạo nhân mang theo Long Cát đi dạo đi long cung, một khác cái giấy đạo nhân tại Hải Thần đại miếu hậu đường, đuổi đi vừa tới truyền tin 'Bla bla' văn.

Tùy theo bắt đầu suy tư đối sách.

Lại nói tiếp, này cũng lạ hán, khả năng là tàng nghiêm mật một chút, nhượng Tây Phương tìm không được thích hợp đột phá khâu, nhưng lại đem lực chú ý chuyển dời đến Hải Thần sách giáo khoa thân kết cấu.

Đường đường nhất phương đại giáo, có hai vị Thánh Nhân lão gia tọa trấn Hồng Hoang nhị lưu cao nhất thế lực, tróc sờ soạng nửa ngày, thế nhưng muốn đi tiêu diệt Vu Nhân bộ tộc nhỏ nhỏ Hùng trại, đồng thời tập giết Hải Thần giáo các nơi Hùng trại thần sứ!

Cho hả giận, này thuần túy là trả thù cùng cho hả giận!

Cái này biện pháp tuy có chút hoang đường, quả thật nhượng Lý Trường Thọ cảm giác dị thường khó chịu...

Tinh tế cân nhắc, nhưng cũng là mình 'Ồn' có chút không đủ.

Trước đây còn trẻ hết sức lông bông, một mạch cảm thấy 'Ồn' chính là toàn diện, toàn bộ phương vị bất làm lỗi lậu.

Đến nay tâm tính hơi chút thành thực chút, hậu tri hậu giác, tại kinh doanh nhất phương thế lực thời, chân chính ổn, phải là cố ý lộ ra nhất cái giả dối sơ hở, bởi vậy dẫn đường địch thủ hành vi, nhượng bọn họ hưởng cái này sơ hở dùng sức, do đó cấp phe mình càng nhiều ứng đối thời cơ.

Hiện tại cũng không phải bản thân kiểm điểm thời điểm, còn là muốn nhanh chóng nghĩ ra ứng đối sách.

Tây Phương Giáo muốn hủy diệt Hải Thần giáo, kỳ thật chỉ cần phái mấy chỉ hung thủ khắp nơi tàn sát Hải Thần giáo thần sứ, ông từ, liền khả tại trong khoảng thời gian ngắn đạt tới kinh người hiệu quả.

Hoàn hảo, Lý Trường Thọ hẳn...

Sớm có chuẩn bị.

Hậu đường trung khối này giấy đạo nhân lập tức hướng dưới đất chạy đi, bầy bát chỉ giấy đạo nhân đã bắt đầu phân công nhau hành động.

Hắn hội trong thời gian ngắn nhất, đem Hùng trại na chạy, đem Hùng trại đại bộ phận Vu Nhân mang đi Đông Thắng Thần Châu, lại đem kia chút 'Tinh nhuệ' thần sứ, tụ tập tại Hải Thần đại miếu hạ **【an toàn phòng】**.

Tuy rằng lần này Tây Phương Giáo sẽ đối phó là Vu Nhân bộ tộc, nhưng Lý Trường Thọ hơi sau cùng giải quyết thời nhắc nhở, ở các nơi đóng ở chân long hộ pháp, nhượng bọn họ tạm thời thôi lui Nam Hải...

Lại có, vì che dấu phe mình tại địch hậu ưu tú dưới đất mai phục nhân viên, Lý Trường Thọ còn nhượng các nơi Hải Thần miếu thiếp xuất bố cáo:

【 thần sứ nhóm muốn tập trung tiến hành một lần thần lực tấn thăng, đại gia ngày gần đây thỉnh ở nhà trung tự hành dâng hương. 】

Làm xong này chút, Lý Trường Thọ còn là cảm thấy có chút bất túc.

Long tộc sự cũng đến máu chốt máu chốt thượng, mình hơi sau vạn nhất phân không vui thần, xuất hiện sai sót, nói không chừng hội vì địch sở thừa dịp.

Vu Nhân bộ tộc tuy rằng ban đầu 'Tinh kế' hẳn, nhưng nhiều như vậy niên một mạch tận tâm hết sức hết ăn lại uống, khụ ân, một mạch tận tâm hết sức phát triển Hải Thần giáo!

Lý Trường Thọ có thể được loại này đa hương khói công đức, Vu Nhân nhóm có một phần không thể xóa nhòa công lao; hẳn nếu năng hộ, tự sẽ không nhượng bọn họ không công đổ máu...

Cân nhắc một hai, Lý Trường Thọ dùng một khối Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân, mang thượng mấy cái hành động kỹ càng thần sù —— tỷ như kia 'Nửa đêm đánh nữ' Hùng Lão Tam, cùng nhau chạy tới âm u địa phủ.

Vu Nhân bộ tộc nếu là gặp được nguy cơ, Vu tộc cao thủ đứng ra che chở, cũng coi như hợp tình hợp lý.

Lý Trường Thọ cũng sẽ không bạch phiêu Vu tộc cao thủ, phải cấp tạ ơn lễ tự sẽ không keo kiệt, địa phủ Vu tộc thiếu gì, hẳn liền sai người đa chuẩn bị gì.

Đơn giản chính là mấy vạn đầu linh thú buôn bán!

Tại làm này chút chuẩn bị nghênh chiến đồng thời, Lý Trường Thọ mang theo Long Cát vào nước biển, đến Đông Hải long cung sở tại hải vực.

Lý Trường Thọ nói: "Mà lại chẳng, ta có một số việc, muốn trước phân tâm xử trí."

"Hảo ~ "

Long Cát nhu thuận địa đáp ứng tiếng, liền sau lưng Lý Trường Thọ đứng, thưởng thức hải trung tươi đẹp cảnh.

Hồng Hoang tứ hải vô luận lại thâm, lại quảng, đều sẽ có một ít mông mông ánh sáng, mà tiên nhân, luyện khí sĩ tất cả đều sở trường về 'Âm thầm quan sát' phương pháp, hải trung xem vật, giống như ban ngày ngắm hoa.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ điều chỉnh tốt tâm thần phân phối, đem Hùng trại các nơi sự vụ an bài thỏa đáng, lúc này mới đối Long Cát hô:

"Hảo rồi, chúng ta đi long cung đi."

"Hải Thần ngài chính là có cái gì khó sự?"

Long Cát nghiêm mặt nói: "Ta đem qua được mẫu thân dặn dò, đến nay Thiên Đình tuy rằng binh thiếu tướng quả, nhưng cũng không có thể nhượng Hải Thần ngài nhất người một mình bôn ba làm lụng vất vả, như gặp nạn sự, còn thỉnh cứ việc đối Thiên Đình nói rõ.

Ân...

Mẫu thân là loại này nói ."

"Ha ha ha, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đa tạ nương nương quan tâm, như ngộ việc khó, ta tự sẽ không nhất người độc chống đỡ, lúc này lấy Thiên Đình đại nghĩa làm trọng!"

Long Cát nhẹ nhàng nháy mắt, đột nhiên phát hiện...

Hải Thần thật sự hảo có thể nói.

Cái loại này vừa đúng, điểm đến tức dừng, thành thạo, nội hàm tràn đầy lời nói, cơ hồ là há mồm liền lại!

Cầm xuất ngọc phù, Long Cát đem mình phát hiện, lập tức viết vào;

Nàng lại ngẩng đầu nhìn Hải Thần bóng lưng, càng phát ra cảm thấy Hải Thần sâu không lường được...

Các loại ý nghĩa thượng mà nói.

Phía trước, rỗng ngậm từng trận, nước biển sôi trào, bày cá bốn phía mà chạy.

Sớm đã biết được Lý Trường Thọ đến Đông Hải Long tộc, tại Lý Trường Thọ khoảng cách Thủy Tinh Cung còn có nghìn dặm thời, phái ra rất nhiều binh tướng nghênh đón.

Chính lúc này, Long Cát nghe được tiên lực kết giới nội, vang lên nhẹ nhàng hấp khí tiếng.

Long Cát đi cà nhắc, thò người ra, kiến Hải Thần sắc mặt có chút ngưng trọng, mà lại Hải Thần ánh mắt, đúng là trước đây một đường cũng không từng có kiên định.

"Hải Thần, Long tộc sự khó khăn trùng trùng ư?"

"Còn hành."

Lý Trường Thọ thoáng toàn toàn quyền, đã là quyết tâm đánh hào một trận!

Từ hôm nay trở đi định Càn Khôn, Lăng Tiêu điện nội xung hào thần!

Chưa từng nghĩ đến, hấn Lý Trường Thọ thế nhưng cũng có thể nổi lên một chút hào hùng!

Mà một bên Long Cát nhạy cảm địa đã nhận ra Hải Thần tâm tính biến hóa, bất giác có chút tâm tình kích động.

'Phụ thân nói, này vị Hải Thần có cái khuyết điểm, liền là mọi việc quá mức thận trọng, muốn suy nghĩ vài lần mới có thể hành động.

Nhưng hôm nay nhìn thấy, nhưng không giống như là phụ... Thân... Nói...'

Long Cát kia nho nhỏ tiếng lòng còn chưa niệm xong, phía trước có Long tộc cao thủ dẫn trước một bước tới rồi, đối Hải Thần đại nhân cười ha ha, xa xa hành lễ.

Mà Hải Thần đại nhân nháy mắt phá công, trước một cái chớp mắt còn là hào hùng vạn trượng, đột nhiên giữa liền... Hí mắt mỉm cười, tươi cười khả cúc.

Kia long thủ lão giả hô một câu: "Hải Thần biệt lai vô dạng!"

Bên này Hải Thần trả lời: "Còn không phải thác Ngao Giác trưởng lão phúc, tại Thiên Đình lạc tại nhân nhĩ đây nhé."

Nói xong hai người từng người ngửa đầu cười to, tiếng cười tại trong nước biển xa xa đây ra.

Này...

Long Cát cái trán đa vài đạo hắc tuyến.

Nàng cũng là biết đến, Hồng Hoang trung có cái bất quy củ bất thành văn, nếu là hai giả gặp mặt, không rõ địch ta, liền khả cười to vài tiếng, cười đến càng lâu, địch ý càng thấp.

Này quy củ như thế nào ?

Tục truyền văn, viễn cổ thời, phân đông Tiên Thiên sinh linh nhật được bảo sẽ vui vẻ cười to, mà cái khác Tiên Thiên sinh linh nghe được tiếng cười sẽ nhiều con đường, vội vàng đi địa phương khác nhật bảo...

Dần dà, cũng liền có loại này quy củ.

Thượng cổ thời khắp nơi cao thủ đều là cách nghìn dặm mà bắt đầu cười to, nếu đi dễ dàng khiến cho đầu pháp, tranh bảo địa giới, đều là một bên cười, một bên bay qua đi...

Ân, hữu lý hữu cứ, khiến người tin phục.

Long Cát nhẹ nhàng mân bạc môi, nghe kia long thủ lão giả cùng Hải Thần không ngừng hàn huyên...

"Ha ha ha! Hải Thần mau mau tùy ta hỏi Thủy Tinh Cung trung, hôm nay nhất định phải cùng Hải Thần người thống ẩm ba trăm chén!"

"Long vương gia khả ở nhà?"

Lần này ta còn có mấy kiện chuyện quan trọng, muốn tìm Long Vương thương lượng."

"Tại , tại , Bệ Hạ đã là đấng ngài rồi, ha ha ha ha!"

Bạn loại này sang sảng tiếng cười, Lý Trường Thọ mang theo Long Cát, bị chúng Long tộc cao thủ vây quanh, hưởng Thủy Tinh Cung chậm rãi mà đi.

Long Cát còn là có chút hồi bất quá thần, không rõ Hải Thần như thế nào làm được , trước sau hai thuấn liền khả phán như hai người.

Thế là, Long Cát tại ngọc phù trung viết xuống một câu:

【Hải Thần chuyển hoá tự thân cảm xúc vô cùng nhanh chóng, tùy sân khấu mà diễn kịch bản lĩnh không người khả cập.】

Nhưng Long Cát trừng mắt nhìn, ở phía sau lại thêm câu:

【hi hoan hí mắt cười đều là quái... Nhân vật lợi hại !】

Tuy nói ta vi Thiên Đế nữ, nhưng tại đề cập Hải Thần thời, từ tâm một ít, tóm lại đúng vậy.

...

Nhàn ngôn tạm ít tự, Long tộc vận sắp tới.

Lý Trường Thọ rất ít sẽ có khẩn trương cảm giác, trừ ban sơ đối mặt thiên kiếp, ban sơ đối mặt Thiên Phật, ban sơ đối mặt Đại Pháp Sư, cùng với mới vừa Phản Hư cảnh năm ấy tu hành độn pháp, không cẩn thận trốn vào một đôi Chân Tiên cảnh đạo lữ động phủ, đánh vỡ...

Kia không trọng yếu.

Khu, tóm lại, hẳn tại tuyệt đại đa số tình hình hạ, đều năng bảo trì tương đối bình tĩnh tâm tính.

Nhưng lần này lai Thủy Tinh Cung, Lý Trường Thọ quả thật có một chút khẩn trương cảm.

Trận này tính kế, đã giăng co nhiều như vậy niên, quan hệ đến còn chưa tới tay đại công đức, thậm chí trình độ nhất định thượng, quyết định mình sau này phát triển, năng nghiêm trọng can thiệp 'Hồng Hoang sinh tồn an toàn lũy thừa' đường cong dao động!

Khả, đúng là điểm ấy khẩn trương cảm, nhượng Lý Trường Thọ tâm thần căng thẳng, tư duy càng nhanh nhạy, ý niệm trong đầu chuyển động càng nhanh chóng.

Vào khỏi Thủy Tinh Cung, đi Long Vương điện.

Đông Hải Long Vương đi xuống đài cao đón chào, cùng Lý Trường Thọ cho nhau chào, rồi sau đó đem Lý Trường Thọ nghênh đi trên đài cao, khách và chủ nhập yến.

Long tộc chắc là nhìn thấu Long Cát công chúa thân phận, yến hội cũng vì Long Cát chuẩn bị tọa ý.

Kiến Long Cát còn muốn đứng sau lưng tự mình, Lý Trường Thọ cười nói: "Ngồi đi, chớ có cô phụ Long vương gia hảo ý."

"Là, " Long Cát hành lễ đáp ứng một tiếng, ưỡn ngực ngẩng đầu ngồi ở Lý Trường Thọ chéch phía sau vị trí.

Tất nhiên là thông dong có độ, rất có đại gia phong.

"Long vương gia, " Lý Trường Thọ cũng chấp tay, cười nói, "Hôm nay ta lai, là có nhất kiện việc vui muốn cho biết, báo cho Long Vương.

Ngao Ất khả nói với Long Vương quá rồi, có quan hệ kia Bàn Đào Yến sự?"

"Tiểu nhi đã giảng quá, " Đông Hải Long Vương vuốt râu cười khẽ, long mắt trung cũng nhiều thần thái, bất loại ở ngày thường loại kia hỗn loạn.

Đông Hải Long Vương cười nói: "Hải Thần, con ta này đoạn thời gian hồi hải ngược xuôi, tại Đông Hải du thuyết hấn các vị trưởng bối, nói Thiên Đình bài vị như thế nào như thế nào..."

Này chút, chính là Hải Thần cho dặn dò?"

"Không sai."

Lý Trường Thọ thoải mái địa nhận rồi , cười nói:

"Cũng là muốn làm cái chần đệm, miễn cho hôm nay ta đến đây, sẽ có một ít đột ngọt cảm giác.

Cùng Long vương gia nói này chút, chỉ là muốn cho Long vương gia biết được, ta chưa bao giờ có nửa phần hồ lộng Long tộc chi tâm."

Đông Hải Long Vương trầm ngâm vài tiếng, cúi đầu nhìn chăm chú vào mình trước mặt rượu tôn.

Lý Trường Thọ cũng không nóng nảy, ở bên đợi chốc lát.

Trầm mặc trung, này là độ sức, cũng phi độ sức.

Bên cạnh Long Cát nắm ngọc phù, đem Hải Thần theo như lời mỗi chữ mỗi câu đều ghi chép, tinh tế thưởng thức, lại cảm thấy trong đó khá có thâm ý.

Lúc này Long Cát giống như gặp được hai luồng mây đen, đang ở Hải Thần cùng này vị lão Long Vương thân thượng ngưng tụ, nhưng nàng cảm giác được một chút cảm giác áp bách...

"Ai —— "

Long Vương chậm rãi thở dài, bưng lên rượu tôn, tươi cười đa vài phần mệt mỏi cảm giác.

"Ta kính Hải Thần một ly."

"Đa tạ Long Vương!"

Lý Trường Thọ nâng chén hoàn lễ, khinh mân rượu tôn, chọt mặt lộ vẻ chính sắc.

"Long vương gia, ta mà lại hỏi một câu, lúc này không nói cái khác tam nhà, Đông Hải long cung, hay không còn có đối Thiên Đình phản cảm yếu hại nhân vật?"

Long Vương nói: "Hải Thần nói quá lời, đối Thiên Đình, ta tộc chỉ có kính ý."

Thiên Đình mấy lần trợ ta tộc, càng là cho ta tộc loại này đa chỗ tốt, ta tộc tâm tồn cảm kích rồi.

Chỉ là... Đến nay quả thật có không ít tộc nhân tâm có sầu lo, lo lắng Thiên Đình bắt quá là lại nhất Tây Phương, ta tộc nguyên khí đã mất đại bán, thực kinh bất khởi loại này gây sức ép."

"Ha ha ha!"

Lý Trường Thọ cười nói: "Vậy tại hôm nay, ta liền vì Long tộc đánh mất này chút nghi ngờ!"

Long vương gia, không bằng ngài hiện tại liên triệu tập Đông Hải long cung nội các vị trưởng lão, ta đem hôm nay việc vui cùng các vị trưởng lão tinh tế nói đến.

Như thế, cũng đỡ phải Long vương gia ngài mặt sau còn muốn nói nữa một lần."

"A?"

Đông Hải Long Vương cũng đến rồi hào hứng, nhưng chưa hỏi nhiều, chỉ là cười nói: "Nếu như thế, Hải Thần chờ chút."

Thừa tướng ở đâu?"

Ngoài điện nhất thời chạy vào vài vị quy thừa.

Lập tức, Long Vương hạ lệnh, Đông Hải long cung bên trong, Long Mẫu, long tử, hơn mười vị Long tộc thực quyền trưởng lão, hơn mười vị địa vị hơi yếu nhưng thực lực mạnh mẽ Long tộc tướng lãnh, tất cả đều tụ ở Thủy Tinh Cung chủ điện.

Loại này trận trượng, nhưng Long Cát cũng bắt giác trong lòng bàn tay đồ mờ hôi...

Lý Trường Thọ y nguyên trấn định tự nhiên, đợi Đông Hải long cung thực quyền cao tầng hội tụ ở này, đầu tiên là khởi thân chào, lại cùng Ngao Át nói nhất đoạn ngắn trước thời hạn viết tốt tướng thanh, cuối cùng thuận lợi đem đề tài, dẫn tới Long tộc thượng thiên sự...

"Chư vị!"

Lý Trường Thọ đứng ở đài cao trước, đối chúng Long tộc làm cái hời hợt đạo vái chào, chậm rãi nói lai:

"Đến nay Long tộc cơ duyên tại trước, ta vì Thiên Đình sắc phong tứ hải Hải Thần, hôm nay kỳ thật là đặc biệt lai khuyên bảo.

Ta biết các vị đáy lòng sầu lo, cũng biết Long tộc không cam lòng nguyện trung thành phương nào thế lực.

Long tộc, viễn cổ thời từng vì trong thiên địa chúa tể, thượng cổ thời tiểu ngạo tứ hải, liền là đến hôm nay, vẫn như cũ là trong hồng hoang, trong tam giới, tuyệt đối không thể bỏ qua nhất cổ lực lượng!

Hôm nay, ta không đề cập tới rình Long tộc nguyên khí kia chút cường nhân, cũng không đề cập tới cái gọi là đại vận, đại thế, đã nói cùng Long tộc vui buồn tương quan sự!

Long tộc hiệu thiên, có tam lợi hảo.

Thứ nhất vì công đức, thứ hai vì nghiệp chương, nhị giả bản làm một thể, cũng không tản giống nhau, các vị xem liếc mắt một cái Ngao Át điện hạ liền biết."

Ngao Át chủ động đứng dậy, thôi phát tự thân công đức, cơ hồ tràn đầy hương khí công đức, cùng kia tinh thuần thuần túy Thiên Đạo công đức, chính hoà lẫn...

Lý Trường Thọ lại nói: "Này hai điểm ta không cần nhiều lời, đệ tam điểm liền là khả bảo hộ Long tộc khỏi bị Tây Phương quấy nhiễu."

"Hải Thần!"

Nhất danh Long tộc tướng lĩnh nhíu mày nói: "Thứ nhất, thứ hai cực kỳ trọng yếu, vì sao trực tiếp mang quá?"

Lại có trưởng lão long tộc mở miệng:

"Nếu Hải Thần khoái nhân khoái ngữ, chúng ta cũng không cần đa đi vòng vèo, ta có nhất vấn!

Thiên Đình bài vị khả có thể cấp Long tộc bao nhiêu, mới có thể làm ta Long tộc thoát khỏi trước mặt khốn cảnh?"

Hải Thần ngài khả tính quá?"

"Hơn mười mấy trăm tất nhiên là không đủ, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Nhưng các vị muốn bài vị, là mượn bài vị quét tới tự thân nghiệp chướng, kia sao không có thể bài vị để hạn, một ngàn niên, mấy trăm vòng tuổi thay một lần, khiến Long tộc thay nhau thượng tốp, gì sâu nghiệp chướng bất giải?"

Chúng Long tộc bất giác sửng sốt.

Thiên Đình bài vị, còn có thể như vậy chơi?

"Thiên Đình quy củ sâm nghiêm, nhưng cũng khả hoạt dụng thiên quy, " Lý Trường Thọ cười nói, "Thiên Đạo vĩnh cửu, chí công vô tư, đã có nhiều quy tắc khả vi người ta sử dụng.

Mà lại, Thiên Đình bài vị cũng không phải vĩnh cố bất động.

Phi chính thần vị cấp thấp bài vị tiên chức định kỳ thay phiên, khảo sát, vốn là là ta sắp đổi Ngọc Đế Bệ Hạ thượng tấu sự.

Ta cái này đáp án, chư vị khả vừa ý?"

Không ít Long tộc cao tầng đã là có chút động dung, mà tên kia đưa ra vấn đề trưởng lão long tộc, đối Lý Trường Thọ thật sâu làm cái đạo vái chào, mặt lộ vẻ nét hổ thẹn.

"Là ta kiến thức nông cạn bạc, thỉnh Hải Thần chớ trách!"

"Đâu chỉ ở này!"

Lý Trường Thọ cười vang đạo, "Vi giải quyết Long tộc nguy, Thiên Đế mệnh ta đi kia Hòa Vân Động trung bái kiến Nhân tộc tiên hiền, lấy này bảo trở về.

Chư vị mà lại xem!"

Nói xong, Lý Trường Thọ lấy ra kia phúc lóe ra kim quang 'Đại Vũ Trụ Thủy Đò' .

Tay trái huy vung, này trương bảo đồ trái ra mở ra, tại Thủy Tinh Cung trung, hình chiếu xuất Nam Thiệm Bộ Châu toàn cảnh, nó dâng lên xuất nhất điều điều dâng giang hà.

"Hôm nay không ngại cho biết, báo cho chư vị, Bệ Hạ đã mệnh ta thanh tra Nam Thiệm Bộ Châu giang hà hồ trạch, ít ngày nữa khả khả phong giang hà hồ trạch thần!

Long tộc kinh doanh tứ hải đã lâu, thiện thủy chiến, thông thủy lộ, nhưng còn có so Long tộc càn thích hợp Nam Châu thủy thần?"

Lời vừa nói ra, chúng Long tộc cao tăng nhất tề động dung, thậm chí có không ít lão cây long nhãn vòng phiếm hồng...

Lý Trường Thọ thừa thế truy kích, tiếp tục nói: "Long tộc thượng thiên sự, là thuận theo Thiên Đạo thể, được Thiên Địa chính tâm.

Nay có Đạo Môn Xiển Giáo, Tiệt Giáo hai vị chấp chương giáo vụ Thánh Nhân đệ tử văn chương, đặc biệt dâng cho Long Vương!"

Nói xong, Lý Trường Thọ đem đã muốn đóng sách tốt họa trục cầm xuất, giao cho Ngao Át.

Ngao Át đem này phúc văn chương chậm rãi triển khai, kia 'Khôn long thượng thiên' bốn chữ to, lộ ra hai cỗ hoàn toàn bất đồng đạo vận, nhưng ở đây Long tộc đều là chấn động.

Thiên Đình lợi, Đạo Môn oai!

Có trưởng lão long tộc thấp giọng nói: "Quả thật là Đa Bảo đạo nhân cùng Quảng Thành Tử đạo vận."

Ngao Át bung quyển trục kính dâng cho Long Vương trước người, Đông Hải Long Vương hai tay tiếp nhận, theo sau liền mặt lộ vẻ cảm khái.

Một bên kia đoạn trang tú lệ, rất có uy nghi Long Mẫu mở miệng nói: "Nhu quả thật đều như Hải Thần theo như lời, ta tộc như thế nào không thể bái Ngọc Đế Bệ Hạ trưởng hạ?"

Chỉ là, đâu sợ Hải Thần ngài lập hạ đại đạo lời thề, Ngọc Đế chi tâm lại như thế nào... Như thế nào bảo đảm?"

"Như thế nào không thể bảo đảm?"

Chợt nghe một tiếng thanh thúy tiếng nói truyền đến, chính là Long Cát đứng dậy, đối khắp nơi hành lễ, lạnh nhạt nói:

"Như Long tộc nhập thiên hiệp trợ Thiên Đình thống trị Tam Giới, Ngọc Đế Bệ Hạ tuyệt không hội bạc đãi Long tộc.

Đến nay Thiên Đình quả thật cũng có không ít quần cảnh, nhưng Ngọc Đế Bệ Hạ dốc sức trị vì, Thiên Đình thượng hạ vạn người một lòng, lại có Hải Thần loại này kỳ mưu minh hiền tương trợ, đại hưng chỉ là sớm muộn sự!

Các vị như lúc này thượng thiên, đa là kiến công cơ, đa có công đức khả lấy, chẳng lẽ không phải mỹ sự?"

"Điện hạ, " Lý Trường Thọ cười nói, "Mà lại ngồi xuống đi."

"A, " Long Cát nhu thuận địa ứng tiếng, vội vàng ngồi trở lại mình vị trí, làm cho được vài vị long tử ghé mắt liên tục.

Lý Trường Thọ cười nói: "Long Mẫu, hôm nay ta lai, kỳ thật chỉ là muốn Đông Hải long cung biểu cái thái.

Nói thật, trừ Đông Hải long cung ở ngoài, cái khác tam hải long cung, ta đều là không yên lòng, khủng có Tây Phương người tiềm tàng.

Này là ta cuối cùng con bài chưa lật rồi, tu vi còn thỉnh xem nơi này!"

Nói trung, Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra nhất trương màu vàng quyển trục, cao giọng lên cao khởi, nó thượng chiếu xạ xuất vạn trượng kim quang, nồng đậm Thiên Đạo lực nhộn nhạo mở ra.

Lý Trường Thọ tay run lên, này quyển trục nhanh chóng mở ra, nó thượng chính là trống rỗng!

"Chỉ cần Long Vương cùng các vị trưởng lão, hôm nay ứng hạ việc này, mà lại lập thế tuyệt không đổi ý.

Chư vị có bất luận sầu lo sự, cứ việc mở miệng.

Tự nhiên, còn là muốn do ta cân nhắc, đương các vị mặt, đem Thiên Đình bảo đảm viết tại này đạo ý chỉ phía trên, cầm đi trình ở Ngọc Đế Bệ Hạ trước mặt.

Chỉ cần lại cái thượng Thiên Đế ân tỳ, liền được Thiên Đạo tán thành!

Như thế, có thể tin ta, có thể tin Thiên Đình?"

-----oOo-----

Đệ ba trăm nhất mười sáu chương ngời này quả dưa, nó bảo thực ư?

Phát cuồng!

Long tộc quả thực chính là phát cuồng!

Vân thượng, đương một đám lão long mặt, Lý Trường Thọ đều nhin không được dĩ tay che mặt, mà cùng sau lưng hấn Long Cát điên cuồng nghẹn cười, Ngao Ất kia trương thanh tú khuôn mặt nhỏ nhắn đã hoàn toàn đỏ lên.

Làm sao vậy?

Còn có thể làm sao vậy...

Này không phải, Lý Trường Thọ tại Đông Hải long cung bên trong đồng dục một phen, lại một bước tam tính, từng bước ép sát, trực tiếp cầm hạ Long tộc hạt nhân nơi — Đông Hải long cung.

Đông Hải Long Vương cầm đầu lập thế nguyện trung thành Thiên Đình, đánh bạc Long tộc tộc vận;

Mà Long tộc một ít bất tính quá phận yêu cầu, cũng bị Lý Trường Thọ viết ở tại kia trương ý chỉ thượng, trước đây đã hô lai Đông Mộc Công, do Long tộc cao thủ hộ tống hồi thiên, hiến cho Ngọc Đế Bệ Hạ xem qua.

Cái khác tam nhà long cung, Lý Trường Thọ lúc này không có chín thành bát nắm chắc, ổn thỏa khởi kiến, vẫn chưa trực tiếp đi qua du thuyết, miễn cho kinh ngạc Tây Phương, phá hủy phe mình đại sự.

Đông Hải Long Vương tuy rằng là đương đại Long tộc tộc trưởng, nhưng tứ hải long cung vẫn duy trì nhất định độc lập tính.

Lý Trường Thọ cũng là tự hỏi hồi lâu, mới quyết định dĩ Đông Hải long cung làm cơ sở, lại đem Nam Hải, Bắc Hải long cung tạo nên Thiên Đình chiến thuyền.

Về phần Tây Hải...

Có điểm phiền toái, tạm thời quan vọng, khẩu hiệu thượng ý tứ ý tứ, cố gắng bảo tam tranh tứ.

Sau đó, Lý Trường Thọ liền án kế hoạch của chính mình, mang thượng Long Cát, lai Nam Thiệm Bộ Châu bắt đầu thanh tra các nơi thủy lộ.

Lý Trường Thọ trước nghĩ đến quá, Long tộc phải hội phái trưởng lão theo kịp.

Nhưng Lý Trường Thọ hoàn toàn xem nhẹ long long nhiệt tình.

Long tộc không chỉ phái tới thập đa vị trưởng lão, Ngao Ất cũng bị Long Vương phái tới nghe Lý Trường Thọ sai phái, thậm chí, Long Vương còn thỉnh động ba vị bảo hộ hải nhân viên cổ trưởng lão, điên cuồng bảo hộ Hải Thần... Giấy đạo nhân.

Bọn họ đến Nam Châu sau đó, Lý Trường Thọ mới vừa thanh tra một chỗ nhỏ nhỏ thủy lộ, kia ba vị viên cổ trưởng lão mà bắt đầu thượng chạy toán loạn hạ phi.

Đầu tiên là nhất lão long đã chạy tới, lôi kéo Lý Trường Thọ bay đi bên cạnh trên núi, chỉ vào kia một mảnh ba quang lân lân dòng suối nhỏ, cười nói:

"Hải Thần thỉnh xem, chỗ đó ta mệnh danh là tiềm long hà, khả phong hà bá!"

Rồi sau đó, lại nhất lão long đã chạy tới, lôi kéo Lý Trường Thọ bay đi cách đó không xa Nhân tộc thôn xóm, chỉ vào một mảnh thôn đầu ao nhỏ đường, cười vấn:

"Hải Thần a, ngươi xem này phiền đại trạch, lấy cái tên là gì tương đối hảo?"

Bên này vừa dứt lời, xa xa liền có lão long hét to:

"Mau đến xem đây nhé! Nơi này có nhất điều sâu đậm vực sâu oa! Chỗ đó đương phong cái giang thần!"

Lý Trường Thọ: ...

Đó là giếng!

Đó là người trong thôn mình đánh giếng a a bá!

"Các vị..."

Lý Trường Thọ chỉ có thể cố gắng bảo trì tâm bình khí hòa, uyển chuyển địa giải thích nói: "Chúng ta muốn án quy củ làm việc, đại gia tâm tình ta có thể lý giải, nhưng này... Cái này điểm mấu chốt, còn là phải có."

Này mấy lão đầu long nhất thời xấu hổ địa cười làm lành.

"Có điểm nóng nảy, quả thật là có điểm nóng nảy, Hải Thần chớ trách, Hải Thần chớ trách."

Lý Trường Thọ cười nói: "Nam Châu là Nhân tộc khí vận ngưng tụ nơi, thanh tra thủy lộ, nhập trú thủy thần, đã khả tăng lên Nhân tộc khí vận, bảo hộ phàm nhân an nguy, cũng khả vi địa phương hà bá tích lũy công đức."

Này là chuyện tốt, cũng là chính sự, cũng không phải chỉ là vì Long tộc mưu lợi, còn thỉnh các vị đại lý giải, đại ủng hộ."

"Lý giải! Lý giải!"

"Cái này khẳng định là ủng hộ thôi!"

"Kia như vậy, " một vị viên cổ trưởng lão long tộc quay đầu hét to, "Các ngươi này chút tiểu long tể trở về đi, chúng ta chờ Hải Thần là đủ rồi!"

Các ngươi một đám chạy loạn gì? Cảm thấy mình bộ dạng đẹp a? Dọa hoại này chút đáng yêu phạm nhân làm sao bây giờ?"

Đám kia già nua long thủ lão giả nhất tề hành lễ, thoại cũng không dám nhiều lời, vội vàng cuống vội rời khỏi.

Tuy rằng nói như vậy có điểm không ổn, nhưng...

Bỏ long, thật sự là quá bỏ long !

Một đầu viên cổ trưởng lão long để sát vào Lý Trường Thọ, đầu tiên là khờ cười một tiếng, nói thầm nói:

"Hải Thần, chúng ta tam huynh đệ hôm nay bắt đầu liền làm ngài tại Nam Châu thời hộ vệ .

Ta gọi là ngao ngao, là bọn hấn Nhị ca, cái này là ngao phi, là lão lục, cái này là ngao phi, hàng lão Bát!

Ngài muốn không nhớ được danh, trực tiếp hô chúng ta hai sáu bát là được!"

Lý Trường Thọ chấp tay bồi lễ, liền xưng ba tiếng tiền bối.

Quanh mình không còn rời nhiều như vậy lão long vây quanh, Lý Trường Thọ cuối cùng năng an tâm một ít.

Ngao ngao lấy ra nhất kiện phi thiên pháp bảo, hóa thành nhất điệp thuyền con.

Lý Trường Thọ cùng Ngao Át, Long Cát cùng nhau lên thuyền, rồi sau đó mà bắt đầu tại Nam Châu thanh tra thủy lộ dài lâu 'Lữ trình' .

Nam Thiệm Bộ Châu diện tích lãnh thổ mở mang, con sông hồ trạch nhiều không kể xiết;

Muốn điều tra rõ nhất điều con sông cũng cũng không phải đơn giản sự, cũng không phải bay đến này con sông trên không, xem liếc mắt một cái trong tay bảo đồ, sau đó gật gật đầu, nói một câu 'Hà còn tại', liền khả xoay người chạy lấy người.

Loại này qua loa cho xong, như thế nào có thể được Thiên Đạo tán thành?

Án Lý Trường Thọ định ra quy tắc, muốn điều tra rõ nhất điều con sông, đầu tiên muốn đi tìm nguồn gốc tìm đầu, tìm được con sông khởi nguyên, ghi nhớ tất cả điều nhánh sông, con sông đồ kinh, nhập cửa biển sở tại.

Không chỉ có như thế, hẳn còn có thể vẽ này điều con sông đại khái hình dạng, cùng hà đạo phụ cận địa hình, đồng thời đem mỗi một đoạn sâu cạn, cùng với con sông chảy xiết chỗ, ứ tắc chỗ, sự cố tỷ lệ phát sinh cao chỗ, kể lại dấu hiệu xuất lai.

Trừ này ở ngoài, còn muốn suy tính này điều con sông một năm bốn mùa thủy văn biến hóa, cùng với gần ngàn năm con sông biến đạo sử.

Lý Trường Thọ cấp Ngọc Đế thượng tấu nói việc này trước, chỉ biết này là thật lớn mà lại rườm rà địa lượng công việc, mười hai năm đều không nhất định có thể làm hết.

Nhưng cái này sự lại phải đi làm, mà lại làm xong sau đó, Lý Trường Thọ phỏng chừng mình năng kiếm được không ít công đức.

Này cũng phi cố ý tính kế.

Trả giá cố gắng, được Thiên Đạo ngợi khen, vốn là hợp tình lý, cùng hiệu quả và lợi ích sửa độc tính chất thượng hoàn toàn bất đồng.

Liền loại này, Lý Trường Thọ từ Đông Hải bên bờ xuất phát, do ba vị viên cổ Long tộc cao thủ tương bồi, án Đại Vũ Trì Thủy Đồ, trì một cây linh bảo tiên bút, bắt đầu thanh tra Nam Châu thủy lộ.

Kia ba vị Long tộc lão gia tử kiến Lý Trường Thọ làm việc loại này cẩn thận, cũng yên tâm chút, ở bên vừa không thúc giục, cũng bắt quấy rầy, từng người che dấu khởi thân hình, làm tốt hộ vệ sự.

Nhưng cái này quá trình, đối với Lý Trường Thọ hai cái người hầu mà nói, liền có chút...

Dễ thấy buồn tẻ.

Thuyền con phiêu tại vân thượng, duyên hà đạo chậm rãi tiến tới.

Long Cát mặc rộng thùng thình đạo bào ngồi ở đuôi thuyền, không biết khi nào đã là thân mình trước khuynh, hai chân khép lại, nhu đề nâng khuôn mặt, đối tại tiểu thuyền cây cỏ bằng trung viết viết họa họa Lý Trường Thọ bóng lưng xuất thân...

Một bên ngồi xếp bằng Ngao Át vuốt cằm, thường thường xem liếc mắt một cái Long Cát, đáy lòng thoáng có chút nói thầm.

'Chị dâu?'

'Không có khả năng, Giáo Chủ ca ca như thế nào hội đối loại này thiếu nữ động tâm? Nhất là còn có Linh Nga chị dâu ở trong núi, loại này thiếu nữ mặc dù thanh tú, nhưng cũng không bằng Linh Nga chị dâu xuất chúng.'

'Đúng rồi, này là Ngọc Đế nữ, chớ không phải là Ngọc Đế có ý tác hợp, mà Giáo Chủ ca ca không tốt cự tuyệt?'

Ngao Át trầm ngâm vài tiếng, ngẩn ngui chốc lát, đã là não bở nhất tràng 《thiên cung tuyệt luyện · ta tiên thê mười hai tam 》 tuồng!

Chính lúc này, Lý Trường Thọ tiếng nói truyền đến.

"Ngao Át?"

"Ca ca!" Ngao Át vội vàng khởi thân.

Lý Trường Thọ cũng không quay đầu lại, tiếp tục trảm mực vẽ tranh, lạnh nhạt nói: "Chớ có đa nghĩ gì, Long Cát điện hạ là theo ta học chút mưu lược đạo."

Ngao Át bắt giác hé miệng nháy mắt, kia thanh tú khuôn mặt thượng tràn đầy xấu hổ.

Độc, thuật độc tâm?

Giáo Chủ ca ca quả nhiên hội thuật độc tâm đi!

Lý Trường Thọ lại nói: "Người mà lại hội Đông Hải long cung, tìm Long vương gia mượn nhất tiểu chi binh mã, do người tiết chế."

Ta đã an bài Thiên Đình mười vạn thủy quân tại Nam Hải, Đông Hải, Bắc Hải long cung phụ cận luyện binh thao diễn; ta tại chỗ đó muốn vẽ các nơi thủy lộ, phân bắt khai thân, người thì giám sát hảo việc này.

Mặc nhượng long cung cùng thiên binh khởi xung đột, cũng xem trọng kia chút thiên binh thiên tướng, đừng làm cho bọn họ thu cảm Long tộc chỗ tốt, hoại Thiên Đình uy nghi."

"Ca ca yên tâm!"

Ngao Át ôm quyền đáp ứng một tiếng, lập tức liền muốn xoay người chạy lấy người.

Một vị trưởng lão long tộc hiện thân, muốn hộ Ngao Ất trở về Đông Hải long cung.

Lý Trường Thọ dừng bút suy ngẫm, lại quay đầu cười nói: "Đúng rồi, cái kia Biện Trang cũng sẽ mang mấy danh thiên tướng đi long cung bên trong dự tiệc, người nhớ được an bài người chiêu đãi một chút.

Như còn đối hấn còn có chút bất mãn, cũng khả lược thi khiến trách, nhân tiện cho hấn biết chút lợi hại, thu liễm thu liễm tâm tính."

Ngao Ất bất giác nói thầm nói: "Ca ca, như thế nào thi dĩ khiến trách?"

"Này còn dùng ta lai giáo, " Lý Trường Thọ bắt đắc dĩ đạo, "Người thì bà Biện Trang quá chén, tìm mấy cái diện mạo xấu xí cá tính tằm quái vây quanh hấn, chờ hấn rượu tỉnh, cùng kêu lên đối hấn hô 'Quan nhân' không được ư?"

Đương nhiên, ta chỉ là đánh cái cách khác.

Biện Trang hiện tại là Thiên Hà thủy quân Phó thống lĩnh, coi như là Ngọc Đế Bộ Hạ trước mắt người tâm phúc, cũng bất muốn quá mức hòa."

Ngao Ất nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, định tiếng nói: "Ất định sẽ không nhượng ca ca thất vọng!"

Lập tức chuyển quá thân hình, xoa tay, đã muốn chuẩn bị đại làm nhất tràng!

Đội Ngao Ất đi rồi, Long Cát trừng mắt nhìn, tả hữu cân nhắc, cuối cùng phục hồi tinh thần lại, che bạc môi một trận cười khẽ.

Lại cầm mình ghi việc ngọc phù, tại nó nội viết xuống:

【Hải Thần không chỉ có thận trọng, nghiêm cẩn, cũng không thiếu thú vị tính tình.

Hơn nữa cũng rất xấu rồi chút, nhưng lại cố ý cấp mình tướng hạ Phó thống lĩnh hạ bầy, dĩ hải trung kỳ mạo nữ tử tróc... 】【

"Long Cát, " Lý Trường Thọ tiếng nói lại nhẹ nhàng lại đây, "Một ít việc nhỏ liền không cần nhớ kỹ.

Nếu là bị người bên ngoài biết được, còn đạo ta có ý khó xử Biện Trang, Biện Trang tiền đồ kham ưu phiền rồi."

Long Cát theo bản năng tọa thẳng thân mình, cả người nổi da gà đều phiếm lên rồi, đáy mắt một trận kinh ngạc.

Hải Thần như thế nào biết được mình tại ngọc phù trung viết gì?

Này ngọc phù là mẫu thân ban thưởng hạ, cũng là nhất kiện bảo vật... Nói...

"Là, ta cái này lau đi."

Long Cát vội vàng ứng tiếng, đem ngọc phù nội lời nói lau.

Lý Trường Thọ tiếp tục đề bút họa thủy lộ, bên miệng tươi cười liếm đi, đại bán tâm thần rơi vào bên cạnh chỗ, ứng đối Tây Phương Giáo tùy thời khả năng xuất hiện nhiều tập.

Thu long sự, lúc này chú trọng nhất cấp nhất từ.

Kế tiếp này thập đã hơn một năm, mình chỉ cần bớt thời giờ gặp một lần Nam Hải Long Vương cùng Bắc Hải Long Vương, cái khác... Khiến cho Long tộc mình cân nhắc thể hội đi.

Nói trở về, Tây Phương Giáo hành động quả thật có chút thông thả...

Lý Trường Thọ khẩn trương nửa tháng, cuối cùng bắt đến địch tung.

Các nơi Hải Thần miếu lục tục xuất hiện một ít hành tung quý dị người, nhưng Hùng trại thần sứ nhóm sớm đã người đi miếu không.

Này nửa tháng, Lý Trường Thọ lại sửa chữa trước đây kế sách, do 'Toàn diện ẩn náu' biến thành 'Chủ động dụ địch', nhượng tinh nhuệ thần sứ nhóm đi ra khỏi dưới đất an toàn phòng, tại Hải Thần đại miếu nội hoạt động.

Nguyên trong kế hoạch, các nơi dán xuất bố cáo, nói Hải Thần thần sứ nhóm muốn đi tấn thẳng thần lục;

Lý Trường Thọ lại tăng lớn độ mạnh yếu, tại các nơi lưu lại vô số manh mối, này chút manh mối thẳng chỉ Hải Thần đại miếu, đem Tây Phương Giáo phái tới người mỗi lái nhóm, dẫn tới An Thủy Thành phụ cận.

Đã tu sửa sau Hải Thần đại miếu, dung nạp một ngàn hơn bốn trăm danh thần sứ dư dả.

Này nửa tháng, Lý Trường Thọ mỗi lần tiên thức đảo qua nhà mình Hải Thần miếu, đều sẽ nhin không được nào bỏ một ít, đời trước nào đó tiết mục kinh điển lời bệch bạch tiếng nói:

【mùa xuân đến rồi, lại đến Vu Nhân tộc sinh động mùa.

Nam Hải bên bờ An Thủy Thành trung, nghênh đón một tiếng tiếng tràn ngập lực lượng cảm hô quát.

Xem, Vu Nhân nhóm đi ra khỏi mình phòng ốc, tụ tập tại Hải Thần miếu kia rộng mở quảng trường cùng hậu viện, cố lấy bọn họ dẫn nghĩ đến hào cường tráng cơ thể, đem trừ bỏ phòng ốc cùng nền ở ngoài, năng giơ lên đồ vật đều cứ , bởi vậy triển lãm , mình cường tráng.

Cường tráng, là Vu Nhân tộc đối mặt không biết sợ hãi thời, tốt nhất thuốc hay.

Mà này chút thần sứ, cũng không phải đơn thuần dựa vào cường tráng lai hấp dẫn khác phái chú ý, bọn họ còn có từng người tuyệt hoạt.

Tỷ như 'Khoái bản', 'Nước miêng ca', 'Thuyết thư', 'Biên cố sự', bọn họ tập năm tập ba tụ cùng một chỗ, ma luyện thân là Hải Thần giáo thần sứ chuyên nghiệp kỹ năng, đồng thời phân so , mình truyền giáo quá thành trì số lượng... 】

Nói ngắn gọn, này nửa tháng, nghỉ ngơi thần sứ nhóm thập phần nhàn nhã.

Mà thúc đẩy Lý Trường Thọ sửa chữa kế sách nguyên nhân kỳ thật rất đơn giản —
—

Địa phủ lai vu!

Lúc này, ngay tại kia chút thần sứ trung, hỗn tạp hơn mười vị chân chính Vu tộc, còn là thượng cổ thuần huyết chiến vu!

Loại này Vu tộc, như tổn thương nhất cái tựu ít đi nhất cái, ngày thường cực nhỏ tại địa phủ hoạt động;

Nhưng Lý Trường Thọ lần này, dám thỉnh đã trở lại gần năm mươi vị!

Thoại tự đương nhật, Lý Trường Thọ mang mấy danh Vu Nhân đi địa phủ, thông suốt đến âm ti ngoài, gặp được Ngưu Đầu Mã Diện hai vị lão thiết.

Nhất kiến Ngưu Đầu Mã Diện, Hùng Lão Tam đẳng mấy danh Vu Nhân nhất thời khốc lớn;

Vân vân tự đến vị, Lý Trường Thọ bắt đầu trầm giọng giảng thuật đã xảy ra chuyện gì.

Ngưu Đầu Mã Diện đó là loại nào tính nét?

Vừa nghe nói vi Hải Thần công hiến Vu Nhân tộc, cánh bị Tây Phương Giáo loại này đại giáo nhằm vào, Tây Phương làm không chừng Hải Thần, mượn bọn họ Vu tộc hậu duệ xì!

Hai vị Câu Hồn sứ giả đương trường giận dữ, tháo xuống khăn trùm đầu một trận dậm chân, trong miệng hùng hùng hổ hổ, không nói hai lời liền khiêng lên mấy danh Vu Nhân, thân hình bay nhanh địa biên mất vô tung.

Bất quá nửa ngày.

Ngưu Đầu Mã Diện khiêng Hùng Lão Tam mấy người, mang theo mấy chục danh nổi giận ùng ùng tảo bạo lão ca trở về;

Bọn họ đi theo Lý Trường Thọ trở về Hải Thần đại miếu, xen lẫn trong thần sứ trung, chuẩn bị tùy thời bạo khởi phản kích.

Như vấn địa phủ Vu tộc vì sao không úy kỵ có Thánh Nhân Tây Phương Giáo...

Bạn thân tổ tiên Bàn Cổ, thử hỏi cái nào không phục!

Bọn họ Vu tộc, thượng hận thiên, hạ hận địa, hận quá đại năng vô số kẻ, tự viễn cổ mà đến, dựa vào sẵn thú ngay tại thượng cổ bị xưng là đại địa bá chủ, hôm nay đối mặt Tây Phương Giáo, hoàn toàn sẽ không tại sợ .

Nhân tiện, Ngưu Đầu Mã Diện đại biểu đại vu tế, đối Hải Thần loại này nhớ Vu Nhân tộc an nguy, biểu thị thân thiết cảm kích.

Nếu không phải Lý Trường Thọ ngăn đón, phỏng chừng lại hội làm một đám thổ đặc sản mang về lai...

Đại khái tình huống chính là loại này.

Lý Trường Thọ tự sẽ không như vậy sống chết mặc bây, một bên yên lặng chuẩn bị giấy đạo nhân quân đoàn, một trận tổng không thể toàn bộ dựa Vu tộc đi đình;

Một bên đem An Thủy Thành phạm vi mấy ngàn lý, đều nhét vào giấy đạo nhân giám thị hệ thống, mấy chỉ giấy đạo nhân đồng thời thôi phát tiên thức, chỉnh hợp tin tức, hình chiếu đến bản thể đáy lòng.

Tây Phương Giáo sở phái người, căn bản không chỗ ẩn náu, giả mạo liền bị phát hiện.

Lần này, Tây Phương phái tới cao thủ ít ỏi không có mấy, càng vô Văn Tĩnh, Kim Thiên Tử cái này cấp số tồn tại, đại bán đều là Yêu tộc cân cước, còn có một ít biển sâu đại yêu du nghiệt.

Hiển nhiên, Tây Phương Giáo thấy phải đối phó Vu Nhân dễ như trở bàn tay.

Từ Tây Phương Giáo người đến Nam Hải bên bờ bắt đầu tính khởi, bất quá tam nhật, đã có mấy trăm đại yêu, xuất hiện tại An Thủy Thành ở ngoài mấy trăm dặm;

Có mấy danh am hiểu tiềm tung đại yêu, đã là nguy trang thành phàm nhân, đưng đến Hải Thần miếu phụ cận thám thính tình báo.

Lý Trường Thọ nghĩ trước nghĩ sau, quyết định đem chiến trường phóng ở ngoài thành, bằng không An Thủy Thành trung phàm nhân định sẽ xuất hiện tăng lớn tử thương.

Thế là, Lý Trường Thọ âm thầm tìm Nguru Đầu Mã Diện tinh tế thương nghị, định ra chủ động phóng ra sách lược.

Ngày thứ tư, đang lúc hoàng hôn, ngoài thành đại yêu bắt đầu tụ tập, phỏng chừng là chuẩn bị bầu trời tối đen đánh lên.

Lý Trường Thọ quyết ý đoạt ra tay trước, đầu tiên là đối Nguru Đầu Mã Diện truyền thanh dặn dò, đem một khối Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân hóa thành Hùng trại thần sứ hình thể.

Theo sau hô thượng mấy danh thần sứ, ngũ lục cái tráng hán nghênh ngang xuất Hải Thần miếu đại môn, ở bên ngoài náo nhiệt chợ thượng tùy ý đi lại.

Đi dạo chốc lát, Lý Trường Thọ tại nhất danh Yêu tộc nguy trang thành bán dưa trước mặt, dừng cước bộ.

Hắn cúi người cầm lấy nhất chỉ đại quả dưa, ngón tay nhẹ nhàng gõ đập.

Kia Yêu tộc bán dưa phản ứng thần tốc, cười nói: "Đại nhân, ngài khát nước ? Cầm đi ăn là được, nguyện Hải Thần bảo hộ ngài."

Lý Trường Thọ: ...

Chúc phúc ngữ đều sai lầm rồi!

Lý Trường Thọ cười lạnh tiếng, nói: "Người này quả dưa bảo thực ư?"

"Ân?"

"Ta liền hỏi người, người này quả dưa bảo, bắt, bảo, thực!"

Kia Yêu tộc bán dưa vẫn như cũ có chút thất thần.

-----oO-----

Đệ ba trăm nhất mười bảy chương muốn gì linh thú? Người muốn gì linh thú!

"Đại nhân ngài nói đùa, chúng ta quả dưa đều là sa thổ địa lý chúng xuất tới, bất thực? Bất thực ta năng cảm xuất tiền lời ư?"

Người này ra vẻ bán dưa đại yêu, lúc này phản ứng cũng là có chút nhanh chóng, con mắt vừa chuyển, cúi đầu khom lưng địa đáp .

"Nói cách khác, này quả dưa người bảo thực?"

Lý Trường Thọ cười lạnh tiếng, nhẹ nhàng tung động trong tay đại quả dưa, cười nói:

"Như này quả dưa bất thực, người thế nào?"

"Này, này... Đại nhân... Ta là an phận thủ thường bán quả dưa người, không có khả năng bán cho ngài sinh quả dưa viên a!"

Yêu tộc bán dưa cái trán tằm xuất một chút mồ hôi lạnh, tay chân đều có chút run run.

Này đại yêu mình cũng không biết, hẳn vì sao loại này e ngại nhất cái Vu Nhân; bọn họ lần này lai, chính là muốn tiêu diệt này chút Hải Thần giáo Vu Nhân thần sứ...

Nhưng hiện tại, chỉ là nhất chỉ quả dưa, chỉ là nghe được đối phương vài câu không nhẹ không nặng cật vấn, liền giống như trung nào đó chú pháp, nhượng này đầu đại yêu tâm thần cơ hồ thất thủ!

Yêu tộc bán dưa nhỏ giọng vấn: "Đại nhân, ta này quả dưa... Bất, không bán được không?"

"Ân? Không bán? Người chẳng lẽ ở trong tôi chỉ ta lừa dối hành lũng đoạn thị trường?"

Lý Trường Thọ 【hùng】giấy đạo nhân đại trừng mắt, tay trái nhanh như ảo ảnh, trực tiếp bắt được này Yêu tộc bán dưa áo, dùng sức nhắc tới.

Yêu tộc bán dưa phản ứng chậm nửa nhịp, chờ hẳn muốn né tránh, trước mắt đã là một mảnh đàn độn, yêu lực hoàn toàn mất đi cảm ứng!

Yêu hồn phong trần!

Lý Trường Thọ tay trái buông ra đối phương áo, thuận thế đẩy dờ đi một chương;

Này một chương tựa hồ không chút nào gắng sức, nhấn ở tại này bán dưa ngực, nhưng bán dưa ngực trừ xuất nhàn nhạt màu xanh làn sóng, quần áo bóng đen tựa bán dưa sau lưng thoát ra, đập ở tại quả dưa đồng phía trên.

Này bán dưa thân thể nhất thời uể oải đi xuống, khí tức toàn bộ vô, hồn phách tang tắn, đã là một khối lạnh như băng xác chết.

Mà kia đạo bóng đen, giờ phút này bị Lý Trường Thọ tiên lực giam cầm, tại quả dưa đồng thượng hiện ra bản thể, đúng là nhất chỉ tương tự chồn yêu thú...

"Yêu? Cầm hạ!"

Lý Trường Thọ hét lớn một tiếng, phía sau vài vị thần sứ lập tức vọt đi lên, mấy cái so thường nhân bắp đùi còn thô cánh tay duỗi ra, một trào, kém chút bả này đầu đại yêu trực tiếp xé nát!

—— mấy năm nay, khả năng là dinh dưỡng quá ... Rồi, Hùng trại thần sứ nhóm thần lực hoặc nhiều hoặc ít đều có tăng lên;

Đương nhiên, thực lực của bọn họ, đều bị 'Nửa đêm bị cha đánh' tiểu Linh Ly bỏ ở tại phía sau.

Này một cái chớp mắt, hóa xuất nguyên hình, bị che yêu hồn, lại bị mấy danh Hùng trại tráng hán nhân trụ này đầu đại yêu, đột nhiên liền hiểu được !

Quả dưa bảo bất bảo thực, nhìn như là cái đơn giản 'Phàm nhân nghề nông vấn đề', hoặc là tương đối phức tạp 'Tiểu thương danh dự vấn đề' .

Cũng khả năng đó là một triết học vấn đề, càng khả năng là bản địa Nhân tộc đặc biệt tiếp đầu ám hiệu...

Mặc kệ như thế nào, hấn đều bị lừa!

Bị đối phương dòi đi chú ý, không năng bắt được nửa điểm cơ hội phản kích!

Nhân tộc, làm sao giáo hoạt!

Lý Trường Thọ lại bấm tay một chút, này đầu đại yêu nhất thời bị phé rồi tu vi; mà quanh mình phàm nhân phản ứng chậm tam chụp, lúc này đã là thét chói tai liên tục.

Chính là họa phong có điếm không đúng...

"Hải Thần hiển linh !"

"Thần sứ đại nhân bắt được yêu quái !"

"Oa, lớn như vậy cái đầu yêu thú, này muốn nướng năng ăn mấy đống a cái này!"

Lý Trường Thọ khước miệng một trận run rẩy.

An Thủy Thành này chút phạm nhân, một đám như thế nào càng ngày càng không có yên lòng?

Này là Thiên Tiên cảnh đại yêu!

Nếu không mấy cái năng đánh Nhân tộc luyện khí sĩ tại chỗ đó, này đầu đại yêu chốc lát có thể diệt một tòa thành trấn!

Tuy rằng như vậy làm, này đầu đại yêu cũng sẽ nghiệp chướng quán thân, kết cục tất nhiên là bị Thiên Phật đánh chết...

Thôi.

Như thế nào năng quái tín chúng phản ứng sai, là hấn cấp bảo hộ quá hỏa.

Chính lúc này, ả náu tại phụ cận, lẫn vào trong thành cái khác mấy chỉ đại yêu, đã là thừa dịp loạn hướng tới các nơi góc ả náu.

Lý Trường Thọ đã chủ động làm khó dễ, như thế nào sẽ bỏ qua bọn họ?

Lập tức, Lý Trường Thọ hô to một tiếng:

"Nhượng đại gia hỏa đừng học tập tân giáo lí rồi, đều xuất lai suu thành! Thành bên trong vào yêu, khẳng định còn có cái khác yêu!"

Một bên có thần sứ vấn: "Đại nhân! Này đầu tra tinh làm sao bây giờ?"

"Nâng đi ngoài thành nướng! Nhớ được mang điếm hành gừng tôi!"

Còn lại mấy đầu đại yêu nghe vậy, bắt giác run run vài cái.

Một đầu đại yêu án không chịu nổi, trực tiếp xé nát nó sử dụng thể xác, lộ ra ngân ung chân thân, tại không trung phát ra một tiếng kêu to, giương cánh hướng ngoài thành phi độn!

Nhất thạch kích khởi nghìn tầng lãng!

Hải Thần đại miếu đại môn bị đẩy ra, mấy trăm danh thân thể khoẻ mạnh Hải Thần giáo thần sứ, dẫn theo thiết chùy, đại đao, khoái bản đẳng các loại tiên bảo, trong miệng oa oa kêu loạn, đối các nơi một trận hô to.

Có hô phạm nhân lập tức nguyên địa ngồi xồm xuống, hơi sau khăn trương trở về nhà.

Có hô đừng cho yêu chạy, kia đầu ngân ung ít nhất mấy ngàn năm phần, ăn khẳng định đại bổ!

Còn lại tam đầu đại yêu nhất thời hoảng thần.

Nhất là, này chút Hải Thần giáo thần sứ trung, còn có hơn mười đạo che dấu không được hung thần khí tức, này chút khí tức thập phần cổ quái, liền như bọn họ Yêu tộc thiên địch một loại, nhưng này chút Yêu tộc tâm can loạn run!

"Đi mau!"

Kia mấy danh đại yêu từng người xé mở túi da, hóa xuất bản thể, điên cuồng hướng tới ngoài thành chạy trốn.

An Thủy Thành tiêu khu vực nhất thời đại loạn.

Mấy đầu đại yêu tại trước vôi vàng bên đảo, mấy trăm danh cực kỳ cường tráng Hải Thần giáo thần sứ, giờ các loại binh nhận từ sau đuổi theo, một đám vụt chạy như gió.

Hùng trại hán tử cùng nữ hán tử nhóm vi bất xô chết phàm nhân, còn cố ý nhảy tới nhất hàng hàng nóc nhà thượng, phát tức bay nhanh.

Mà trong thành này chút phàm nhân... Có điểm tiểu kích động, còn có điểm tiểu hung phấn.

Bọn họ bên tàu cho biết, hô bằng gọi hữu, rất thần kỳ địa khắc phục nguyên ở bản năng sợ hãi, tại đầu đầy hắc tuyến Lý Trường Thọ nhìn chăm chú hạ, một đám đuổi theo nóc nhà thượng thần sứ mọi người, cười, nháo .

Này...

Hải Thần giáo trong phạm vi, xem ra muốn làm một lần phạm vi lớn an toàn tri thức thông dụng giáo dục !

Một lát sau, mấy trăm thần sứ lao ra An Thủy Thành.

Kia mấy đầu đại yêu chính là được mệnh lệnh, không nhanh không chậm địa phi , giống như mỗi câu một loại, câu Hải Thần giáo thần sứ hướng ngoài thành một chỗ rừng rậm xuất phát.

Phía trước tự nhiên tồn tại Yêu tộc cạm bẫy, nhưng có Hải Thần đại nhân một khắc không ngừng truyền thanh, này chút thần sứ không có nửa phần sợ hãi!

Hơn mười vị thân hình cang tiếp cận ở Tiên Thiên đạo khu thuần huyết Vu tộc, lặng lẽ hỗn đến tương đối dựa trước vị trí, nương Vu Nhân hỗn loạn khí tức, che lấp tự thân tồn tại.

Rừng rậm trung, yêu khí bổ khắp;

Thành trì ngoài, Vu Nhân hung mãnh.

Mà Lý Trường Thọ không chút hoang mang địa theo kế hoạch hành sự, tại kia rừng rậm dưới đất đã là lạng lẽ mai phục vài tên giáy đạo nhân;

Tung ra một chút mê dược, phóng một chút tịch mịch.

Tây Phương Giáo phái tới này tốp người mỗi lái, tại chỗ đó rừng rậm trung làm cái đơn giản vòng vây, mà mấy danh thực lực mạnh nhất đại yêu tránh ở mặt sau cùng, đã thương nghị hảo xuất thủ thời cơ.

Bọn họ nghĩ rằng chúng Hải Thần giáo thần sứ nhảy vào mai phục vòng ở giữa, rồi sau đó tứ phía bọc đánh, đồng thời làm khó dễ, nhanh nhất tốc độ giải quyết đấu pháp, công thành lui thân, trở về lĩnh thưởng.

Xem Vu Nhân loại này cộc lốc chỉ biết đấu tranh anh dũng bộ dáng, này chút Yêu tộc cũng là bất giác nổi lên khinh thị chi tâm.

Vu, thượng cổ thiết khờ rồi!

Nhưng mà, này mấy danh đại yêu rất nhanh chính là vẻ mặt mộng nhiên...

Biến cố tới quá nhanh, nhượng yêu trở tay không kịp!

Kia mấy trăm Hải Thần giáo thần sứ vừa mới nhảy vào trong rừng, đến Yêu tộc vòng vây bên ngoài, một gốc cây đại thụ sau đột nhiên thoát ra một đầu hắc hùng tinh, quay đầu hét lớn một tiếng:

"Tiểu nhân tuân mệnh! Cái này xông vào trước nhất!"

Nói xong phát tức chạy như điên, đối mấy trăm thần sứ khởi xướng xung phong!

Mấy trăm ngoài trượng, từ tán cây trung nhảy ra nhất danh áo trắng yêu nam, hô lớn:

"Giết!"

Mai phục tại các nơi Yêu tộc, lập tức chạy ra khỏi nhị ba mươi chỉ, đuổi theo hắc hùng tinh vọt đi lên!

Nhất kiến có đồng bạn lao tới, đại bán Yêu tộc không kịp đa phán đoán, liền đã lập tức hiện thân, đảo mắt hội tụ thành ba trăm đa chỉ Yêu tộc tạo thành 'Quân đoàn' !

Bọn họ hoặc là phi không độn địa, hoặc là phát tức bay nhanh, nghênh chiến Hải Thần giáo thần sứ đoàn!

Mặt khác non nửa Yêu tộc, hoặc là là người được tình hình không đúng, đã là có lui ý;

Hoặc là là chính hô hô ngủ nhiều, hoàn toàn hôn mê đi qua.

Trước đây này chút Yêu tộc làm vòng vây, liên loại này chẳng biết tại sao bị hóa giải mở ra, gấp đến độ kia mấy danh Yêu tộc thống lĩnh một trận dậm chân mắng to...

Mới vừa đến ngoài rừng Lý Trường Thọ, thấy thế cũng là một trận cười khẽ.

Này chút lâm thời hợp lại hiểu ra đám ô hợp, quả nhiên là trăm ngàn chỗ hở.

Kia hắc hùng tinh cùng áo trắng yêu nam, bất quá là hấn âm thâm tại 'Tra tinh' thân thượng lấy mẫu yêu khí, bao bọc hai chỉ giấy đạo nhân, bằng độn pháp lẫn vào quân địch vòng vây...

Cơ thao, chớ lục, một chút thường quy tiểu kế thôi.

Lý Trường Thọ trong tay áo bay ra nhất chỉ chỉ người giấy, chúng nó ôm trận cơ, thi khởi độn pháp, hướng tới tả hữu vu hồi mà đi.

Mà Lý Trường Thọ khối này Kim Tiên cảnh giấy đạo nhân vẫn chưa tham chiến, tiếp tục giám sát các nơi, một khắc cũng không dám buông lỏng.

Chính diện sắp đánh giáp lá cà;

Xông vào trước nhất phương kia mười mấy tên Hải Thần giáo thần sứ, đồng thời hướng tới tả hữu hai bên nhảy tránh!

Cởi khăn trùm đầu liền chút nào không có nhận ra độ Ngưu Đầu Mã Diện, dẫn bốn mươi sáu danh chiến vu đột nhiên gia tốc, bọn họ thân hình nhanh như ảo ảnh, mặt đất bị oanh xuất một chỗ chỗ hố to, bộc phát ra chân chính Vu tộc khí tức!

Bốn mươi tám luồng huyết khí, như khói báo động loại phóng lên cao, trời chiều ánh chiều tà đều bị nhuộm thành màu đỏ!

Yêu tộc cự kinh, trận cước đại loạn!

Chính lúc này, rừng rậm các nơi lại dâng lên từng đạo cột sáng, này chút cột sáng hướng trung tâm một chút tụ hợp, giây lát bố thành một tòa đại trận, phong cấm phạm vi hơn mười dặm!

Mười hai đạo trận cơ chỗ, đều có tam danh Thiên Tiên hậu kỳ thực lực giấy đạo nhân ngồi xếp bằng, tùy thời chuẩn bị đem từng người tiên lực rót vào trận cơ, gia trì đại trận, lực bảo không tha chạy một đầu yêu vật!

An Thủy Thành trung, giờ phút này cũng có mấy trăm Hùng trại Vu Nhân nơi nơi bôn tẩu, điều tra có hay không có để sót yêu...

Mặt trời chiều ngả về tây, rừng rậm máu chảy thành sông, một đầu đầu đại yêu bị chiến vu nhóm đồ thủ xé nát, các loại xác chết tùy ý có thể thấy được.

Kia hơn mười vị đẫm máu mà chiến chiến vu lộ hung quang, cả người huyết khí càng đậm, tái hiện thượng cổ đại chiến phong thái!

Đừng nói là biết rõ Vu tộc hung ác Yêu tộc, liền là chảy xuôi một nửa Vu tộc huyết mạch Hùng trại thần sứ, cũng đều là một đám sắc mặt trắng bệch, tránh ở góc trung kết thành phòng ngự chiến trận...

Lạnh run, không biết làm sao.

Sau nửa canh giờ.

Bốn mươi tám danh Vu tộc từng người túm hai tam đầu, trong trí nhớ vị nói không sai yêu thú xác chết, tại Hùng trại thần sứ vây quanh hạ, đi bờ biển một chỗ bờ cát.

Bọn họ tẩy cái hải tẩm, thuận thực địa cái nổi lên nướng cái, mùi thịt phiêu mãn phạm vi trăm dặm...

Ngưu Đầu Mã Diện mang trở về khăn trùm đầu, ngồi ở bờ cát góc trung, tràn đầy vui mừng địa nhìn các tộc nhân vừa múa vừa hát.

Gió biển thổi phát kia nhất dùm phiêu nhu tông mao, Mã Diện tràn đầy thâm trầm địa nói:

"Ngưu, nghĩ tới ư?"

Năm đó, chúng ta đuổi theo yêu thú, tại trời chiều hạ khoái trá chạy trốn."

"A, mã!"

Ngưu Đầu thật sâu địa thở dài, "Nhu vậy ngày, cuối cùng lại đã trở lại."

"Vui sướng là như thế nào biến mất ? Hí ~ "

"So với cái này, ta càng muốn biết, này chút Yêu tộc nương nhờ nào đó giáo, có thể có gì chỗ tốt a, ồ ~ "

Chợt nghe sau lưng truyền đến một tiếng:

"Bọn họ phần lớn là bị nào đó giáo mạnh mẽ độ qua đi đi."

Nghe được này quen thuộc tiếng nói, Nguu Đầu Mã Diện run run vài cái lập tức đứng lên.

Lý Trường Thọ từ cách đó không xa nhất khối đại thụ thân cây trung chen xuất lai, đối Nguu Đầu Mã Diện thờ dài hành lễ, "Đa tạ nhị vị đến đây tương trợ."

"Hải Thần ngài khách khí, " Nguu Đầu xoa xoa bàn tay to hắc hắc cười, "Này như thế nào năng tính... Khụ, cái kia, tạ ơn lễ gì gì đó liền quên đi.

Trước Độ Tiên Môn Trường Thọ tiểu hữu nói, ngài này cũng sẽ có điều liêu..."

Một bên Mã Diện nhìn không được lật cái xem thường, "Ngươi này da mặt càng ngày càng dày rồi, ngu!"

"Gì? Muốn gì linh thú? Muốn gì Trường Thọ dưỡng linh thú!"

Nguu Đầu ngu nhân tron tron, "Ngươi này Mã Diện như thế nào như vậy không tán thưởng!

Hồ nháo!

Hôm nay chúng ta là tới hỗ trợ , kia chút Vu Nhân cùng chúng ta quan hệ lại xa, kia cũng là chúng ta Vu tộc nhất chi!

Mã Diện ngươi như thế nào năng như vậy! Ngươi còn có điểm lương tâm không có? Còn muốn muốn Độ Tiên Môn Trường Thọ tiểu hữu dưỡng cái loại này phần phần linh thú! ?"

Mã Diện nhất thời hết đường chối cãi, tất cả vu đều nhanh bị khí hôn đi qua .

"Đừng vội, đừng vội, hai vị đừng vội."

Lý Trường Thọ đã là mỉm cười cầm xuất hai chỉ bảo nang, đưa đi ra ngoài mấy vại điều liêu, lại nói:

"Thực bất giấu diếm, ta này sớm đã phái người đi Độ Tiên Môn, cùng với các nơi phùng trấn, cầu cầu một đám linh thú lại đây.

Hai vị cùng Vu tộc các huynh đệ còn thỉnh tại chỗ đó đa ở lại chút thời gian, linh thú hội lục tục đưa đến.

Chúng ta cũng tốt nhìn xem, đôi phương còn có hay không đến tiếp sau thế công."

Nguu Đầu một trận rung đùi đắc ý, cười nói: "Kia, chúng ta liền tôn Hải Thần đại nhân mệnh lệnh ! Hắc hắc... A không đúng, ò, ò ~ "

"Cút! Chúng ta địa phủ âm ty thanh danh đều bị ngươi bại hết!"

Mã Diện nhìn không được chửi ầm lên, nâng lên thon dài đại chân dài đôi Nguưu Đầu đạp đi qua; Nguưu Đầu cười lớn nhảy đến một bên, hai vị Câu Hồn sứ giả nhanh chóng nữ đánh thành nhất đoàn.

Chỉ một thoáng, khăn trùm đầu cùng hài miệt bay loạn, đêm sao cùng nước biển đồng sắc.

Lý Trường Thọ cũng bị chọc cười, tại trên bờ cát để lại sang sảng tiếng cười.

...

Lý Trường Thọ cùng Nguưu Đầu Mã Diện nói chuyện phiếm một trận, một bên có chiến vu đưa tới đại khối tốt nhất thịt nướng, Nguưu Đầu Mã Diện cũng không keo kiệt, cấp Vu Nhân phân đi ra ngoài đại khái... 0,01 thành vi cay điều liêu.

Kia hương hương cay tư vị, bay nhanh kíp nổ này chỗ bờ cát, ăn không ít Vu tộc gào khóc kêu loạn.

Nguưu Đầu khiêu nhất khối tối màu mỡ thịt nướng đưa lại đây, Lý Trường Thọ nhưng sắc mặt xấu hổ địa lác đầu cự tuyệt.

Không có biện pháp, đáy lòng có điểm chướng ngại.

Một mạch ăn đến nguyệt huyền trung đình, Lý Trường Thọ hô lai xa xa đợi chờ trăm tên thần sứ, đem này chút ăn đến chạy bất động con đường chiến vu, nâng trở về Hải Thần miếu...

Lý Trường Thọ dự đánh giá, kế tiếp Tây Phương Giáo phải sẽ không lại có động tác, dù sao Tây Phương đã muôn bại lộ hành động mục đích, mà lại tổn thất một nhóm nhỏ chiến lực.

Đương phong hiểm cùng hồi báo hoàn toàn bất thành có quan hệ trực tiếp, phạm là có điểm lý trí người, đều sẽ không tiếp tục đi xuống...

Khả Lý Trường Thọ còn là ổn một tay, vẫn duy trì Hải Thần đại miếu phụ cận mấy ngàn lý giám sát mạng lưới, một khắc cũng không buông lỏng.

Một nửa tâm thần chiếu khán Hải Thần giáo, một nửa tâm thần dùng tại thanh tra Nam Châu thủy lộ thượng.

Tự nhiên, còn có bộ phận tâm thần một mạch bảo trì tại Tiểu Quỳnh Phong.

Căn ở đó, tự không thể sơ hốt rơi.

Kế tiếp hai cái nhiều tháng, này chút Vu tộc một mạch đều tại An Thủy Thành trung hỗn ăn hỗn uống, cũng coi như ném hết nhân gian các loại mỹ vị.

Khả năng là cảm thấy được bao ăn bao uống có chút ngưng ngừng, này chút Vu tộc cấp mình tìm điểm sống —— bắt đầu thao luyện kia chút Vu Nhân tộc thần sứ.

Thao luyện bất quá mấy ngày, này chút thần sứ tất cả đều hạ bát lai giường, chạy bắt thành con đường, một đám khóc thiên hô địa, giống như bạch sinh này cả người bấp chần thịch...

Lý Trường Thọ đối này vẫn chưa đa quản, năng tăng lên hạ thần sứ sức chiến đấu, tất nhiên là hữu ích vô hại.

Cẩn thận cân nhắc qua đi, Lý Trường Thọ cố ý mang theo Long Cát đến An Thủy Thành, nhượng Long Cát ngẫu nhiên 'Phát hiện' Vu tộc cùng Vu Nhân tồn tại;

Ngâm, Lý Trường Thọ đem ba mươi khối bàn đào giao cho chỗ đó giấy đạo nhân, âm thầm mang về Độ Tiên Môn.

Phải như thế nào mới có thể nhượng đại gia khoái trá ăn đào, thành Lý Trường Thọ không thể không tự hỏi vấn đề.

Trước mặt phương án chủ yếu có ba loại...

Giáp, làm bộ này là phổ thông tiên đào;

Át, cùng Không Hư chương môn thấu cái khí, nói là chương môn ban thưởng hạ .

Bính, bả sư phụ cùng sư muội các nàng một đám đập ngất, lần lượt cái cho ăn quả đào ăn.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ còn là quyết định dùng đệ tứ bộ phương án.

Đem bàn đào nhất bộ phận gây thành rượu, đã nói mình trong lúc vô tình, làm xuất một loại không thể lại sản xuất tiên tửu, đưa cho sư thúc, sư bá, sư tổ nhắm nháp.

Sư muội cùng sư phụ, tất nhiên là có thể trực tiếp nói cho bọn họ chân tướng, hưởng dụng hoàn chỉnh bàn đào.

"Loại này bàn đào, đối Vạn Lâm Quân trường lão có hay không trợ giúp?"

Vừa vận mình trước đây luyện chế thành mấy miếng cảm ngộ loại linh đan, lần này, cũng nhất tịnh cấp trường lão đưa đi qua.

Một vị Kim Tiên cảnh đại độc tiên...

Chặc, ngẫm lại liền hăng hái.

-----oOo-----

**Đệ ba trăm nhất thập bát chương Tiểu Quỳnh Phong Trường Thọ tán đào,
Tam Tiên Đảo tiên tử nghi tâm**

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất.

Điểm khởi hai ngọn Đông Hải dạ minh châu luyện chế thành pháp bảo đấng, nhượng này chẳng phân biệt được ngày đêm chật hẹp phòng, nhiều ra vài phần mờ mịt xuất trần ý cảnh;

Vãi ra nhất chỉ người giấy, nhượng nó kéo nhị hồ, diễn tấu khởi du dương thư hoãn «nhị tuyền ánh nguyệt » ;

Trên bàn bày mấy chi bàn đào, linh khí dày.

Cầm lấy nhất bả chủy thủ, tại bàn đào thượng chậm rãi chuyển động, nhượng hơi mỏng đào da gấn bó phổ thông Kim Tiên ăn không đến hình dạng.

Sở dĩ quyết định cấp bàn đào gọt da, cũng không phải cảm thấy bàn đào da không có dinh dưỡng, chỉ là đơn thuần muốn cho bên cạnh người giấy biết, hấn đào...

Có dư.

—— 【thọ buồn tẻ nhật kí】.

Cẩn nhất khẩu tươi mới đa nước đào thịt, thể hội nhất từng đợt từng đợt linh khí nước bọt tại khoang miệng chậm rãi tản ra thời sáng khoái, Lý Trường Thọ nhin không được phát ra vài tiếng ngâm khẽ.

Không hồ là Tiên Thiên linh quả, này vị, này tư vị!

Quả nhiên so tại Tam Tiên Đảo thượng, giấy đạo nhân ăn bàn đào thời điểm, kém như vậy điểm ý tứ...

Niệm cập ở này, Lý Trường Thọ trước mắt hiện ra vị kia tiên tử bác đào thời động tác, rất là mềm nhẹ, loại kia tế nhị.

Nhất sợi ánh sáng mặt trời chiếu ở nàng trên tay, bàn đào thịt quả, đều xa không bằng nàng đầu ngón tay trong suốt...

Ba!

Lý Trường Thọ nâng tay đánh hạ cái trán, dùng sức quơ quơ đầu.

Nhân quả nhân quả, ăn đào ăn đào.

Chậm rãi cắn hết nhất khối quả đào, Lý Trường Thọ đem đào hạch thu , tinh tế thể hội .

Nhất khối bàn đào nhập khẩu, liền biết như thế nào linh quả.

Ở giữa thông cảm huyền diệu đạo vận, tựa hồ chịu tải Thiên Địa mới sinh thời, đại đạo tàn vẫn diệu.

Lý Trường Thọ rất nhanh liền làm xuất tổng kết ——

Này bàn đào, nhà mình sư phụ ăn ứng hội đối tu vi có sở tăng, cũng khả gia tăng sư phụ mấy trăm đến mấy ngàn bất đẳng thọ nguyên, sẽ không đối sư phụ tạo thành gì tổn thương.

Linh Nga dùng hai khối cũng là không sao, tăng thọ nguyên, đề tu vi, khả tinh lọc tự thân tiên lực, khiến thân thể thân tiên vô cấu, tiên tư thể nhẹ nhàng, còn có thể mỹ bạch bảo vệ làn da, nhượng da thịt hoạt non mà lại cũng có sáng bóng...

Chỗ tốt quả thật rất đa.

Lý Trường Thọ đã muốn bả bàn đào vận hồi sơn môn nội ba tháng, mãi cho đến hôm nay, nhiều lần xác định mình làm bàn đào sự không có bại lộ, mới chuẩn bị phân đi xuống.

Tính tính thời gian, trước đây luyện chế 'Tăng thọ rượu' đã khả xuất hàm.

Lý Trường Thọ nhìn trên bàn còn lại tam chi bàn đào;

Hắn bản tính toán mình ăn nhiều mấy cái, nhưng phát hiện đối đến nay mình mà nói, thứ này trừ bỏ ăn ngon ở ngoài không cái khác hiển hiệu quả, đơn giản liền đa lưu chút cấp Linh Nga bọn họ.

Cái gọi là tăng thọ rượu, tự nhiên chính là bàn đào ủ thành rượu trái cây, tại Lý Trường Thọ cố gắng hạ, khả khóa trụ bàn đào tám phần linh lực.

Loại này rượu trái cây, hắn tổng cộng luyện chế hai đàn, một vò cấp cửu sư thúc, một vò cấp Cửu Ô sư bá, sư tổ Giang Lâm Nhi, Vong Tinh thượng nhân.

Cẩn thận tính , Cửu sư thúc mình liền hưởng tam khối bàn đào...

Ân, cái này nhưng thật ra rất có tất yếu, nếu là bất đa điểm dinh dưỡng, bả đôi mình 'Ân trọng như núi' Cửu sư thúc đối gây sao làm!

Lý Trường Thọ lập tức đi đàn phòng ngoài che dấu rượu hâm, đem hai đàn rượu trái cây lấy ra.

Khải phong, khai đàn.

Ngón tay dính một chút nước bọt tinh tế phân tích, phát giác thuốc này tính, linh lực, so với chính mình trước đây suy nghĩ còn muốn cường vài phần, vẫn chưa tổn thất nhiều lắm 'Dinh dưỡng'.

Lý Trường Thọ cầm lai mấy chỉ khéo léo vò rượu, đem trong đó một vò rượu chia làm tam phần;

Lại lấy ra nhất chỉ truyền tin giấy hạc mời đến Tửu Ô sư bá, đem này tam tiểu đàn bàn đảo Trường Thọ rượu đưa đi ra ngoài, nhiều lần dặn dò Tửu Ô sư bá, đem cái khác hai tiểu đàn hiếu kính hấn sư phụ sư nương.

"Này là gì rượu? Xem người loại này khẩn trương như vậy."

Thập đạo nhân dẫn theo tam vò rượu, có chút tò mò người khứ, cười nói: "Sư phụ sư nương ngày thường uống rượu bất đa, người không bằng đều cấp tiểu cửu lưu trữ."

"Đã cấp Tửu sư thúc chuẩn bị hạ một phần," Lý Trường Thọ cười nói, "Này rượu khả tăng thọ nguyên, là ta ngẫu nhiên hạ được một ít linh dược luyện chế mà thành."

Sư bá chớ có hỏi nhiều rồi, này bất quá là ta hiếu kính sư tổ cùng sư bá tổ một ít tâm ý.

Về sau nghĩ lại có, phỏng chừng liền khó khăn."

"Ai, hành!"

Tửu Ô sư bá cười đáp ứng, vẫn chưa hỏi nhiều nữa chữ.

Gia tăng thọ nguyên linh dược mặc dù thập phần trân quý, nhưng không biết như thế nào, liền tính Lý Trường Thọ cầm xuất hai bình đàn dược, nói này là Thái Thượng Lão Quân cửu chuyển kim đan, Tửu Ô đều không biết là có gì đáng giá kinh ngạc ...

Chết lặng rồi, không có biện pháp.

Nhìn theo Tửu Ô cười mây mà đi, Lý Trường Thọ tiên thức cẩn thận dán mắt một trận, kiến Tửu Ô sư bá đem hai tiểu đàn tăng thọ rượu đưa vào Vong Tình cư, lúc này mới yên tâm chút.

'Cũng không biết cửu sư thúc khi nào xuất quan...'

Lý Trường Thọ ý niệm trong đầu còn chưa hạ xuống, gió núi liền mang đến xa xa mỏng manh ngáp tiếng.

Tiên thức đảo qua, đã thấy phòng cờ bạc lầu hai nhất phiến song bị đẩy ra, nhất mặt bóng hình xinh đẹp đang dùng lực đuổi lại thất lung.

Nàng cặp kia mắt to còn chưa nằng mở, đã là nhẹ nhàng từng từng chớp mũi, tựa hồ nghe thấy được gì, cái miệng nhỏ nhắn bẹp vài cái...

"Rượu..."

Này cái mũi, cũng là không ai bằng .

Lý Trường Thọ nở nụ cười hai tiếng, đem còn lại kia đàn tăng thọ rượu, trang vào nhất chỉ màu bạc bầu rượu, phiêu nhiên nhi khứ.

Phòng cờ bạc trung, tên kia phụ trách chiếu khán Tử Vũ Thi lão ầu, thi triển thổ độn biến mất không thấy.

Tử Vũ Thi đến nay mới vừa bước trên tu hành con đường, bàn đào linh lực quá mạnh mẽ, liền là nhất khẩu cũng tiêu thụ bất khởi, chỉ có thể sai thất lần này cơ duyên...

Cười mây bay đến phòng cờ bạc phụ cận, Lý Trường Thọ cười nói:

"Sự thúc, lại không rượu ?"

Chính hữu khí vô lực ghé vào lầu hai cửa sổ thượng Tử Cửu, một cái giạt mình đứng lên, tham thân mình hướng ra ngoài nhìn, ánh mắt nhanh chóng tập trung Lý Trường Thọ trong tay bầu rượu.

"Tiểu thọ thọ!"

Tử Cửu hoan hô một tiếng, trước mắt cảm động, tự cửa sổ nhảy ra, hai tay trước tham, làm đôi meo meo chụp mỗi trạng.

Lý Trường Thọ nổi lên trên cột chi tâm, thân hình kinh hoàng, lui về phía sau nửa bước, đem bầu rượu thu hồi trữ vật pháp bảo;

Tử Cửu phác quá mau, bặt một tiếng "Ai nha", trực tiếp nằm úp sấp đảo sau lưng Lý Trường Thọ bụi cỏ trung, hướng trước trượt xuất bán trượng, áp suy sụp nhất căn căn cỏ nhỏ, cục khu vực gặp tai hoạ càng nghiêm trọng.

Không biết vì sao, Tử Cửu tại kia vẫn không nhúc nhích, giả chết mặc không lên tiếng.

Cực kỳ giống... Ở nơi nào rồi ngã xuống, ngay tại đâu nào nằm úp sấp một hồi.

"Làm sao vậy?"

Lý Trường Thọ ôn tiếng đạo câu, điểm nhất đóa mây trắng, đem Tử Cửu thân mình trực tiếp nâng lên.

"A..."

Tử Cửu chính diện hướng hạ, thân hình tháp nhập mây trắng trung, tứ chi cứng ngắc, bắt đầu một đoạn không hề tức giận lên tiếng:

"Rõ ràng là trưởng bối nhưng cần nhờ ngươi nhất cái tiểu bối dưỡng , a, làm tiên hảo thất bại a..."

Rõ ràng tu đạo đã muốn nhiều như vậy niên, nhưng so với ngươi tới hoàn toàn chính là kẻ vô tích sự trạng thái, a, làm tiên hảo thất bại a..."

Rõ ràng sư huynh sư tỷ đều là thành đôi nhập đấng, Tiểu sư muội còn là mang tình duyên nhân quả đầu thai, nhìn nhìn lại mình, a, làm tiên hảo thất bại a."

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, cảm thấy sư thúc quả thật áp lực quá lớn rồi chút;

Hắn vừa muốn lên tiếng an ủi, nhất chỉ tay nhỏ bé liền từ đám mây trung dò xét xuất lai.

"Cho nên nói, nhanh lên cho ta rượu uống, nhượng ta sống mơ mơ màng màng đi!"

Lý Trường Thọ: ...

Sư thúc nghìn tầng chiêu thức.

"Sư thúc, nói điểm chính sự ."

"Ân?"

Tử Cửu cố gắng ngẩng đầu nhìn nhân Lý Trường Thọ, kiến Lý Trường Thọ mặt lộ vẻ chính sắc, khẩn trương thu hồi lúc này nản lòng si phé biểu tình, từ mây trắng trung nhảy dựng lên, ngồi xếp bằng ngồi xong.

"Gì chính sự?"

Lý Trường Thọ đem vừa rồi bầu rượu cầm xuất, đưa cho Tử Cửu, cười nói: "Cho tới nay mới thôi, sư điệt ta năng sản xuất xuất cao nhất phẩm chất rượu trái cây.

Vốn là chế tạo hai đàn, cấp sư tổ cùng sư bá tổ bọn họ đưa đi một vò, này đàn chính là hiệu kính sư thúc .

Nhớ lấy, bắt muốn đương phổ thông tiên tử uống, hiệu quả không giống người thường, tốt nhất là phân ba lượt dùng, uống một lần liền bế quan một lần."

"Ân..."

Tử Cửu trừng mắt nhìn, nhẹ nhàng mân môi, kia trương mặt cười thượng thoáng có chút bất quá tự nhiên.

Nàng tầm mắt đột nhiên từ bầu rượu thượng na khai, nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, thấp giọng hỏi câu: "Tiểu Trường Thọ ngươi cùng bản sư thúc nói thật, ngươi có phải hay không đối sư thúc ta... Có ý đồ gì?"

Lý Trường Thọ cũng là có chút trở tay không kịp, cười nói: "Sư thúc ngươi hạt nói cái gì."

"Không ý đồ ư?"

"Sư thúc ngươi còn mắt mắt cái gì."

"Hi hi hi, " Tử Cửu hé miệng cười khẽ, theo sau thanh thanh giọng hát, nghiêm đứng đắn nói:

"Ta là nghĩ, ngươi nếu có ý đồ , ta liền ở từ ngươi, phản đang cảm giác ngươi cũng rất không sai , về sau còn có thể quang minh chính đại với ngươi cầm rượu uống.

Như vậy được bao ăn bao uống ngươi , đạo tâm đều nhanh khỏi ma chương !

Hoặc là ngươi thì cho ta tìm điểm sự làm, giúp ngươi trồng cây đậu gì gì đó đều được!"

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, ngôn nói: "Sư thúc ngươi kỳ thật không cần cảm thấy băn khoăn, nhưng nếu sư thúc như vậy đề rồi, ta vừa vặn cũng thiếu chút nhân thủ hỗ trợ.

Bất quá, chủng cây đậu loại này thể lực sống liền không cần rồi, sư thúc ngài cũng là xinh đẹp, môn trung có số tiên tử, như thế nào cũng không có thể đi huy cái cuộc làm việc.

Loại này... Sư thúc giúp ta sưu tập một ít ngàn năm phân linh thụ nhựa cây đi, ta làm người giấy dùng.

Chỉ là sư thúc còn thỉnh đối việc này giữ bí mật, vạn không thể đối người bên ngoài nhắc tới."

Tử Cửu miệng nhất dẩu, đột nhiên lại ủy ủy khuất khuất địa oán giận câu: "Ngươi thật đúng là bỏ được nhượng bản sư thúc làm việc!"

"Cái kia..."

"Hi hi, hay nói giỡn , " Tửu Cửu nhanh chóng nhiều mây chuyển quang mây, dùng sức vỗ vỗ ngực, "Su diệt yên tâm, về sau làm nhựa cây, chính là bản sư thúc bản chức công tác!"

Ngàn năm phân đủ ư? Ta nhưng thật ra biết có chút phong thượng, có vạn năm lão cây đều nhanh thành tinh !"

Lý Trường Thọ yên lặng địa na khai tầm mắt, đáy lòng mặc niệm Bách Mỹ Lão Hậu Đồ, dọn sạch sắc niệm.

"Sư thúc nhớ đạt được ba lượt uống, nơi này còn có cái khác ba loại nguyên nhưỡng."

"Ân, ân! Nhưng bản sư thúc trước nếm thử..."

Ngoan ngoãn, đây là cái gì rượu?

Uống hảo không giống với, người ở bên trong thêm được ư?"

Lý Trường Thọ: ...

Được không có, chẳng qua bỏ thêm mấy khối bàn đào, Tiên Thiên linh căn kết xuất tới cái loại này.

...

Lý Trường Thọ cũng không nghĩ tới, bàn đào đối với phi Kim Tiên cảnh luyện khí sĩ mà nói, hiệu quả hội như thế xuất sắc!

Mới vừa bế quan kết thúc Tửu Cửu, uống rồi tương đương với nhất khối bàn đào được hiệu rượu, liền lại tiến nhập nhập định trạng thái, trong cơ thể tiên lực tràn đầy vô cùng, chờ Tửu Cửu vọt tới trước quá nhất cái lại nhất cái tiểu cảnh giới.

Tửu Cửu bế quan sau, Lý Trường Thọ lại thỉnh nhà mình sư phụ căn nhất khối.

Tề Nguyên lão đạo nguyên bản khoảng cách Chân Tiên cảnh còn có đại nửa Nguyên Tiên cảnh, nhưng dùng bàn đào sau đó, nguyên địa tấn thăng, chính thức đến địa tiên cảnh chung điểm —— Chân Tiên cảnh.

Con đường, cứ như vậy, đi tới tới cuối.

Hắn tu đến tiên sinh đỉnh cao!

Tề Nguyên lão đạo ngồi ở kia, không có vui vẻ, ngược lại nổi lên một trận Không Hư cùng bất đắc dĩ, cúi đầu nhìn xem mình này hai tay.

Chân Tiên cảnh rồi, nhưng thực lực cũng liền tương đương với Thiên Tiên đạo Nguyên Tiên cảnh hậu kỳ bộ dáng...

Bản thân thọ nguyên không như thế nào gia tăng, tựa hồ còn là mới vừa bước vào Trọc Tiên cảnh thời loại kia;

Tấn thăng cảnh giới mang đến thọ nguyên tăng lên còn không bằng dùng bàn đào thọ nguyên tiền lãi, cái sau gia tăng rồi đại khái lục bảy trăm năm...

Này, chính là hẩn nhân sinh toàn bộ ư?

Lý Trường Thọ cũng không dự đoán được, Trọc Tiên tấn thăng thế nhưng bất tăng thọ nguyên.

Hẩn vội vàng lại nhượng sự phụ dùng đệ nhị khối, tăng lên tu vi hiệu quả đã bất quá rõ ràng, nhưng thọ nguyên đại nạn lại đẩy sau mấy trăm năm.

Bàn đào tăng thọ tục mệnh công hiệu nhưng thật ra tương đương không sai.

Thế là, Lý Trường Thọ yên lặng cảm xuất đệ tam khối...

Tề Nguyên liền tục xoa tay, vội nói: "Trường Thọ, chớ có tự cấp vi sư !

Đủ rồi, đủ rồi!

Loại này bảo vật, vi ngươi sư muội giữ đi!"

"Sư phụ, đệ tử còn có một ít , " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Vật ấy đến từ chính Thiên Đình, sư phụ chớ có đổi bất luận kẻ nào nhắc tới, này là đệ tử cũng coi như lao lực tâm lực mới làm tới.

Này khối trước phóng sư phụ này, ngài tiêu hóa cái khác hai khối được lực, lại dùng này khối."

Tề Nguyên lão đạo nhất thời trước mắt cảm khái, thở dài: "Vi sư cuộc đời này duy nhất làm đúng hai kiện sự, liền là thu ngươi cùng ngươi sư muội nhập môn..."

"Sư phụ, chớ có đa suy nghĩ, " Lý Trường Thọ cười nói, "Sau này ngày còn dài, sư phụ ngài đi Thiên Đình hẳn điêm công đức, cũng khả nhượng tự thân thọ nguyên lại tăng lên.

Như vậy, tiếp qua mười mấy năm, sư phụ ngài phải đi Thiên Đình báo danh.

Đệ tử giúp ngài âm thầm an bài hạ, xem có thể hay không hốt cái sơn thần, thổ địa chức, sẽ đem ngài khu trục thuộc đặt ở Độ Tiên Môn bên này.

Như thế, sư phụ ngài là có thể một bên ở trong núi tu hành, một bên lĩnh công đức tăng thọ."

Tề Nguyên lão đạo bất giác ngẩn ra, "Còn có thể làm như vậy?"

"Tự nhiên, " Lý Trường Thọ cười nói, "Nhượng đệ tử lại an bài chính là, sư phụ ngài liền phóng khoáng tâm, phải tu hành tu hành, nên đi tìm sư nương, khụ, tìm Tử Vũ Thi sư thúc nói chuyện phiếm phải đi nói chuyện phiếm."

Nửa câu sau thoại Lý Trường Thọ không trực tiếp nói ra ——

Tiên sinh nếu dư ngạch bất túc, chúng ta còn có thể từ đầu đã tới, nhiều lắm chính là đa cấp Mạnh Bà chút chỗ tốt, nhượng Mạnh Bà mức nước canh thời điểm, đa đồ vài cái muối.

Trần an hảo sư phụ, Lý Trường Thọ phải đi Linh Nga nhà cổ chung quanh vòng vo vòng;

Phát hiện Linh Nga vẫn như cũ không có muốn xuất quan dấu hiệu, đã đem chứa tam khối bàn đào bảo nang, đặt ở nòng tay chéch, đồng thời để lại nhất tờ giấy.

Rồi sau đó, Lý Trường Thọ đi linh thú vòng, kêu một tiếng đang ở cùng đợi làm thật linh ** lưu cảm tình Hùng Linh Ly, tùy tay ném nhất khối quả đào đi qua.

Hùng Linh Ly hì hì cười, xoa xoa quả đào liền cắn hai khẩu.

"Tạ ơn biểu ca, oa, này đào hảo ngọt đây nhé!"

"Ân, ăn sạch đi."

Lý Trường Thọ ở bên đạo câu, theo sau mà bắt đầu quang minh chính đại quan sát.

Rất nhanh, Lý Trường Thọ liền phát hiện Hùng Linh Ly trong cơ thể xuất hiện khác thường —— thiếu nữ thấp sát loại thân hình trung, kia chút vốn nên hóa thành pháp lực linh lực, không hiểu chuyển hóa thành huyết khí!

Xuy!

Xuy ——

Hùng Linh Ly thân hình, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tăng vọt vài vòng, trực tiếp nứt vỡ nguyên bản chiến váy!

Kia cả người phồng lên cơ thể hạ, một cỗ luồng mệnh mang khí tức qua lại kích động...

"Biểu huynh!"

Hùng Linh Ly một trận tròng mắt, sốt ruột đạo, "Linh Ly lại biến trắng!"

"Ân, " Lý Trường Thọ cười gật gật đầu, ngôn đạo, "Thế đạo gian nguy, trắng điễm cũng không sai."

Hùng Linh Ly khoe miệng nhất méo, kia trương đáng yêu khuôn mặt thượng tràn đầy ủy khuất, ngửa đầu oa một tiếng liền khóc xuất lai, như là cái nữ lục trảm cân hài đồng...

Lý Trường Thọ trấn an nàng vài câu, liền cười mây trở về đan phòng.

Hắn lại cảm nhất chỉ truyền tin giấy hạc, lần này cần thỉnh Hữu Cầm Huyền Nhã lại đây nhất tự...

Cùng lúc đó, Tam Tiên Đảo thượng;

Kia chỗ bị vân vụ bao bọc, nơi nơi treo đầy màn trướng phòng ẩm trung.

Đang ở ngòi xuống tu hành tiên tử chậm rãi mở đôi mắt, đối trên tường treo bức họa thoáng xuất một lát thần, lại hé miệng cười khẽ...

Toàn mặc dù là thờ dài.

Nàng cũng có chút không hiểu, tâm tình vì sao như thế vi diệu.

'Chẳng lẽ, là Đại sư bá tại tính kế?'

Nàng không ngừng suy tư, tổng cảm thấy mình không nên như thế, rồi lại hết lần này tới lần khác như thế.

Bách tư không có kết quả, tâm tình nhưng loạn, kia đạo thân ảnh tại nàng đáy lòng càng rõ ràng chút.

'Thôi, mà lại đi cầu lão sư cho ta giải thích nghi hoặc, miễn cho xuất gì lậu sai.

Giả như ta động này tâm, tự sẽ không tránh né;

Nhưng như có người bên ngoài tính kế, kia chẳng phải là hại hắn không vui mừng.'

Tâm niệm chuyển động giữa, vân trung tiên tử bóng hình xinh đẹp biến mất không thấy, nhất sợi gió nhẹ nhẹ nhàng phát quá, chỉ dư một hai than nhẹ.

-----oOo-----

Đệ ba trăm nhất thập chín chương giáo chủ mê hoặc hành vi

'Linh Nga tam chỉ, sư phụ tam chỉ, Hữu Cầm tam chỉ...'

Lý Trường Thọ đại khái quên đi hạ bàn đào sử dụng lượng, phát hiện mình nếu không đi thử xem dùng bàn đào luyện đan lãng phí một ít, mang về sơn môn bàn đào căn bản dùng vô cùng.

Ồn thỏa khởi kiến, chương môn bên kia không thể trực tiếp đưa bàn đào, dù sao chương môn hẳn...

Biết đến nhiều lắm!

Thậm chí, Lý Trường Thọ ần ần cảm thấy, chương môn còn biết một ít mình sở không biết sự, thế cho nên hẳn mỗi lần đoán trước chương môn phản ứng thời, tổng hội có rất nhỏ lệch lạc.

Nếu là năng luyện chế xuất 'Bàn đào' dược hiệu đan dược, Lý Trường Thọ thì sẽ hiến cho chương môn cùng môn nội một ít, giúp một ít sắp đến đại nạn Chân Tiên cảnh trường lão gia tăng một chút thọ nguyên.

Trừ này ở ngoài, làm đa sai đa.

【đấu mẽ dưỡng ân, thạch mẽ dưỡng cừ】 đạo lý, Lý Trường Thọ đòi trước liền đã khắc sâu thể hội quá.

Một phen đưa đào, Lý Trường Thọ rõ ràng phát hiện, đúng là Hữu Độc sư muội bên kia tối bớt lo, đều không cần đa giải thích gì;

Lý Trường Thọ cầm đào, nàng nâng tay lập thế, ăn mà bắt đầu bế quan.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ cũng ần ần có chút lo lắng, lo lắng Hữu Độc nàng lại hội đi lên thành tiên trước đường xưa —— một mực buồn đầu tu hành, không hiểu như thế nào cũng cố đạo cơ, do đó làm cho đạo quả có chút phù phiếm.

Hữu Cầm Huyền Nhã lúc này khoảng cách Kim Tiên kiếp còn xa lắm, nhưng thật ra không cần quá mức lo lắng;

Chờ hẳn tại Độ Tiên Môn tình cảnh càng an ổn một ít, lại âm thầm chỉ điểm nàng tu hành cũng không muộn.

Tính ra tính đi, trừ 'Giấy đạo nhân giao tế vòng', Lý Trường Thọ tại Hồng Hoang trung, liền này mấy cái tin được pháp bảo, khụ, bạn tốt ...

Kim Tiên cảnh sau, Lý Trường Thọ càng phát ra cảm nhận được 'Hữu' tâm quan trọng;

Mỗi lần tưởng tượng đến, mấy vạn niên, mười vạn năm sau, Tiểu Quỳnh Phong thượng chỉ có hấn một mình nhất người, đầu sợ tu vi cao tới đâu, hệ số an toàn cường thịnh trở lại, cũng tóm lại cảm thấy thiếu điểm gì.

【 hấn không tốt não nhiệt, nhưng muốn cho não nhiệt tại mình tâm nhìn nội, để ý đây có chút mệt mỗi thời, rất xa xem vài lần, sẽ cảm thấy mình cũng tại não nhiệt bên trong . 】

Có, cùng Tiểu Quỳnh Phong kết hạ thiện duyên giả, chỉ cần bắt kết nhân quả, Lý Trường Thọ năng giúp thì sẽ đi giúp.

Lại tỷ như lúc này, hấn chính cười mây phi tại không cao không thấp độ cao, hướng đan đỉnh phong thổi đi, cấp Vạn trưởng lão... Đưa quả đào.

Trên cổ tay khoá nhất chỉ hộp gắm, hộp gắm trung chứa tam chỉ bàn đào, mấy chỉ tiểu đồ ăn, một chút tăng thọ rượu.

Hôm nay, Lý Trường Thọ hội dĩ 'Tâm Hòa Thiêu' tiên thức độc đan làm dẫn, dĩ lúc này mình sở nắm giữ Thái Thanh đan đạo, âm thầm chỉ điểm Vạn Lâm Quân trưởng lão;

Đội Vạn trưởng lão phản ứng , mình liền dĩ ngẫu nhiên được Nhân Giáo cao nhân chỉ điểm che lấp đi qua, lại thuận thể đem 'Cảm ngộ linh đan' cùng bàn đào cảm xuất.

Như là cái gì đều không giải thích, chỉ là đưa đan đưa bàn đào, Vạn trưởng lão đại khái dẫn cũng sẽ không truy vấn, nhưng rất dễ dàng tại lão gia tử đáy lòng lưu lại một vướng mắc...

Lý Trường Thọ tinh tế cân nhắc hồi lâu, mới quyết định do mình gánh vác một chút phong hiểm, chủ động đối Vạn Lâm Quân trưởng lão thổ lộ một ít tin tức, đánh mất lão gia tử đáy lòng nghi ngờ.

Vào đan đỉnh phong, gặp được Vạn trưởng lão, Lý Trường Thọ thờ dài hành lễ, lão thanh nhìn nhau cười.

Tuy rằng Vạn trưởng lão hiền lành ý cười, còn là khiến người mao cốt tung tung nhiên...

Lý Trường Thọ cười nói: "Trưởng lão, gần đây khả an khang?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão mỉm cười gật đầu, kêu Lý Trường Thọ nhập tọa.

Mang lên mấy đĩa tiểu đồ ăn, cầm xuất nhất hồ hảo tửu, mang tới nhị tam đan kinh độc văn, một hai cái thời thần liên loại này đi qua .

Lý Trường Thọ kế hoạch, tiến hành coi như thuận lợi.

Vạn Lâm Quân trưởng lão rất nhanh liền phát hiện, Lý Trường Thọ hôm nay sở biểu lộ ra đan đạo tạo nghệ, đã là tại hần khả lý giải phạm trừ ở ngoài.

Lý Trường Thọ thuận thế cầm xuất Tâm Hòa Thiêu, cùng Vạn Lâm Quân trưởng lão chia xẻ này miếng tiên thức độc đan, luyện chế cùng với vài lần thay đổi quá trình...

"Trường Thọ, " Vạn Lâm Quân trưởng lão tràn đầy cảm khái, lại 'Lạnh lùng' cười, thờ dài: "Người tại đan đạo thượng tạo nghệ, đã phi ta sở năng cập, quả thật làm ta cảm thấy vui mừng.

Ta chỉ biết, người có loại này ngộ tính, có loại này tư chất.

Bất quá... Người này cũng không tránh khỏi quá nhanh chút."

"Cái này, đệ tử được một ít tế ngộ."

Lý Trường Thọ mắt nhìn ngoài cửa sổ, tiếng nói cũng có ý phóng thấp chút, thấp giọng nói: "Trưởng lão chớ có đôi ngoại nói, đệ tử được chúng ta Nhân Giáo cao nhân truyền thụ đan đạo tam phần.

Ngày gần đây, đệ tử luyện chế một ít, khả trợ luyện khí sĩ tăng tiên cảm ngộ, đột phá bình cảnh linh đan, đặc biệt lai hiến cho trưởng lão!"

Nói trung, Lý Trường Thọ tại trong lòng lấy ra mấy chỉ bình sứ, đặt ở Vạn Lâm Quân trưởng lão trước mặt.

Vạn Lâm Quân trưởng lão ánh mắt tại chậm rãi biến hóa, từ vui mừng đến chấn động lại đến vui mừng.

"Hảo, hảo... Ta biết Trường Thọ người năng tại đan đạo thượng tiên đồ giống như cảm, cảm thấy an ủi quang đời còn lại đủ để."

Lão gia tử khoát tay, lại nói:

"Loại này đan dược làm sao trân quý, tiên lộ chậm chậm, người đương tự cho là đúng, liền là cho ta, ta cũng rất khó lại hướng trước đạp một bước.

Tu hành như phàn sơn, ta sơn, chỉ có loại này cao thôi."

Lý Trường Thọ chính là nhú mày, đôi Vạn Lâm Quân trưởng lão thật sâu địa làm cái đạo vái chào, trầm giọng nói:

"Trưởng lão, đạo vô chùng mực, tâm có hàng rào.

Như vi hàng rào khó khăn, tất nhiên là nửa bước khó đi, còn thỉnh trưởng lão nhận lấy này mấy miếng đan dược, nếu trưởng lão có tâm lại hướng trước bước ra một bước, có lẽ này đan dược liền khả trợ trưởng lão giúp một tay!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão nhẹ nhàng nhú mày, mắt trung vẫn như cũ là loại kia bình yên, ngôn nói: "Hảo rồi, chớ có..."

"Trưởng lão!"

Lý Trường Thọ đem vùi đầu càng sâu chút, cất cao giọng nói: "Ồ đan đạo phía trên, như không có trưởng lão lĩnh đệ tử vào cửa, đâu nào lai đệ tử đến nay phong quang!"

Còn thỉnh trưởng lão nhận lấy đệ tử loại này tâm ý!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão thoáng nhú mày, mở miệng nói: "Đứng lên đi, lại loại này dĩ tình tương bách, lần sau liền không cần lại đây ."

"Đệ tử không dám!"

Lý Trường Thọ nhất thời ngẩng đầu lên, đối Vạn Lâm Quân trưởng lão cười cười.

Vạn Lâm Quân trưởng lão đã là tại thường thức kia mấy viên linh đan, hơi có chút yêu thích không buông tay, hiển nhiên là đối luyện đan phương pháp càng coi trọng.

Thấy vậy trạng, Lý Trường Thọ cảm xuất tam khối bàn đào, rất tự nhiên , đưa cho Vạn trưởng lão nhất khối.

"Trưởng lão, ngài ném thử."

"Ân, " Vạn trưởng lão tùy tay đem bàn đào tiếp đi qua, ánh mắt không có rời khỏi bình sứ, há mồm nhất cắn, tất cả người đồn tại kia, như thạch tổ loại...

Lý Trường Thọ cười nói: "Trưởng lão, này đào thế nào?"

Ngài ăn đều ăn, cũng không thể trở mặt đuổi đệ tử chạy lấy người!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão nhú mày trừng mắt nhìn nhãn Lý Trường Thọ, "Người này quả đào lại là làm sao tới?"

"Cao nhân tặng cho, cao nhân tặng cho, tóm lại không phải hãm hại lừa gạt mà đến, trưởng lão yên tâm chính là."

Lý Trường Thọ cười nói: "Trường lão ngài hôm nay ăn mà bắt đầu bẻ quan đi, này tam khối quả đào cộng thêm một quả linh đan, đủ có thể nhượng trường lão đột phá một hai cảnh giới, Kim Tiên khả kỳ rồi."

Ngài nếu có thể sớm ngày đột phá Kim Tiên cảnh, ở chúng ta Độ Tiên Môn đó là đỉnh tốt đại sự, quăng đời còn lại vô cùng vô tận, cùng Thiên Địa đồng thọ đồng miên, nhiệm ngài nghiên cứu đan, độc đạo, chẳng phải mỹ ư?"

Vạn trưởng lão chậm rãi gật đầu, lại cắn khẩu bàn đào, 'Lãnh' nhiên nói: "Người còn có loại nào chuẩn bị, đều cầm xuất hiện đi."

"Còn có một chút, có quan hệ này mấy miếng linh đan dược hiệu thuyết minh."

Lý Trường Thọ ồng tay áo múa may, nhất loa mấy chục cuộn thẻ tre, đồng ở tại Vạn Lâm Quân trưởng lão trước mặt.

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Ngài dùng đan dược trước xem một lần, như đệ tử làm sao lĩnh ngộ không đúng, cũng có thể đúng lúc chỉ ra chỗ sai."

Vạn Lâm Quân trưởng lão: ...

"Trường lão, việc này vạn không thể đối người bên ngoài nói, đệ tử nghĩ an tâm tu hành, không nghĩ vi... Ân?"

Lý Trường Thọ lời nói một chút, Vạn Lâm Quân trưởng lão đã là sắc mặt phức tạp địa gật gật đầu.

Mà lúc này, Lý Trường Thọ nhíu mày, lại nói: "Trường lão, đệ tử có chút cảm ngộ, trước tiên ở ngài này ngồi xuống một trận!"

"Thiện!"

Vạn Lâm Quân trưởng lão nâng tay đối Lý Trường Thọ một chút, một vòng màu xanh nhạt kết giới đem Lý Trường Thọ bao bọc.

Nếu là hoán ở bên chỗ, Lý Trường Thọ đột nhiên loại này tâm huyết dâng trào, bình thường đều là bất động thanh sắc, một lòng đa dụng, âm thầm điều tra tâm huyết dâng trào ngọn nguồn.

Nhưng tại Vạn trưởng lão này, nhưng thật ra không cần như thế phiền toái.

Tâm thần trầm xuống đến bản thể, Lý Trường Thọ trước mắt hình như có mênh mông ánh sáng, tinh tế thể hội đáy lòng xuất hiện linh giác, nhất thời chính là không hề đoạt được.

Chỉ có một loại... Từng bị người nhìn trộm cảm giác.

Lý Trường Thọ rất nhanh liền bắt đến, mình nguyên thân quanh mình bịt kín một tầng huyền diệu đạo vận, này đạo vận nguyên tự ở tháp gia trong miệng đồ lão đại.

Có người nhìn trộm mình, bị Thái Cực Đồ cách trở?

Bất, không đúng...

Thái Cực Đồ đã bị người nhìn thấu ! Bằng không mình sẽ không sinh ra như thế mãnh liệt cảm ứng.

Sao lại thế này?

Tây Phương Giáo hai vị Thánh Nhân xuất thủ ? Mình cân cước liền loại này bại lộ ?

Bất quá đúng, nếu là Tây Phương Thánh Nhân tìm được hấn, hấn ứng cảm giác được cực độ nguy hiểm, không phải là loại này vẹn vẹn 'Có việc phát sinh' trình độ.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đáy lòng lại vô nửa điểm dấu vết lưu lại, giống như trước cảm ứng chỉ là ảo giác.

Này...

Thọ kinh nhiên.

Khẩn trương từ biệt Vạn trưởng lão, lập tức tiến đến Phá Thiên Phong thượng.

Lần này hấn bất chấp thỉnh ngoại vụ trưởng lão cho phép, lập tức đến Thánh Nhân bức họa hạ, tại trong tay áo cầm xuất chuẩn bị sẵn tay chéch tam trụ cao hương, nhận nghiêm túc thật tam dập đầu.

Thánh Nhân bức họa nhẹ nhàng chớp lên, một góc thoáng phiêu khởi, nhất mặt đạo vận chưa quấy nhiễu đến bất luận kẻ nào, tại Lý Trường Thọ đáy lòng ngưng tụ thành hai cái chữ to:

【 vô 】 【 sự 】 .

Lý Trường Thọ tâm thần nhất thời an ổn đại bán.

Hiển nhiên, vừa rồi 'Thái Cực Đồ cảnh cáo' bị phá, Thánh Nhân lão gia đã là biết được.

Vô sự hai chữ, lại ẩn chứa bao nhiêu tin tức...

Lý Trường Thọ tại bức họa trước đã bái nửa canh giờ, đáy lòng tinh tế cân nhắc.

Lúc này hẳn chỉ có thể làm ra hai cái đơn giản phỏng đoán.

Thứ nhất, có Thánh Nhân nhìn trộm hẳn cân cước, phá Thái Cực Đồ che lấp, lại bị nhà mình Thánh Nhân lão gia đúng lúc ngăn cản, nhà mình Thánh Nhân lão gia mới nói vô sự.

Thứ hai, có Thánh Nhân dòm ngó phá hẳn cân cước, nhưng nhà mình Thánh Nhân lão gia cảm thấy vô sự, cố nói 'Vô sự' .

Đến tiếp sau rất khả năng xuất hiện vấn đề , chính là người thứ hai tuyền hạng, trước nhất cái tuyền hạng đã không có thảo luận tất yếu.

Chẳng lẽ, vừa rồi nhìn hẳn Lý Trường Thọ liếc mắt một cái , là Ngọc Hư Cung hoặc Bích Du Cung lão gia?

Lớn mật một chút, còn có khả năng là... Từ Tiêu Cung lão gia?

Nhìn hẳn vì sao?

Lại vì sao nhìn hẳn?

Lý Trường Thọ đậy lòng ngưng xuất nhất điều điều tuyền hạng, lại không ngừng cân nhắc, không ngừng làm bài trừ pháp, cuối cùng để lại mười sáu cái tối khả năng tình huống, mà lại đại bán đều cùng Phong Thần đại kiếp nạn có quan hệ...

Đang lúc Lý Trường Thọ mới vừa cảm thấy có chút mặt mày, đậy lòng lại nổi lên một chút sóng triều.

Lần này cấp hẳn tin tức nhưng thật ra có chút rõ ràng, loại này sóng triều cũng là thập phần quen thuộc ——

Hải Thần miếu trung đến rồi khách quý.

Lý Trường Thọ không dám chậm trễ, thần niệm rơi vào An Thủy Thành Hải Thần đại miếu trung, mắt nhìn tại trước viện, hậu viện tu hành Vu tộc chiến pháp thần sứ nhóm, tả hữu điều tra, nhưng không hề khác thường.

Hôm nay việc lạ, sao được nhất kiện tiếp nhất kiện...

Chợt nghe thần tượng bên, truyền đến cố ý đè thấp tiếng nói:

"Trường Canh... Trường Canh? Năng nghe được ư? Trường Canh? Năng nghe được người cấp cái hồi âm, người này thần tượng liền bính nhất bính!"

Lý Trường Thọ: ...

Kia cũng muốn hấn thần tượng bính động mới được!

Hấn thần niệm nhìn về phía tiếng nói truyền đến chỗ, nơi đó có một đạo hời hợt bóng đen, này bóng đen hình dạng... Có điểm vi béo;

Này tiếng nói Lý Trường Thọ cũng nhớ được, tất nhiên là thuộc về Tiệt Giáo đại sư huynh, Đa Bảo đạo nhân.

Nhưng, loại này đại lão, tìm đến mình làm gì như thế lên lút?

Sự có khác thường, tám phần có trá.

Lý Trường Thọ thần tượng vẫn không nhúc nhích, một khối Thiên Tiên cảnh lão bản giấy đạo nhân từ dưới đất mà đến, chuẩn bị tốt tùy thời tự vung.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân mới vừa thò đầu ra, nhất chỉ bàn tay to trống rỗng xuất hiện, bắt lấy hấn giấy đạo nhân cánh tay, bất giác phân trần đưa hấn kéo vào một chỗ quen thuộc ... Thở động.

Dĩ động thức người, trước mắt này vị vi béo trắng nõn đạo nhân, thật đúng là Đa Bảo đạo nhân.

Dù sao, độc môn thần thông, hư không động chủ.

"Trường Canh!"

Đa Bảo đạo nhân lôi kéo Lý Trường Thọ giấy đạo nhân ngồi xổm, còn lo lắng địa các nơi nhìn nhìn, lại đối Lý Trường Thọ giáp mặt truyền thanh:

"Ngươi phiền toái lớn!"

Lý Trường Thọ nín thở ngưng thân, nhưng chưa bối rồi, vẫn trấn định tự nhiên, hỏi: "Tiền bối, làm sao vậy?"

"Làm sao vậy, còn có thể làm sao vậy, " Đa Bảo đạo nhân vội la lên, "Nói thật cho ngươi biết, ta này là vừa xuất Bích Du Cung, lập tức liền chạy tới .

Ngươi cũng biết, Vân Tiêu sư muội đi Bích Du Cung tìm sư tôn đi!"

Lý Trường Thọ nhất thời đầu đầy mờ mịt, này cùng mình có gì liên hệ?

"Cái này, đệ tử không biết... Tiên tử chính là có gì việc gấp?"

Đa Bảo đạo nhân nháy mắt mấy cái, lại cười hắc hắc:

"Người tiểu gia hỏa này, hô ta chính là tiên bối, hô Vân Tiêu sư muội chính là tiên tử.

Không được! Không được!

Hôm nay khởi, người thì hô bản đạo... Ân... Tiên nam cũng không tốt lắm nghe..."

Lý Trường Thọ kiến Đa Bảo còn có tâm hay nói giỡn, đáy lòng cũng nhẹ nhàng thờ ra, chấp tay nói: "Tiên trưởng?"

"Có thể, có thể, chính là nghe có chút xa lạ, về sau trực tiếp sửa miệng hô ta sư huynh là được."

Đa Bảo đạo nhân khụ tiếng, bắt cấp Lý Trường Thọ cơ hội phản bác, lập tức nói về tiền căn hậu quả.

"Trước, sư tôn theo ta chính ở trong cung ăn đào nghe hát... Khụ, sư tôn chính giáo đạo ta như thế nào cố gắng tu hành, Vân Tiêu sư muội liên loại này đột nhiên đến rồi, sợ tới mức ta đào hạch đều nuốt xuống đi!

Vân Tiêu sư muội nàng nói tâm có nghi hoặc, nghĩ thỉnh sư tôn vi nàng giải thích nghi hoặc.

Sư tôn cũng không dám đại ý, Vân Tiêu sư muội cực nhỏ hỏi, nhưng mỗi lần vấn đề, đều năng nhượng sư tôn giải đáp hồi lâu, còn dễ dàng bị sư muội phản bác...

Quả nhiên, hôm nay Vân Tiêu sư muội cầm xuất tới vấn đề, nhượng sư tôn cũng vô pháp trả lời."

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiên tử nhưng lại loại này lợi hại, đem Thánh Nhân lão gia đều khó khăn ở."

"Người nói lời này liền quá khách khí !"

Đa Bảo hai tay cuộn tại tay áo trung, cùng Lý Trường Thọ ngồi xỏm tại thổ động góc, nói thâm nói: "Khó khăn trụ Thánh Nhân lão gia không phải sư muội vấn đề, mà là người a, Trường Canh."

Lý Trường Thọ ý cười nhất thời đọng lại, phải sẽ không...

Đa Bảo thờ dài: "Vân Tiêu sư muội vấn là, nàng dường như vào tình kiếp, đáy lòng luôn luôn niệm tưởng không chừng, thời khắc luôn nhớ tới nhất người, đại đạo bên trong cũng có thể thấy được người này bóng dáng.

Theo lý thuyết, nàng tu hành vô số tuế nguyệt, không nên, không nên, không có loại này rung động, lo lắng cho mình là gặp tính kế, nghĩ thỉnh sư tôn ra tay giúp nàng kiểm chứng."

"Sau đó?" Lý Trường Thọ bất giác truy vấn.

Đa Bảo đạo nhân nở nụ cười tiếng, "Sư tôn xuất thủ suy tính, vì Thái Cực Đồ sở trở, lại tự tay đưa tới Lục Tiên Kiếm, thừa dịp Thái Cực Đồ một ... không ... Lưu ý cắt qua Thái Cực Đồ uy năng, thấy được..."

Ngươi."

Lý Trường Thọ: ...

Phá án !

Mình trước đây tâm huyết dâng trào, đúng là nguyên nhân thông thiên Giáo Chủ dùng Lục Tiên Kiếm, rất xa trạc mình một chút!

Hồng Hoang quả thật, quá mức hung hiểm!

"Hắc hắc, sợ rồi sao?"

Đa Bảo đạo nhân dùng đầu vai đụng phải hạ Lý Trường Thọ, "Đừng lo lắng, sư tôn nói là, Đại sư bá cố ý tương hộ, đưa hấn suy tính lại ngăn cách.

Nhưng sư tôn còn nói, hấn chỉ là nhìn ngươi liếc mắt một cái, đã biết ngươi sau này tất không tầm thường nhân vật, cùng chúng ta Tiệt Giáo cũng rất có duyên pháp.

Mà lại, Đại sư bá quả quyết sẽ không dùng loại này sự tính kế Đạo Môn đệ tử, nhượng sư muội không cần đa lo lắng.

Nhìn đến không, sư tôn này là tại thay ngươi nói chuyện!"

Lý Trường Thọ bất giác có chút mơ hồ đầu óc.

Thông thiên Giáo Chủ lão gia vì sao...

Đa Bảo cười nói:

"Bất quá, Vân Tiêu sư muội quả thật không tốt hồ lộng, lại liên vấn sư tôn mấy cái có quan hệ tình kiếp nghi nan, bả sư tôn vẫn cũng có chút không biết nên như thế nào trả lời.

Ngươi nghĩ, sư tôn quý vì Giáo Chủ lão gia, như thế nào cũng không có thể tại sư muội trước mặt bỏ da mặt, cho nên liền mơ hồ nó huyền diệu nói vài câu...

Kế tiếp, sư muội chắc chắn tới tìm ngươi, hỏi ngươi ngũ cái vấn đề.

Ngươi cần án ta nói đáp án đáp lại, muốn cùng sư tôn suy tính tình hình giống nhau như đúc, như thế, đã khả nhượng ngươi cùng Vân Tiêu sư muội quan hệ càng thêm vững chắc, cũng khả chiếu cố toàn bộ nhà của ta sư tôn da mặt.

Đã hiểu ư?"

Lý Trường Thọ nhíu mày trầm ngâm, nhỏ giọng vấn: "Tiền bối, đệ tử như nói không hiểu..."

Đa Bảo đạo nhân trừng mắt, trực tiếp đứng dậy, tay trái đối hư không giơ lên cao, trong miệng hô to:

"Tru Tiên trận đồ ở đâu!"

-----oO-----

Đệ ba trăm hai mươi chương nay ta lai , quân gì sở tư? Nay ngươi sở lai, giải ta sở tư.

Độ Tiên Môn, Tiểu Quỳnh Phong.

Lý Trường Thọ ở trong rừng khoanh tay mà đứng, đáy lòng bay nhanh suy tư về.

Tru Tiên Tứ Kiếm huyền ở đỉnh, hỏi ta xuân thu bao nhiêu mộng.

Tiên tử như hê diệp như mây, dùng cái gì tâm sự mượn thánh danh.

Ân, cái này tâm tình kỳ thác quá mức uyển chuyển chút, nếu là thường quy điểm biểu đạt ——

Lý Trường Thọ tất cả người treo đầy hắc tuyến, hai tay làm trảo, không chỗ sắp đặt, cả người run rẩy giữa, tại kia một trận tổn hơi thừa lời.

Thương cái thiên !

Thánh Nhân kết cục kéo hẳn nhập Tiệt Giáo?

Phong Thần đại kiếp nạn nhằm vào chính là Tiệt Giáo, Tiệt Giáo từ trên xuống dưới tử thương vô tính, Thập Tuyệt Trận bắt đầu không khống chế được, Triệu Công Minh chết thảm, Tam Tiêu Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận đầu thánh chết thảm, Vạn Tiên Trận càng là chết, phản, trốn, rồi đại bán Tiệt Giáo tiên nhân!

Bát đại đệ tử, bảy vị tùy thị tiên nhân, cuối cùng có mấy người nguyên lành ?

Thông thiên Giáo Chủ đánh ra chân hỏa, giận dữ hạ muốn diệt thế trùng luyện phong hỏa thủy thổ, cuối cùng đều bị Đạo Tổ lão gia quan cấm bế !

Hiện tại cùng Tiệt Giáo chạy cùng nhau, đó không phải là bảo mình ngành hương Phong Thần bằng thượng đưa ư?

Tuy rằng mình đã muốn đi ở Phong Thần bằng phía trước, trở thành đến nay Thiên Đình tứ giai chính thân, hơn nữa lập tức thăng tam giai, lý luận đi lên nói, đã không bị Phong Thần kiếp vận ảnh hưởng.

Nhưng!

Việc này, quả thật bất bảo hiểm.

Mà hôm nay, Lý Trường Thọ cuối cùng hiểu được rồi, vì sao Triệu đại gia nghĩa bạc vân thiên, vì sao Quỳnh Tiêu, Bích Tiêu loại này hi chơi nháo, vì sao Đa Bảo đạo nhân như thế tiêu sái không kèm chế được...

Tiệt Giáo từ trên xuống dưới vì cái gì hội như vậy nghiêng? Còn không phải thượng lương!

Khu, thận trọng.

Này gọi là gì?

Lý Trường Thọ ngửa đầu thờ dài, cách vách nhà Thánh Nhân lão gia hạ nhiệm vụ, xem chừng nhà mình Thánh Nhân lão gia đã muốn ngầm đồng ý 'Công cụ người ngoài mượn' .

Bình tĩnh, bình tĩnh, càng là loại này thời điểm càng không thể bối rối!

Tâm trung mặc tụng 《Ồn Tự Kinh》, Bách Mỹ Hệ Liệt tác phẩm chậm rãi vòn quanh, Lý Trường Thọ nguyên thần ngồi xếp bằng ngồi xuống, đạo tâm nhanh chóng bình tĩnh .

Lúc này, Lý Trường Thọ đầu tiên nghĩ đến , bất là chuyện này như thế nào hoang đường, ngược lại là mình tình cảnh.

Hắn là Nhân Giáo đệ tử, Thiên Đình tiên thần, đến nay cũng coi như Hồng Hoang trung không biết tên che dấu Kim Tiên, nhưng so với Vân Tiêu tiên tử, không khác âm đạm ngôi sao cùng trắng trăng sáng.

Từ Tiệt Giáo Thánh Nhân lão gia theo như lời này ngũ cái vấn đề, Lý Trường Thọ phát hiện...

Thánh Nhân lão gia khả năng tại 'Nam nữ sự' thượng, có như vậy nhất bỏ bỏ 'Quá mức lý luận hóa', đem việc này án 'Đại đạo' lai giải.

Nhưng, cảm tình sự, năng dùng đạo lý thuyết phục ư?

Đạo tính cùng nhân tính vốn là là này tiêu bị dài, bị cường ta nhược quan hệ.

Cái gọi là đạo tính, liền là luyện khí sĩ cùng đại đạo phù hợp độ;

Thường nghe người ta nói tu đạo thời gian càng lâu, càng là tuyệt tình diệt tính, kỳ thật có thể lý giải vì 【 cùng đạo tương dung, đạo tính tăng trưởng 】, thế cho nên làm người, làm việc, đều dĩ 【 đạo 】, góc độ đi xem.

Cái gọi là nhân tính, khả lý giải vì vạn linh linh tính, liền là luyện khí sĩ bản thân phẩm tính, tư dục.

Lý Trường Thọ đọc quá một quyển Phục Hy đại lão sở điển tịch, bên trong liền tham thảo 'Đạo tính' cùng 'Nhân tính' đối luyện khí sĩ ảnh hưởng, Lý Trường Thọ đem tôn sùng là kinh điển.

Trong đó có ngôn:

Tiên Thiên sinh linh dĩ đạo tính chiếm đa số, Hậu Thiên sinh linh dĩ nhân tính (linh tính) là việc chính.

Cổ, nhượng thân là Tiên Thiên sinh linh Vân Tiêu nương nương, sinh ra nhân tính mới chủ đạo 'Tình yêu nam nữ', bản thân chính là nhất kiện rất khó sự.

Lý Trường Thọ năng nhận thấy được, Vân Tiêu tiên tử thân thượng tôn tại 'Đạo tính hạ thấp, nhân tính tăng nhiều' quá trình, nhưng cái này quá trình rất thông thả, biên độ cũng bất tính đại...

Cho nên, vô luận từ cái nào góc độ cân nhắc, hiện tại hấn cùng Vân Tiêu tiên tử quan hệ, nói đơn thuần chút chính là cho nhau thương thức, miễn cưỡng xem như dẫn vi tri kỷ.

Đương nhiên, Lý Trường Thọ không thể không thừa nhận, bởi vì Vân Tiêu tiên tử thân thượng nhân quả nhiều lắm, mà lại phía trước chính là Phong Thần đại kiếp nạn, hấn có tại cố ý áp chế, lánh tránh đối Vân Tiêu tiên tử hảo cảm.

Nhưng như nói Vân Tiêu tiên tử hiện đến nay liền đối hấn chân thành, kia kiên quyết không có khả năng.

Phương diện này, tất là có người cho không hiểu này chút Vân Tiêu tiên tử dĩ ám chỉ, đem nàng đối mình cảm giác, từ một chút mơ hồ cảm giác, hướng phát triển có khuynh hướng tình yêu nam nữ hảo cảm.

Cái này người... Rất khả năng chính là Đại Pháp Sư.

Khả vô luận thông thiên Giáo Chủ cũng tốt, Đại Pháp Sư cũng tốt, có ai chân chính đi giải quá Vân Tiêu tiên tử? Lại có ai hội cảm thấy, Vân Tiêu tiên tử không hiểu nam nữ sự?

Khả Lý Trường Thọ biết, Lý Trường Thọ hiểu.

Nàng, thật sự không phải hiểu lắm.

Mặc dù Vân Tiêu tiên tử thực lực cường, tu đạo lâu, nhưng tại cái này lĩnh vực, nàng cũng chỉ là cái gốc tân nhân.

Vân Tiêu tiên tử vài lần lơ đãng giữa đối hấn kỳ hảo, nhượng hấn một trận đạo tâm phiêu diêu, nhưng mỗi lần Vân Tiêu tiên tử lại hội cười khẽ mang quá, lơ đãng giữa hiển lộ ra, hai người giữa còn tồn tại xa xôi khoảng cách...

Lý Trường Thọ đơn giản tổng kết, nếu là thật sự án thông thiên Giáo Chủ an bài, mình hôm nay bả này ngữ cái vấn đề trả lời rồi, kia xảy ra mình trước mặt vấn đề sẽ có tam cái.

Thứ nhất, Vân Tiêu tiên tử đại khái dẫn hội lâm vào nàng tự thân mâu thuẫn trung;

Thứ hai, mình sẽ bị Tiết Giáo nhân quả bộ lao, phải toàn lực tính kế Phong Thần đại kiếp nạn.

Thứ ba, hấn cùng Vân Tiêu tiên tử ở chung đến trình độ nhất định, sẽ lâm vào không nói chuyện khả tán gẫu xấu hổ tình cảnh, này quyết định bởi ở Lý Trường Thọ đối đại đạo lý giải, so với Vân Tiêu tiên tử mà nói quá mức nông cạn.

Đương như thế nào phá cục, mới có thể chiếu cố toàn bộ Thánh Nhân thể diện, nhượng Vân Tiêu tiên tử vui mừng, mà lại sẽ không ảnh hưởng đến mình đến nay tu đạo tiết tấu?

Khó khăn!

Lý Trường Thọ đáy lòng tinh tế thương thức Đa Bảo đạo nhân thuật lại kia ngữ cái vấn đề cùng tiêu chuẩn đáp án, hấn thậm chí năng não bổ xuất, Bích Du Cung ngay lúc đó tình hình...

【 thông thiên Giáo Chủ ngồi trên vân vụ lượn lơ giữa, trong sáng tiếng nói mờ mờ ảo ảo, rơi vào tâm sự trùng trùng Vân Tiêu tiên tử trong tai.

'Vân Tiêu, ngươi đi tìm kia người, chỉ đề ý cùng hấn ngữ vấn:

Đại đạo sở hướng, như thế nào Âm Dương?

Thuận nghịch giữa, nơi nào khúc sinh?

Vạn linh đồng loại, trước sau có gì khác nhau đâu?

Thiên Địa có chung, vật gì không dứt?

Nay ta lai , quân gì sở tư?

Như hấn đáp:

Đại đạo sở hướng, vạn vật Âm Dương.

Thuận nghịch giữa, từ tâm khóa dục.

Vạn linh đồng loại, trước sau bản nhất.

Thiên Địa có chung, duy ý không dứt.

Nay ngươi sở lai, giải ta sở tư.

Kia, này người chính là người mệnh trung định trước đạo lữ, khả cùng ngươi cộng phó đại đạo, được hưởng tình quả.' **】**

Từ này ngữ cái vấn đề cùng đáp án liền có thể thấy được, thông thiên Giáo Chủ đạo hạnh quả thật vô cùng cao thâm, có thể trực tiếp giải đọc đại đạo.

Mình hoá một phần đáp án?

Lý Trường Thọ đấm lòng trung đột nhiên hiện ra, nhất trương trận đồ mang theo tứ bả kiếm tiên đuổi theo mình hô đánh hô giết hình ảnh, nhất thời liền đánh mấy cái run run.

Giờ phút này, hấn giấy đạo nhân còn bị Đa Bảo túm , hết lần này đến lần khác dạn dò này ngữ cái đáp án, nhượng hấn lần lượt đối ứng, ngàn vạn đừng học bằng cách nhớ, để ngừa Vân Tiêu tiên tử thay đổi trình tự.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài, đấm lòng đã là có giải quyết phương pháp.

Bản thể trực tiếp tự đan phòng hạ, Tiểu Quỳnh Phong phía dưới địa mạch chuyên dịch trận rời khỏi sơn môn, hướng Đông Hải bên bờ mà đi.

Hấn quên đi hạ Tam Tiên Đảo đến Độ Tiên Môn thẳng tắt đường đi, tìm cái phong cảnh không sai ven biển trấn nhỏ, đứng ở một mảnh rừng hoa đào trung, lẳng lẳng đặng Vân Tiêu tiên tử tây lai.

—— chủ động ra ngoài, là vi tránh cho đem Độ Tiên Môn sở tại, trực tiếp bại lộ cấp Đa Bảo đạo nhân.

Sở dĩ dùng bản thể...

Thánh Nhân lão gia nhìn đấy nhé!

Hắn lại dùng giấy đạo nhân hồ lộng lai hồ lộng đi, Tru Tiên Tứ Kiếm đã có thể không chỉ là cảnh cáo đơn giản như vậy!

Tại thổ động trung, Đa Bảo đạo nhân đã là cảm xuất kia chỉ giống như đã từng quen biết bảo kính, đối gương hà hơi, thi triển thần thông thuật pháp, hiện ra Lý Trường Thọ bản thể sở tại nơi.

Đa Bảo đạo nhân bắt giác trước mắt sáng ngời, mắt nhìn bên cạnh này tóc trắng xoá lão thần tiên, lại nhìn xem bên kia thanh niên đạo giả, chà chà cười cái không ngừng.

Lập tức, Đa Bảo đạo nhân túm Lý Trường Thọ giấy đạo nhân, hướng Đông Hải mà đi, ngay tại Lý Trường Thọ sở tại nơi tàng .

Lý Trường Thọ bản thể còn chưa năng đẳng lai Vân Tiêu nương nương, giấy đạo nhân bên này...

"Đại sư huynh?"

Một tiếng mềm nhẹ kêu gọi tự thổ động xa xa bay tới, lưỡng đạo lưu quang bay vút, hóa thành lưỡng đạo bóng hình xinh đẹp.

Bên trái này vị, kim quần lụa mỏng, giản mũ phượng, hoàn bội tổ kích thước lưng áo, thướt tha lược quyên rũ, dáng người cao gầy, khí tràng lẫm người, vài điều màu vàng ti mang tại thân chu phiêu diêu, đều có xuất trần kinh thể ý cảnh.

Còn đây là Tiệt Giáo nữ tiên đứng đầu, nội môn tứ đại đệ tử Kim Linh Thánh Mẫu.

Phía bên phải vị kia, thân xanh lá mạ váy dài, sơ lưu vân trâm, hai sợi tóc dài thùy tại trước người, thân hình như thiếu nữ, dáng người hiền lung linh, trong tay lại bung một cây phát trần, có một loại đậm bạc lạnh nhạt cảm giác, giống như đối mọi việc đều bất quá quan tâm.

Này vị cao nhân, Lý Trường Thọ trước đây kiến quá, chính là Tiệt Giáo nội môn tứ đại đệ tử Quy Linh Thánh Mẫu.

Được, tứ đại nội môn đệ tử, bên này ba vị, còn đều tránh ở Đa Bảo đạo nhân 'Hu không thổ động' bên trong.

Làm gì a?

Thân cận a?

Lý Trường Thọ nhất thời áp lực sơn đại, quả thật nghĩ thỉnh Huyền Đô Đại Pháp Sư mang theo tháp gia lại đây một chuyến.

Hắn tả đặng hữu đặng, vẫn như cũ không thấy Vân Tiêu bóng dáng, ngược lại là thổ động trung lại bị Đa Bảo đạo nhân kế đó một đám... Tiệt Giáo hảo hán.

Đầu tiên là một tiếng 'Sư phụ', kia Hòa Linh Thánh Mẫu cùng Kim Quang Thánh Mẫu, mang theo Kim Ngao Đảo hơn mười vị Tiệt Giáo tiên nhân giết đến.

Lại nghe vài tiếng 'Đại sư huynh', kia Bồng Lai Đảo, Hòa Long Đảo, Cửu Long Đảo đều có người lai.

Lý Trường Thọ uyển chuyển địa biểu đạt hạ, Vân Tiêu tiền bối khả năng sẽ có sở không mừng, Đa Bảo đạo nhân bình tĩnh cười, bả thổ động...

Thêm dày mấy tầng.

Theo sau, quanh mình từng đạo gửi hướng Lý Trường Thọ ánh mắt, tràn ngập từ ái quan tâm.

Lý Trường Thọ cũng chỉ có thể thoáng thờ dài, hoàn hảo trước đây sớm có ứng đối, nhượng bản thể thông qua 'Vật lý phương thức' ẩn nổi lên hình dáng, mà lại thi triển mấy tầng thủ thuật che mắt...

Điểm chết người là, Lý Trường Thọ ẩn ẩn cảm giác được, Thái Cực Đồ đạo vận tựa hồ lại có dao động.

Tám phân, thông thiên Giáo Chủ lão gia cũng tại nhìn chăm chú vào chỗ đó.

Tổng không có khả năng, nhà mình Thánh Nhân lão gia cũng...

Không có khả năng, khẳng định không có khả năng.

"Đến rồi đến rồi!"

Kim Quang Thánh Mẫu đề nặng giọng hô, "Quỳnh Tiêu sư tử cho truyền thanh, Vân Tiêu sư tử xuất môn!"

Thổ động trung nhất thời tình cảm quần chúng chấn động, mấy cái cùng Lý Trường Thọ quen biết Tiệt Giáo tiên nhân, đều đối Lý Trường Thọ tại thổ động trung giầy đạo nhân truyền thanh bom hơi.

Bên kia đã có chuyện tốt mấy cái 'Phong Thần đại kiếp nạn từng có họ tên' Tiệt Giáo tiên, bắt đầu thương nghị hỉ chữ cùng câu đối phải như thế nào thiếp...

Lý Trường Thọ: Thật liền đều như vậy nhàn?

Việc đã đến nước này, nếu Tiết Giáo làm sơ nhất, cũng cũng đừng trách hấn Nhân Giáo làm mười lăm !

Lý Trường Thọ đã là đặt lễ đính hôn quyết tâm, hơi sau thi triển ra mình chín thành lừa dối công lực, làm cho này chút Tiết Giáo tiên, làm nhất tràng 'Nhân Giáo đạo lữ phong kinh nghiệm hội báo' !

Mặt sau có thể hay không làm cho Tiết Giáo đạo lữ tăng vọt, vậy cùng hấn cái này Nhân Giáo tiêu đệ tử không quan hệ .

Biện pháp, đều là bị buộc xuất tới!

Thở động trung, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân đạo câu: "Các vị đạo hữu, ta trước đem tâm thần thả về ."

Nói xong, hấn giấy đạo nhân nhắm mắt ngưng thần, quanh mình này hơn mười vị tiên nhân tất cả đều xung thiện.

Rừng hoa đào trung, Lý Trường Thọ chấn tác tinh thần, cầm xuất nhất chi ngọc tiêu, thổi xuất một đoạn du dương giai điệu.

【 tại lòng của người thượng, tự do bay lượn ~ 】

Xa xa nhất đóa mây trắng tự trời cao dừng lại, rồi sau đó hướng chỗ đó nhanh chóng chìm.

Vân Tiêu...

Đã đến rồi.

...

Kia vân hạ xuống, nó thượng chở một vị thân áo trắng tiên tử, Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, tiếng tiêu liền ngừng.

Không cần phải nói nàng con mắt sáng khinh môi đẹp tuyệt thế, không cần tán nàng bạch ngọc không tỳ vết khí độ thành, nàng chỉ là đứng ở kia, lộ ra mềm nhẹ thoải mái ý cười, có thể nhượng người quên tuế nguyệt sông dài tốc độ chảy, chỉ nguyện đọng lại tại này một cái chớp mắt.

Gió biển thổi lai, nàng tóc dài cùng làn váy hướng tới hấn nhẹ nhàng tung bay.

Vân Tiêu tiên tử khẽ mở thiên môi, mở miệng nhân tiện nói: "Người sao được chân thân đến bên này?"

Lý Trường Thọ vừa định nói một câu 'Còn không phải bị Thánh Nhân lão gia điếm danh', liền cảm giác có hai thanh đao đặt tại mình giấy đao nhân cổ thượng.

Lúc này thổ động trung kia chút Tiết Giáo tiên thâm nghĩ muốn gặp, Vân Tiêu trí tuệ tuyệt đỉnh, chỉ là nhất cái chi tiết, liền đủ để suy đoán xuất nhiều tình hình.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ mỉm cười than nhẹ, ngôn nói:

"Đáy lòng có chút xao động, liền nghĩ ra ngoài đi một chút.

Lúc này mới biết, này phần xao động là vi tới đây địa cùng tiên tử ngẫu ngộ."

Thổ động trung, một đám nam tiên mặt lộ vẻ khiếp sợ, không ít nữ tiên hai mắt tỏa ánh sáng.

"Ha..."

Vân Tiêu cười khẽ tiếng, tự vân thượng bay tới, Lý Trường Thọ làm cái thỉnh thủ thế, hai người nhưng thật ra có chút ấn ý, tại chỗ đó nhân đình bước chậm.

Lý Trường Thọ cười nói: "Người ta đều là không mừng ra ngoài tính tình, hôm nay nhưng đều đi ra, sợ là có việc muốn phát sinh."

"Có thể là ta ảnh hưởng đến người, " Vân Tiêu lược có chút áy náy, ngôn đạo, "Trước đây ta đi cầu lão sư giải thích nghi hoặc, lão sư suy tính người loại tình cảm hình, cần phải là loại này nhượng người đáy lòng bất ổn."

Lý Trường Thọ: ...

Quả thật, Vân Tiêu tiên tử này phần ngay thẳng, khiến cho hắn cảm giác có chút xấu hổ tâm nhượng.

Nhưng Lý Trường Thọ chỉ có thể cười nói: "A? Giáo Chủ lão gia nhưng lại tự mình suy tính ta? Này quả thật nhượng ta có chút được yêu mà sợ."

Vân Tiêu bị Lý Trường Thọ có chút khoa trương ngữ khí khiến được cười khẽ liên tục, "Ta đã âm thầm dùng Hỗn Nguyên Kim Đẩu che mắt chỗ đó thiên cơ, người loại này nói, lão sư cũng là nghe không được."

Lý Trường Thọ: Bọn họ ngay tại chúng ta dưới chân, chúng ta dưới chân a!

Nói trở về, Đa Bảo tiên bối cửa này thần thông, hắn Lý Trường Thọ nguyện ý xưng là tuyệt hoạt.

"Thánh Nhân lão gia nghe được hay không, chúng ta đều là muốn kính , " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Bất thành thánh chung vì con kiến, thành thánh sau mới có thể siêu thoát."

Này trong thiên địa, sáu vị Thánh Nhân chính là lục tọa núi cao, người ta đều ở sơn âm ảnh trung."

Vân Tiêu tiên tử nhẹ nhàng vuốt cằm, ôn nhu nói: "Ta chính là, chưa bao giờ nghe nói quá người đạo tâm sở hướng."

"Ta bồi luyện khí sĩ, sở cầu tự đều là siêu thoát ở Thiên Địa, đại đạo, tìm được chân chính bản thân, " Lý Trường Thọ chấp tay sau lưng, ngọc tiêu nhẹ nhàng lay động, "Ta tự nhiên cũng không có thể miễn cái này 'Tục' ."

Vân Tiêu cười nói: "Như chiều người loại này nói, ta cũng là cái tục người thôi."

Chính lúc này, lại một cây đao đặt tại giấy đạo nhân trên cô, nào đó không muốn lộ ra họ tên Tiết Giáo đại sư huynh âm xốt xa xốt xa địa đạo câu: "Đừng nghĩ chuyển hướng đề tài, nói mau về điểm này sự, thuận tiện cũng nhượng chúng ta khai khai nhãn giới."

Thỏ động trung đám kia Tiết Giáo nam tiên nhất tề xung thiện.

Đào lâm bên cạnh, Lý Trường Thọ trừng mắt nhìn.

Vân Tiêu tiên tử ngạc nhiên nói: "Làm sao vậy?"

Còn có thể làm sao vậy, bị trói cái a!

"Tiên tử cười đương thật là đẹp mắt, " Lý Trường Thọ thờ dài, "Ta suu tràng quát bụng, còn muốn ngâm thi làm phú ứng hợp với tình hình, nhưng phát hiện mình sở biết kia chút thi từ, để bắt quá người mỹ nửa phần, chỉ có thể dùng loại này một câu đẹp lai khen ."

Thỏ động trung, không ít Tiết Giáo tiên nhân yên lặng cảm xuất ghi việc ngọc phù...

Vân Tiêu tiên tử bất giác nhìn về phía bên cạnh chỗ, mắt trung nhu tình không giảm, "Hôm nay người sao nhiều lắm loại này ngôn ngữ?"

Lý Trường Thọ nói: "Tiên tử cũng biết, hoa đào tại chúng ta Nhân tộc trung, có gì đại chi?"

Vân Tiêu thoáng bấm ngón tay suy tính, rất nhanh liền hiểu rõ cười, rồi sau đó cũng lưng đeo khởi một đôi nhu đề, nói: "Đã người tâm cũng có sở rung động, kia..."

Ta có không hỏi người mấy vấn đề?"

"Tiên tử thỉnh giảng."

"Đại đạo sở hướng, như thế nào Âm Dương? Thuận nghịch giữa, nơi nào khúc sinh? Vạn linh đồng loại, trước sau có gì khác nhau đâu?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, cảm xuất tiêu chuẩn đáp án.

Mở sách cuộc thi, mẫn phân.

Mà tối mấu chốt mặt sau hai vấn, Vân Tiêu tiên tử đã có chút chân chờ, ánh mắt nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, giống như tại suy tư, hoặc như là như muốn tổ.

Lý Trường Thọ thản nhiên cùng nàng đối diện, đáy mắt mang theo vài phần bình yên, mắt trung tràn đầy ôn hòa.

Vân Tiêu như có chút suy nghĩ, nói: "Ngươi đáp, nhưng thật ra không sai..."

"Tiên tử nhưng còn có cái khác muốn hỏi?"

Lý Trường Thọ chủ động ám chỉ, Vân Tiêu tựa hồ không nhận vào loại này tín hiệu, nhẹ nhàng lắc đầu.

Vân Tiêu nói: "Kỳ thật, này là lão sư cấp vấn, ngươi đáp cũng phù lão sư theo như lời, ta đại khái đã sáng tỏ, tự thân vào kiếp trung.

Kỳ thật, ta hỏi trên đảo sau, lại quyết ý đến đây tìm ngươi, đã là biết đáp án vì sao."

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiên tử... Ta hôm nay có không hô ngươi vài tiếng Vân Tiêu?"

"Ân, " Vân Tiêu nhẹ nhàng vuốt cằm, mắt trung nhu tình là lướt, nâng tay lý hạ bên tai nhất sợi tóc đen, nhẹ giọng đạo, "Chỉ cho phép ngươi tại chỗ đó hô, tại ta huynh trưởng tử muội trước mặt, còn là phải chú ý chút."

Lý Trường Thọ làm cái thỉnh thủ thế, hai người tiếp tục tại trong rừng bước chậm, nhưng Lý Trường Thọ lúc này đã thổi lên phản kích Tiệt Giáo kèn.

"Vân Tiêu, ngươi ta không bằng nói hạ nhãn trung lẫn nhau."

Bước đầu tiên, tránh nặng tìm nhẹ, nắm chắc chủ động!

-----oO-----